

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
EKONOMIKOS PAŽANGOS DEPARTAMENTO EKONOMIKOS SKYRIUS**

PAŽYMA

**DĖL REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO
NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (NR. 15-0337-02-I) IR ADVOKATŪROS
ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(NR. 15-0338-02-I)**

2015-10-07 Nr. NV-3240

Vilnius

1. **Projektų rengėjas:** Ūkio ministerija.
2. **Projektų tikslas, esmė:** Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo projektas parengtas įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/55/ES nuostatas dėl Europos Sąjungos valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės valstybių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių, siekiančių dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, profesinių kvalifikacijų pripažinimo. Pagrindiniai profesinių kvalifikacijų pripažinimo taisyklių pakeitimai yra šie:
  - 1) Įvedamas vieno langelio principas. Vieno langelio įstaigos bus kontaktiniai centrai, įsteigti pagal direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje. Juose piliečiai galės gauti visą informaciją dėl dokumentų, reikalingų, kad būtų pripažinta profesinė kvalifikacija, dėl priimtų sprendimų apskundimo, mokėtinų mokesčių. Visas pripažinimo procedūras bus galima atlikti elektroniniu būdu.
  - 2) Įdiegiama elektroninio formato Europos profesinė kortelė. Kortelė bus išduodama per Vidaus rinkos informacinę sistemą tam tikrų profesijų, atitinkančių direktyvos 2013/55/ES nustatytus kriterijus, atstovams. Kortelė leis pagreitinti profesinės kvalifikacijos pripažinimą kitoje valstybėje narėje.
  - 3) Sukuriama išpėjimo sistema apie sveikatos apsaugos specialistus, veterinarijos gydytojus ir švietimo specialistus, užsiimančius nepilnamečių asmenų ugdymu, kuriems savo šalyje profesinė veikla buvo sustabdyta ar apribota.
  - 4) Atnaujinti septynių profesijų (gydytojų, odontologų, vaistinininkų, slaugytojų, akušerių, veterinarijos gydytojų ir architektų), kurių profesinės kvalifikacijos pripažįstamos pagal automatinį pripažinimo principą, būtiniausi rengimo reikalavimai.
  - 5) Įvestas privalomas reglamentuojamų profesijų reglamentavimo pagrindimas.

Kartu su Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo projektu teikiamas Advokatūros įstatymo pakeitimo projektas, kuriuo numatoma, kad Advokatų taryba atlieka kompetentingos institucijos funkcijas pagal Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 57 straipsnį.

3. **Derinimas:** projektai derinti su Aplinkos ministerija, Finansų ministerija, Sveikatos apsaugos ministerija, Švietimo ir mokslo ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Kultūros ministerija, Teisingumo ministerija, Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba, Socialinių paslaugų priežiūros departamentu, Valstybiniu turizmo departamentu, Studijų kokybės vertinimo centru, Informatikos ir ryšių departamentu, Valstybine duomenų apsaugos inspekcija, Europos teisės departamentu, Nacionaline teismų administracija. Po ministerijų atstovų 2015 m. rugpjūčio 25 d. pasitarimo surengtas tarpinstitucinis pasitarimas ginčytinoms nuostatomis aptarti. Paaiškinimai dėl Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabų, į kurias nebuvo atsižvelgta, išdėstyti derinimo pažymoje.

4. **Dalykinio vertinimo išvada**

Teikiami projektai iš esmės atitinka Vyriausybės darbo reglamento reikalavimus.

Rasa Mulevičiūtė

Ekonomikos skyriaus patarėja

Tel. 8 706 63 926, Rasa.Mulevičiūtė@lr.v.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius, tel.: 8 706 64 845, 8 706 64 868,
faks. 8 706 64 762, el. p. kanc@ukmin.lt, http://www.ukmin.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2015-09-29 Nr. (34.3-182)-3-5129

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ PAKARTOTINIO TEIKIMO

Atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. rugpjūčio 25 d. ministerijų atstovų pasitarimo protokole Nr. 34 nurodytų institucijų pateiktas pastabas, Lietuvos Respublikos ūkio ministerija pakartotinai teikia Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau kartu – Įstatymų projektai).

Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. rugpjūčio 25 d. pasitarimo metu pateiktas pastabas, Įstatymų projektai buvo apsvarstyti 2015 m. rugsėjo 2 d. Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos organizuotame Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos atstovų pasitarime (posėdžio protokolas pridedamas).

Įstatymo projektu siekiama perkelti 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/55/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą (IMI reglamentas) (OL 2013 L 354, p. 132) (toliau – Direktyva 2013/55/ES), nuostatas į nacionalinę teisę.

Įstatymo projektas atitinka Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. veiklos prioritetų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. spalio 3 d. nutarimu Nr. 1094 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 metų veiklos prioritetų“, I prioriteto 1.1.5 priemonę.

Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projekte keičiama daugiau kaip pusė galiojančio įstatymo nuostatų, Įstatymo projektas dėstomas nauja redakcija.

Įstatymo projektas skelbiamas Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje (TAIS).

Įstatymo projektą parengė Tarpinstitucinė darbo grupė Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti, sudaryta Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. balandžio 16 d. įsakymu Nr. 4-220 „Dėl darbo grupės Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti sudarymo“ (toliau – Darbo grupė) (Darbo grupės

pirmininkė – Ūkio ministerijos Ūkio plėtros departamento Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus patarėja Birutė Kindurienė, tel. 870 66 32 46, el. paštas birute.kinduriene@ukmin.lt). Darbo grupė buvo sudaryta iš kompetentingų institucijų (Aplinkos, Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo, Kultūros, Teisingumo ministerijų, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos), atsakingų už jų kompetencijai priskirtų reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimą, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Studijų kokybės vertinimo centro atstovų.

Įstatymo projektas buvo pateiktas derinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai, Lietuvos Respublikos finansų ministerijai, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijai, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijai, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai, Lietuvos Respublikos kultūros ministerijai, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai, Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Socialinių paslaugų priežiūros departamentui prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybiniam turizmo departamentui prie Ūkio ministerijos, Europos teisės departamentui prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos, Studijų kokybės vertinimo centrui, Informatikos ir ryšių departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Nacionalinei teismų administracijai, Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai. Švietimo ir mokslo ministerija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Kultūros ministerija, Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, Socialinių paslaugų priežiūros departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinis turizmo departamentas prie Ūkio ministerijos ir Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija Įstatymo projektui pastabų neturėjo. Įstatymo projektas buvo patikslintas pagal Aplinkos ministerijos, Finansų ministerijos ir kai kurias Teisingumo ministerijos, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos, Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos pateiktas pastabas ir pasiūlymus.

Antriniam derinimui Įstatymo projektas buvo teiktas Teisingumo ministerijai.

Įstatymo projektas parengtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymu ir kitais teisės aktų rengimą reguliuojančiais teisės aktais ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas. Visi Įstatymo projekto terminai suderinti su Valstybine lietuvių kalbos komisija.

Dėl Įstatymo projekto nustatyta tvarka bus notifikuota Europos Komisijai.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo projektas, 153 lapai.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. 2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektų pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“, 1 lapas.

3. Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas, 1 lapas.

4. Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto lyginamasis variantas, 1 lapas.

5. Aiškinamasis raštas, 7 lapai.

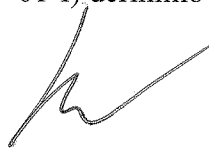
6. Direktyvos 2013/55/ES ir Įstatymo projekto atitikties lentelė, 100 lapų.

7. 2015 m. rugpjūčio 25 d. ministerijų atstovų pasitarimo protokole Nr. 34 nurodytų institucijų pateiktų pastabų derinimo dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių

kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto (Nr. 15-0337-01-I) ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto (Nr. 15-0338-01-I) posėdžio protokolas, 2 lapai.

8. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto (Nr. 15-0337-01-I) derinimo pažyma, 5 lapai.

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigita Siniauskaitė-Petkevičienė

2015-09-25

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ
NUTARIMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO
NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS
ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

2015 m.

Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektui ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Įgalioti ūkio ministrą Evaldą Gustą, o jam negalint dalyvauti – ūkio viceministrą Gediminą Onaitį atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei, svarstant nurodytus įstatymo projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Ūkio ministras

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-09-25

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorius

Arūnas Alekna

2015-09-25

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Stigita Siniauskaitė-Petkevičienė

2015-09-25

**LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ
PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas, siekiant įgyvendinti 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/55/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL 2013 L 354 p. 132) (toliau – Direktyva 2013/55/ES), nuostatas.

Įstatymo projekto tikslas – įgyvendinti Direktyvos 2013/55/ES nuostatas dėl Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių, siekiančių dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, profesinių kvalifikacijų pripažinimo. Teikiamame Įstatymo projekte siekiama priimti priemones, kurios padės užtikrinti laisvą asmenų judėjimą, padės stiprinti ES vidaus rinką ir turės įtakos gerinant visuomenės sveikatą, taip pat siekiama užtikrinti, kad ES, EEE ir Šveicarijos Konfederacijos piliečiai, įgiję profesines kvalifikacijas už jų ribų, galėtų užsiimti reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos piliečiai. Įstatymo projektas nustato būtiniausius rengimo reikalavimus medicinos gydytojams, gydytojams odontologams, bendrosios praktikos slaugytojams, akušeriams, veterinarijos gydytojams, vaistininkams ir architektams. Teisės aktai, perkeliančys Direktyvą 2013/55/ES, priimami ir kitose ES šalyse, todėl Lietuvos piliečių įgytos profesinės kvalifikacijos bus pripažįstamos analogiška tvarka.

Kartu su Įstatymo projektu yra teikiamas Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Advokatūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektas).

Įstatymo projekto 57 straipsnis nustato profesinės praktikos, atliktos kitoje valstybėje narėje, pripažinimą. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo 38 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, jog advokato padėjėjo praktikos atlikimo tvarką, laiko skaičiavimą nustato Lietuvos advokatūra, suderinusi su Teisingumo ministerija, yra tikslinga ir kitoje valstybėje narėje atliktos advokato padėjėjo praktikos pripažinimo klausimus suteikti teisę spręsti Lietuvos advokatūrai. Kadangi Lietuvos advokatūrai Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu negalėtų būti pavedamas šios funkcijos vykdymas, kartu su Įstatymo projektu teikiamas ir Advokatūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

Įstatymo projekto iniciatorė – Lietuvos Respublikos ūkio ministerija. Įstatymo projektą parengė Tarpinstitucinė darbo grupė Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti, sudaryta 2014 m. balandžio 16 d. Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymu Nr. 4-220 „Dėl darbo grupės Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti sudarymo“ (toliau – Darbo grupė) (Darbo grupės pirmininkė – Ūkio ministerijos Ūkio plėtros departamento Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus patarėja Birutė Kindurienė, tel. 870 66 32 46, el. paštas birute.kinduriene@ukmin.lt). Darbo grupė buvo sudaryta iš kompetentingų institucijų (Aplinkos, Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo, Kultūros, Teisingumo ministerijų, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinio

turizmo departamento prie Ūkio ministerijos), atsakingų už jų kompetencijai priskirtų reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimą, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Studijų kokybės vertinimo centro atstovų.

Advokatūros įstatymo pakeitimo projekto iniciatorė – Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerija. Advokatūros įstatymo pakeitimo projektą parengė Ūkio ministerijos Ūkio plėtros departamento (departamento direktorius – Osvaldas Šmitas, tel. 870 664 922, el. paštas osvaldas.smitas@ukmin.lt) Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus (skyriaus vedėjas – Linas Kadys, tel. 870 664 665, el. paštas, linas.kadys@ukmin.lt) patarėja Birutė Kindurienė, tel. 870 66 32 46, el. paštas birute.kinduriene@ukmin.lt.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Šiuo metu reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimą reglamentuoja 2008 m. balandžio 3 d. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas, 2008 m. birželio 18 d. Vyriausybės nutarimas Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“, Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 15 d. įsakymas Nr. 4-486 „Dėl Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašo patvirtinimo“ ir kompetentingų institucijų (Aplinkos, Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo, Kultūros, Teisingumo, Ūkio ministerijų, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos) teisės aktai dėl jų kompetencijai priskirtų reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo.

Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimą Lietuvos Respublikoje koordinuoja Ūkio ministerija.

Šiuo metu Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo 38 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, jog advokato padėjėjo praktikos atlikimo tvarką, laiko skaičiavimą nustato Lietuvos advokatūra, suderinusi su Teisingumo ministerija.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Perkeliant Direktyvos 2013/55/ES nuostatas, Įstatymo projekte yra atnaujinamos taisyklės, pagal kurias Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos pripažįsta asmens profesinę kvalifikaciją, įgytą ES valstybėje narėje, valstybėje pasirašiusioje Europos ekonominės erdvės sutartį ar Šveicarijos konfederacijoje (toliau – valstybės narės) ir suteikia galimybę savo teritorijoje užsiimti reglamentuojama profesija. Pagrindiniai profesinių kvalifikacijų pripažinimo taisyklių, siekiant dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, pakeitimai, kurie numatomi Įstatymo projekte:

1. Įvedamas vieno langelio principas. Bus sudarytos sąlygos geresnei prieigai prie informacijos apie profesinių kvalifikacijų pripažinimą. Visi piliečiai, norintys, kad jų profesinė kvalifikacija būtų pripažinta, turėtų turėti galimybę tai padaryti pagal vieno langelio principą, o ne būti siuntinėjami į skirtingas valstybines institucijas. Tokios vieno langelio įstaigos bus kontaktiniai centrai (PSC), įsteigti pagal Direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje. Juose piliečiai vienoje vietoje galės gauti visą informaciją apie dokumentus, kurių reikia, kad būtų pripažinta jų profesinė kvalifikacija, sprendimų apskundimas, mokėtini mokesčiai, taip pat internetu atlikti visas pripažinimo procedūras.

2. Įdiegiama elektroninio formato Europos profesinė kortelė. Ji leis pagreitinti specialistų profesinės kvalifikacijos pripažinimą kitoje valstybėje narėje. Europos profesinė kortelė bus išduodama per Vidaus rinkos informacinę sistemą (VRIS) tam tikrų profesijų, atitinkančių Direktyvos 2013/55/ES nustatytus kriterijus, atstovams. Profesijas, kurioms bus taikoma Europos profesinė kortelė, patvirtins Europos Komisija, priimdama deleguotuosius aktus. Po Europos Komisijos atlikto vertinimo dėl Europos profesinės kortelės įvedimo tinkamumo, kurio metu buvo konsultuojamasi su valstybėmis narėmis ir europinėmis profesinėmis organizacijomis, pirmuoju etapu buvo atrinktos penkios profesijos: slaugytojai, vaistinininkai,

kalnų slidinėjimo instruktoriai, nekilnojamojo turto agentai, kineziterapeutai. Kiekviena valstybė narė, tarp jų ir Lietuva paskirs kompetentingas institucijas, atsakingas už Europos profesinės kortelės išdavimą ir asmenų, siekiančių gauti Europos profesinę kortelę kitose valstybėse narėse, duomenų tvarkymą VRIS.

3. Sukuriama įspėjimo sistema apie sveikatos apsaugos specialistus (gydytojus, gydytojus odontologus, bendrosios praktikos slaugytojus, vaistininkus, akušerius), veterinarijos gydytojus ir švietimo specialistus, užsiimančius nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kuriems savo šalyje profesinė veikla buvo sustabdyta ar apribota. Ši nuostata ypač svarbi, kadangi yra buvę atvejų, kai gydytojai, kuriems uždrausta verstis gydytojo praktika jų valstybėje narėje, išvyksta dirbti į užsienį ir kitos valstybės narės apie jiems taikomą draudimą nieko nežino.

4. Atnaujinti septynių profesijų (gydytojų, odontologų, vaistininkų, slaugytojų, akušerių, veterinarijos gydytojų ir architektų), kurių profesinės kvalifikacijos pripažįstamos pagal automatinį pripažinimo principą, būtiniausi rengimo reikalavimai. Jie buvo atnaujinti atsižvelgiant į šių profesijų sričių vystymosi raidą.

5. Įvestas privalomas reglamentuojamų profesijų reglamentavimo pagrindimas. Valstybės narės, tarp jų ir Lietuva, turės pateikti reglamentuojamų profesijų sąrašą ir pagrįsti, kodėl jas reikia reglamentuoti. Po to turėtų būti vykdomas abipusis vertinimas, dalyvaujant Europos Komisijai.

6. Bendrosios rengimo sandaros ir bendrų rengimo testų įvedimas, kai profesija reglamentuojama bent trečdalyje valstybių narių, turėtų suteikti galimybę išplėsti automatinio pripažinimo mechanizmą, pritaikant jį naujoms profesijoms. Suinteresuoti profesijų atstovai galėtų pasinaudoti automatiniu pripažinimu, pagrįstu bendru žinių, įgūdžių ir kompetencijos rinkiniu arba bendru patikrinimu, per kurį įvertinamas specialisto gebėjimas užsiimti profesine veikla.

7. Skatinamas specialistų, kurie naudojami automatiniu profesinės kvalifikacijos pripažinimo principu, tęstinis kvalifikacijos tobulinimas. Apie valstybių narių, tarp jų ir Lietuvos taikomas priemones, kuriomis skatinamas tęstinis šių profesijų atstovų kvalifikacijos tobulinimas, reikės pranešti Europos Komisijai, o valstybės narės galės keistis geriausia šios srities praktika.

8. Įvedamas profesinės praktikos, atliktos kitoje valstybėje narėje, pripažinimas. Tuo siekiama sudaryti geresnes sąlygas absolventų judumui. Kitoje valstybėje narėje atliktos profesinės praktikos pripažinimas bus grindžiamas aiškiu raštišku mokymosi tikslų ir pavestų užduočių aprašymu.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

Priėmus Įstatymo projektą ir Advokatūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektą (toliau kartu – Įstatymų projektai), neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Įstatymų projektai korupcijai ir kriminogeninei situacijai įtakos neturės.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Įstatymų projektų nuostatos yra susijusios su verslo aplinka netiesiogiai. Tai turės įtakos verslui tiek, kiek tai bus susiję su asmenų įdarbinimu ir savo verslo pradėjimu, kai tie asmenys siekia užsiimti reglamentuojama profesija ir kai kvalifikacijos yra įgytos kitoje valstybėje narėje.

Įstatymo projekto įgyvendinimas teigiamai atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai – aukščiau minėti asmenys galės greičiau įsilieti į Lietuvos darbo rinką, jų profesinių kvalifikacijų pripažinimo procedūros bus trumpesnės ir patogesnės, nes įvedama Europos profesinė kortelė,

kurią bus galima gauti nuotoliniu būdu. Europos profesinė kortelė leis pašalinti pripažinimo procedūrų dubliavimąsi, užtikrins specialistams greitesnę ir skaidresnę procedūrų atlikimą.

Vieno langelio įvedimas kontaktiniame centre, įsteigtame Lietuvoje pagal Direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje, leis asmenims gauti kompleksinę informaciją ne tik apie verslo sąlygas, bet ir apie profesinių kvalifikacijų, įgytų kitose valstybėse narėse, pripažinimą.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Kartu su Įstatymo projektu yra teikiamas Advokatūros įstatymo pakeitimo įstatymo projektas.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo reikalavimų. Įstatymo projekte apibrėžiamos naujos sąvokos: „Europos profesinė kortelė“, „bendrieji pasirengimo pagrindai“, „bendrasis pasirengimo testas“, „profesinė praktika“. Visi Įstatymo projekto terminai yra suderinti su Valstybine lietuvių kalbos komisija.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir ES teisės aktus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti.

Priėmus Įstatymo projektą iki jo įsigaliojimo dienos turės būti keičiami šie teisės aktai:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. birželio 18 d. nutarimas Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gruodžio 1 d. nutarimas Nr. 1702 „Dėl Paslaugų ir gaminių kontaktinio centro veiklos ir bendradarbiavimo su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis tvarkos aprašo ir statybos srities gaminių kontaktinio centro bendradarbiavimo su valstybės institucijomis, pagal Vyriausybės priskirtą kompetenciją nustatančiomis esminius statinių reikalavimus ir statinių techninius parametrus pagal statinių ar statybos produktų charakteristikų lygius ir klases, tvarkos aprašo patvirtinimo“.

3. Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 15 d. įsakymas Nr. 4-486 „Dėl Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašo patvirtinimo“.

4. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. rugsėjo 29 d. įsakymas Nr. D1-507 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. kovo 25 d. įsakymo Nr. D1-131 „Dėl Architekto diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, įgytų Europos Sąjungos valstybėje narėje, Šveicarijoje arba valstybėje, pasirašiusioje Europos ekonominės erdvės sutartį, pripažinimo Lietuvos Respublikoje taisyklių tvirtinimo“ pakeitimo“.

5. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. lapkričio 27 d. įsakymas Nr. D1-874 „Dėl Statybos inžinieriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal statybos inžinieriaus profesiją ar laikinai arba vienkartinei teikti statybos inžinieriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo ir Laikinai arba vienkartinei teikiamų statybos inžinieriaus paslaugų deklaracijos patvirtinimo“.

6. Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2008 m. spalio 14 d. įsakymas Nr. IV-485 „Dėl Restauratoriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal restauratoriaus profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti restauratoriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

7. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymas Nr. V-388 „Dėl Vaistininco padėjėjo (farmakotechniko) profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininco padėjėjo (farmakotechniko) profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti vaistininco padėjėjo (farmakotechniko) paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

8. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymas Nr. V-389 „Dėl Vaistininco profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininco profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti vaistininco paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-40 „Dėl Gydytojo odontologo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo odontologo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti odontologijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-41 „Dėl Bendrosios praktikos slaugytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal bendrosios praktikos slaugytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti bendrosios praktikos slaugos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo.“

11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-42 „Dėl Akušerio profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal akušerio profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti akušerijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymas Nr. V-43 „Dėl Gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti medicinos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. spalio 22 d. įsakymas Nr. V-1013 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. gruodžio 21 d. įsakymo Nr. V-1003 „Dėl Diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, išduotų Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ar Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo norint dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Sveikatos apsaugos ministerijos kuriojamai sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“.

14. Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2008 m. spalio 23 d. įsakymas Nr. ISAK-2826 „Dėl Profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti ar teikti laikinas arba vienkartinės paslaugas Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos kuriojamai sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“.

15. Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos direktoriaus 2008 m. rugsėjo 1 d. įsakymas Nr. V-61 „Dėl Gido profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gido profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti gido paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

16. Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2012 m. gruodžio 12 d. įsakymas Nr. V1-78 „Dėl Socialinio darbuotojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal socialinio darbuotojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti socialinio darbuotojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

17. Lietuvos Respublikos Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2008 m. rugsėjo 29 d. įsakymas Nr. B1-506 „Dėl Veterinarijos gydytojo profesinės kvalifikacijos

pripažinimo norint dirbti veterinarijos gydytoju ar laikinai arba vienkartinai teikti veterinarijos gydytojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“.

18. Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2008 m. spalio 31 d. įsakymas Nr. 1R-416 „Dėl Teisingumo ministro 2005 m. balandžio 12 d. įsakymo Nr. 1R-111 „Dėl Teisininko kvalifikaciją patvirtinančio dokumento, išduoto Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ar Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo, kai asmuo siekia būti pripažintas Lietuvos advokatu, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo.

19. Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 7 d. įsakymas Nr. 4-464 „Dėl asmenų, siekiančių teikti įmonių bankroto ir įmonių restruktūrizavimo administravimo paslaugas laikinai (vienkartinai) ar įsisteigus Lietuvos Respublikoje, profesinės kvalifikacijos pripažinimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Įgyvendinant Įstatymo projektą, reikės papildyti Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą (toliau – Registras) duomenimis apie profesinę veiklą, numatytą įspėjimo sistemoje apie sveikatos apsaugos specialistus (gydytojus, gydytojus odontologus, bendrosios praktikos slaugytojus, vaistininkus, akušerius), veterinarijos gydytojus ir švietimo specialistus, užsiimančius nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kuriems Lietuvos Respublikoje profesinė veikla buvo sustabdyta ar apribota. Registrą tvarko Informatikos ir ryšių departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos.

Papildžius Registrą ir vadovaujantis Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. balandžio 18 d. nutarimu Nr. 435 „Dėl Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro nuostatų patvirtinimo ir veiklos pradžios nustatymo“, 72 punktu, Registro duomenų bazėje tvarkomi duomenys, informacija bei Registrui pateikti duomenys bus teikiami kompetentingoms institucijoms (Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo ministerijoms ar Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai) įstatymų nustatyta tvarka.

Registrui papildyti naujais duomenimis apie aukščiau minėtų specialistų profesinę veiklą pagal Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos specialistų skaičiavimus iš valstybės biudžeto lėšų 2016 m. reikės apie 150 tūkst. Eur.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. gegužės 6 d. nutarimu Nr. 465 „Dėl Lietuvos Respublikos 2016–2018 metų preliminarinių valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų konsoliduotos visumos pagrindinių rodiklių patvirtinimo“, nurodytos funkcijos (Registro tvarkymas) turės būti finansuojamos iš vidaus reikalų ministro valdymo sričiai 2016 metams skiriamų maksimalių asignavimo limitu.

Be to, kompetentingoms institucijoms, įgyvendinsiančioms įspėjimo sistemą, reikės papildomų valstybės biudžeto lėšų turimoms informacinėms sistemoms tobulinti ir prireikus žmogiškiesiems ištekliams.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.
Specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Įstatymo projekto reikšminiai žodžiai.

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam Įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną *Eurovoc*: reglamentuojama profesija, profesinės kvalifikacijos pripažinimas, bendrieji pasirengimo pagrindai, bendrieji pasirengimo testai, Europos profesinė kortelė, profesinė praktika, profesinė patirtis, Bendroji pripažinimo sistema, automatinis pripažinimas, profesinis vardas, kvalifikacijos lygiai, kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.
Nėra.

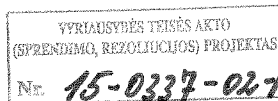

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-05-28

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO
ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2015 m.

Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymą Nr. X-1478 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO
ĮSTATYMAS**

**I DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybių piliečių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių (toliau kartu – valstybių narių piliečiai) profesinės kvalifikacijos, įgytos ES, EEE ir Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo principus ir mechanizmus, administracinį bendradarbiavimą, taisykles dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje atliktos profesinės praktikos pripažinimo, suteikia garantijas asmenims, įgijusiems profesinę kvalifikaciją kitoje valstybėje narėje, dirbti pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją arba verstis laisvąja profesija (toliau – dirbti pagal reglamentuojamą profesiją) Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.

2. Šis įstatymas nustato pagrindinio rengimo medicinos gydytojų ir gydytojų specialistų (toliau kartu – medicinos gydytojų), bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, vaistinėlių, akušerių ir architektų būtiniausių rengimo reikalavimus Lietuvos Respublikoje.

3. Šis įstatymas nesudaro kliūčių Lietuvos Respublikai kitų teisės aktų nustatyta tvarka pripažinti valstybių narių piliečių, trečiųjų šalių piliečių už ES, EEE valstybių ir Šveicarijos Konfederacijos ribų ir trečiųjų šalių piliečių, įgijusių profesinę kvalifikaciją ES, EEE valstybėse ir Šveicarijos Konfederacijoje, įgytą profesinę kvalifikaciją. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją, visais atvejais turi būti laikomasi būtiniausių atitinkamų profesijų rengimo reikalavimų.

4. Įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo 6 priede nurodytais ES teisės aktais.

2 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis įstatymas taikomas reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo teisiniam santykiams tiek, kiek jų nereglamentuoja specialieji Lietuvos Respublikos įstatymai, priimti įgyvendinant kitus negu šio įstatymo 6 priede nurodytus ES teisės aktus, tiesiogiai susijusius su profesinių kvalifikacijų pripažinimu.

2. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

3. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, atlikusiems profesinę praktiką ne kilmės valstybėje narėje.

4. Šis įstatymas taip pat taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems verstis laisvosiomis profesijomis.

5. Šio įstatymo nuostatos netaikomos, kai reglamentuojamos profesinės kvalifikacijos pripažinimą tiesiogiai reglamentuoja ES teisės aktai.

6. Šis įstatymas nereglamentuoja sprendimų dėl kvalifikacijos pripažinimo kitose valstybėse narėse. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta valstybėje narėje, kurioje ją įgijo, arba valstybėje narėje, kurioje profesinė kvalifikacija jiems buvo pripažinta, negali tokio pripažinimo naudoti, siekdami įgyti savo valstybėje narėje teisių, kitokių negu tos, kurios pripažįstamos įgijus kvalifikaciją toje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai pateikiama įrodymų, kad kitoje valstybėje narėje įgyta papildoma profesinė kvalifikacija.

7. Šio įstatymo nuostatos netaikomos notarams.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas** – principas, kai profesinė kvalifikacija automatiškai pripažįstama asmeniui, turinčiam nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus atitinkantį išsilavinimą, garantuojantį reikiamą kvalifikaciją.

2. **Bendrasis profesinio pasirengimo testas (toliau – bendrasis pasirengimo testas)** – tam tikrą profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims skirtas standartizuotas profesinio tinkamumo testas, naudojamas visose susitarusiose dėl tokio testo sudarymo valstybėse narėse.

3. **Bendrieji profesinio pasirengimo pagrindai (toliau – bendrieji pasirengimo pagrindai)** – visoms dėl profesinio pasirengimo pagrindų susitarusioms valstybėms narėms bendras būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinys, būtinas siekiant dirbti pagal tam tikrą profesiją.

4. **ECTS kreditas** – Europos aukštojo mokslo erdvėje naudojamas Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemos (ECTS) vienetą.

5. **Europos profesinė kortelė** – elektroninis dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad asmuo įvykdė visas sąlygas, būtinas norint laikinai ir kartais teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje arba kad profesinė kvalifikacija būtų pripažinta siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje.

6. **Formalios kvalifikacijos įrodymas** – kompetentingos institucijos išduotas diplomą, pažymėjimas ar kitas dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad įgyta profesinė kvalifikacija ar paprastai valstybėse narėse sėkmingai baigtas profesinio rengimo kursas, arba trečiosios šalies institucijos išduotas diplomą, pažymėjimas ar kitas dokumentas, pripažįstamas valstybės narės, jei jo turėtojas valstybėje narėje turi tam tikros profesijos trejų metų patirtį ir ta patirtis joje pripažįstama.

7. **Juridinio asmens vadovas** – asmuo, kuris yra: 1) juridinio asmens ar jo filialo vadovas arba 2) juridinio asmens savininko pavaduotojas, juridinio asmens ar jo filialo vadovo pavaduotojas, jei tos pareigos suteikia lygiavertę atsakomybę kaip ir pavaduojamam įmonės savininkui ar vadovui, arba 3) vadovas, kai jo pareigos yra komercinio ir (arba) techninio pobūdžio ir kai jis atsakingas už vieną ar daugiau juridinio asmens padalinių.

8. **Kilmės valstybė narė** – Lietuvos Respublika, kita valstybė narė, kurioje įgyta profesinė kvalifikacija arba kurioje leidžiama minėtos kvalifikacijos turėtoji dirbti pagal profesiją, arba kurioje jis yra teisėtai įsisteigęs ir kurioje gali būti išduodama Europos profesinė kortelė.

9. **Kompetentinga institucija** – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės institucija ar įstaiga, teisės aktų nustatyta tvarka įgaliota išduoti ar priimti formalios kvalifikacijos įrodymus ir kitus dokumentus arba informaciją, taip pat gauti šiame įstatyme nustatytus prašymus ir priimti sprendimus dėl šių prašymų arba jų kompetencijai priskirtais profesinių kvalifikacijų ar profesinės praktikos pripažinimo klausimais.

10. **Laisvoji profesija** – profesija, kuria reikiamą kvalifikaciją turintys asmenys verčiasi asmeniškai, atsakingai ir profesiniu atžvilgiu nepriklausomai, teikdami intelektines paslaugas klientams ir visuomenei.

11. **Mokymasis visą gyvenimą** – bendrasis ugdymas, profesinis rengimas, visą gyvenimą trunkantis neformalusis švietimas ir savišvietė, kuriais tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencija,

įskaitant ir profesinės etikos žinias.

12. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba – profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus patariamoji institucija, sprendžianti strateginius profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimus.

13. Priimančioji valstybė narė – Lietuvos Respublika ar kita valstybė narė, kurioje asmuo siekia įsisteigti arba laikinai ir kartais teikti paslaugas ir kurioje gali būti išduodama Europos profesinė kortelė.

14. Profesinė kvalifikacija – kvalifikacija, kurią patvirtina formalios kvalifikacijos įrodymas, šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytas kompetenciją patvirtinantis dokumentas ir (arba) profesinė patirtis.

15. Profesinė patirtis – asmens faktiškas ir teisėtas darbas pagal tam tikrą profesiją arba užsiėmimas profesine veikla visą darbo laiką arba jam prilygstantį ne visą darbo laiką valstybėje narėje.

16. Profesinė praktika – siekiant įgyti teisę dirbti pagal tam tikrą profesiją būtina prižiūrima profesinė praktika, atliekama rengimo, kurį baigus išduodamas diplomas, metu arba po jo, įskaitant atvejus, nurodytus šio įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje.

17. Profesinės adaptacijos laikotarpis – praktikos laikotarpis, per kurį asmuo užsiima reglamentuojama profesine veikla Lietuvos Respublikoje ir yra prižiūrimas atsakomybę prisiėmusio kvalifikuoto tos profesijos atstovo. Profesinės adaptacijos laikotarpiu leidžiama papildomai mokytis.

18. Profesinio tinkamumo testas – Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų atliekamas asmens profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas siekiant įvertinti jo gebėjimą dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

19. Profesinis vardas – vardas, suteikiamas asmeniui, turinčiam tam tikrą kvalifikaciją, ir naudojamas profesinėje veikloje arba narystei profesinėje organizacijoje pažymėti. Kai kurių profesinių vardų įgijimas reglamentuojamas papildomai.

20. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas – iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam vadovauja Europos Komisijos atstovas ir kuris pateikia nuomonę Europos Komisijai strateginiais profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimais.

21. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius – Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos paskirtas valstybės tarnautojas, prižiūrintis, kad būtų tinkamai įgyvendinamos šio įstatymo nuostatos.

22. Reglamentuojama profesija – profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuriomis užsiimant (arba užsiimant vienu iš jos būdų) pagal teisės aktus tiesiogiai ar netiesiogiai reikalaujama turėti tam tikrą profesinę kvalifikaciją. Užsiėmimo būdu laikomas ir profesinio vardo, kurį naudoti pagal įstatymus ir kitus teisės aktus leidžiama tik turintiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas, taip pat buvimas šio įstatymo 1 priede išvardytų asociacijų arba organizacijų nariu.

23. Reglamentuojamas profesinis rengimas (toliau – reglamentuojamas rengimas) – specialus rengimas dirbti pagal tam tikrą profesiją, susidedantis iš kurso (kursų) ir prireikęs papildomojo profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos. Papildomojo profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos struktūra ir lygis nustatomi atitinkamos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų arba kontroliuojami ar tvirtinami tuo tikslu paskirtos institucijos.

24. Svarbios bendrojo intereso priežastys – bendrojo intereso priežastys, kurias svarbiomis pripažįsta Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

25. Valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė, Europos ekonominės erdvės valstybė (Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija) arba Šveicarijos Konfederacija.

26. Vidaus rinkos informacinė sistema (IMI) – Europos Komisijos sukurta elektroninė priemonė, kurios paskirtis – sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio ir šių institucijų ir Komisijos administraciniam bendradarbiavimui.

4 straipsnis. Pripažinimo rezultatai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje.

2. Asmuo gali dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiai.

3. Reglamentuojama profesija, pagal kurią asmuo siekia dirbti Lietuvos Respublikoje, yra ta pati, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje, jei apimama veikla yra panaši.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, teisė iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje suteikiama laikantis šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.

5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.

5 straipsnis. Europos profesinė kortelė

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį Lietuvos Respublikoje.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį.

3. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje ar teikti paslaugas laikinai ir kartais pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su IMI sukurta atskira pareiškėjo byla (IMI byla), kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje. Šiuo atveju Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti.

6. Asmuo, turintis atitinkamą profesinę kvalifikaciją ir siekiantis profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba laikinai ir kartais teikti paslaugas, gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti Europos profesinę kortelę ar pasinaudoti šio įstatymo II ir III dalyse numatytomis procedūromis.

7. Europos profesinė kortelė, kai asmuo siekia laikinai ir kartais teikti paslaugas, prilygsta šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytai deklaracijai.

8. Asmeniui, siekiančiam įsisteigti Lietuvos Respublikoje ir turinčiam Europos profesinę kortelę, savaime nėra suteikiama teisė užsiimti atitinkama reglamentuojama profesija, jeigu jai Lietuvos Respublikoje yra taikomi registracijos reikalavimai ar kitos kontrolės procedūros.

9. Tuo atveju, kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje ir kai minėta profesija Lietuvos Respublikoje nėra reglamentuojama, IMI bylą tvarko Lietuvos Respublikos pagalbos centras.

6 straipsnis. Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

1) specialistas yra kvalifikuotas ir atitinka kitus reikalavimus, kad galėtų kilmės valstybėje narėje užsiimti ta profesine veikla, kuria siekia iš dalies užsiimti Lietuvos Respublikoje;

2) esami skirtumai tarp teisėtai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybėje narėje ir Lietuvos Respublikoje reglamentuojamos profesijos yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas asmeniui reikštų reikalavimą pabaigti visą Lietuvos Respublikoje reikalaujamą mokymo ar studijų programą, siekiant užsiimti reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje be

apribojimų;

3) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamai profesijai.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šios straipsnio 1 dalies 3 punktą, atsižvelgia į tai, ar asmuo profesine veikla gali užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.

3. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmestas, jei tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, susijusios su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu, bei tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršijama tai, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.

4. Paraiškos siekiant įsisteigti Lietuvos Respublikoje nagrinėjamos pagal šio įstatymo III dalies I ir V skyriaus nuostatas.

5. Paraiškos siekiant laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal šio įstatymo II dalies nuostatas.

6. Nukrypstant nuo šio įstatymo 9 straipsnio 15 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies nuostatų, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies Lietuvos Respublikoje, ta veikla turi būti vykdoma naudojant kilmės valstybėje narėje įgytą profesinį vardą.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas profesinis vardas turi būti naudojamas kilmės valstybės narės kalba.

8. Asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija suteikė teisę užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams turi aiškiai nurodyti savo profesinės veiklos sritį.

9. Šis straipsnis netaikomas asmenims, kurių profesinė kvalifikacija pripažįstama vadovaujantis automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principu pagal šio įstatymo III dalies II, III ir IV skyrius.

II DALIS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA TEIKTI PASLAUGAS LAIKINAI IR KARTAIS

7 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo principas

1. Nepažeidžiant šio įstatymo 8 ir 9 straipsnių, paslaugos teikėjui neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje, jeigu paslaugos teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (toliau – įsisteigimo valstybė narė).

2. Šio įstatymo II dalies nuostatos taikomos tik tada, kai paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją laikinai ir kartais dirbti pagal tam tikrą profesiją.

3. Paslaugų teikimą laikinai ir kartais kiekvienu konkrečiu atveju kompetentingos institucijos įvertina pagal paslaugų teikimo trukmę, dažnumą, reguliarumą ir tęstinumą.

4. Jeigu paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją ir jis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jam neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją, pagal kurią jis dirbo valstybėje narėje ar kelse valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija įsisteigimo valstybėje narėje neregamentuojama. Vienų metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, kai profesija arba jos rengimas reglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje.

5. Paslaugos teikėjams, atvykusiems į Lietuvos Respublikos teritoriją, taikomos profesinę kvalifikaciją reglamentuojančios profesinio, norminio ar administracinio pobūdžio taisyklės (pvz., dėl profesijos apibrėžties, profesinių vardų naudojimo, rimto profesinio aplaidumo, tiesiogiai ir konkrečiai susijusio su vartotojų teisių apsauga ir sauga, taip pat drausminės atsakomybės), tokios pačios kaip ir asmenims, Lietuvos Respublikoje nuolat dirbantiems pagal tą pačią profesiją.

8 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo išimtys

Teisėtą įsisteigimą kitoje valstybėje narėje įrodęs paslaugos teikėjas atleidžiamas nuo:

1) narystės arba registracijos profesinėje organizacijoje ar institucijoje, jeigu tai privaloma asmenims, siekiantiems dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje. Kompetentinga institucija pagal šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalį tam tikroms profesijoms ar jų grupėms gali nustatyti automatinės laikinosios registracijos arba asocijuotos (*pro forma*) narystės tokioje profesinėje organizacijoje ar institucijoje reikalavimus. Tokios registracijos ar narystės reikalavimas negali vilkinti ar kitaip apsunkinti paslaugų teikimo ir sudaryti jokių papildomų išlaidų paslaugos teikėjui. Kompetentinga institucija nusiunčia atitinkamai profesinei organizacijai šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos ir, kai taikytina, šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos atnaujintos deklaracijos kopiją, jei profesijos susijusios su visuomenės sveikata ir sauga, kaip nurodyta šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje, arba jų kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo III dalies III skyrių, šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytų dokumentų kopijas, ir tai sudaro automatinę laikinąją registraciją ar asocijuotą (*pro forma*) narystę;

2) registracijos socialinio draudimo institucijoje atsiskaitymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai. Paslaugos teikėjas turi iš anksto arba, kai būtina, suteikęs paslaugas, nedelsdamas pranešti šiame punkte nurodytai institucijai apie paslaugas, kurias jis ketina suteikti ar suteikė.

9 straipsnis. Išankstinė deklaracija, jeigu paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą

1. Kai paslaugos teikėjas pirmą kartą iš valstybės narės persikelia į Lietuvos Respublikos teritoriją teikti paslaugų, jis iš anksto pateikia kompetentingai institucijai rašytinę deklaraciją, kurioje nurodomi duomenys apie bet koki draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

2. Paslaugos teikėjo deklaracija atnaujinama kartą per metus, jeigu paslaugos teikėjas per tuos metus ketina teikti paslaugas laikinai ir kartais.

3. Paslaugos teikėjas gali pateikti deklaraciją bet koku būdu. Deklaracijos formą tvirtina kompetentinga institucija, suderinusi su profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių paskyrusia institucija.

4. Pradedant teikti paslaugas arba jeigu iš esmės pasikeičia anksčiau dokumentais patvirtintos aplinkybės, kartu su deklaracija turi būti pateikti tokie dokumentai:

1) paslaugos teikėjo pilietybės įrodymas;

2) pažyma, patvirtinanti, kad jos turėtojas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje užsiimti atitinkama veikla ir jam net laikinai nėra uždrausta užsiimti savo veikla;

3) profesinės kvalifikacijos įrodymai;

4) bet kokie dokumentai, įrodantys, kad paslaugos teikėjas užsiėmė tam tikra veikla ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija arba jos rengimas yra nereglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje;

5) apsaugos srities, sveikatos sektoriaus profesijų ir profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinio bei priešmokyklinio ugdymo sritį, atstovams – pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikį, nei ilgalaikį laikotarpį uždrausta dirbti pagal atitinkamą profesiją, ar kompetentingos institucijos ar įstaigos išduodama pažyma, patvirtinanti, kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką, kai tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams;

6) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų saugumui, atveju – Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytos formos deklaracija apie paslaugos teikėjo lietuvių kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal atitinkamą profesiją Lietuvos Respublikoje, žinias;

7) asmenims, užsiimantiems šio įstatymo 17 straipsnyje nurodyta veikla, jei ji reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, ir apie ją profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius informavo Europos Komisiją, paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba kitos įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.

5. Pagal šio straipsnio 1 dalį paslaugos teikėjo pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

6. Paslauga Lietuvos Respublikoje teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės profesinį

vardą, jeigu toks profesinis vardas toje valstybėje narėje suteikiamas atitinkamai profesinei veiklai taip, kad nebūtų painiojama su Lietuvos Respublikos profesiniu vardu.

7. Profesinis vardas nurodomas įsisteigimo valstybės narės oficialia kalba arba viena iš jos oficialių kalbų. Jeigu įsisteigimo valstybėje narėje tokio profesinio vardo nėra, paslaugos teikėjas nurodo savo formalią kvalifikaciją įsisteigimo valstybės narės kalba. Taikant išimtį, šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytais atvejais paslauga gali būti teikiama naudojant Lietuvos Respublikos suteiktą profesinį vardą.

8. Jeigu paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga ir nėra automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies II, III, IV skyrių, kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas reikalingas tik tada, kai jo tikslas – išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo. Patikrinimo apimtis negali būti didesnė, negu būtina šioje dalyje minimam tikslui pasiekti.

9. Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos, esant šio straipsnio 8 dalyje numatytoms sąlygoms, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą:

- 1) netikrinti profesinės kvalifikacijos;
- 2) tikrinti profesinę kvalifikaciją:
  - a) patikrinus reikalauti, kad asmuo atliktų tinkamumo testą, arba
  - b) leisti teikti paslaugas.

10. Kai yra kliūčių, dėl kurių gali būti vėluojama priimti vieną iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos apie vėlavimo priežastį praneša paslaugos teikėjui. Kliūtys turi būti pašalintos per vieną mėnesį nuo šioje dalyje nurodyto pranešimo dienos, o sprendimas priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai yra pašalintos kliūtys.

11. Jeigu kompetentinga institucija nustato esminį skirtumą tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje nustatytų rengimo reikalavimų ir to skirtumo negali kompensuoti kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, o dėl šio skirtumo gali būti padaryta žalos visuomenės sveikatai ar saugai, paslaugos teikėjui suteikiama galimybė įrodyti tinkamumo testu, kaip nurodyta šio straipsnio 9 dalies 2 punkto a papunktyje, kad jis įgijo trūkstamų žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Tuo remdamasi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima sprendimą ar leisti teikti paslaugas.

12. Paslaugą galima pradėti teikti per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 9 dalies 1 punkte ir 2 punkto b papunktyje nurodytų sprendimų priėmimo dienos.

13. Jei Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepriima sprendimo arba nepraneša apie kliūtis, dėl kurių šio sprendimo priėmimas atidedamas šio straipsnio 9 ir 10 dalyse nustatytais terminais, paslaugą galima pradėti teikti.

14. Šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodyti sprendimai gali būti skundžiami Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinei komisijai (toliau – Apeliacinė komisija) ir administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

15. Kai kvalifikacija patikrinama pagal šio straipsnio 8–11 dalių nuostatas, paslauga teikiama naudojant Lietuvos Respublikos profesinį vardą.

10 straipsnis. Administracinis bendradarbiavimas

1. Esant pagrįstų abejonių, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją apie paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumą ir veiklos tinkamumą, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nusprendusi patikrinti paslaugų teikėjo profesinę kvalifikaciją, gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti esminius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai.

3. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia pagal šio įstatymo 58 straipsnio nuostatas.

4. Tuo atveju, kai profesija nėra reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, teikia šio įstatymo 62 straipsnyje nurodytas Lietuvos Respublikos pagalbos centras.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms būtų pateikta visa informacija, būtina paslaugos gavėjo skundams apie paslaugos teikėją tinkamai išnagrinėti. Paslaugos gavėjams turi būti pranešama apie skundo nagrinėjimo baigtį.

11 straipsnis. Paslaugos gavėjams suteiktina informacija

Tais atvejais, kai paslauga teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės suteiktą profesinį vardą arba naudojantis paslaugos teikėjo kvalifikacija, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad paslaugos teikėjas suteiktų paslaugos gavėjui tokią informaciją:

1) registro, kuriame jis įregistruotas, pavadinimą, jo registracijos numerį arba lygiavertės tame registre nurodytas tapatumo nustatymo priemones, jeigu paslaugos teikėjas yra įregistruotas komerciniame registre ar panašiam viešame registre;

2) institucijos, įgaliotos teisės aktų nustatyta tvarka išduoti tokį leidimą, pavadinimą ir adresą, jeigu veiklai vykdyti įsisteigimo valstybėje narėje būtinas leidimas;

3) profesinę asociaciją ar panašią instituciją, kurioje įregistruotas paslaugos teikėjas;

4) profesinį vardą arba, jei tokio nėra, paslaugos teikėjo formalią kvalifikaciją ir valstybę narę, kurioje ji buvo suteikta;

5) pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėtojo kodą, jeigu paslaugos teikėjas užsiima veikla, kuri apmokestinama PVM;

6) duomenis apie bet koki profesinį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

III DALIS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA ĮSISTEIGTI

I SKYRIUS

BENDROJI FORMALIOS KVALIFIKACIJOS ĮRODYMŲ PRIPAŽINIMO SISTEMA

12 straipsnis. Bendrosios formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo sistemos taikymo sritis

Šio skyriaus nuostatos taikomos visoms reglamentuojamoms profesijoms, išskyrus nurodytas šio įstatymo III dalies II ir III skyriuose, kai asmuo dėl specifinių ir išskirtinių priežasčių neatitinka šiuose skyriuose nustatytų reikalavimų:

1) šio įstatymo 2 priede nurodytai veiklai, kai atvykęs asmuo neatitinka šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

2) kai atvykę pagrindinį rengimą baigę medicinos gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai neatitinka šio įstatymo 21, 25, 31, 35, 37, 41 ir 47 straipsniuose nurodytos faktiškos ir teisėtos profesinės praktikos reikalavimų;

3) kai atvykę architektai turi formalios kvalifikacijos įrodymą, nenurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.7 papunktyje;

4) nepažeidžiant šio įstatymo 18 straipsnio 1–3 dalių, 21 ir 25 straipsnių, kai atvykę

medicinos gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai, turintys formalios kvalifikacijos įrodymą, turi būti baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.2.2, 3.3.2, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose nurodytą profesinį vardą, ir tik atitinkamai profesinei kvalifikacijai pripažinti;

5) kai atvykę bendrosios praktikos slaugytojai ir slaugytojai specialistai, kurie turi specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą ir yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą profesinį vardą, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo;

6) kai atvykę slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti bendrosios praktikos slaugytojai, slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo arba turintys slaugytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą profesinį vardą;

7) kai atvykę asmenys turi trečiosios šalies institucijos išduotą diplomą, pažymėjimą ar kitą dokumentą, pripažintą valstybės narės, ir jei jo turėtojas valstybėje narėje turi tam tikros profesijos trejų metų patirtį ir ta patirtis joje pripažinta.

13 straipsnis. Kvalifikacijos lygiai

1. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją pagal šio įstatymo 15 straipsnio ir šio įstatymo 16 straipsnio 16 dalies nuostatas, skiriami penki kvalifikacijos lygiai.

2. Pirmojo lygio kvalifikaciją įrodo kompetenciją patvirtinantis dokumentas, išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos vadovaujantis tos valstybės narės teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:

1) į rengimo kursą, kuris nėra pažymėjimui ar diplomui, nurodytiems šio straipsnio 3, 4, 5, 6 dalyse, gauti reikalingos programos dalis, į specialų egzaminą be išankstinio pasirengimo arba darbą pagal atitinkamą profesiją valstybėje narėje trejus metus iš eilės visą darbo laiką ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką per pastaruosius dešimt metų, arba

2) į pradinį, pagrindinį arba vidurinį išsilavinimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas įgijo bendrųjų žinių.

3. Antrojo lygio kvalifikaciją įrodo pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas toks vidurinio lavinimo kursas:

1) bendrojo pobūdžio, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, išskyrus nurodytus šio straipsnio 4 dalyje, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika arba

2) techninio ar profesinio pobūdžio, jei reikia, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, nurodytu šios dalies 1 punkte, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika.

4. Trečiojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomai, patvirtinantys, kad sėkmingai baigtas:

1) kursas (išskyrus nurodytą šio straipsnio 5 ir 6 dalyse), kuris trunka ne trumpiau kaip vienus metus arba yra lygiavertės trukmės ne nuolatinės studijų formos ir kuriam paprastai numatyti stojimo reikalavimai, sėkmingai baigtas vidurinio lavinimo kursas, būtinas stojant į universitetą ar aukštojo mokslo instituciją, arba baigtas lygiavertis antrosios pakopos vidurinis mokslas, taip pat profesinio rengimo kursas, kuris gali būti privalomas papildomai, arba

2) reglamentuojamas rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei šio straipsnio 3 dalyje nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal šio straipsnio 4 dalies 1 punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas suteikia panašų profesinį lygį ir įgūdžius palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas.

5. Ketvirtojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomai, patvirtinantys, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent trejų metų ir ne ilgesnės kaip ketverių metų arba, jei studijos iššęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų

skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje, ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.

6. Penktojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent ketverių metų arba, jei studijos išstėsinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.

14 straipsnis. Vienodas kvalifikacijų traktavimas

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis, kad valstybėje narėje sėkmingai studijuojant nuolatine ar išstėtine forma pagal formaliojo švietimo ar kitokias programas baigtas rengimas, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojai tas pačias teises pradėti dirbti, dirbti arba rengtis dirbti pagal profesiją, yra laikomas formalios kvalifikacijos, kurios kvalifikacijos lygį reglamentuoja šio įstatymo 13 straipsnis, įrodymu. Lietuvos Respublikoje atitinkamas kvalifikacijos lygis turi būti suprantamas taip pat kaip ir kitose valstybėse narėse.

2. Profesinė kvalifikacija, nors ir neatitinkanti kilmės valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų dėl darbo pagal profesiją, tačiau suteikianti turėtojai įgytas teises pagal šio straipsnio nuostatas, turi būti vienodai traktuojama ir Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip išdėstyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Lietuvos Respublika, vadovaudamasi šio įstatymo 15 straipsnio nuostatomis, turi įskaityti ankstesnį formalųjį išsilavinimą kaip atitinkantį naująjį išsilavinimo lygį, jeigu kilmės valstybė narė padidina išsilavinimo, kuris būtinas siekiant pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, lygį ir jeigu asmuo, įgijęs išsilavinimą, kuris neatitinka naujų kvalifikacijos reikalavimų, naudojasi įgytomis teisėmis.

15 straipsnis. Pripažinimo reikalavimai

1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ar dirbti pagal ją Lietuvos Respublikoje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija savo nustatyta tvarka tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Lietuvos Respublikos piliečiams, leidžia dirbti pagal tą profesiją asmenims, turintiems kompetenciją patvirtinančius dokumentus ar šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus, kurių kita valstybė narė reikalauja siekiant įgyti teisę dirbti pagal tą profesiją ar dirbti pagal ją.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

1) turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas;

2) jais turi būti patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir leidimas ją vykdyti taip pat suteikiami asmenims, kurie per pastaruosius dešimt metų vienus metus ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką dirbo pagal tą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, kai asmuo turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas vieno metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, jeigu asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.

6. Lietuvos Respublika pripažįsta kilmės valstybės narės pagal šio įstatymo 13 straipsnį

patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 1 punkte numatytą lygį.

7. Nukrypdama nuo šio straipsnio 1–5 dalių ir šio įstatymo 16 straipsnio, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės dirbti pagal konkrečią profesiją ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems kompetencijos pažymėjimą, priskirtą šio įstatymo 13 straipsnio 2 daliai, kai profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant dirbti pagal tą profesiją Lietuvos Respublikoje, yra nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje.

16 straipsnis. Kompensacinės priemonės

1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį nei trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:

1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos Respublika;

2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.

2. Taikant šio straipsnio 1 ir 11 dalis, iš esmės kitokie skirtingi dalykai – tai dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini, siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, ir kuriais atvykusio asmens rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo reikalaujamo rengimo Lietuvos Respublikoje.

3. Jeigu kompetentinga institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji turi pasiūlyti asmeniui pasirinkti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustačiusi, kad atitinkamai profesijai negali būti taikoma šio straipsnio 3 dalyje nurodyta galimybė asmeniui pasirinkti profesinės adaptacijos laikotarpį ar profesinio tinkamumo testą, informuoja profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių, kuris, gavęs tokią informaciją iš kompetentingos institucijos, informuoja kitas valstybes nares ir Europos Komisiją ir pateikia leidžiančios nukrypti nuostatos pagrindimą.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos negali taikyti numatytos kompensacinės priemonės, jei Europos Komisija įgyvendinimo akte nustato, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka ES teisės. Nesant Europos Komisijos atsakymo per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.

6. Jeigu dirbant pagal reglamentuojamą profesiją reikia gerai išmanyti Lietuvos Respublikos teisę, o konsultavimas ir (arba) pagalba Lietuvos Respublikos teisės klausimais yra esminis ir pastovus tos profesinės veiklos ypatumas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nukrypdama nuo šio straipsnio 3 dalyje numatyto principo, gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą šio įstatymo 12 straipsnio 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais, 12 straipsnio 4 punkte nurodytu atveju – medicinos gydytojams ir gydytojams odontologams, 12 straipsnio 6 punkte nurodytu atveju – kai atvykęs asmuo siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, kur atitinkama profesine veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto, baigusio rengimą, po kurio suteikiami šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje išvardyti profesiniai vardai, formalios kvalifikacijos įrodymą. Šios dalies nuostatos taikomos ir šio įstatymo 12 straipsnio 7 punkte nurodytiems asmenims.

8. Šio įstatymo 12 straipsnio 1 punkte nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali reikalauti arba profesinės adaptacijos laikotarpio, arba atlikti

profesinio tinkamumo testą, jeigu atvykęs asmuo užsiima profesine veikla savarankiškai arba kaip juridinio asmens vadovas ir todėl reikia išmanyti ir taikyti atitinkamos srities nacionalinės teisės aktus, jeigu tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams, siekiantiems užsiimti tokia veikla.

9. Nukrypdamą nuo šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintos asmens teisės pasirinkti kompensacinę priemonę, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali reikalauti užbaigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą šiais atvejais:

1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nurodytam lygiui, arba

2) šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 arba 6 dalyse nurodytiems lygiams.

10. Jei šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nurodytam lygiui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti abi kompensacines priemones, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, prieš pareikalaudama iš asmens baigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą, turi teisės aktų nustatyta tvarka patikrinti, ar bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti šio straipsnio 2 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.

12. Kompetentingos institucijos profesinio tinkamumo testui atlikti parengia dalykų, kurių trūksta, sąrašą, kuris sudaromas lyginant Lietuvos Respublikoje reikalaujamą ir asmens įgytą rengimą, patvirtintą asmens turimu diplomu ar kitu formalios kvalifikacijos įrodymu.

13. Profesinio tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad asmuo yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs.

14. Profesinio tinkamumo testas turi apimti dalykus, kurie pasirenkami iš šio straipsnio 12 dalyje nurodyto sąrašo ir kuriuos būtina išmanyti siekiant dirbti pagal atitinkamą reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

15. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, naudodama profesinio tinkamumo testą, gali tikrinti Lietuvos Respublikoje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių taisyklių išsamumą.

16. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 1 dalyje numatytų kompensacinių priemonių taikymo turi būti tinkamai pagrįstas, pateikiant asmeniui šią informaciją:

1) Lietuvos Respublikoje reikalaujamą profesinės kvalifikacijos lygį ir asmens turimą profesinės kvalifikacijos lygį pagal šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus lygius;

2) apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba mokymąsi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.

17. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą profesinio tinkamumo testą asmuo galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pirminio sprendimo taikyti jam šią kompensacinę priemonę.

18. Profesinio tinkamumo testo taikymo, laikymo ir vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

19. Profesinės adaptacijos laikotarpio ir jo vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

20. Prižiūrimą praktiką atliekančio ir profesinio tinkamumo testui pasirengti pageidaujančio asmens teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, socialines garantijas ir lengvatas reglamentuoja

Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.

II SKYRIUS PROFESINĖS PATIRTIES PRIPAŽINIMAS

17 straipsnis. Profesinės patirties reikalavimai

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš šio įstatymo 2 priede išvardytų veiklos rūšių turint bendrųjų, komercinių ar profesinių žinių ir gebėjimų, tai Lietuvos Respublikoje pripažįstamas ankstesnis užsiėmimas ta veikla kitoje valstybėje narėje kaip pakankamas tokių žinių ir gebėjimų įrodymas. Veikla turėjo būti užsiimama pagal šio straipsnio reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija išduoda reikiamus dokumentus apie profesinę patirtį ir jos trukmę asmenims, išvykstantiems užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nustatyta šio straipsnio 3, 6 ir 8 dalyse, valstybėse narėse.

3. Šio įstatymo 2 priedo I sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) šešerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip dvejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) vadovaujančias pareigas einant penkerius metus iš eilės, iš kurių bent trejus metus asmuo vykdė technines užduotis ir buvo atsakingas už bent vieną juridinio asmens padalinį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmens pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

5. Šio straipsnio 3 dalies 5 punktas netaikomas ISIC (Tarptautinis standartinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius) nomenklatūros Ex 855 grupės veiklos rūšiai – kirpykloms.

6. Šio įstatymo 2 priedo II sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) penkerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) penkerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

6) šešerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

8. Šio įstatymo 2 priedo III sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

3) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį bent trejus metus, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

9. Šio straipsnio 8 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

III SKYRIUS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis. Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas

1. Kompetentingos institucijos (jų nustatyta tvarka) pripažįsta tokius formalios kvalifikacijos įrodymus, išvardytus atitinkamai šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose ir suteikiančius galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, vaistininko ir architekto profesine veikla. Formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti būtiniausius rengimo reikalavimus, nurodytus atitinkamai šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 42 ir 44 straipsniuose. Toks įrodymas Lietuvos Respublikoje laikomas tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus išduoda valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu išduodami ir atitinkami šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose išvardyti pažymėjimai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 21, 25, 31, 35, 37 ir 47 straipsniuose.

4. Kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje, reikalingą siekiant užsiimti šeimos medicinos praktika, valstybių narių piliečiams išduotą kitos valstybės narės, taikydama šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus. Šios dalies nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 28 straipsnyje.

5. Kompetentinga institucija pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės, išvardytos šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, ir kuris atitinka šio įstatymo 38 straipsnyje nurodytus būtiniausius rengimo reikalavimus ir šio įstatymo 39 straipsnyje nustatytus kriterijus, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą Lietuvos Respublikos teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas. Šios dalies nuostata neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 21 ir 41 straipsniuose.

6. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje, automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1–3 dalis, įrodo, kad baigtas rengimas, kuris prasidėjo ne anksčiau kaip šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytais atskaitos akademinių metais.

7. Kompetentingos institucijos leidžia užsiimti medicinos gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, jeigu asmuo turi šio įstatymo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2. papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo rengimo metu įgijo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, nurodytus šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, 29 straipsnio 6 ir 7 dalyse, 32 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 42 straipsnio 4 dalyje, kuriose reglamentuojamas šių specialistų rengimas.

19 straipsnis. Pranešimo (notifikavimo) procedūra

1. Lietuvos Respublika praneša (notifikuoja) Europos Komisijai apie savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytoms profesijoms.

2. Lietuvos Respublika taip pat praneša (notifikuoja) kitoms valstybėms narėms dėl šio skyriaus 8 skirsnyje nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria institucijas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytoms funkcijoms atlikti.

4. Į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie studijų programų trukmę ir turinį.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.

20 straipsnis. Bendrosios rengimo nuostatos

1. Atsižvelgdama į šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38, 42 ir 44 straipsniuose nurodytą rengimą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali teisės aktuose numatyti nenuoseklųjį rengimą pagal nustatytus reikalavimus. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad bendra tokio rengimo trukmė, lygis ir kokybė būtų ne prastesni už rengimo pagal nuolatinę studijų formą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi ir vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, užtikrina, kad asmenys, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.

21 straipsnis. Įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, nepažeisdamos specifinių atitinkamų profesijų įgytų teisių, kai valstybių narių formalios kvalifikacijos įrodymai, suteikiantys galimybę užsiimti profesine veikla, neatitinka visų šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, pripažįsta kaip pakankamą formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jis patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimas, prasidėjęs iki šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų atskaitos datų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais privaloma kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu pateikti pažymėjimą apie profesinę patirtį, patvirtinantį, kad jo turėtojas faktiškai ir teisėtai

užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos formalios kvalifikacijos įrodymui, suteikiančiam galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, gautam buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, neatitinkančiam visų būtiniausių šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, jeigu toks įrodymas patvirtina, kad sėkmingai baigtas:

1) pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, pagrindinio rengimo gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko rengimas, prasidėjęs iki 1990 m. spalio 3 d.;

2) gydytojo specialisto rengimas, prasidėjęs iki 1992 m. balandžio 3 d.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia jo turėtojui teisę užsiimti profesine veikla visoje Vokietijos teritorijoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas.

5. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies nuostatų, pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Čekoslovakijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti iki 1993 m. sausio 1 d. Čekijoje ir Slovakijoje, kai jų kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos buvusioje Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjungoje išduotą įrodymą, kuris suteikia galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti:

1) Estijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 20 d.;

2) Latvijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 21 d.;

3) Lietuvoje – iki 1990 m. kovo 11 d.

7. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktuose nurodytų valstybių narių kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks įrodymas turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

8. Buvusios Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjungos išduotų veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų atveju arba kai šie specialistai Estijoje pradėti rengti iki 1991 m. rugpjūčio 20 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti pateikiamas Estijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas apie profesinę patirtį, nurodantis, kad tokie

asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jos teritorijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

9. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Jugoslavijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti Slovėnijoje iki 1991 m. birželio 25 d., kai minėtos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Šio straipsnio 5, 7, 9 dalyse nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas turi būti pateikiamas kartu su tų pačių kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, nurodančiu, kad tokie asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija valstybės narės piliečiams, kurių medicinos gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas neatitinka tai valstybei narei šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų pavadinimų, kaip pakankamą pripažįsta tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, su kuriuo pateikiamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

12. Šio straipsnio 11 dalyje minimas pažymėjimas turi nurodyti, kad formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina sėkmingai baigtą rengimą, atitinkamai pagal šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nustatytus reikalavimus, ir jį išdavusi valstybė narė traktuoja jį taip pat kaip kvalifikaciją, kurios pavadinimai nurodyti šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepripažįsta Bulgarijos felčerių (*фелдшер*) profesinės kvalifikacijos, įgytos iki 1999 m. gruodžio 31 d. Bulgarijoje, ir dirbusiųjų 2000 m. sausio 1 d. pagal šią profesiją pagal Bulgarijos socialinės apsaugos sistemą kaip medicinos gydytojų ar bendrosios praktikos slaugytojų profesinės kvalifikacijos pagal šio įstatymo nuostatas.

ANTRASIS SKIRSNIS MEDICINOS GYDYTOJAI

22 straipsnis. Pagrindinis medicinos gydytojų rengimas

1. Į pagrindines medicinos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę studijuoti universitete.

2. Pagrindinį medicinos gydytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir šį rengimą turi sudaryti ne mažiau kaip 5 500 valandų teorinio ir praktinio medicinos gydytojų rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., šioje dalyje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių praktinis rengimas pagal nuolatinę studijų formą universitete, prižiūrint kompetentingai institucijai.

3. Asmuo, baigęs pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama medicina, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo principus, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

- 2) pakankamai išmanyti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip pat ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;
- 3) pakankamai žinių apie klinikinės medicinos disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būti visapusiškai susipažinęs su psichikos ir somatinio pobūdžio ligomis, profilaktika, diagnostika bei gydymu ir žmonių reprodukcija;
- 4) atitinkamą klinikinę patirtį ligoninėse, esant tinkamai priežiūrai.

23 straipsnis. Gydytojų specialistų rengimas

1. Į gydytojų specialistų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.
2. Gydytojų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universitete arba medicinos mokomojoje ligoninėje, arba sveikatos priežiūros įstaigoje, kurią tokiam rengimui patvirtina kompetentinga institucija.
3. Gydytojų specialistų studijų programų trukmė turi būti ne trumpesnė, negu nurodyta šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.
4. Gydytojų specialistų rengimą turi prižiūrėti kompetentingos institucijos. Į gydytojų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo specialisto asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.
5. Gydytojai specialistai turi būti rengiami pagal nuolatinę studijų formą specializuotose įstaigose, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos įstaigos padalinys, kuriame rengiami gydytojai specialistai, turi dalyvauti visų rūšių medicinos veiklose, įskaitant darbą pagal iškvietimą (budėjimą), o visa rengiamo specialisto profesinė veikla nustatyta tvarka turi būti skirta mokytis praktiškai ir teoriškai visą darbo savaitę ir visus metus. Už tokį darbą turi būti tinkamai atlyginama.
6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras gydytojų specialistų studijų programas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kiekvieną atvejį įvertinusi atskirai, su sąlyga, kad ta studijų programos dalis buvo užbaigta pagal kitą gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kurią užbaigęs tas asmuo jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama atitinkamus teisės aktus, užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę gydytojų specialistų studijų programos būtiniausios trukmės.
7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šio straipsnio 6 dalį, turi pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus šio straipsnio 6 dalyje nurodytus teisės aktus ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.
8. Gydytojus specialistus rengiančios institucijos išduoda gydytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 papunktyje nurodytas pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymas.

24 straipsnis. Gydytojų specialistų studijų programų pavadinimai

1. Šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytas gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymas – tai toks įrodymas, kurį suteikia šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 papunktyje nurodytos kompetentingos institucijos baigus atitinkamo pavadinimo gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

25 straipsnis. Gydytojų specialistų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja, kad atvykstantys kitų valstybių narių gydytojai specialistai, kurių nenuosekliai studijas reglamentavo nuo 1975 m. birželio 20 d. galiojusios įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos ir kurie jas pradėjo ne vėliau kaip 1983 m. gruodžio 31 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turėtų pažymėjimą, patvirtinantį, kad veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerius metus

iki to pažymėjimo išdavimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikaciją, suteiktą Ispanijoje gydytojams, baigusiems gydytojų specialistų rengimą iki 1995 m. sausio 1 d., net jeigu tas rengimas neatitinka šio įstatymo 23 straipsnyje numatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jeigu kvalifikacija patvirtinama Ispanijos kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, įrodančiu, kad atitinkamas asmuo išlaikė specialios profesinės kompetencijos egzaminą, surengtą pagal išskirtines priemones dėl pripažinimo, numatytas Karališkuoju dekretu 1497/99, siekiant nustatyti, ar atitinkamas asmuo turi žinių ir įgūdžių, palyginamų su gydytojų, turinčių gydytojo specialisto kvalifikaciją, apibrėžtą Ispanijai šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, žiniomis ir įgūdžiais.

3. Jeigu Lietuvos Respublika pripažįsta netekusiomis galios savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl gydytojo specialisto, nurodyto šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, formalios kvalifikacijos įrodymo išdavimo ir patvirtina priemones, susijusias su Lietuvos Respublikos piliečių įgytomis teisėmis, ji turi suteikti kitų valstybių narių piliečiams teisę pasinaudoti tomis priemonėmis, jeigu toks formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas iki datos, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nutraukė tokių atitinkamos kvalifikacijos įrodymų išdavimą. Šioje dalyje minimų nuostatų pripažinimo netekusiomis galios datos turi būti nustatytos šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, suteiktas Italijoje ir nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, gydytojams, kurie specialistų rengimą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir iki 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jei kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimt metų iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.

26 straipsnis. Šeimos gydytojų rengimas

1. Į šeimos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.

2. Šeimos gydytojų studijos, kurias baigus suteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, išduotas iki 2006 m. sausio 1 d., turi trukti ne trumpiau kaip dvejus metus pagal nuolatinę studijų formą. Jeigu formalios kvalifikacijos įrodymas išduotas po šioje dalyje nurodytos datos, šeimos gydytojų studijos turi trukti ne trumpiau kaip trejus metus pagal nuolatinę studijų formą.

3. Kai į šio įstatymo 22 straipsnyje nurodytą rengimą įeina praktinis rengimas, kuris vykdomas kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje šeimos medicinos paslaugas arba kurioje vykdoma nustatyta šeimos medicinos praktikos dalis, arba centre, kuriame medicinos gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas, tokio praktinio rengimo trukmė, ne ilgesnė kaip vieni metai, gali būti įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą studijų trukmę, kai to rengimo pažymėjimai išduodami ne anksčiau kaip nuo 2006 m. sausio 1 d.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta galimybė turi būti suteikiama tik valstybių narių, kuriose šeimos gydytojų rengimas truko dvejus metus nuo 2001 m. sausio 1 d., piliečiams.

5. Šeimos gydytojai rengiami pagal nuolatinę studijų formą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms. Daugiau rengimo laiko turi būti skiriama praktikai, o mažiau – teorijai.

6. Šeimos gydytojų praktinis rengimas turi trukti ne trumpiau negu šešis mėnesius kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje atitinkamas paslaugas, arba ne trumpiau negu šešis mėnesius kaip patvirtintos šeimos medicinos praktikos dalis įstaigoje, kurioje medicinos gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas. Prie praktinio rengimo turi prisidėti kitos sveikatos priežiūros institucijos ar struktūros, susijusios su šeimos medicina.

7. Nepažeidžiant minimalios praktinio rengimo trukmės, nustatytos šio straipsnio 6 dalyje, reikalavimo, ne ilgiau kaip šešis mėnesius praktinis rengimas gali vykti ir kitose patvirtintose institucijose ar sveikatos priežiūros struktūrose, susijusiose su šeimos medicina. Būtina, kad tokio rengimo metu rengiamasis dalyvautų medicinos gydytojų, su kuriais jis dirba, profesinėje veikloje ir dalytųsi su ja susijusią atsakomybę.

8. Kompetentinga institucija išduoda šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 papunktyje nurodytas pagrindinio medicinos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

9. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą medicinos gydytojui, kuris nebaigė šiame straipsnyje numatyto rengimo, tačiau pabaigė kitokį papildomą rengimą, kurį patvirtina kompetentingos institucijos išduotas šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Kompetentinga institucija negali išduoti šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo, jei asmuo neturi žinių, kurių privaloma įgyti per šiame straipsnyje numatytą rengimą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustato, ar asmens papildomas rengimas ir jau įgyta profesinė patirtis gali pakeisti šiame straipsnyje numatytą šeimos gydytojų rengimą.

12. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuo atveju, jeigu asmuo turi bent šešių mėnesių šeimos medicinos praktikos arba patirties įstaigoje, kurioje medicinos gydytojai teikia šio straipsnio 5–7 dalyse nurodytas pirminės sveikatos priežiūros paslaugas.

27 straipsnis. Šeimos gydytojų profesinė veikla

1. Lietuvos Respublikoje remiantis nuostatomis dėl įgytų teisių asmenims leidžiama užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą tik tuo atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija netaiko šio straipsnio 1 dalies nuostatų asmenims, kurie iki 2008 m. balandžio 24 d. pradėjo mokytis pagal specialią šeimos medicinos studijų programą.

28 straipsnis. Šeimos gydytojų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikoje suteikiama teisė užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo visiems medicinos gydytojams, kurie turi šią teisę nuo šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytos atskaitos datos pagal nuostatas, taikomas gydytojo profesijai, leidžiančias užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo profesine veikla asmenims, kurie tuo metu buvo įsisteigę Lietuvos Respublikos teritorijoje, vadovaudamiesi šio įstatymo 18 arba 21 straipsnio nuostatomis.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, gavusi prašymą, išduoda pažymėjimą, patvirtinantį turėtoją, kuris naudojasi įgytomis teisėmis, nustatytomis šio straipsnio 1 dalyje, teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodyto šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio straipsnio 2 dalyje nurodytus pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams kitų valstybių narių. Minėti pažymėjimai laikomi tokiais pačiais kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodami formalios kvalifikacijos įrodymai, kurie leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą.

TREČIASIS SKIRSNIS BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAI

29 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas

1. Į bendrosios praktikos slaugytojų studijas leidžiama priimti:

1) asmenis, turinčius bendrąjį dvylikos metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės kompetentingų institucijų ar įstaigų įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, arba

2) asmenis, turinčius bendrąjį, ne trumpesnę kaip dešimties metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduotu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba pradėti mokytis pagal slaugos profesinio rengimo programą.

2. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas vykdomas pagal nuolatinę studijų formą ir pagal šio įstatymo 3 priedo 3.2.1 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų studijų ar mokymo programą.

3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo. Teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip vieną trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę šioje dalyje numatytos minimalios rengimo trukmės. Kompetentinga institucija gali taikyti dalines išimtis asmenims, įgijusiems dalį rengimo lygiaverčiuose kursuose. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija užtikrina, kad slaugytojus rengiančios mokymo įstaigos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.

4. Teorinio rengimo metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiavertėmis universitetams, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.

5. Klinikinio rengimo metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, kurie remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertį slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai, organizuoti visą slaugos procesą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje. Šis rengimas vyksta ligoninėse ir kitose sveikatos priežiūros institucijose bei bendruomenėje, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant, o atsakingi už jį yra slaugos dėstytojai. Prie rengimo gali prisidėti ir kitas kvalifikuotas personalas. Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio jų rengimo kryptį atitinkančioje veikloje ir taip išmoksta prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

6. Asmuo, baigęs bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;

2) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;

3) pakankamą klinikinę patirtį (parenkamą pagal jos mokomąją vertę ir įgyjamą prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui tose mokymo bazėse, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugymo reikalavimus);

4) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiais personalu patirtį;

5) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.

7. Pateikiamas bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad specialistas, nesvarbu, ar jo rengimas vyko universitetuose, ar aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiavertiose universitetams, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba

pagal slaugos profesinio rengimo programas, turi turėti bent šias kompetencijas:

- 1) naudodamasis turimomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis, savarankiškai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti bei vykdyti pacientų slaugą bei, remdamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktus, gerinti savo profesinę praktiką;
- 2) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktus, efektyviai dirbti kartu su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros specialistų rengime;
- 3) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies 1 ir 2 punktus, skatinti asmenų, šeimų ir asmenų grupių sveiką gyvenseną ir rūpinimąsi savo sveikata;
- 4) mokėti savarankiškai gaivinti žmogų ir teikti pirmąją medicinos pagalbą gyvybei pavojingų būklių atvejais;
- 5) savarankiškai pagal kompetenciją teikti patarimus, nurodymus ir pagalbą asmenims, kuriems reikalingas slaugymas, bei mokyti juos prižiūrinčius asmenis;
- 6) savarankiškai užtikrinti slaugos kokybę ir gebėti ją įvertinti;
- 7) visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su sveikatos priežiūros specialistais;
- 8) gebėti analizuoti teikiamo slaugymo kokybę, siekdamas gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.

30 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla

Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla gali užsiimti asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą.

31 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų įgytos teisės

1. Taikant bendrąsias įgytų teisių taisykles bendrosios praktikos slaugytojams, šio įstatymo 21 straipsnyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:

1) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtinausių rengimo reikalavimų, ir

2) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:

a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija) arba

b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokytojų kursų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta 3 priedo 3.2.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.

3. Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijai taikomos tik šio straipsnio 4

dalies nuostatos dėl įgytų teisių.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių rengimas neatitinka šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visiškos atsakomybės už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą prisiėmimą:

1) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas *școală postliceală*, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2007 m. sausio 1 d.;

2) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.;

3) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.

KETVIRTASIS SKIRSNIS GYDYTOJAI ODONTOLOGAI

32 straipsnis. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas

1. Į pagrindines gydytojų odontologų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Pagrindinį gydytojų odontologų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės nuolatinės formos studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 5 000 valandų teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent šio įstatymo 3 priedo 3.3.1 papunktyje nurodytą studijų programą, universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, vykdančioje lygiavertes studijas arba prižiūrimoje universiteto.

3. Asmuo, baigęs pagrindinį gydytojų odontologų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama odontologija, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo, mokslškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai suprasti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologiją ir elgseną, taip pat fizinės ir socialinės aplinkos įtaką asmens sveikatos būklei tiek, kiek šie veiksniai veikia odontologiją;

3) pakankamai žinių apie dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių, tiek sveikų, tiek nesveikų, sandarą bei funkcijas ir jų ryšį su bendra paciento sveikatos būkle ir fizine bei socialine gerove;

4) pakankamai klinikinių disciplinų ir metodikos žinių, leidžiančių gydytojui odontologui visapusiškai susipažinti su dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių anomalijomis, pakitimais ir ligomis, su profilaktine, diagnostine ir terapine odontologija;

5) atitinkamą klinikinę patirtį esant tinkamai priežiūrai.

4. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas turi suteikti jiems įgūdžių, būtinų visiems veiksmams atlikti, įskaitant dantų, burnos, žandikaulių ir kitų audinių anomalijų ir ligų profilaktiką, diagnostiką ir gydymą.

33 straipsnis. Gydytojų odontologų specialistų rengimas

1. Į gydytojų odontologų specialistų studijas priimami asmenys, baigę šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį gydytojų odontologų rengimą arba turintys šio įstatymo 21 ir 35 straipsniuose nurodytus dokumentus.

2. Gydytojų odontologų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universiteto centre, gydymo mokymo ir tyrimų centre arba kompetentingos institucijos patvirtintoje sveikatos priežiūros įstaigoje.

3. Gydytojų odontologų specialistų rengimo pagal nuolatinę studijų formą trukmė turi būti ne trumpesnė kaip treji metai ir jas turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Į gydytojų odontologų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo odontologo asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija išduoda gydytojo odontologo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą asmenims, turintiems šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą pagrindinio gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

34 straipsnis. Gydytojų odontologų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti gydytojų odontologų profesine veikla, apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje.

2. Gydytojo odontologo profesija turi būti grindžiama šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytu gydytojų odontologų rengimu ir tai yra savita profesija, kuri skiriasi nuo kitų bendrojo pobūdžio ar specializuotų medicinos profesijų. Siekiant užsiimti gydytojo odontologo profesine veikla, būtina turėti šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą. Tokio formalios kvalifikacijos įrodymo turėtojai prilyginami tiems, kuriems taikomas šio įstatymo 21 ar 35 straipsnis.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į normines profesinės etikos nuostatas ir taisykles, šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytas atskaitos datas, užtikrina, kad gydytojai odontologai paprastai galėtų užsiimti dantų, burnos, žandikaulių ir gretimų audinių anomalijų ir ligų profilaktika, diagnozavimu ir gydymu.

35 straipsnis. Gydytojų odontologų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, siedama su gydytojų odontologų profesine veikla pagal šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą kvalifikaciją, pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Austrijoje, Čekijoje, Ispanijoje, Italijoje, Rumunijoje ir Slovakijoje asmenims, kurie pradėjo medicininį rengimą ne vėliau kaip minėtame priede atitinkamai valstybei narei nurodytą atskaitos datą, jei turimas tos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė toje valstybėje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

2) tiems asmenims leista užsiimti minėta veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje tai valstybei narei išvardytą formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

3. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, sėkmingai baigusią bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

4. Buvusioje Čekoslovakijoje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas pripažįstamas taip pat kaip ir Čekijos ir Slovakijos formalios kvalifikacijos įrodymas ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje asmenims, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas po 1980 m. sausio 28 d. ir ne vėliau kaip 1984 m. gruodžio 31 d., jeigu kartu pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys išlaikė profesinio tinkamumo testą, organizuotą Italijos kompetentingų institucijų, siekiant nustatyti, ar tų asmenų žinių ir įgūdžių lygis toks pat kaip asmenų, turinčių šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Italijai nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Italijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) atitinkamiems asmenims leista užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jeigu veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Italijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojai.

7. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 5 dalyje, sėkmingai baigusių bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

8. Asmenys, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas po 1984 m. gruodžio 31 d., traktuojami taip pat kaip šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodyti asmenys, jei šio straipsnio 7 dalyje minimos trejų metų studijos prasidėjo iki 1994 m. gruodžio 31 d.

9. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal šio įstatymo 18 straipsnį, jei asmuo studijas pradėjo iki 2016 m. sausio 18 d.

10. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

11. Šio straipsnio 10 dalyje nurodytas pažymėjimas patvirtina, kad įvykdytos šios sąlygos:

1) asmuo sėkmingai užbaigė ne trumpesnės kaip trejų metų studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos išduotu pažymėjimu pripažino, kad jos lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui;

2) asmuo veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) asmuo gali užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Ispanijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojai.

PENKTASIS SKIRSNIS VETERINARIJOS GYDYTOJAI

36 straipsnis. Veterinarijos gydytojų rengimas

1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro nuolatinės studijų formos ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais ir kurios apima bent šio įstatymo 3 priedo 3.4.1 papunktyje nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomos lygiavertės studijos arba kurią prižiūri universitetas.

2. Į veterinarijos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

3. Veterinarijos gydytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgijo:

1) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią ES teisę;

2) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, gyvulininkystę, įskaitant bendrus įgūdžius ir kompetencijas, kurie reikalingi jų šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir higienai užtikrinti;

3) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (atskirai arba grupėmis) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir nugaišinimą, taip pat specialių žinių apie zoonozes;

4) pakankamai profilaktinės medicinos žinių, su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;

5) pakankamai žinių apie pašarų ir gyvūninių maisto produktų gamybos ir pateikimo į rinką higieną ir technologiją, šios srities gerąją praktiką ir gali ją paaiškinti;

6) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų veterinariniams vaistiniams preparatams atsakingai ir pagrįstai naudoti, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.

37 straipsnis. Veterinarijos gydytojų įgytos teisės

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 21 straipsnio 6–8 dalių, vertindama valstybių narių piliečius, kurių veterinarinės gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba kurių rengimas prasidėjo Estijoje iki 2004 m. gegužės 1 d., pripažįsta tokių veterinarinės gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla Estijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS AKUŠERIAI

38 straipsnis. Akušerių rengimas

1. Akušerių rengimui taikomi šie minimalūs reikalavimai:

1) specialių akušerių rengimą turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal nuolatinę studijų formą (I būdas), kurios turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.5.1 papunktyje nurodytą studijų ar mokymo programą, arba

2) aštuoniolikos mėnesių trukmės specialus akušerių rengimas pagal nuolatinę studijų formą (II būdas) turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.5.1 papunktyje nurodytą mokymo programą ir kurios neatitinka bendrosios praktikos slaugytojų rengimo.

2. Akušerius rengiančios institucijos yra atsakingos už teorinio ir praktinio rengimo koordinavimą visą akušerių rengimo programos laiką.

3. Į akušerio studijas leidžiama priimti asmenis, įvykdžiusius vieną iš toliau nurodytų sąlygų:

1) įgytas ne mažiau kaip dvylikos metų bendrasis lavinimas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą I būdą;

2) turimas 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą II būdą.

4. Asmuo, baigęs akušerių rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;

2) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių žinių, numatytų teisės aktuose;

3) pakankamai bendrųjų medicinos žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgsenos;

4) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis,

teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama medicinos gydytojo;

5) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.

39 straipsnis. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo tvarka

1. Šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodyti akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo 18 straipsnį.

2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas, jeigu asmuo atitinka tokius kriterijus:

1) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurį sudaro ne mažiau kaip 4600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį;

2) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymą;

3) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą ir vienu metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis šio straipsnio 3 dalies nuostatomis.

3. Šio straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą pažymėjimą išduoda kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos. Pažymėjimas patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs formalią akušerio kvalifikaciją, atitinkamą laikotarpį tinkamai užsiėmė akušerio veikla kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje arba sveikatos priežiūros įstaigoje.

40 straipsnis. Akušerių profesinė veikla

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos akušerių veiklai, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos apibrėžtai nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies ir vykdomai pagal šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytus profesinius vardus.

2. Lietuvos Respublikoje akušeriai gali užsiimti bent šia veikla:

1) teikti patikimą informaciją ir patarimus dėl šeimos planavimo;

2) nustatyti nėštumą ir stebėti normalaus nėštumo eigą, atlikdami būtinus tokios būklės tyrimus;

3) paskirti tyrimus, būtinus siekiant kuo anksčiau diagnozuoti rizikingą nėštumą, ir patarti šiuo klausimu;

4) teikti patarimus dėl pasirengimo motinystei ir tėvystei programų ir visapusiškai padėti gimdyti, įskaitant patarimus dėl higienos ir mitybos;

5) rūpintis gimdyve, jai padėti ir stebėti vaisiaus būklę gimdoje reikiamomis klinikinėmis ir techninėmis priemonėmis;

6) priimti savaiminį gimdymą, įskaitant reikiamą epiziotomiją, o skubiais atvejais – gimdymą sėdmenine pirmėiga;

7) atpažinti motinos ar kūdikio sveikatai grėsmingus požymius, dėl kurių būtina kreiptis į medicinos gydytoją, ir prireikus jam padėti; imtis reikiamų skubių priemonių nesant medicinos gydytojo, visų pirma ranka pašalinti placenta ir ranka patikrinti gimdą;

8) ištirti ir prižiūrėti naujagimį; iškilus poreikiui, imantis visos būtinos iniciatyvos, o prireikus – nedelsdami gaivinti;

9) rūpintis motina ir ją stebėti laikotarpiu po gimdymo, patarti visais būtiniais klausimais dėl kūdikio priežiūros, kad būtų galima sudaryti geriausias sąlygas naujagimiui vystytis;

10) atlikti medicinos gydytojų paskirtą gydymą;

11) rengti būtinas rašytines ataskaitas.

41 straipsnis. Akušerių įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą valstybės narės piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, tos valstybės narės išduotą iki šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytos atskaitos datos, pateikiamą kartu su pažymėjimu, patvirtinančiu, kad šie piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo, tuo atveju, jeigu akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka visus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, tačiau pagal šio įstatymo 39 straipsnį nepripažįstamas, jeigu kartu nepateikiamas šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija automatiškai pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jį turintis asmuo pradėjo rengimą iki 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo sąlyga į jį pagal akušerio rengimo I būdą taip, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 1 punkte, buvo 10 metų bendrasis išsilavinimas, ar jam lygiavertis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 3 priedo 3.2.2. papunktyje, prieš pradedant akušerio rengimą pagal II būdą, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi valstybių narių piliečiams, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas rengimas buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, atitinkantis visus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, jeigu pagal šio įstatymo 39 straipsnį formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad rengimas buvo pradėtas iki 1990 m. spalio 3 d., nepripažįstamas, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymus, kurie:

1) išduoti Lenkijoje akušeriams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkanti šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir

2) patvirtinti „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:

a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija), arba

b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 53 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta Rumunijos akušerių profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kurie neatitinka šio įstatymo 38 straipsnyje numatytų akušerių būtiniausių rengimo reikalavimų, kaip tinkamą įrodymą užsiimti akušerių veikla, jeigu prie

jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybių narių piliečiai iš tiesų ir teisėtai vertėsi šia veikla Rumunijoje bent penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo. Formalią akušerijos-ginekologijos slaugytojų (*asistent medical obstetrică-ginecologie*) kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai turi būti išduoti Rumunijoje iki 2007 m. sausio 1 d. Rumunijos akušerių profesinėms kvalifikacijoms taikomos tik šioje dalyje numatytos nuostatos dėl įgytų teisių.

SEPTINTASIS SKIRSNIS VAISTININKAI

42 straipsnis. Vaistininkų rengimas

1. Į vaistininkų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės vaistininkų rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, apimantis šiuos minimalius reikalavimus:

1) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą pagal nuolatinę studijų formą universitete ar lygiavertėje aukštojo mokslo institucijoje arba prižiūrint universitetui;

2) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių profesinę praktiką visuomenės vaistinėje arba ligoninės vaistinėje, prižiūrint farmacinės veiklos vadovui.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas rengimas turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.6.1 papunktyje nurodytą studijų programą.

4. Asmuo, baigęs vaistininkų rengimą, privalo turėti pakankamai žinių ir įgūdžių apie:

1) vaistinius preparatus ir jiems gaminti naudojamas medžiagas;

2) vaistinių preparatų gamybos technologiją ir fizinius, cheminius, biologinius ir mikrobiologinius vaistinių preparatų tyrimus;

3) metabolizmą, vaistinių preparatų ir toksinių medžiagų poveikį organizmui ir vaistinių preparatų vartojimą;

4) mokslinius duomenis apie vaistinius preparatus, kurie leidžia suteikti teisingą informaciją apie vaistinius preparatus;

5) teisinius ir kitus reikalavimus, kuriuos reikia išmanyti siekiant užsiimti farmacine veikla.

43 straipsnis. Vaistininkų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti vaistininko profesine veikla bet kurioje valstybėje narėje.

2. Lietuvos Respublikoje asmenys, turintys universiteto ar pripažintos lygiavertės aukštosios mokyklos vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį šio įstatymo 42 straipsnio nuostatas, gali užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:

1) vaistinių preparatų farmacinės formos gamyba;

2) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;

3) vaistinių preparatų tyrimais jų tyrimo laboratorijoje;

4) vaistinių preparatų laikymu, saugojimu ir tiekimu vykdant didmeninį platinimą;

5) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų įsigijimu, gamyba, tyrimais, laikymu, pardavimu (išdavimu) visuomenės vaistinėse;

6) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, laikymu ir išdavimu ligoninės vaistinėse;

7) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimu, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą;

8) pranešimų apie nepageidaujamas reakcijas į farmacijos produktus teikimu kompetentingoms institucijoms;

9) individualia pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistiniais preparatais;

10) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.

3. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš vaistinininko veiklos rūšių tik kartu su šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytu formalios kvalifikacijos įrodymu turint atitinkamą papildomą profesinę patirtį, tai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo užsiėmė šia veikla kilmės valstybėje narėje tokį laikotarpį, kurio reikalauja Lietuvos Respublikos teisės aktai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas pripažinimas netaikomas dvejų metų profesinės patirties laikotarpiui, kurio Liuksemburgo Didžioji Hercogystė reikalauja suteikiant valstybinę visuomenės vaistinės koncesiją.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS ARCHITEKTAI

44 straipsnis. Architektų rengimas

1. Architekto rengimą turi sudaryti:

1) ne trumpesnės kaip penkerių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus; arba

2) ne trumpesnės kaip ketverių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų profesinė praktika pagal šio straipsnio 4 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų studijų programos pagrindinė dalis turi būti architektūra. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinta, kad asmuo įgytų tokių žinių, įgūdžių ir kompetencijų:

1) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų ir estetinius, ir techninius reikalavimus;

2) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teoriją, artimas meno šakas, technologijas ir humanitarinius mokslus;

3) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;

4) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;

5) supratimą apie santykį tarp žmonių ir pastatų, tarp pastatų ir jų aplinkos, apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;

6) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kuriuose atsižvelgiama į socialinius veiksniai;

7) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;

8) supratimą apie konstrukcijų projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;

9) pakankamai žinių apie fizines problemas, technologijas ir pastatų funkcijas, kad būtų užtikrintas jų vidaus patogumas ir jie būtų apsaugoti nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;

10) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgdamas į kainos ir statybos normų nustatytus apribojimus;

11) pakankamai žinių apie pramonę, struktūras, taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta akademinė studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiavertėmis ECTS kreditais.

4. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vieno metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint Lietuvos Respublikos kompetentingos

institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje narėje. Profesinę praktiką vertina Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

5. Asmeniui, baigusiam šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas 4 metų trukmės universitetines studijas Lietuvos Respublikoje, suteikiamas architektūros bakalauro kvalifikacinis laipsnis. Tuo atveju šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytas automatinio pripažinimo principas taikomas šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka atlikus profesinę praktiką.

45 straipsnis. Architektų rengimo reikalavimų taikymo išimtis

Nukrypstant nuo šio įstatymo 44 straipsnio, 18 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir šis rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universitetinio lygio ir lygiavertis šio įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytam galutiniam egzaminui.

46 straipsnis. Architektų profesinė veikla

1. Taikant šį įstatymą, architekto profesinė veikla – tai reguliariai vykdoma veikla pagal architekto profesinį vardą.

2. Valstybės narės piliečiai, kuriems leista naudotis tuo profesiniu vardu pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, leidžiančius valstybės narės kompetentingai institucijai suteikti tą profesinį vardą valstybės narės piliečiams, ypač išsiskiriantiems pasiekimais architektūros srityje, laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus siekiant užsiimti architekto profesine veikla pagal architekto profesinį vardą. Atitinkamų asmenų veiklos architektūrinį pobūdį turi patvirtinti jų kilmės valstybės narės suteiktas atestatas.

47 straipsnis. Architektų įgytos teisės

1. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio įstatymo 4 priedo 4 punkte nurodytą architekto formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą kitų valstybių narių ir patvirtinantį, kad baigtos architektų studijos, prasidėjusios ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademniais metais, net jei jis neatitinka šio įstatymo 44 straipsnyje nustatytų architektų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, tokį formalios kvalifikacijos įrodymą prilygina jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

2. Esant šio straipsnio 1 dalies aplinkybėms, pripažįstami Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, patvirtinantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų ne anksčiau kaip 1945 m. gegužės 8 d. išduoti formalios kvalifikacijos įrodymai yra lygiaverčiai šio įstatymo 6 priede išvardytiems įrodymams.

3. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma į šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytą sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimas prasidėjo iki 2016 m. sausio 18 d.

4. Kad asmuo galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles nuo tokių datų:

1) Austrija, Suomija ir Švedija nuo 1995 m. sausio 1 d.;

2) Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lenkija, Lietuva, Malta, Slovakija, Slovėnija ir Vengrija nuo 2004 m. gegužės 1 d.;

3) Bulgarija ir Rumunija nuo 2007 m. sausio 1 d.;

4) Kroatija nuo 2013 m. liepos 1 d.

5) kitos valstybės narės nuo 1987 m. rugpjūčio 5 d.;

5. Šio straipsnio 1–3 dalyse minimi pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojai ne ilgiau negu nurodytą terminą leista naudotis architekto profesiniu vardu ir kad jis pagal tas taisykles teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šioje dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus Lietuvos teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti architekto profesinę veiklą: įrodymus, kad baigtas nuo 1985 m. rugpjūčio 5 d. buvęs rengimas, pradėtas iki 2014 m. sausio 17 d., suteiktas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti šio įstatymo 46 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, kurį išdavė profesinė asociacija, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šio įstatymo nuostatomis.

IV SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS, REMIANTIS BENDRAISIAIS PASIRENGIMO PAGRINDAIS IR BENDRAISIAIS PASIRENGIMO TESTAIS

48 straipsnis. Bendrieji pasirengimo pagrindai

1. Asmenims, pateikusiems įrodymą apie bendraisiais pasirengimo pagrindais įgytą profesinę kvalifikaciją ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, suteikiama teisė dirbti pagal minėtą profesiją jos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir asmenims, kuriems ji išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti bendrieji pasirengimo pagrindai turi atitikti šias sąlygas:

1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos valstybės narės į kitą;

2) profesija, kuriai jie taikomi, arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;

3) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalis valstybių narių švietimo ir specialistų rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos. Žinios, įgūdžiai ir kompetencijos valstybėse narėse gali būti įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje ar kaip profesinio mokymo kursų dalis;

4) būti grindžiami Lietuvos kvalifikacijų sandaros lygiais, kurie vadovaujantis Europos kvalifikacijų sandara, apibrėžti Lietuvos kvalifikacijų sandaros apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės;

5) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitus bendruosius pasirengimo pagrindus ir nėra pripažįstama pagal automatinę profesinės kvalifikacijos pripažinimo principą vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriumi;

6) buvo sudaryti vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;

7) juos taikant, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti profesinės kvalifikacijos, atitinkančios šių pagrindų reikalavimus, prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.

3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.

4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, jei yra nors viena iš šių sąlygų:

1) Lietuvos Respublikoje nėra švietimo institucijų, kurios vykdytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;

2) bendrųjų pasirengimo pagrindų taikymas darytų neigiamą poveikį Lietuvos Respublikos švietimo sistemos organizavimui;

3) yra esminių skirtumų tarp bendrųjų pasirengimo pagrindų ir Lietuvos Respublikoje reikalaujamo rengimo, ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų nustatymo įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:

1) profesines kvalifikacijas ir, kai taikoma, profesinius vardus, kurie atitinka bendruosius pasirengimo pagrindus arba

2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.

6. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne jos specializacija jau automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies III skyrių.

49 straipsnis. Bendrieji pasirengimo testai

1. Asmeniui, išlaikiusiam bendrąjį pasirengimo testą ir turinčiam atitinkamą profesinę kvalifikaciją, yra suteikiama teisė užsiimti profesine veikla bet kurioje dalyvaujančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.

2. Bendrasis pasirengimo testas turi atitikti šias sąlygas:

1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės į kitą;

2) profesija, kuriai taikomas bendrasis pasirengimo testas, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;

3) bendrasis pasirengimo testas sudarytas pagal atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;

4) jį gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar būtų joje prisiregistravę.

3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.

4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, jei yra nors viena iš šių sąlygų:

1) Lietuvos Respublikoje atitinkama profesija neregamentuojama;

2) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sumažina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama Lietuvos Respublikoje;

3) bendrojo pasirengimo testo turinys suteiktų daug mažiau patrauklias galimybes dirbti pagal atitinkamą profesiją, palyginti su reikalavimais Lietuvos Respublikoje.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo testų turinio ir organizavimo sąlygų

įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:

- 1) savo pajėgumus rengti tokius testus arba
- 2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.

V SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO

50 straipsnis. Dokumentai ir formalumai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, priimančios sprendimus dėl prašymų leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalį, gali reikalauti šio įstatymo 5 priede išvardytų dokumentų.
2. Šio įstatymo 5 priedo 1 punkto d, e ir f papunkčiuose nurodyti dokumentai turi būti institucijų išduoti ne anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki jų pateikimo dienos.
3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina jų gaunamos informacijos, susijusios su reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimu, konfidencialumą.
4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalauti iš valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti toje valstybėje narėje išduotų pažymėjimų ir formalios kvalifikacijos įrodymų autentiškumą, o kai taikytina, – ir patvirtinti, ar asmuo, siejant su šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nustatytus atitinkamai šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38, 42 ir 44 straipsniuose.
5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, turi teisę pasiteirauti kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, ar šio įstatymo 3 straipsnio 6 dalyje apibrėžtas formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos ir susijęs su rengimu, visiškai ar iš dalies įgytu kitos valstybės narės teritorijoje teisėtai įsteigtoje institucijoje:
  - 1) ar rengiančioje institucijoje rengimas buvo oficialiai patvirtintas švietimo įstaigos, įsikūrusios kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;
  - 2) ar išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas yra tas pats, kuris būtų išduotas, jei visas rengimas būtų vykęs kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;
  - 3) ar formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia tas pačias profesines teises kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės teritorijoje.
6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalauti kitos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti, kad asmeniui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė dirbti pagal profesiją dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl padarytos nusikalstamos veikos, susijusios su bet kokia to asmens profesine veikla.
7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šiame straipsnyje nurodyta informacija keičiasi per IMI.
8. Jeigu Lietuvos Respublikoje reikalaujama, kad, siekdami dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, Lietuvos Respublikos piliečiai duotų priesaiką ir kai tos priesaikos tekstas negali būti taikomas kitų valstybių narių piliečiams, kompetentinga institucija užtikrina, kad atitinkamiems asmenims galėtų būti taikomas atitinkamas lygiavertis tekstas.

51 straipsnis. Profesinės kvalifikacijos pripažinimo procedūra

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija patvirtina paraiškos gavimą per vieną mėnesį nuo jos gavimo dienos ir praneša asmeniui apie bet kokią trūkstantį dokumentą.
2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija turi priimti tinkamai pagrįstą sprendimą kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo pateiktas visas asmens

dokumentų rinkinys. Šio įstatymo III dalies I ir II skyriuose nurodytais atvejais šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau nei vieną mėnesį.

3. Sprendimas dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba jo nebuvimas gali būti skundžiami Apeliacinei komisijai ir administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

52 straipsnis. Profesinių vardų naudojimas

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje su viena iš atitinkamos profesijos veiklos rūšių susijusio profesinio vardo naudojimas reglamentuojamas, kitų valstybių narių piliečiai, kuriems leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalies nuostatas, naudoja Lietuvos Respublikos profesinį vardą, kuris atitinka tą profesiją toje valstybėje narėje, ir bet kokias su juo susijusias santrumpas.

2. Jeigu atitinkamą profesiją, reglamentuojamą Lietuvos Respublikoje, reglamentuoja ir šio įstatymo 1 priede nurodyta asociacija ar organizacija, tai valstybių narių piliečiams neleidžiama naudoti tos organizacijos ar asociacijos suteikto profesinio vardo arba jo santrumpos, nebent pateikiama įrodymų, kad jie yra minėtos asociacijos ar organizacijos nariai.

3. Jeigu narystė asociacijoje ir organizacijoje suteikiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali to reikalauti iš profesinę kvalifikaciją turinčių kitų valstybių piliečių tik pagal šio įstatymo nuostatas.

4. Lietuvos Respublika nesuteikia teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius neatliko pareigos pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsnio 11 dalimi.

IV DALIS

TAISYKLĖS SIEKIANČIOS DIRBTI PAGAL REGLAMENTUOJAMĄ PROFESIJĄ IR UŽSIIMTI PROFESINĘ VEIKLĄ

53 straipsnis. Taikymo sritis

Šios dalies nuostatos taikomos tiek asmenims, siekiantiems įsisteigti, tiek teikiantiems paslaugas, kaip apibrėžia šio įstatymo II ir III dalys.

54 straipsnis. Lietuvių kalbos mokėjimas

1. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos asmenims mokėti lietuvių kalbą įvykdymo kontrolę atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos arba ji gali būti vykdoma joms prižiūrint.

3. Lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

4. Šio straipsnio 2 dalyje numatytas lietuvių kalbos tikrinimas gali būti atliekamas, jei profesija, kuria ketina užsiimti asmuo, daro poveikį pacientų saugumui. Kalbos tikrinimas gali būti atliekamas ir kitų profesijų atžvilgiu, kai kyla pagrįstų abejonų dėl asmens tinkamo kalbos mokėjimo norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje.

5. Asmens lietuvių kalbos mokėjimas gali būti tikrinamas tik išdavus Europos profesinę kortelę pagal šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalį arba atitinkamai pripažinus jo profesinę kvalifikaciją.

6. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria asmuo ketina užsiimti Lietuvos Respublikoje.

7. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

55 straipsnis. Mokslo vardų naudojimas

1. Lietuvos Respublikos institucijos, nepažeisdamos šio įstatymo 9 ir 52 straipsnių, užtikrina suinteresuotų asmenų teisę naudoti mokslo vardus, suteiktus kilmės valstybėje narėje. Mokslo vardai gali būti nurodomi sutrumpinta forma kilmės valstybės narės kalba.

2. Jeigu kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikoje gali būti painiojamas su vardu, kuriam reikia papildomo rengimo, kurio asmuo neturi, turi būti naudojamas kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

56 straipsnis. Sveikatos draudimo fondų suteikiamas patvirtinimas

Nepažeisdama šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 4 dalių, 8 straipsnio 2 punkto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nereikalauja iš asmenų, įgijusių profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikoje, sveikatos draudimo fondų patvirtinimo. Šiame straipsnyje nustatytas reikalavimas taikomas ir asmenims, turintiems kitose valstybėse narėse įgytą gydytojo ir gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

57 straipsnis. Profesinės praktikos pripažinimas

1. Jei Lietuvos Respublikoje leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją tik baigus profesinę praktiką, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad tokia praktika atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytas taisykles, ir atsižvelgia į asmens trečiojoje šalyje atliktą profesinę praktiką.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos teisės aktuose gali nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą ir priima taisykles dėl profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo ir pripažinimo, įskaitant profesinės praktikos vadovo vaidmenį.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinės praktikos pripažinimas nekeičia Lietuvos Respublikoje nustatytų reikalavimų tam, kad būtų suteikta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

V DALIS ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

58 straipsnis. Kompetentingos institucijos

1. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, teikia abipusę pagalbą ir užtikrina informacijos, kuria keičiasi, konfidencialumą.

2. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas, baudžiamąsias sankcijas arba kitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių šio įstatymo nustatytai veiklai.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos ir keisdamosi informacija su kilmės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, vadovaujasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nagrinėja aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, tikrumą ir priima sprendimus dėl tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdžio ir masto. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos praneša kitai valstybei narei apie padarytas išvadas jos nustatyta tvarka.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šio straipsnio 1–4 dalių nuostatomis, keisdamosi informacija naudojasi IMI.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas. Įstatymų nustatytais atvejais kompetentingomis institucijomis gali būti skiriamos reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančios asociacijos.

59 straipsnis. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija paskiria profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių ir praneša apie tai Europos Komisijai, taip pat kitoms valstybėms narėms.

2. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius:

1) koordinuoja Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų veiklą įgyvendinant šio įstatymo nuostatas;

2) renka informaciją, kuri reikalinga šio įstatymo nuostatomis įgyvendinti;

3) praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai apie Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas ir reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančias asociacijas, nurodytas šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje;

4) dalyvauja Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komiteto veikloje;

5) nagrinėja pasiūlymus dėl bendrųjų profesinio pasirengimo pagrindų ir bendrųjų profesinio pasirengimo testų, kurie numatyti šio įstatymo 48 ir 49 straipsniuose;

6) keičiasi informacija ir geriausia praktika, siekdamas Lietuvos Respublikoje optimizuoti tęstinį kvalifikacijos tobulinimą asmenims, kurių turimoms profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius;

7) keičiasi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant šio įstatymo 16 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones;

8) teikia prašymus Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetui dėl atsiradusių sunkumų konkrečioje srityje taikant šio įstatymo nuostatas;

9) sudaro reglamentuojamų profesijų sąrašą; jį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija;

10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų, reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;

11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažintas asociacijas ir organizacijas, jeigu tokių yra, kaip jos apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje, bei apie narystės šiose asociacijose ir organizacijose reikalavimus;

12) inicijuoja įvairių klausimų dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo sprendimą;

13) pagal kompetenciją užtikrina vienodą šio įstatymo nuostatų taikymą.

3. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius turi teisę gauti informaciją iš Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ar reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančių asociacijų, nurodytų šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje ir 62 straipsnyje nurodyto pagalbos centro šio straipsnio 2 dalyje numatytoms pareigoms atlikti.

4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis:

1) tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal Lietuvos Respublikos teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojų apribojama teisė pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją arba užsiimti ta profesine veikla, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai), yra suderinami su toliau išvardytais principais:

a) neturi būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos;

b) turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;

c) turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei būtina tam tikslui pasiekti;

2) kas dveji metai pateikia Europos Komisijai profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistemos taikymo ataskaitą ir priimtų sprendimų statistinę suvestinę bei pagrindinių šio įstatymo taikymo problemų sąrašą;

3) per šešis mėnesius nuo šios dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų priėmimo dienos pateikia Europos Komisijai informaciją apie juos ir nurodo priežastis, kodėl tokie reikalavimai atitinka šios dalies 1 punkte nurodytus principus;

4) kas dvejus metus Europos Komisijai pateikia ataskaitą apie panaikintus arba mažiau ribojančius šios dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus;

5) teikia informaciją Europos Komisijai apie šio įstatymo nuostatų įgyvendinimą.

5. Nuo 2016 m. sausio 18 d. į šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę įtraukiama išsami informacija apie sprendimų, priimtų pagal šį įstatymą, skaičių ir tipus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal šio įstatymo 6 straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šį įstatymą, apibūdinimą.

60 straipsnis. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba

1. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba (toliau – Taryba) padeda šio įstatymo 59 straipsnyje nurodytam profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriui įgyvendinti profesinių kvalifikacijų pripažinimo politikos kryptis.

2. Taryba sudaroma iš kompetentingų institucijų, profesinių asociacijų ir darbdavių atstovų. Tarybos sudėtį ir nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

61 straipsnis. Įspėjimo sistema

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetingas institucijas apie asmenį, kurio galimybes Lietuvos Respublikoje užsiimti šio straipsnio 2 dalyje išvardytomis profesinėmis veiklomis Lietuvos Respublikos institucijos ar teismai apribojo arba visiškai ar iš dalies uždraudė (net jei tai būtų laikinai).

2. Įspėjimas išsiunčiamas apie asmenis, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, ir užsiimančius šiomis profesinėmis veiklomis:

1) pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir šeimos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.1. ir 3.1.4 papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) gydytojo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje nurodytą kvalifikaciją;

3) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

4) gydytojo odontologo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

5) gydytojo odontologo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.3 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

6) veterinarijos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.4.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

7) akušerio, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

8) vaistininko, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

9) asmens, turinčio šio įstatymo 5 priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą, įrodantį, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ar 42 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei šio įstatymo 3 priedo 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;

10) asmens, turinčio pažymėjimą apie įgytas teises, kaip nurodyta šio įstatymo 21, 25, 27, 31, 35, 41 straipsniuose;

11) kitų asmenų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai jie dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją;

12) asmenų, užsiimančių veikla, susijusia su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų

priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai asmuo dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas pateikti kitoms valstybėms narėms šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją ir ją tvarkyti.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos naudojami Lietuvos Respublikos registruose ir informacinėse sistemose tvarkoma informacija apie paskirtus draudimus asmenims, užsiimantiems veikla, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, ir šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms.

5. Įspėjimo sistemos organizavimo tvarką ir informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, tvarkymo procedūras nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją per IMI turi išsiųsti ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo asmens galimybės visiškai arba iš dalies užsiimti profesine veikla arba užsiimti tokia veikla jam uždraudžiama, priėmimo datos.

7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimą apie asmenis, kuriems apribotos galimybės arba uždrausta užsiimti šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis profesinėmis veiklomis, pateikia tik šiuos duomenis:

1) asmens tapatybę;

2) atitinkamos profesijos pavadinimą;

3) informaciją apie sprendimą dėl atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo priėmusią Lietuvos Respublikos instituciją arba teisumą;

4) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo sritį ir

5) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.

8. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos per IMI informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šio įstatymo nuostatas ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiomis aplinkybėmis naudojami suklustotais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.

9. Nustojus galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytam atitinkamos veiklos draudimui arba apribojimui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per IMI apie tai nedelsdama, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną informuoja visų valstybių narių kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, pateikusi informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat informuoja ir apie veiklos draudimo ar apribojimo galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.

10. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, apie asmenis kitoms valstybėms narėms, tuo pačiu metu turi informuoti tuos asmenis apie jų teisę apskusti sprendimą, jį pakeisti ir gauti patirtos žalos atlyginimą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, privalo nurodyti, kad asmuo, apie kurį yra siunčiamas įspėjimas, gali inicijuoti procesą dėl neteisingo įspėjimo apskundimo.

12. Duomenys apie įspėjimus IMI gali būti tvarkomi įspėjimų galiojimo laikotarpiu.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per tris dienas nuo sprendimo panaikinti įspėjimą priėmimo arba nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos ištrina įspėjimą IMI.

62 straipsnis. Pagalbos centras

1. Pagalbos centro funkcijas atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Pagalbos centras:

1) teikia piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrams pagalbą dėl šiame įstatyme numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo, įskaitant informaciją apie profesijas ir darbą pagal jas, socialinę apsaugą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus ir, kai taikytina, profesinės etikos taisykles;

2) padeda piliečiams įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaudamas su kilmės ar priimančios valstybės narės pagalbos centru, kompetentingomis institucijomis ir kontaktiniais centrais;

3) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti, kai profesija, pagal kurią asmuo siekia įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, yra neregamentuojama Lietuvos Respublikoje.

3. Pagalbos centras bendradarbiauja su kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija ar pagalbos centru ir prireikus jų prašymu teikia jiems visą atitinkamą informaciją, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

4. Pagalbos centras Europos Komisijos prašymu informuoja apie paklausimų, susijusių su sprendžiamais klausimais, rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos.

63 straipsnis. Kontaktinis centras

1. Lietuvos Respublikos kontaktinis centras (toliau – Kontaktinis centras), įsteigtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatomis, užtikrina, kad savo portale būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija:

1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašas, taip pat už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir visų valstybių narių pagalbos centrų kontaktiniai duomenys;

2) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, minėtos kortelės veikimas, įskaitant visus asmenų mokėtinus mokesčius, ir tą kortelę išduodančios kompetentingos institucijos;

3) visų profesijų, kurioms Lietuvos Respublikoje yra taikomas šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalis, sąrašas;

4) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas;

5) Lietuvos Respublikos reglamentuojamoms profesijoms taikomi šio įstatymo 9, 50, 51 ir 54 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus susijusius Lietuvos Respublikos piliečių mokėtinus mokesčius ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms pateiktinus dokumentus;

6) informacija, kaip, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti pagal šį įstatymą priimtus Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimus.

2. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama. Esant galimybei, šio straipsnio 1 dalyje numatytą informaciją teikia kitomis oficialiosiomis ES kalbomis.

3. Kontaktinis centras užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.

4. Kontaktinis centras bendradarbiauja su kitų valstybių narių kontaktiniais centrais ir su Europos Komisija šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.

5. Kontaktinio centro veikla šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms funkcijoms atlikti yra finansuojama iš Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.

64 straipsnis. Apeliacinė komisija

1. Šio įstatymo 9 straipsnio 14 dalyje ir 51 straipsnio 3 dalyje nurodytos Apeliacinės komisijos sudėtį ir nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Apeliacinė komisija atlieka šias funkcijas:

1) nagrinėja asmenų skundus dėl Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų priimtų sprendimų, susijusių su kitoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos pripažinimu, ir dėl

šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytų sprendimų;

2) pagal kompetenciją teikia informaciją apie savo priimtus sprendimus.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimą dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo, priimtą išnagrinėjus asmens prašymą pripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją, Apeliacinei komisijai gali skusti asmuo, nesutinkantis su Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimu nepripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos. Tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustatytu laiku sprendimo dėl asmens prašymo pripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją nepriima, asmuo dėl pažeistos teisės gali pateikti skundą Apeliacinei komisijai.

4. Asmuo, nesutinkantis su šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimu, priimtu išnagrinėjus deklaraciją dėl leidimo laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, gali skusti Apeliacinei komisijai.

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyti skundai paduodami per 14 darbo dienų nuo skundžiamo sprendimo priėmimo arba termino išnagrinėti asmens prašymą pripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją pabaigos dienos.

6. Apeliacinei komisijai pateiktas skundas turi būti išnagrinėtas ir sprendimas dėl jo priimtas per vieną mėnesį nuo skundo gavimo dienos.

7. Apeliacinė komisija, išnagrinėjusi skundą, priima vieną iš šių sprendimų:

1) palikti galioti Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtą sprendimą nepripažinti profesinės kvalifikacijos kitoje valstybėje narėje ar šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytą sprendimą ir asmens skundą atmesti;

2) įpareigoti Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją atlikti pakartotinį kitoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos vertinimą;

3) įpareigoti Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją pakartotinai vertinti profesinę kvalifikaciją, kai paslaugos teikiamos laikinai ir kartais.

8. Asmuo, nesutinkantis su Apeliacinės komisijos sprendimu, gali jį skusti administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

65 straipsnis. Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir Kontaktinis centras užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šiame įstatyme nustatytais dalykais, būtų įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis, ir naudoja technines priemones, leidžiančias tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Gavus dokumentus šio straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu ir esant būtinybei ar jei kyla pagrįstų abejonų, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos profesinės adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar profesinio tinkamumo testo atlikimui.

4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje numatytas procedūras Lietuvos Respublikoje gali būti priimamas saugus elektroninis parašas, atitinkantis Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatymo 2 straipsnio 5 dalį ir sukurtas saugia parašo formavimo įranga bei patvirtintas galiojančiu kvalifikuotu sertifikatu.

5. Šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra asmens paraiškos arba bet kokio trūkstamo dokumento pateikimo Kontaktiniam centrui arba tiesiogiai atitinkamai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai data.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
1 priedas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ
PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO 22 DALIES SĄLYGAS ATITINKANČIŲ
PROFESINIŲ ASOCIACIJŲ ARBA ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS**

AIRIJA

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai)
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai)
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija (taikoma tik sąskaitų audito veiklai)
4. Airijos inžinierių institucija
5. Airijos planavimo institutas
6. Jungtinės Karalystės asociacijos ir organizacijos, kurių nariais yra ir Airijos piliečiai:
  - 1) Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas;
  - 2) Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas;
  - 3) Aktuarių institutas;
  - 4) Aktuarių fakultetas;
  - 5) Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas;
  - 6) Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas;
  - 7) Karališkasis miestų planavimo institutas;
  - 8) Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija;
  - 9) Privilegijuotasis statybos institutas.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas
2. Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
3. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
4. Atestuotų apskaitininkų privilegijuotoji asociacija
5. Nuostolių nustatymo ekspertų privilegijuotasis institutas
6. Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas
7. Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas
8. Privilegijuotasis draudimo institutas
9. Aktuarių institutas
10. Aktuarių fakultetas
11. Privilegijuotasis bankininkų institutas
12. Škotijos bankininkų institutas
13. Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija
14. Karališkasis miestų planavimo institutas
15. Privilegijuotoji fizioterapijos draugija
16. Karališkoji chemijos draugija
17. Britų psichologijos draugija
18. Bibliotekų asociacija
19. Diplomuotų miškininkų institutas
20. Privilegijuotasis statybos institutas
21. Inžinerijos taryba
22. Energetikos institutas

23. Statybinės inžinerijos institucija
24. Inžinierių statybininkų institucija
25. Kasybos inžinierių institucija
26. Kasybos ir metalurgijos institucija
27. Inžinierių elektrikų institucija
28. Dujų inžinierių institucija
29. Inžinierių mechanikų institucija
30. Chemijos inžinierių institucija
31. Gamybės inžinierių institucija
32. Jūrų inžinierių institucija
33. Karališkoji karinių laivų architektų institucija
34. Karališkoji aeronautikos draugija
35. Metalų institutas
36. Privilegijuotoji pastatų tinklų inžinierių institucija
37. Matavimų ir kontrolės institutas
38. Britų kompiuterių draugija

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
2 priedas

**VEIKLA, SUSIJUSI SU LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ
PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 17 STRAIPSNYJE
NURODYTOMIS PROFESINĖS PATIRTIES KATEGORIJOMIS**

I sąrašas

**Pagrindinės grupės, apibūdintos Direktyva 64/427/EEB su pakeitimais, padarytais
Direktyvomis 69/77/EEB, 68/366/EEB ir 82/489/EEB**

1

Direktyva 64/427/EEB

(Liberalizavimo direktyva 64/429/EEB)

NICE nomenklatūra (atitinka ISIC pagrindines grupes 23–40)

Pagrindinė grupė	23 tekstilės pramonė
	232 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas vilnoniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	233 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas medvilniniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	234 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas šilkiniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	235 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas lininiams audiniams ir audiniams iš kanapių austi skirtomis mašinomis
	236 kitų tekstilės pluoštų gamyba (džiutas, tvirti plaušai ir pan.), virvės
	237 megztų ir nertų gaminių gamyba
	238 tekstilės apdaila
	239 kitų tekstilės gaminių gamyba

Pagrindinė grupė	24 avalynės, drabužių ir patalynės gamyba 241 mašininė avalynės gamyba (išskyrus gamybą iš gumos ir veltinio) 242 rankų darbo avalynės gamyba ir taisymas 243 drabužių (išskyrus kailinius) gamyba 244 čiužinių ir patalynės gamyba 245 odos ir kailių pramonė
Pagrindinė grupė	25 medienos ir kamščių pramonė, išskyrus baldų gamybą 251 medienos pjovimas ir pramoninis paruošimas 252 pusgaminių iš medienos gamyba 253 medinių statybinių komponentų, įskaitant medžiagą grindims, serijinė gamyba 254 medinių dėžių gamyba 255 kitų medinių gaminių (išskyrus baldus) gamyba 259 dirbinių iš šiaudelių, kamščiamedžio žievės, pintinių gaminių, dirbinių iš karklo vytelių ir rotango gamyba; šepečių gamyba
Pagrindinė grupė	26 260 medinių baldų gamyba
Pagrindinė grupė	27 popieriaus ir popieriaus dirbinių pramonė 271 medienos, popieriaus ir kartono pramonė 272 popieriaus ir kartono perdirbimas ir dirbinių iš medienos gamyba
Pagrindinė grupė	28 280 spausdinimas, leidyba ir giminingos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	29 odos pramonė 291 odų rauginimas ir odos galutinis apdorojimas 292 odos dirbinių gamyba
Ex pagrindinė grupė	30 guminių ir plastikinių dirbinių pramonė, gaminiai iš dirbtinio pluošto ir krakmolo 301 gumos ir asbesto perdirbimas 302 plastiko perdirbimas 303 dirbtinio pluošto gamyba
Ex pagrindinė grupė	31 chemijos pramonė 311 cheminių medžiagų gamyba ir tolesnis tokių medžiagų perdirbimas 312 cheminių produktų, skirtų daugiausia pramoniniams ir žemės ūkio tikslams (įskaitant augalinės arba gyvulinės kilmės riebalų ir aliejų, patenkančių į ISIC klasifikacijos 312 grupę, gamybą), specializuota gamyba 313 cheminių produktų, daugiausia skirtų namų ūkiui arba raštinei (išskyrus vaistinių ir farmacijos produktų gamybą (ex ISIC klasifikacijos 319 grupė), gamyba
Pagrindinė grupė	32 320 naftos pramonė
Pagrindinė grupė	33 nemetalinių mineralinių produktų pramonė 331 gaminių iš statybinio molio gamyba 332 stiklo ir stiklo dirbinių gamyba 333 keramikos dirbinių, įskaitant ugniai atsparius gaminius, gamyba

	334 cemento, kalkių ir gipso gamyba
	335 statybinių medžiagų iš betono, cemento ir gipso gamyba
	339 akmens darbai ir kitų nemetalinių mineralinių dirbinių gamyba
Pagrindinė grupė	34 juodųjų ir ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	341 geležies ir plieno gamyba (kaip nustatyta Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartyje, įskaitant bendras su plieno ir kokso darbais susijusias įmones)
	342 plieno vamzdžių gamyba
	343 vielos valcavimas, šaltasis valcavimas, šaltasis siaurų juostų valcavimas, šaltasis formavimas
	344 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
	345 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
Pagrindinė grupė	35 metalo dirbinių (išskyrus mašinas ir transporto įrenginius) gamyba
	351 kalimas, sunkusis šampavimas ir sunkusis presavimas
	352 antrinė transformacija ir paviršiaus apdirbimas
	353 metalinės struktūros
	354 boilerių gamyba, pramoninės tuščiavidurės įrangos gamyba
	355 instrumentų, įrankių ir gatavų metalo dirbinių gamyba (išskyrus elektrinius įrenginius)
	359 pagalbiniai mechaniniai mašinų statybos darbai
Pagrindinė grupė	36 kitų, ne elektrinių, mašinų gamyba
	361 žemės ūkio mašinų ir traktorių gamyba
	362 raštinės mašinų gamyba
	363 metalinių ir kitų mašininių įrenginių bei vidaus įrenginių ir prietaisų šiems ir kitiems jėgos įrenginiams gamyba
	364 tekstilės pramonės mašinų ir jų priedų gamyba, siuvimo mašinų gamyba
	365 mašinų ir įrenginių maisto gamybos ir gėrimų pramonei, chemijos pramonei bei susijusioms pramonės šakoms gamyba
	366 mašinų ir įrenginių kasykloms, geležies ir plieno liejimo darbams bei statybos pramonei gamyba, mechaninio valdymo įrenginių gamyba
	367 perdavimo prietaisų gamyba
	368 mašinų, skirtų kitiems specifiniams pramoniniams tikslams, gamyba
	369 kitų, ne elektros, mašinų ir įrenginių gamyba
Pagrindinė grupė	37 elektros įrenginių pramonė
	371 elektros laidų ir kabelių gamyba
	372 elektros variklių, generatorių ir transformatorių, elektros srovės paskirstymo aparatūros ir kitų panašių įrenginių, skirtų elektros energijai tiekti, gamyba
	373 elektros įrenginių, skirtų tiesioginiam komerciniam naudojimui, gamyba
	374 telekomunikacijos įrangos, skaitiklių, kitų matavimo prietaisų ir elektromedicininės įrangos gamyba
	375 elektroninės įrangos, radijo ir televizijos imtuvų audioaparaturės gamyba
	376 elektros prietaisų, skirtų naudoti namų ūkyje, gamyba
	377 lempų ir apšvietimo įrenginių gamyba
	378 galvaninių baterijų ir akumuliatorių gamyba

	379 specialistų atliekamas elektros įrenginių taisymas, surinkimas ir instaliavimas
Ex pagrindinė grupė	38 transporto priemonių gamyba 383 automobilių ir jų dalių gamyba 384 automobilių, motociklų ir dviračių remontas 385 motociklų, dviračių ir jų dalių gamyba 389 niekur kitur nepriskirtų transporto įrenginių gamyba

Pagrindinė grupė	39 įvairiarūšės pramonės šakos 391 tikslųjų įrankių ir matavimo bei tikrinimo instrumentų gamyba 392 medicinai skirtų chirurginių įrankių ir įrenginių bei ortopedinių prietaisų (išskyrus ortopedinę avalynę) gamyba 393 fotografavimo ir optinių įrenginių gamyba 394 rankinių ir kitų laikrodžių gamyba ir remontas 395 juvelyrinių dirbinių ir tauriųjų metalų gamyba 396 muzikos instrumentų gamyba ir remontas 397 žaidimų, žaislų, gaminių, skirtų sportui ir atletikai, gamyba 399 kitos pramonės šakos
------------------	---

Pagrindinė grupė	40 statyba 400 statyba (nespecializuota), demontavimas 401 pastatų statyba (gyvenamųjų namų arba pan.) 402 civilinė statyba; tiltų statyba, kelių, geležinkelių ir pan. tiesimas 403 instaliacijos darbai 404 apdailos ir baigiamieji darbai
------------------	---

2

Direktyva 68/366/EEB
(Liberalizavimo direktyva 68/365/EEB)
NICE nomenklatūra

Pagrindinė grupė	20A200 gyvulinių ir augalinių riebalų bei aliejaus gamyba 20B maisto produktų gamyba (išskyrus gėrimų gamybą) 201 mėsos gamyba, paruošimas ir konservavimas 202 pieno produktų gamyba 203 vaisių ir daržovių perdirbimas ir konservavimas 204 žuvies ir kitų jūros produktų perdirbimas ir konservavimas 205 grūdų malimo produktų gamyba 206 konditerijos kepininių, įskaitant džiūvėsėlius ir sausainius, gamyba 207 cukraus gamyba 208 kakavos, šokolado ir cukraus saldumynų gamyba 209 kitų, niekur nepriskirtų, maisto produktų gamyba
Pagrindinė grupė	21 gėrimų gamyba 211 etilo alkoholio gamyba iš fermentuotų medžiagų, mielių ir spirito 212 vyno ir kitų nesalyklinių alkoholinių gėrimų gamyba 213 alaus ir salyklo gamyba 214 gaiviųjų ir angliarūgštės prisotintų gėrimų gamyba ex 30 gumos gaminių, plastikinių medžiagų, dirbtinio bei sintetinio plaušo ir krakmolo produktų gamyba 304 krakmolo produktų gamyba

Ex 855 kirpyklos (išskyrus pedikiūrininkų veiklą ir kosmetologų mokyklas)

II sąrašas

Direktyvų 75/368/EEB, 75/369/EEB ir 82/470/EEB pagrindinės grupės

1

Direktyva 75/368/EEB (5 straipsnio 1 dalyje minėtos veiklos rūšys)

ISIC nomenklatūra

- Ex 04 žuvininkystė
043 vidaus vandenų žuvininkystė
- Ex 38 transporto įrangos gamyba
381 laivų statyba ir remontas
382 geležinkelio įrangos gamyba
386 orlaivių (ir erdvėlaivių įrangos) gamyba
- Ex 71 su transportu susijusi veikla ir kita veikla, išskyrus transportą, skirstoma į šias grupes:
- ex 711 miegamųjų vagonų ir vagonų-restoranų priežiūra; geležinkelio parko priežiūra remonto depuose; vagonų valymas
  - ex 712 miesto, priemiestinio ir tarp miestinio keleivių transporto parko priežiūra
  - ex 713 kito keleivinio sausumos transporto (pvz., automobiliai, turistiniai tarp miestiniai autobusai, taksi automobiliai) priežiūra
  - ex 714 pagalbinių transporto paslaugų sričių (pvz., keliai, tuneliai ir mokamo važiavimo tiltai, prekių sandėliai, automobilių stovėjimo aikštelės, autobusų ir tramvajų parkai) eksploatavimas ir priežiūra
  - ex 716 veiklos, susijusios su vidaus vandenų transportu (pvz., vandens kelių, uostų ir kitų vidaus vandenų transporto įrenginių eksploatavimas ir priežiūra; vilkimo ir locmano paslaugos, plūdurių įrengimas, laivų pakrovimas ir iškrovimas ir kitos panašios veiklos, pvz., laivų gelbėjimas, buksyravimas ir elingų eksploatacija)
- 73 ryšiai: pašto paslaugos ir telekomunikacijos
- Ex 85 asmeninės paslaugos
854 skalbyklos ir skalbimo paslaugos, sausasis cheminis valymas ir dažymas
- ex 856 fotografijos studijos: portretinė ir komercinė fotografija, išskyrus nuotraukas leidybai
  - ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos (tik pastatų priežiūra ir valymas arba aprūpinimas laikina buveine)

Direktyva 75/369/EEB (6 straipsnis: jeigu veiklos rūšis laikoma pramoninio arba smulkiojo amato pobūdžio)
ISIC nomenklatūra

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

– verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),
 – dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar nemininčios jo.

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 1 ir 3 dalys)
ISIC nomenklatūros 718 ir 720 grupės

Veiklos rūšys, kurias konkrečiai sudaro:

– pavienių ar grupinių dalykų (transporto, maitinimo, apgyvendinimo, ekskursijų ir pan.) organizavimas, siūlymas parduoti ar pardavimas tiesiogiai ar pagal užsakymą kelionėje ar laikinai apsisitojus, nepaisant kelionės motyvų (2 straipsnio B punkto a papunktis),

– tarpininkavimo veikla tarp įvairių transporto rūšių tiekėjų ir asmenų, persiunčiančių arba gaunančių prekes ir atliekančių įvairias kitas susijusias veiklos rūšis:

aa) savininkų vardu sudarant sutartis su transporto rangovais;

bb) pasirenkant savininkams pelningiausią transportavimo būdą, įmonę ir maršrutą;

cc) tvarkant transporto panaudojimo techninius aspektus (pvz., įpakavimą, reikalingą transportuoti) ir atliekant įvairius darbus, būdingus transportui (pvz., užtikrinant ledo tiekimą vagonams-šaldytuvams);

dd) užbaigiant su transportu susijusius formalumus, pvz., kelionės sąskaitų projektų parengimas; surenkant ir išskirstant krovinius;

ee) koordinuojant įvairias transportavimo stadijas, užtikrinant tranzitą, perkrovimą ir kitas galutines operacijas;

ff) tvarkant krovinius ir vežėjus bei transporto priemones prekes persiunčiantiems arba jas gaunantiems asmenims:

– transporto išlaidų ir detalių sąskaitų patikrinimo įvertinimas,

– tam tikrų laikinų arba nuolatinių priemonių (derinamų su uosto vadovybe, dirbančiais laivuose smulkių prekių pardavėjais ir pan.) priėmimas laivo savininko ar jūrų transporto vežėjo vardu arba dėl jo

(2 straipsnio A punkto a, b ir d papunkčiuose išvardytos veiklos rūšys).

III sąrašas

Direktyvos 64/222/EEB, 68/364/EEB, 68/368/EEB, 75/368/EEB, 75/369/EEB, 70/523/EEB ir 82/470/EEB

Direktyva 64/222/EEB
(Liberalizavimo direktyvos 64/223/EEB ir 64/224/EEB)

1. Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos verslą, išskyrus didmeninę prekybą vaistais ir vaistiniais preparatais, nuodingosiomis bei patogeninėmis medžiagomis ir anglimis, veikla (ex 611 grupė).

2. Profesionali tarpininko, kuris yra vieno ar kelių asmenų įgaliotas ir kuriam pavesta derėtis ar sudaryti komercinius sandorius tų asmenų vardu, veikla.

3. Profesionali tarpininko, kuris, neturėdamas nurodymo nuolat tai daryti, suveda asmenis, norinčius sudaryti abipusę tiesioginę sutartį, arba tvarko jų komercinius sandorius, arba padeda juos įgyvendinti, veikla.

4. Profesionali tarpininko, kuris sudaro komercinius sandorius su kitais savo vardu, veikla.

5. Profesionali tarpininko, kuris kitų vardu dalyvauja didmeninės prekybos aukcionuose, veikla.

6. Profesionali tarpininko, užsiimančio išnešiojamąja prekyba, veikla.

7. Profesionalią veiklą vykdančio vienoje ar keliuose pramonės, prekybos ar smulkiojo verslo įmonėse įdarbinto tarpininko paslaugų teikimas.

2

Direktyva 68/364/EEB
(*Liberalizavimo direktyva 68/363/EEB*)

Ex ISIC 612 grupė: mažmeninė prekyba

012	žmės ūkio technikos nuoma
640	nekilnojamas turtas, turto nuoma
713	automobilių, vežimų ir arklių nuoma
718	keleivinių ir krovinių vagonų nuoma
839	technikos nuoma komercinėms įmonėms
841	kino teatro bilietų pardavimas ir kino filmų nuoma
842	teatro bilietų pardavimas ir teatro įrangos nuoma
843	valčių, dviračių, įgūdžius formuojančių žaidimų automatų, veikiančių su monetomis, nuoma
853	kambarių su baldais nuoma
854	išskalbtos patalynės nuoma
859	drabužių nuoma

3

Direktyva 68/368/EEB
(*Liberalizavimo direktyva 68/367/EEB*)
ISIC nomenklatūra

ISIC ex pagrindinė 85 grupė

1. Restoranai, kavinės, užkeigos ir kitos vietos, kuriose geriama ir valgoma (ISIC 852 grupė).

2. Viešbučiai, namai, kuriuose nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

4

Direktyva 75/368/EEB (7 straipsnis)
Visos Direktyvos 75/368/EEB priede išvardytos veiklos rūšys, išskyrus šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje išvardytas veiklos rūšis (šio priedo II sąrašo 1 punktą)
ISIC nomenklatūra

Ex 62   bankai ir kitos finansų įstaigos
ex 620 patentų pirkimo ir licencijavimo bendrovės

- Ex 71 transportas
 ex 713 keleivinis transportas, išskyrus vežimą automobiliais
 ex 719 skystų angliavandenilių ir kitų skystų cheminių produktų gabenimas vamzdynais
- Ex 82 bendruomenei teikiamos paslaugos
 827 bibliotekos, muziejai, botanikos ir zoologijos sodai
- Ex 84 poilsio organizavimo paslaugos
 843 niekur nepriskirtos poilsio ir pasilinksminimo paslaugos:
 – sporto veikla (sporto aikštelės, organizaciniai sporto renginiai ir kt.), išskyrus sporto instruktorių veiklą,
 – lenktynės (lenktyninių žirgų arklidės, lenktynių aikštės, hipodromai ir kt.),
 – kita poilsio ir pasilinksminimo veikla (cirkai, pramogų parkai ir kitos pramogos).
- Ex 85 asmeninės paslaugos
 ex 851 namų ūkio paslaugos
 ex 855 grožio salonai ir manikiūrininko paslaugos, išskyrus pedikiūrininkų ir profesionalių kosmetologų bei kirpėjų rengimo mokyklų paslaugas
 ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos, išskyrus sportą ir viduriniojo medicinos personalo masažuotojų ir kalnų vedlių paslaugas, skirstomos į šias grupes:
 – dezinfekcija ir kova su kenkėjais,
 – drabužių nuoma ir sandėliavimo įranga,
 – vedybų biurų ir panašios paslaugos,
 – astrologija, ateities spėjimas ir panašios paslaugos,
 – sanitarijos paslaugos ir susijusi veikla,
 – laidojimo paslaugos ir kapinių priežiūra,
 – kurjerių ir vertėjų gidų paslaugos.

5

Direktyva 75/369/EEB (5 straipsnis)

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

– verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),
 – dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar nemininčios jo.

6

Direktyva 70/523/EEB

Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos anglimis verslą, ir tarpininkų prekybos anglimis versle veikla (ex 6112 grupė, ISIC nomenklatūra)

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 2 dalis)

(2 straipsnio A punkto c ir e papunkčiuose, B punkto b papunktyje ir C bei D punktuose išvardytos veiklos rūšys)

Šios veiklos rūšys ypač turi apimti:

- geležinkelių transporto arba vagonų, skirtų žmonėms arba prekėms pervežti, nuomą,
- tarpininkavimo veiklą parduodant, perkant ar nuomojant laivus,
- emigrantų pervežimo sutarčių sudarymą bei tvarkymą ir derybas dėl tokių sutarčių,
- visų depozitoriaus vardu atiduotų saugoti daiktų ir prekių, tikrinamų arba netikrinamų muitinėje, saugomų specializuotuose arba bendros paskirties sandėliuose, baldų saugyklose, šaldyklose, pašarams skirtose vietose ir pan., atsiėmimą,
- prekių čekių už saugomus daiktus arba prekes perdavimą jų depozitoriams,
- laikinai saugomų naminių gyvulių, belaukiant jų pardavimo arba pakeliui į pardavimo vietą arba iš jos, aprūpinimą laikymo užtvais, pašaru ir pardavimo žiedais,
- motorinių transporto priemonių patikrinimą arba techninį įvertinimą,
- prekių matavimą, svėrimą ir įvertinimą.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
3 priedas

PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

3.1. MEDICINOS GYDYTOJAS

3.1.1. Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	– Les universités/De universiteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976 m. gruodžio 20 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по „Медицина“ и професионална квалификация „Магистър-лекар“	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået lægevidenska- belig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	– Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
5.	Vokietija / Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976 m. gruodžio 20 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1986 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976 m. gruodžio 20 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor medicine/doktorica medicine“	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976 m. gruodžio 20 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976 m. gruodžio 20 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
18.	Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- čina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Čertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigscrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976 m. gruodžio 20 d.
20.	Austrija / Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heil- kunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr. med. univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	<ul style="list-style-type: none"> – Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto – Oulun yliopisto – Tampereen yliopisto – Turun yliopisto 	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.

3.1.2. Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицинска академия	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976m. gruodžio 20 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976 m. gruodžio 20 d.
6.	Estija / Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976 m. gruodžio 20 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976 m. gruodžio 20 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.

Eil Nr.	Valstybē	Formālios kvalifikācijas īrodymas	Kvalifikāciju suteikianti institucija	Atskaitos data
14.	Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004m. gegužēs 1 d.
15.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužēs 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
17.	Vengrija / Magyarorszag	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužēs 1 d.
18.	Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužēs 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	– Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976 m. gruodžio 20 d.
20.	Austrija / Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužēs 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publice	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovēnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužēs 1 d.
25.	Slovākija / Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004 m. gegužēs 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
26.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.

3.1.3. Gydytojų specialistų studijų programų pavadinimai

1 lentelė. Anesteziologijos ir Bendrosios chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Anesteziologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Anesthésie-réanimation/ Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
2.	Bulgarija / България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
4.	Danija / Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
6.	Estija / Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
7.	Graikija / Ελλάδα	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
8.	Ispanija / España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
9.	Prancūzija / France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
10.	Kroatija / Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
11.	Airija / Ireland	Anaesthesia	General surgery
12.	Italija / Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
13.	Kipras / Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
14.	Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
15.	Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija

Eil. Nr.	Valstybė	Anesteziologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
17.	Vengrija / Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
18.	Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
19.	Nyderlandai / Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
20.	Austrija / Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
21.	Lenkija / Polska	Anesteziologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
22.	Portugalija / Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
23.	Rumunija / România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
24.	Slovėnija / Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
27.	Švedija / Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

2 lentelė. Neurochirurgijos, Akušerijos ir ginekologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neurochirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique/ Gynaecologie en verloskunde
2.	Bulgarija / България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
4.	Danija / Danmark	Neurokirurgi eller nervesygdomme kirurgiske	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
5.	Vokietija / Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
6.	Estija / Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
7.	Graikija / Ελλάδα	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία

Eil. Nr.	Valstybė	Neurochirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
8.	Ispanija / España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
9.	Prancūzija / France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
10.	Kroatija / Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
11.	Airija / Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
12.	Italija / Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
13.	Kipras / Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
14.	Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
15.	Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ir ginekologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
17.	Vengrija / Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
18.	Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
20.	Austrija / Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
21.	Lenkija / Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
22.	Portugalija / Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
23.	Rumunija / România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
25.	Slovakija / Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Neurokirurgia/ Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/ Kvinnosjukdomar och förlossningar
27.	Švedija / Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

3 lentelė. Vidaus ligų ir Oftalmologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Vidaus ligos Minimali studijų trukmė – 5 metai	Oftalmologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
2.	Bulgarija / България	Вътрешни болести	Очни болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie

Eil. Nr.	Valstybė	Vidaus ligos Minimali studijų trukmė – 5 metai	Oftalmologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
4.	Danija / Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
6.	Estija / Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
8.	Ispanija / España	Medicina interna	Oftalmología
9.	Prancūzija / France	Médecine interne	Ophtalmologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
11.	Airija / Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
12.	Italija / Italia	Medicina interna	Oftalmologia
13.	Kipras / Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
14.	Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
15.	Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
17.	Vengrija / Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
18.	Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
20.	Austrija / Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
21.	Lenkija / Polska	Choroby wewnętrznego	Okulistyka
22.	Portugalija / Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
23.	Rumunija / România	Medicină internă	Oftalmologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
25.	Slovakija / Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

4 lentelė. Otorinolaringologijos ir Vaikų ligų studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Otorinolaringologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België /	Oto-rhinolaryngologie/	Pédiatrie/Pediatric

Eil. Nr.	Valstybė	Otorinolaringologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Belgique / Belgien	Otorhinolaryngologie	
2.	Bulgarija / България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
4.	Danija / Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
5.	Vokietija / Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
6.	Estija / Eesti	Otorinolarüingoloogia	Pediaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Ωτορινολaryγγολογία	Παιδιατρική
8.	Ispanija / España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
9.	Prancūzija / France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
11.	Airija / Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
12.	Italija / Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
13.	Kipras / Κύπρος	Ωτορινολaryγγολογία	Παιδιατρική
14.	Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
15.	Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
17.	Vengrija / Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
18.	Malta	Otorinolaringoloģija	Pedjatrija
19.	Nyderlandai / Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
20.	Austrija / Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
21.	Lenkija / Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
22.	Portugalija / Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
23.	Rumunija / România	Otorinolaringologie	Pediatrie
24.	Slovėnija / Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija
25.	Slovakija / Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
26.	Suomija / Suomi / Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit / Barnsjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

5 lentelė. Pulmonologijos ir Urologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Pulmonologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Urologija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Pneumologie	Urologie
2.	Bulgarija / България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
4.	Danija / Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Pneumologie	Urologie
6.	Estija / Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Φυματιολογία – Πνευμονολογία	Ουρολογία
8.	Ispanija / España	Neumología	Urología
9.	Prancūzija / France	Pneumologie	Urologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Pulmologija	Urologija
11.	Airija / Ireland	Respiratory medicine	Urology
12.	Italija / Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
13.	Kipras / Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
14.	Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
15.	Lietuva	Pulmonologija	Urologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Pneumologie	Urologie
17.	Vengrija / Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
18.	Malta	Medicina Respiratoria	Urologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
20.	Austrija / Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
21.	Lenkija / Polska	Choroby płuc	Urologia
22.	Portugalija / Portugal	Pneumologia	Urologia
23.	Rumunija / România	Pneumologie	Urologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Pnevmologija	Urologija
25.	Slovakija / Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
27.	Švedija / Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

6 lentelė. Ortopedijos ir Patologinės anatomijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Ortopedija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie orthopédique/ Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
2.	Bulgarija / България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
4.	Danija / Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
5.	Vokietija / Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
6.	Estija / Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
8.	Ispanija / España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
9.	Prancūzija / France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
10.	Kroatija / Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
11.	Airija / Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
12.	Italija / Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
13.	Kipras / Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
14.	Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
15.	Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
17.	Vengrija / Magyarország	Ortopédia	Patológia
18.	Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Orthopedie	Pathologie
20.	Austrija / Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
21.	Lenkija / Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
22.	Portugalija / Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
23.	Rumunija / România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
24.	Slovėnija / Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
25.	Slovakija / Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Ortopedia ja traumatologia/ Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi

Eil. Nr.	Valstybė	Ortopedija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
27.	Švedija / Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

7 lentelė. Neurologijos ir Psichiatrijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neurologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/ Volwassen psychiatrie
2.	Bulgarija / България	Нервни болести	Психиатрия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
4.	Danija / Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
5.	Vokietija / Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
6.	Estija / Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
8.	Ispanija / España	Neurología	Psiquiatría
9.	Prancūzija / France	Neurologie	Psychiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
11.	Airija / Ireland	Neurology	Psychiatry
12.	Italija / Italia	Neurologia	Psichiatria
13.	Kipras / Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
14.	Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
15.	Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
17.	Vengrija / Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
18.	Malta	Newroloģija	Psikjatrija
19.	Nyderlandai / Nederland	Neurologie	Psychiatrie
20.	Austrija / Österreich	Neurologie	Psychiatrie
21.	Lenkija / Polska	Neurologia	Psychiatria
22.	Portugalija / Portugal	Neurologia	Psiquiatria
23.	Rumunija / România	Neurologie	Psihiatrie
24.	Slovėnija / Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija

Eil. Nr.	Valstybė	Neurologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
25.	Slovakija / Slovensko	Neurológia	Psychiatria
26.	Suomija / Suomi / Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
27.	Švedija / Sverige	Neurologi	Psykiatri
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Neurology	General psychiatry

8 lentelė. Radiologinės diagnostikos ir Radioterapijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
2.	Bulgarija / България	Образна диагностика	Лъчелечение
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
4.	Danija / Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
5.	Vokietija / Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
6.	Estija / Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
8.	Ispanija / España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
9.	Prancūzija / France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
11.	Airija / Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
12.	Italija / Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
13.	Kipras / Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
14.	Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
15.	Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
17.	Vengrija / Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
18.	Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija
19.	Nyderlandai / Nederland	Radiologie	Radiotherapie
20.	Austrija / Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie
21.	Lenkija / Polska	Radiologia i diagnostyka	Radioterapia onkologiczna

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
		obrazowa	
22.	Portugalija / Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
23.	Rumunija / România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
24.	Slovėnija / Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
25.	Slovakija / Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

9 lentelė. Plastinės chirurgijos ir Klinikinės biologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
2.	Bulgarija / България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Plastická chirurgie	
4.	Danija / Danmark	Plastikkirurgi	
5.	Vokietija / Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
6.	Estija / Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
7.	Graikija / Ελλάδα	Πλαστική Χειρουργική	
8.	Ispanija / España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
9.	Prancūzija / France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
10.	Kroatija / Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
11.	Airija / Ireland	Plastic reconstructive and aesthetic surgery	
12.	Italija / Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
13.	Kipras / Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
14.	Latvija	Plastiskā ķirurģija	
15.	Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė	Laboratorinė medicina

Eil. Nr.	Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
		chirurgija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
17.	Vengrija / Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
18.	Malta	Kirurgija Plastika	
19.	Nyderlandai / Nederland	Plastische Chirurgie	
20.	Austrija / Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
23.	Rumunija / România	Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
24.	Slovėnija / Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
25.	Slovakija / Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland	Plastiikkakirurgia / Plastikkirurgi	
27.	Šveicarija / Sverige	Plastikkirurgi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Plastic surgery	

10 lentelė. Mikrobiologinės bakteriologijos ir Biochemijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Микробиология	Биохимия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
4.	Danija / Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
5.	Vokietija / Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	–Ιατρική Βιοπαθολογία –Μικροβιολογία	
8.	Ispanija / España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
11.	Airija / Ireland	Microbiology	Chemical pathology

Eil. Nr.	Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
12.	Italija / Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
13.	Kipras / Κύπρος	Μικροβιολογία	
14.	Latvija	Mikrobioloģija	
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
17.	Vengrija / Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
18.	Malta	Mikrobijoloģija	Patoloģija Kimika
19.	Nyderlandai / Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
20.	Austrija / Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
21.	Lenkija / Polska	Mikrobiologia lekarska	
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/ Klinisk kemi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

11 lentelė. Imunologijos ir Krūtinės chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Imunologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)
2.	Bulgarija / България	Клинична имунология ИМУНОЛОГИЯ	Гръдна хирургия Кардиохирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
4.	Danija / Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland		Thoraxchirurgie

Eil. Nr.	Valstybė	Imunologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
6.	Estija / Eesti		Torakaalkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
8.	Ispanija / España	Immunología	Cirugía torácica
9.	Prancūzija / France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
11.	Airija / Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
12.	Italija / Italia		– Chirurgia toracica – Cardiochirurgia
13.	Kipras / Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
14.	Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
15.	Lietuva		Krūtinės chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
17.	Vengrija / Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
18.	Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toraċika
19.	Nyderlandai / Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
20.	Austrija / Österreich	Immunologie	
21.	Lenkija / Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
22.	Portugalija / Portugal		Cirurgia cardiotorácica
23.	Rumunija / România		Chirurgie toracică
24.	Slovėnija / Slovenija		Torakalna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt och thoraxkirurgi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

12 lentelė. Vaikų chirurgijos ir Kraujagyslių chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Chirurgie des vaisseaux/ Bloedvatenheelkunde (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
2.	Bulgarija / България	Детска хирургия	Съдова хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
4.	Danija / Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
6.	Estija / Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
8.	Ispanija / España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
9.	Prancūzija / France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
11.	Airija / Ireland	Paediatric surgery	
12.	Italija / Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
13.	Kipras / Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
14.	Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
15.	Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
17.	Vengrija / Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
18.	Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich	Kinderchirurgie	
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
23.	Rumunija / România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
24.	Slovėnija / Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
27.	Švedija / Sverige	Barn-och ungdomskirurgi	

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Paediatric surgery	

13 lentelė. Kardiologijos ir Gastroenterologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Kardiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Gastroenterologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/ Gastro-enterologie
2.	Bulgarija / България	Кардиология	Гастроентерология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
4.	Danija / Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
6.	Estija / Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
7.	Graikija / Ελλάδα	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
8.	Ispanija / España	Cardiología	Aparato digestivo
9.	Prancūzija / France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
11.	Airija / Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
12.	Italija / Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
13.	Kipras / Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
14.	Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
15.	Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
17.	Vengrija / Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
18.	Malta	Kardjoloģija	Gastroenteroloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
22.	Portugalija / Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
23.	Rumunija / România	Cardiologie	Gastroenterologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Gastroenterologija

Eil. Nr.	Valstybė	Kardiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Gastroenterologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
25.	Slovakija / Slovensko	Kardiología	Gastroenterología
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/ Gastroenterologi
27.	Švedija / Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

14 lentelė. Reumatologijos ir Bendrosios hematologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Reumatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
2.	Bulgarija / България	Ревматология	Трансфузионна хематология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
4.	Danija / Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
6.	Estija / Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
7.	Graikija / Ελλάδα	Ρευματολογία	Αιματολογία
8.	Ispanija / España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
9.	Prancūzija / France	Rhumatologie	
10.	Kroatija / Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
11.	Airija / Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
12.	Italija / Italia	Reumatologia	Ematologia
13.	Kipras / Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
14.	Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
15.	Lietuva	Reumatologija	Hematologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
17.	Vengrija / Magyarország	Reumatológia	Haematológia
18.	Malta	Rewmatologija	Ematologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Reumatologie	
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Reumatologia	Hematologia
22.	Portugalija / Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia

Eil. Nr.	Valstybė	Reumatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
23.	Rumunija / România	Reumatologie	Hematologie
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
27.	Švedija / Sverige	Reumatologi	Hematologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Rheumatology	Haematology

15 lentelė. Endokrinologijos ir Fizioterapijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Endokrinologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
2.	Bulgarija / България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
4.	Danija / Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
6.	Estija / Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
7.	Graikija / Ελλάδα	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
8.	Ispanija / España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
9.	Prancūzija / France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
10.	Kroatija / Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
11.	Airija / Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
12.	Italija / Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
13.	Kipras / Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
14.	Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
15.	Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles

Eil. Nr.	Valstybė	Endokrinologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
17.	Vengrija / Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
18.	Malta	Endokrinologija u Dijabete	
19.	Nyderlandai / Nederland		Revalidatiegeneeskunde
20.	Austrija / Österreich		Physikalische Medizin
21.	Lenkija / Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
22.	Portugalija / Portugal	Endocrinologia	–Fisiatria –Medicina física e de reabilitação
23.	Rumunija / România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
25.	Slovakija / Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
27.	Švedija / Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

16 lentelė. Neuropsichiatrijos ir Dermatovenereologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenereologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neuropsychiatrie (studijų Programa panaikinta 1987 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus asmenims, baigusiems rengimą iki tos datos)	Dermato-vénéréologie/Dermato- venerologie
2.	Bulgarija / България		Кожни и венерически болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		Dermatovenerologie
4.	Danija / Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
6.	Estija / Eesti		Dermatoveneroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
8.	Ispanija / España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
9.	Prancūzija / France	Neuropsychiatrie (studijų program os panaikinimo data 1971 m. gruodžio 31 d.)	Dermatologie et vénéréologie

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenereologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
10.	Kroatija / Hrvatska		Dermatologija i venerologija
11.	Airija / Ireland		
12.	Italija / Italia	Neuropsichiatria (studijų programos panaikinimo data 1999 m. spalio 31 d.)	Dermatologia e venerologia
13.	Kipras / Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
14.	Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
15.	Lietuva		Dermatovenerologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neuropsychiatrie (baigus rengimą, prasidėjusį po 1982 m. kovo 5 d., formalios kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami)	Dermato-vénéréologie
17.	Vengrija / Magyarország		Bőrgyógyászat
18.	Malta		Dermato-venerejoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Zenuw en zielsziekten (studijų programos panaikinimo data 1984 m. liepos 9 d.)	Dermatologie en venerologie
20.	Austrija / Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
21.	Lenkija / Polska		Dermatologia i wenerologia
22.	Portugalija / Portugal		Dermatovenereologia
23.	Rumunija / România		Dermatovenerologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Dermatovenerologija
25.	Slovakija / Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
26.	Suomija / Suomi / Finland		Ihotaudit ja allergologia/ Hudsjukdomar och allergologi
27.	Švedija / Sverige		Hud- och könssjukdomar
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		

17 lentelė. Radiologijos ir Vaikų psichiatrijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
2.	Bulgarija / България	Радиобиология	Детска психиатрия
3.	Čekijos Respublika /		Dětská a dorostová psychiatrie

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Česká republika		
4.	Danija / Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
5.	Vokietija / Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und psychotherapie
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
8.	Ispanija / España	Electrorradiología	
9.	Prancūzija / France	Electro-radiologie (studijų programos panaikinimo data 1971 m. gruodžio 3 d.)	Pédo-psychiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
11.	Airija / Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
12.	Italija / Italia	Radiologia (studijų programos panaikinimo data 1993 m. spalio 31 d.)	Neuropsichiatria infantile
13.	Kipras / Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
14.	Latvija		Bērnu psihiatrija
15.	Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Électroradiologie (baigus rengimą, prasidėjusį po 1982 m. kovo 5 d., formalios kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami)	Psychiatrie infantile
17.	Vengrija / Magyarország	Radiológia	Gyermekek és ifjúságpszichiátria
18.	Malta		
19.	Nyderlandai / Nederland	Radiologie (studijų programos panaikinimo data 1984 m. liepos 8 d.)	
20.	Austrija / Österreich	Radiologie	
21.	Lenkija / Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
22.	Portugalija / Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
23.	Rumunija / România		Psihiatrie pediatrică
24.	Slovėnija / Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
25.	Slovakija / Slovensko		Detská psychiatria
26.	Suomija / Suomi / Finland		Lastenpsykiatria / Barnpsykiatri
27.	Švedija / Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

18 lentelė. Geriatrijos ir Inkstų ligų studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Geriatrėja Minimali studijų trukmė – 4 metai	Inkstų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Гериатрична медицина	Нефрология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Geriatric	Nefrologie
4.	Danija / Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
5.	Vokietija / Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
6.	Estija / Eesti		Nefrologia
7.	Graikija / Ελλάδα		Νεφρολογία
8.	Ispanija / España	Geriatric	Nefrología
9.	Prancūzija / France		Néphrologie
10.	Kroatija / Hrvatska		Nefrologija
11.	Airija / Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
12.	Italija / Italia	Geriatric	Nefrologia
13.	Kipras / Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
14.	Latvija		Nefrologija
15.	Lietuva	Geriatric	Nefrologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Gériatric	Néphrologie
17.	Vengrija / Magyarország	Geriatric	Nefrológia
18.	Malta	Geriatric	Nefrologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Klinische geriatric	
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Geriatric	Nefrologia
22.	Portugalija / Portugal		Nefrologia
23.	Rumunija / România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Nefrologija
25.	Slovakija / Slovensko	Geriatric	Nefrológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Geriatric/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
27.	Švedija / Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

19 lentelė. Užkrečiamųjų ligų ir Socialinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Užkrečiamosios ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai	Socialinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
4.	Danija / Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
5.	Vokietija / Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
6.	Estija / Eesti	Infektsioonhaigused	
7.	Graikija / Ελλάδα		Κοινωνική Ιατρική
8.	Ispanija / España		Medicina preventiva y salud pública
9.	Prancūzija / France		Santé publique et médecine sociale
10.	Kroatija / Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
11.	Airija / Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
12.	Italija / Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
13.	Kipras / Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομολογία/Κοινοτική Ιατρική
14.	Latvija	Infektologija	
15.	Lietuva	Infektologija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
17.	Vengrija / Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
18.	Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
19.	Nyderlandai / Nederland		Maatschappij en gezondheid
20.	Austrija / Österreich		Sozialmedizin
21.	Lenkija / Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
22.	Portugalija / Portugal	Infecçiology	Saúde pública
23.	Rumunija / România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
24.	Slovėnija / Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
25.	Slovakija / Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystiete/Hälsövärd
27.	Švedija / Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

20 lentelė. Farmakologijos ir Darbo medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Farmakologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
2.	Bulgarija / България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
4.	Danija / Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
5.	Vokietija / Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		Ιατρική της Εργασίας
8.	Ispanija / España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
9.	Prancūzija / France		Médecine du travail
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
11.	Airija / Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
12.	Italija / Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
13.	Kipras / Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
14.	Latvija		Arodslimības
15.	Lietuva		Darbo medicina
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Médecine du travail
17.	Vengrija / Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
18.	Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
19.	Nyderlandai / Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
20.	Austrija / Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
21.	Lenkija / Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
22.	Portugalija / Portugal		Medicina do trabalho
23.	Rumunija / România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
24.	Slovėnija / Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård

Eil. Nr.	Valstybė	Farmakologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
27.	Švedija / Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

21 lentelė. Alergologijos ir Branduolinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Alergologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
2.	Bulgarija / България	Клинична алергология	Ядерна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
4.	Danija / Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
5.	Vokietija / Deutschland		Nuklearmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
8.	Ispanija / España	Alergología	Medicina nuclear
9.	Prancūzija / France		Médecine nucléaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
11.	Airija / Ireland		
12.	Italija / Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
13.	Kipras / Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
14.	Latvija	Alergoloģija	
15.	Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Médecine nucléaire
17.	Vengrija / Magyarorszag	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
18.	Malta		Medicina Nukleari
19.	Nyderlandai / Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
20.	Austrija / Österreich		Nuklearmedizin
21.	Lenkija / Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
22.	Portugalija /	Imuno-alergologia	Medicina nuclear

Eil. Nr.	Valstybė	Alergologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Portugal		
23.	Rumunija / România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
24.	Slovėnija / Slovenija		Nuklearna medicina
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
27.	Švedija / Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Nuclear medicine

22 lentelė. Veido ir žandikaulio chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	
2.	Bulgarija / България	Лицево-челюстна хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
4.	Danija / Danmark	
5.	Vokietija / Deutschland	
6.	Estija / Eesti	
7.	Graikija / Ελλάδα	
8.	Ispanija / España	Cirugía oral y maxilofacial
9.	Prancūzija / France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija
11.	Airija / Ireland	
12.	Italija / Italia	Chirurgia maxillo-facciale
13.	Kipras / Κύπρος	
14.	Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
15.	Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
17.	Vengrija / Magyarország	Szájsebészet
18.	Malta	
19.	Nyderlandai / Nederland	
20.	Austrija / Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie

Eil. Nr.	Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia maxilo-facial
23.	Rumunija / România	
24.	Slovėnija / Slovenija	Maxilofaciálna chirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Maxilofaciálna chirurgija
26.	Suomija / Suomi / Finland	
27.	Švedija / Sverige	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	

23 lentelė. Biologinės hematologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Biologinė hematologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	
2.	Bulgarija / България	Клинична хематология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	
4.	Danija / Danmark	Klinisk blodtypeserologi (1983 m. sausio 1 d., išskyrus atvejus, kai asmenys pradėjo rengimą prieš šią datą ir baigė iki 1988 m. pabaigos)
5.	Vokietija / Deutschland	
6.	Estija / Eesti	
7.	Graikija / Ελλάς	
8.	Ispanija / España	
9.	Prancūzija / France	Hématologie
10.	Kroatija / Hrvatska	
11.	Arija / Ireland	
12.	Italija / Italia	
13.	Kipras / Κύπρος	
14.	Latvija	
15.	Lietuva	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Hématologie biologique
17.	Vengrija / Magyarország	
18.	Malta	
19.	Nyderlandai / Nederland	

Eil. Nr.	Valstybė	Biologinė hematologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas
20.	Austrija / Österreich	
21.	Lenkija / Polska	
22.	Portugalija / Portugal	Hematologia clinica
23.	Rumunija / România	
24.	Slovėnija / Slovenija	
25.	Slovakija / Slovensko	
26.	Suomija / Suomi / Finland	
27.	Švedija / Sverige	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	

24 lentelė. Stomatologijos ir Dermatologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Stomatologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark		
5.	Vokietija / Deutschland		
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		
8.	Ispanija / España	Estomatología	
9.	Prancūzija / France	Stomatologie	
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland		Dermatology
12.	Italija / Italia	Odontostomatologia (studijų programos panaikinimo data 1994 m. gruodžio 31 d.)	
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Stomatologie	
17.	Vengrija /		

Eil. Nr.	Valstybė	Stomatologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Magyarország		
18.	Malta		Dermatologija
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		
22.	Portugalija / Portugal	Estomatologia	
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		
26.	Suomija / Suomi / Finland		
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Dermatology

25 lentelė. Venerologijos ir Tropinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Venerologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark		
5.	Vokietija / Deutschland		
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		
8.	Ispanija / España		
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
12.	Italija / Italia		Medicina tropicale
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva		

Eil. Nr.	Valstybė	Venerologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		
17.	Vengrija / Magyarország		Trópusi betegségek
18.	Malta	Medicina Uro-ġenetali	
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
21.	Lenkija / Polska		Medycyna transportu
22.	Portugalija / Portugal		Medicina tropical
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		Tropická medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland		
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

26 lentelė. Gastroenterologinės chirurgijos ir Skubiosios medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie abdominale / Heelkunde op het abdomen (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)	
2.	Bulgarija / България		Спешна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		–Traumatologie –Urgentní medicína
4.	Danija / Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mavetarmsygdomme	
5.	Vokietija / Deutschland	Visceralchirurgie	
6.	Estija / Eesti		

Eil. Nr.	Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
7.	Graikija / Ελλάς		
8.	Ispanija / España	Cirugía del aparato digestivo	
9.	Prancūzija / France	Chirurgie viscérale et digestive	
10.	Kroatija / Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
11.	Airija / Ireland		Emergency medicine
12.	Italija / Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
17.	Vengrija / Magyarország		Traumatológia
18.	Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		Medycyna ratunkowa
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		Medicină de urgență
24.	Slovėnija / Slovenija	Abdominalna kirurgija	
25.	Slovakija / Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	–Úrazová chirurgia –Urgentná medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jugtinė Karalystė / United Kingdom		Accident and emergency medicine

27 lentelė. Klinikinės neurofiziologijos ir Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (rengimas (pagrindinis medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų rengimas), kurį baigus gaunamas dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtina, kad baigtas šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytas pagrindinis medicinos gydytojų rengimas ir papildomai šio įstatymo 32 straipsnyje numatytas pagrindinis gydytojų odontologų rengimas) Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark	Klinisk neurofysiologi	
5.	Vokietija / Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		
8.	Ispanija / España	Neurofisiología clínica	
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
12.	Italija / Italia		
13.	Kipras / Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
17.	Vengrija / Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
18.	Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wieċ
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		
22.	Portugalija /		

Eil. Nr.	Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (rengimas (pagrindinis medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų rengimas), kurį baigus gaunamas dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtina, kad baigtas šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytas pagrindinis medicinos gydytojų rengimas ir papildomai šio įstatymo 32 straipsnyje numatytas pagrindinis gydytojų odontologų rengimas) Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Portugal		
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen neurofysiologia/ Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/ Oral och maxillofacial kirurgi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk neurofysiologi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

3.1.4. Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų dokumentų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	1994 m. gruodžio 31 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994 m. gruodžio 31 d.
8.	Ispanija / España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994 m. gruodžio 31 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994 m. gruodžio 31 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Specijalist obiteljske medicine	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.
12.	Italija / Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994 m. gruodžio 31 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas /	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Luxembourg			
17.	Vengrija / Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der genees- kunst	Huisarts	1994 m. gruodžio 31 d.
20.	Austrija / Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arztfür Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
21.	Lenkija / Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994 m. gruodžio 31 d.
23.	Rumunija / România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Todistus lääkäriin perusterveyden- huollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri / Allmänläkare	1994 m. gruodžio 31 d.
27.	Švedija / Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994 m. gruodžio 31 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.

3.2. BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAS

3.2.1. Bendrosios praktikos slaugytojų studijų ir mokymo programa

Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, kurį baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, sudaro dvi dalys:

A. Teorinis rengimas

a. Slauga: – Profesijos pobūdis ir etika – Bendrieji sveikatos ir slaugos principai – Slaugos principai, susiję su: – bendrąja ir specialiąja medicina – bendrąja ir specialiąja chirurgija – vaiko priežiūra ir pediatrija – neščiųjų priežiūra – psichikos sveikata ir psichiatrija – senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija	b. Pagrindinės mokslo disciplinos: – Anatomija ir fiziologija – Patologija – Bakteriologija, virusologija ir parazitologija – Biofizika, biochemija ir radiologija – Dietologija – Higiena: – profilaktika – sveikatos mokymas – Farmakologija	c. Socialiniai mokslai: – Sociologija – Psichologija – Administravimo principai – Mokymo principai – Socialinės ir sveikatos sričių teisės aktai – Slaugos teisiniai aspektai

B. Klinikinis rengimas

- Slauga, susijusi su:
  - bendrąja ir specialiąja medicina
  - bendrąja ir specialiąja chirurgija
  - vaiko priežiūra ir pediatrija
  - neščiųjų priežiūra
  - psichikos sveikata ir psichiatrija
  - senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija

– slaugymu namuose

Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

Teorinis rengimas turi būti pagrindinis ir derinamas su klinikiniu rengimu taip, kad būtų įgyjamos atitinkamos šiame priede minimos žinios ir įgūdžiai.

3.2.2. Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	– Diploma gegraduateerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) – Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) – Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	– De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent 'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	– Hospitalier(ère)/ Verpleegassis-tent(e) – Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisver-pleger (-verpleegster)	1979 m. birželio 29 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), prie jo pridedamas šis sertifikatas: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		2. Diplom o ukončení studia ve studijním `oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), prie jo pridemas šis sertifikatas: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetrovatel	
4.	Danija / Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerske godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979 m. birželio 29 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	1979 m. birželio 29 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1981 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
			Παιδείας και Θρησκευμάτων		
8.	Ispanija / España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	– Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) – Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979 m. birželio 29 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege/ medicinski tehničar opće njege“ 2. Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva“	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege“ 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. Medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege 2. Prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979 m. birželio 29 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	2. Kolegija		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	– Diplôme d'Etat d'infirmier – Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979 m. birželio 29 d.
17.	Vengrija / Magyarors-zág	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma Beroepson derwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979 m. birželio 29 d.
20.	Austrija /		1. Schule für allgemeine Gesundheits- und	– Diplomierte	1994 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	Krankenschwester – Diplomierter Krankenpfleger	sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dypłom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognized by the competent authorities)	Pielegniarka	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	Asistent medical generalist	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjuks- kötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakou-	1. Rerveidenhuolto- oppilaitokset/ Hälsöförsläroans-talter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/ Sjukskötare	1994 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		lututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)			
27.	Švedija / Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	– State Registered Nurse – Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

3.3. GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

3.3.1. Gydytojo odontologo studijų programa

Į gydytojų odontologų studijų, kurias baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, programą įtraukiami bent jau toliau išvardyti dalykai. Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

A. Pagrindiniai dalykai – Chemija – Fizika – Biologija	B. Medicinos ir biologijos bei bendrosios medicinos dalykai – Anatomija – Embriologija – Histologija, įskaitant citologiją – Fiziologija – Biochemija (arba fiziologinė chemija) – Patologinė anatomija – Bendroji patologija – Farmakologija – Mikrobiologija – Higiena – Prevencinė medicina ir epidemiologija – Radiologija – Fizinė medicina ir reabilitacija – Bendroji chirurgija – Vidaus ligos, įskaitant vaikų ligas – Otorinolaringologija – Dermatovenerologija – Bendroji psichologija, psichopatologija, neurologija – Anesteziologija	C. Tiesiogiai su odontologija susiję dalykai – Dantų protezavimas – Odontologinės medžiagos ir įranga – Konservatyvioji odontologija – Prevencinė odontologija – Skausmą malšinančios ir raminamosios priemonės odontologijoje – Specialioji chirurgija – Specialioji patologija – Klinikinė praktika – Vaikų odontologija – Ortodontologija – Periodontologija – Odontologinė radiologija – Dantų sąkandis ir žandikaulio funkcija – Profesijos organizavimas, etika ir teisės aktai – Gydytojo odontologo veiklos socialiniai aspektai
--	---	--

3.3.2. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	–De universiteiten/ Les universités –De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	2008 m. sausio 28 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980 m. sausio 28 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980 m. sausio 28 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1980 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien- dentiste	1980 m. sausio 28 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	Fakulteti sveučilišta u Republic i Hrvatskoj		Doktor dentaln e medicine/ doktorica dentalne medicine	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	– Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) – Bachelor of Dental Surgery (BDS) – Licentiate in Dental Surgery (LDS)	– Universities – Royal College of Surgeons in Ireland		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980 m. sausio 28 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
14.	Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004 m. gegužēs 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
17.	Vengrija / Magyarorszag	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
19.	Nyderlandai / Nederland	Universitairgetuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980 m. sausio 28 d.
20.	Austrija / Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko – Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	– Faculdades – Institutos Superiores		Médico dentista	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	2003 m. spalio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	– Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	– Vysoká škola		Zubný lekár	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
26.	Suomija / Suomi / Finland	Hammaslääketie-teen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	– Helsinginy-liopisto/ Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	Terveiden-huollon oikeusturvakeskuksen päättös käytännön palvelun hyväksymi- sestä/Beslut av Rätts- kyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandlä-kare	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Tandläkarexamen	– Universitetet i Umeå – Universitetet i Göteborg – Karolinska Institutet – Malmö Höskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbe- vis som utfärdats av Socialstyrel-sen	Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	– Bachelor of Dental Surgery (BDS B.Ch.D.) – Licentiate in Dental Surgery	or – Universities – Royal Colleges		– Dentist – Dental practi- tioner –Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

3.3.3. Gydytojų odontologų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

1 lentelė. Gydytojų odontologų ortodontijos specializacijos specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005 m. sausio 27 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
3.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som special-tandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
4.	Vokietija / Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
5.	Estija / Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
6.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
7.	Prancūzija / France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980 m. sausio 28 d.
8.	Airija / Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
9.	Italija / Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005 m. gegužės 21 d.
10.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
11.	Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004 m. gegužės 1 d.
12.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
13.	Vengrija / Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
14.	Malta	Čertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
16.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
17.	Slovėnija / Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, Tandreglering	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
19.	Švedija / Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
20.	Junktinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

2 lentelė. Gydytojų odontologų burnos chirurgijos specializacijos specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
1.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
2.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
3.	Vokietija / Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mund- chirurgie	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
4.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (iki 2002 m. gruodžio 31 d.)	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	2003 m. sausio 1 d.
5.	Airija / Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
6.	Italija / Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005 m. gegužės 21 d.
7.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
8.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą bur- nos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
9.	Vengrija / Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
10.	Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
11.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
12.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
13.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja liauka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
15.	Švedija / Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
16.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

3.4. VETERINARIJOS GYDYTOJAS

3.4.1. Veterinarijos gydytojų studijų programa

Studijų, kurias baigus išduodamas veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas, programą sudaro bent jau toliau išvardyti dalykai.

Vienas ar keli šie dalykai gali būti dėstomi kaip kitų kursų dalis arba kartu su kitais kursais.

A. Pagrindiniai dalykai

- Fizika
- Chemija
- Gyvūnų biologija
- Augalų biologija
- Biomatematika

B. Specifiniai dalykai

a. Pagrindiniai mokslai: – Anatomija (įskaitant histologiją ir embriologiją) – Fiziologija – Biochemija – Genetika – Farmakologija – Farmacija – Toksikologija – Mikrobiologija – Imunologija – Epidemiologija – Profesinė etika	b. Klinikiniai mokslai: – Akušerija – Patologija (įskaitant patologinę anatomiją) – Parazitologija – Klinikinė medicina ir chirurgija (įskaitant anesteziologiją) – Paskaitos apie įvairių naminių gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų rūšių ligas – Profilaktinė medicina – Radiologija – Reprodukcijs ir sutrikimai – Valstybinė veterinarija ir visuomenės sveikata – Veterinarijos teisės aktai ir teismo medicina – Terapija – Propedeutika	c. Gyvūnų auginimas: – Gyvūnų auginimas – Gyvūnų šėrimas – Agronomija – Kaimo ekonomika – Gyvulininkystė – Veterinarinė higiena – Gyvūnų etologija ir apsauga	d. Maisto higiena: – Gyvūninių maisto produktų ar gyvūninės kilmės maisto produktų tikrinimas ir kontrolė – Maisto higiena ir technologija – Praktinis darbas (įskaitant praktinį darbą vietose, kur skerdžiami gyvūnai ir gaminami maisto produktai)

Praktinis rengimas gali vykti tam tikrą rengimo laikotarpį, jei tai nuolatinės formos studijos, kurias tiesiogiai kontroliuoja kompetentinga institucija, ir jų trukmė neviršija šešių mėnesių per visą penkerių metų studijų laikotarpį.

Teorinio ir praktinio rengimo paskirstymas įvairių dalykų grupėse gretinamas ir derinamas taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos žinios ir patirtis, kurios padėtų veterinarijos gydytojams atitinkamai vykdyti visas savo pareigas.

3.4.2. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	– De universiteiten/ Les universités – De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980 m. sausio 28 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	– Лесотехнически университет – Факултет по ветеринарна медицина – Тракийски университет – Факултет по ветеринарна медицина		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	– Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980 m. gruodžio 21 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer		1980 m. gruodžio 21 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
		Tierärztlichen Prüfung	Universität oder Hochschule		
6.	Estija / Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Veterinaria	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad		1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			1980 m. gruodžio 21 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor veterinarske medicine/ doktorica veterinarske medicine“	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	– Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) – Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980 m. gruodžio 21 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985 m. sausio 1 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos veterinarijos akademija		2004 m. gegužės 1 d.
16.	Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980 m. gruodžio 21 d.
17.	Vengrija /	Állatorvos doktor oklevél – dr. med.	Szent István Egyetem		2004 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
	Magyarország	vet.	Állatorvostudományi Kar		gegužės 1 d.
18.	Malta	Ličenzija ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			1980 m. gruodžio 21 d.
20.	Austrija / Österreich	– Diplom-Tierarzt – Magister medicinae veterinariae	Universität	– Doktor der Veterinärmedizin – Doctor medicinae veterinariae – Fachtierarzt	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / Veterinärmedici-ne licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1994 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
28.	Švedija / Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994 m. sausio 1 d.
29.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980 m. gruodžio 21 d.

3.5. AKUŠERIS

3.5.1. *Akušerių studijų ar mokymo programa (I ir II rengimo tipai)*

Studijų ar mokymo programą, siekiant gauti akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, sudaro šios dvi dalys:

A. Teorinis ir techninis rengimas

a. Bendrieji dalykai

- Anatomijos ir fiziologijos pagrindai
- Patologijos pagrindai
- Bakteriologijos, virusologijos ir parazitologijos pagrindai
- Biofizikos, biochemijos ir radiologijos pagrindai
- Pediatrija, ypač susijusi su naujagimiais
- Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika
- Sociologijos ir sociomedicinos pagrindai
- Farmakologijos pagrindai
- Psichologija
- Mokymo principai ir metodai
- Sveikatos ir socialinės teisės aktai bei sveikatos apsaugos organizavimas
- Profesinė etika ir profesinės teisės aktai
- Seksualinis auklėjimas ir šeimos planavimas
- Motinos ir vaiko teisinė apsauga

b. Akušerių veiklai būdingi dalykai

- Anatomija ir fiziologija
- Embriologija ir embriono vystymasis
- Nėštumas, vaiko gimimas ir laikotarpis po gimdymo
- Ginekologija ir akušerinė patologija
- Pasirengimas vaiko gimimui ir tėvystei (motinystei), įskaitant psichologinius aspektus
- Pasirengimas gimdymui (įskaitant žinias ir techninės įrangos naudojimą akušerijoje)
- Skausmo šalinimas, anestezija ir gaivinimas
- Naujagimio fiziologija ir patologija
- Rūpinimasis naujagimių ir jų priežiūra
- Psichologiniai ir socialiniai veiksniai

B. Praktinis ir klinikinis rengimas

Turi būti mokoma, atitinkamai prižiūrint:

- Patarimai nėščioms moterims, įskaitant ne mažiau nei 100 nėščiųjų sveikatos patikrinimų.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 40 nėščių moterų ir jų priežiūra.
- Studento dalyvavimas, priimant ne mažiau nei 40 gimdymų; jei tai neįmanoma dėl gimdančių moterų trūkumo, šis skaičius gali būti sumažintas iki 30, jei studentas vėliau padės priimti 20 gimdymų.
- Aktyvi pagalba, dalyvaujant gimdymuose esant sėdmeninei pirmegai. Jeigu tai neįmanoma, kadangi nebuvo gimdymų sėdmenine pirmega atvejų, galima imituojančios situacijos praktika.
- Patirtis taikant epiziotomiją ir užsiuvant žaizdą. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika. Užsiuvimo praktiką sudaro žaizdos po epiziotomijos ir paprasto tarpvietės plyšimo užsiuvimas. Jeigu neabejotinai reikalinga, tai gali būti atliekama imituojant situaciją.
- Rūpinimasis 40 moterų, esant rizikingam jų nėštumui, gimdymo metu arba po gimdymo ir jų priežiūra.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 100 moterų po gimdymo ir sveikų naujagimių bei jų priežiūra (įskaitant patikrinimus).
- Stebėjimas ir rūpinimasis naujagimiais, kuriems reikia specialaus dėmesio, įskaitant gimusius per anksti, per vėlai, per mažo svorio ir sergančius kūdikius.

- Rūpinimasis moterimis esant patologiniams ginekologijos ir akušerijos atvejams.
- Susipažinimas su medicinine priežiūra ir chirurgija. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika.

Teorinis ir praktinis rengimas (rengimo programos A dalis) paskirstomas ir derinamas su klinikiniu rengimu (tos pačios programos B dalis) taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos šiame priede išvardytos žinios ir patirtis.

Klinikinis instruktažas atliekamas vadovaujantis kvalifikacijos kėlimo kursų neatsitraukiant nuo darbo forma ligoninių skyriuose ar kitose kompetentingų institucijų patvirtintose sveikatos apsaugos tarnybose. Dalį tokio rengimo sudaro studentų akušerių dalyvavimas padalinių veikloje, jeigu tokia veikla susijusi su jų rengimu. Jie mokomi su akušerių veikla susijusių pareigų.

3.5.2. *Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai*

Lentelė. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgiqu / Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	– De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/ Accoucheuse	1983 m. sausio 23 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	2007 m. Sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) – Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija /	Bevis for bestået jordemoderek-	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Danmark	saamen			sausio 23 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	– Hebamme – Entbindungs- pfleger	1983 m. sausio 23 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	– Ämmaemand	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (T.E.I.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαίων	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (T.E.I.) 2. KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	– Μαία – Μαιευτής	1983 m. sausio 23 d.
8.	Ispanija / España	– Título de Matrona – Título de Asistente obstétrico (matrona) – Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	– Matrona – Asistente obstétrico	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva“	– Medicinski fakulteti Sveučilišta u Republici Hrvatskoj – Sveučilišta u Republici Hrvatskoj – Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
					sausio 23 d.
12.	Italija / Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983 m. sausio 23 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją – Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją – Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos),</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Kolegija</p>	Akušeris	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją			
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
17.	Vengrija / Magyarorszag	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja jew diploma fl- istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983 m. sausio 23 d.
20.	Vokietija / Österreich	Hebammen-Diplom	– Hebammenakademie – Bundeshebammen-lehranstalt	Hebamme	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Aukštojo mokslo institucija pripažinta kompetentingos institucijos)	Położna	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. – Escolas Superiores de Enfermagem – Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		obstétrica			
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/ diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana abica/diplomirani babičar	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004 m. gegužės 1 d.
24.	Suomija / Suomi / Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/Yrkeshögs-kolexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
25.	Švedija / Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
26.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983 m. sausio 23 d.

3.6. VAISTININKAS

3.6.1. Vaistininkų studijų programos dalykai

- Augalų ir gyvūnų biologija
- Fizika
- Bendroji ir neorganinė chemija
- Organinė chemija
- Analitinė chemija
- Farmacinė chemija, įskaitant vaistinių preparatų analizę
- Bendroji ir taikomoji biochemija (medicininė)
- Anatomija ir fiziologija; medicinos terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija ir farmakoterapija
- Vaistų technologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Teisės aktai ir, jei reikia, profesinė etika

Kiekvieno dėstomojo dalyko teorinio ir praktinio rengimo santykis yra toks, kad būtų skiriama pakankamai dėmesio teorijai, siekiant išlaikyti universitetinio mokymo lygį.

3.6.2. Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique /	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	– De universiteiten/Les universités – De bevoegde Examencommissie		1987 m. spalio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
	Belgien		van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987 m. spalio 1 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987 m. spalio 1 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Άδειάσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987 m. spalio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Farmacia	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1987 m. spalio 1 d.
9.	Prancūzija / France	– Diplôme d'Etat de pharmacien – Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987 m. spalio 1 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „magistar farmacije/magistra farmacije“	– Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu – Kemijsko-tehnološki fakultet		2013 m. liepos 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
			Sveučilišta u Splitu		
11.	Airija / Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.
12.	Italija / Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993 m. lapkričio 1 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987 m. spalio 1 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987 m. spalio 1 d.
20.	Austrija / Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994 m. spalio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dypłom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
22.	Portugalija / Portugal	Carta de cursode licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987 m. spalio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Proviisorin tutkinto/Provisore- xamen	– Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto		1994 m. spalio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994 m. spalio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.

3.7. ARCHITEKTAS

3.7.1. Vadovaujantis šio įstatymo 44 straipsniu, pripažinti architektų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Architektų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
1.	Belgija België / Belgique / Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil – architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988–1989 m.
2.	Danija / Danmark	Arkitekt cand. arch.	– Kunstakademiets Arkitektskole København; – Arkitektskolen i Århus.		1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
3.	Vokietija / Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	<ul style="list-style-type: none"> – Universitäten (Architektur/Hochbau); – Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau); – Technische Universitäten (Architektur/Hochbau); – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau); – Hochschulen für bildende Künste; – Hochschulen für Künste; – Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen); – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudien- gängen. 		1988–1989 m.
4.	Graikija / Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα – μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών; – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής. 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
5.	Ispanija / España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enume- radas a continuación:</p> <p>– Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès;</p> <p>– Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid;</p> <p>– Universidad Politécnica de Las Palmas,Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas;</p> <p>– Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia;</p> <p>– Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla;</p> <p>– Universidad de Valladolid, EscuelaTécnica Superior de Arquitectura de Valladolid;</p> <p>– Universidad de A Coruña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña;</p> <p>– Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián;</p> <p>– Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona;</p> <p>– Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares;</p> <p>– Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada;</p> <p>– Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante;</p>		<p>1988–1989 m.</p> <p>1999–2000 m.</p> <p>1999–2000 m.</p> <p>1997–1998 m.</p>

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
			<ul style="list-style-type: none"> – Universidad Europea de Madrid; – Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; – Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; – Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; – Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada 		1998–1999 m. 1999–2000 m. 1998–1999 m. 1999–2000 m. 1994–1995 m.
6.	Prancūzija / France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988–1989 m.
7.	Kroatija / Hrvatska				
8.	Airija / Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch.) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of Membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
9.	Italija / Italia	– Laurea in architettura	<ul style="list-style-type: none"> – Università di Camerino – Università di Catania – Sede di Siracusa – Università di Chieti – Università di Ferrara – Università di Firenze – Università di Genova – Università di Napoli Federico II – Università di Napoli II – Università di Palermo – Università di Parma – Università di Reggio Calabria – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Roma III – Università di Trieste – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano – Politecnico di Torino – Istituto universitario di architettura di Venezia 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988–1989 m.
		– Laurea in ingegneria edile – architettura	<ul style="list-style-type: none"> – Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998–1999 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		– Laurea specialistica in ingegneria edile – architettura	– Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Ancona – Università di Basilicata – Potenza – Università di Pisa – Università di Bologna – Università di Catania – Università di Genova – Università di Palermo – Università di Napoli Federico II – Università di Roma – Tor Vergata – Università di Trento – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003–2004 m.
		– Laurea specialistica quinquennale in Architettura	– Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998–1999 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		– Laurea specialistica quinquennale in Architettura	– Università di Ferrara – Università di Genova – Università di Palermo – Politecnico di Milano – Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999–2000 m.
		– Laurea specialistica quinquennale in Architettura	– Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positive l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003–2004 m.
		– Laurea specialistica in Architettura	– Università di Firenze – Università di Napoli II – Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il	2004–2005 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
				andi dato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
10.	Nyderlandai / Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> – de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam; – de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam; – de Hogeschool Katholieke 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46	1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		Leergangen te Tilburg; – de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem; – de Rijkshogeschool Groningen te Groninge – de Hogeschool Maastricht te Maastricht.			
11.	Austrija / Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold- Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998–1999 m.
12.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	– Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa; – Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto – Escola Superior Artística do Porto; – Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusitana do Porto.		1988–1989 m. 1991–1992 m.
13.	Suomija / Suomi / Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	– Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) – Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors		1998–1999 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
			tekniska högskola – Oulun yliopisto/ Uleåborgs universitet.		
14.	Švedija / Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998–1999 m.
15.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1.– Universities – Colleges of Art – Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which	1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo
įstatymo
4 priedas

**ĮGYTOS TEISĖS, TAIKOMOS PROFESIJOMS, PRIPAŽĖSTAMOMS PAGAL
BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMĄ**

*4. Architektų, kurie naudojami pagal šio įstatymo 47 straipsnio 1 ir 2 dalis įgytomis teisėmis,
formalios kvalifikacijos įrodymai*

Lentelė. Architektų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	<ul style="list-style-type: none"> – Diplomai, kuriuos išdavė nacionalinės aukštosios architektūros mokyklos arba nacionaliniai architektūros institutai (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė Haselto provincijos aukštoji architektūros mokykla (architect); – diplomai, kuriuos išdavė Karališkosios dailės akademijos (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect); – universiteto civilinės inžinerijos diplomai, prie kurių pridedamas Architektų asociacijos išduotas profesinio mokymosi pažymėjimas, jo turėtojui suteikiantis architekto profesinę kvalifikaciją (architecte – architect); – architektūros diplomai, kuriuos išdavė centrinės arba valstybinės architektūros egzaminų komisijos (architecte – architect); – civilinės inžinerijos (architektūros) diplomai ir architektūros (inžinerijos) diplomai, kuriuos išdavė universitetų taikomųjų mokslų fakultetai ir Monso politechnikos fakultetas (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987–1988 m.
2.	Bulgarija / България	<p>Diplomai, išduoti akredituotų aukštojo mokslo įstaigų ir suteikiantys šias architekto (архитект), statybos inžinieriaus (строителен инженер) ar inžinieriaus (инженер) kvalifikacijas:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Architektūros, statybos inžinerijos ir geodezijos universitetas – Sofija: specializacija – urbanistika ir architektūra (Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“) ir visos inžinerijos specializacijos šiose srityse: statinių ir struktūrų statyba („конструкции на сгради и съоръжения“, kelių statyba („пътища“), transportas („транспорт“), hidrotechnika ir hidrokonstrukcijos („хидротехника и водно 	2009–2010 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>строителство“), drėkinimas etc. („мелиорации и др.“);</p> <p>– technikos universitetų ir aukštojo mokslo įstaigų išduoti statybos diplomai šiose srityse: elektros ir šilumos technika („электро- и теплотехниката“), telekomunikacijų technika ir technologijos („сѳобшителна и комуникационна техника“), statybos technologijos („строителни технологии“), taikomoji geodezija („приложна геодезия“) ir landšaftas etc. („ландшафт и др.“) statybos vietoje).</p> <p>Siekiant užsiimti dizaino veikla architektūros ir statybos srityse, prie diplomų turi būti pridedama: teisinio veiksnio dizaino srityje pažymėjimas („придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“), išduotas Architektų rūmų („Камарата на архитектите“) ir Investicijų dizaino inžinierių rūmų („Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“), kurie suteikia teisę vykdyti veiklą investicijų dizaino srityje;</p>	
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	<p>– diplomai, kuriuos išdavė Čekijos technikos universiteto Prahoje („České vysoké učení technické“) fakultetai:</p> <p>Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“) (iki 1951 m.);</p> <p>Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Fakulta architektury a pozemního stavitelství“) (nuo 1951 m. iki 1960 m.);</p> <p>Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1960 m.) šiose studijų srityse: pastatų statyba ir struktūra, pastatų statyba, statyba ir architektūra, architektūra (įskaitant miestų planavimą ir žemėtvarką), civilinė statyba ir statyba pramoninei bei žemės ūkio produkcijai ar civilinės inžinerijos studijų programa pastatų statybos ir architektūros studijose;</p> <p>Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1976 m.) šiose studijų srityse: architektūra, miestų planavimas ir žemėtvarka, ar studijų programoje – architektūra ir miestų planavimas, šiose studijų srityse: architektūra, architektūros dizaino teorija, miestų planavimas ir žemėtvarka, architektūros istorija ir istorinių paminklų rekonstrukcija ar architektūra ir pastatų statyba;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (iki 1951 m.) architektūros ir statybos srityje;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (nuo 1951 m. iki 1956 m.) architektūros ir statybos srityje;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoké učení technické v Brně“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1956 m.) architektūros ir miestų planavimo srityje ar Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1956 m.) statybos studijų srityje;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“, Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1997 m.) konstrukcijos ir architektūros studijų</p>	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		srityje ar civilinės inžinerijos studijų srityje; <ul style="list-style-type: none"> – diplomai, kuriuos išdavė „Technická univerzita v Liberci“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1994 m.) architektūros ir miestų planavimo studijų programos architektūros studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Akademie výtvarných umění v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūrinio dizaino studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūros studijų srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė „Česká komora architektů“, nenurodydama konkrečios srities arba pastatų statybos srityje; 	
4.	Danija / Danmark	<ul style="list-style-type: none"> – diplomai, kuriuos išdavė Kopenhagos ir Orhuso nacionalinės architektūros mokyklos (architekt); – registracijos pažymėjimas, kurį išdavė Architektūros taryba pagal 1975 m. gegužės 28 d. įstatymą Nr. 202 (registreret arkitekt); – diplomai, kuriuos išdavė Aukštosios civilinės inžinerijos mokyklos (bygningskonstruktør). Prie jų pridamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus; 	1987–1988 m.
5.	Vokietija / Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> – diplomai, kuriuos išdavė dailės institutai (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)); – diplomai, kuriuos išdavė „Technische Hochschulen“, technikos universitetų ar universitetų architektūros katedros (Architektur / Hochbau), tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“ „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteikiamas vėliau); – diplomai, kuriuos išdavė „Fachhochschulen“ architektūros katedros (Architektur / Hochbau) tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ architektūros katedras (Architektur / Hochbau), o kai studijos trunka trumpiau nei ketverius metus, bet ne trumpiau nei trejus metus, prie jų pridamas pažymėjimas, patvirtinantis ketverių metų profesinę patirtį Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Šį pažymėjimą išduoda profesinė institucija pagal 47 straipsnio 1 dalį (Ingenieur grad. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteiktas vėliau); – diplomai (Prüfungszeugnisse), kuriuos iki 1973 m. sausio 1 d. išdavė „Ingenieurschulen“ ir „Werkkunstschulen“ 	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		architektūros katedros. Prie jų pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus;	
6.	Estija / Eesti	– architektūros studijų diplomai, kuriuos išdavė Estijos menų akademijos Architektūros fakultetas nuo 1996 m. (diplom architektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast), Talino meno universitetas 1989–1995 m. (väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989–1995), Estijos SSR valstybinis meno institutas 1951–1988 m. (väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951–1988);	2006–2007 m.
7.	Graikija / Ελλάς	– inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Thrakis. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Patron. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla	1987–1988 m.
8.	Ispanija / España	Formali architekto kvalifikacija (título oficial de arquitecto), kurią suteikė Švietimo ir mokslo ministerija arba universitetai;	1987–1988 m.
9.	Prancūzija / France	– valstybinis architekto diplomas, kurį iki 1959 m. išdavė Švietimo ministerija, o vėliau – Kultūros ministerija (architecte DPLG); – diplomai, kuriuos išdavė „Ecole spéciale d'architecture“ (architecte DESA);	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		– diplomai, kuriuos nuo 1955 m. išdavė „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg“ (buvusios „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg“) Architektūros katedra (architecte ENSAIS);	
10.	Kroatija / Hrvatska	<ul style="list-style-type: none"> – diplomas „magistar inženjer arhitektūroje i urbanizma / magistra inženjerka arhitektūroje i urbanizma“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „magistar inženjer arhitektūroje / magistra inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu; – diplomas „magistar inženjer arhitektūroje / magistra inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitektūroje i geodezije Sveučilišta u Splitu; – diplomas „diplomirani inženjer arhitektūroje“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „diplomirani inženjer arhitektūroje / diplomirana inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu; – diplomas „diplomirani inženjer arhitektūroje / diplomirana inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitektūroje i geodezije Sveučilišta u Splitu; – diplomas „diplomirani arhitektonski inženjer“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta; – diplomas „inženjer arhitektūroje“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; <p>Visi diplomai pateikiami kartu su Kroatijos architektų rūmų (Hrvatska komora arhitekata) nario pažymėjimu, išduotu Kroatijos architektų rūmų (Zagrebas).</p>	Treti akademiniai metai po įstojimo į ES datos
11.	Airija / Ireland	<ul style="list-style-type: none"> – architektūros bakalauro laipsnis, kurį Dublino universiteto koledžo architektūros absolventams suteikia Airijos nacionalinis universitetas (B Arch. (NUI)); – mokslo laipsnį patvirtinantis architektūros diplomas, kurį išduoda Technologijos koledžas, Boltono gatvė, Dublinas (Dipl. Arch.); – Airijos karališkojo architektūros instituto asociacijos 	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		pažymėjimas (ARIAI); – Airijos karališkojo architektūros instituto narystės pažymėjimas (MRIA);	
12.	Italija / Italia	– diplomai, kuriuos išdavė Venecijos ir Kalabrijos srities universitetai, politechnikos institutai ir architektūros institutai – „laurea in architettura“. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojų savarankiškai verstis architekto veikla. Šį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Architetto); – pastatų statybos diplomai, kuriuos išduoda universitetai ir politechnikos institutai – „laurea in ingegneria“. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojų savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Ing. Architetto arba dott. Ing. In ingegneria civile);	1987–1988 m.
13.	Kipras / Κύπρος	Registracijos Architektų registre pažymėjimas, kurį išdavė Kipro mokslo ir technikos rūmai (ETEK) (Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου);	2006–2007 m.
14.	Latvija	Architekto diplomas, kurį išdavė Latvijos valstybinio universiteto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas iki 1958 m., Rygos politechnikos instituto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas 1958–1991 m., Rygos technikos universiteto Architektūros fakultetas nuo 1991 m. ir 1992 m. ir Latvijos architektų asociacijos registracijos pažymėjimas („Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991.gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība);	2006–2007 m.
15.	Lietuva	– inžinieriaus architekto ir (arba) architekto diplomai, kuriuos išdavė Kauno politechnikos institutas iki 1969 m.; – architekto ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Vilniaus inžinerinis statybos institutas iki 1990 m., Vilniaus technikos universitetas iki 1996 m., Vilniaus Gedimino technikos universitetas nuo 1996 m.; – specialisto, baigusio architektūros kursus ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro kursus,	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>diplomai, kuriuos išdavė LTSR Valstybinis dailės institutas iki 1990 m.; Vilniaus dailės akademija nuo 1990 m.;</p> <p>– architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Kauno technologijos universitetas nuo 1997 m. Visi šie diplomai pateikiami kartu su atestacinės komisijos išduodamu pažymėjimu, suteikiančiu teisę užsiimti veikla architektūros srityje (atestuotas architektas);</p>	
16.	Vengrija / Magyarorszag	<p>– architektūros, architektūros magistro diplomas („okleveles építésmérnök“ diplomas), kurį išdavė universitetas;</p> <p>– architektūros ir pastatų statybos magistro diplomas („okleveles építész tervező művész“ diplomas), kurį išdavė universitetas;</p>	2006–2007 m.
17.	Malta	<p>– Perit: Lawrja ta' Perit diplomas, išduotas Universita' ta' Malta, kuris suteikia teisę įsiregistruoti kaip „Perit“;</p>	2006–2007 m.
18.	Nyderlandai / Nederland	<p>– pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas išlaikė egzaminą architekto mokslo laipsniui gauti, kurį suteikia Delfto ir Eindhoveno technikos koledžų architektūros katedros (bouwkundig ingenieur);</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė valstybės pripažintos architektūros akademijos (architect);</p> <p>– diplomai, kuriuos iki 1971 m. išdavė buvę architektūros koledžai (Hoger Bouwkundonderricht) (architect HBO);</p> <p>– diplomai, kuriuos iki 1970 m. išdavė buvę architektūros koledžai (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO);</p> <p>– pažymėjimas, nurodantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė egzaminą, kurį organizavo „Bond van Nederlandse Architecten“ architektų taryba (Olandijos architektų ordinas, BNA) (architect);</p> <p>– Architektūros instituto fondo („Stichting Instituut voor Architectuur“) diplomas (IVA), išduotas baigus šio fondo organizuojamas studijas, trunkančias ilgiau nei ketverių metų minimalų laikotarpį (architect). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus;</p> <p>– kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamas asmuo išlaikė „Kandidaat in de bouwkunde“ egzaminą mokslo laipsniui gauti, kurį surengė Delfto ir Eindhoveno technikos koledžai, ir ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos jis vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus užtikrina, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect);</p> <p>– pažymėjimas, kompetentingos institucijos išduotas tik tiems asmenims, kurie iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. sulaukė 40 metų,</p>	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>patvirtinantis, kad ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos atitinkamas asmuo vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect);</p> <p>– septintojoje ir aštuntojoje įtraukoje minimi pažymėjimai nebeturi būti pripažįstami nuo tos dienos, kai Nyderlanduose įsigalioja įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys architekto veiklos pradžią ir užsiėmimą pagal architekto profesinę kvalifikaciją tiek, kiek pagal šias nuostatas šie pažymėjimai neleidžia pradėti tokios veiklos pagal šią profesinę kvalifikaciją;</p>	
19.	Austrija / Österreich	<p>– Vienos ir Graco technologijos universitetų, Insbruko universiteto Statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“) ir architektūros („Architektur“) fakulteto išduoti diplomai architektūros, statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“), statybos („Hochbau“) ir „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“ srityse;</p> <p>– „Bodenkultur“ universiteto išduoti „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ studijų diplomai;</p> <p>– Vienos universiteto Taikomojo meno kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai;</p> <p>– Vienos dailės akademijos išduoti architektūros studijų diplomai;</p> <p>– aukštesniųjų technikos kolegijų arba statybos technikos kolegijų išduoti sertifikuotų inžinierių (Ing.) diplomai su „Baumeister“ licencija, patvirtinančia ne trumpesnę kaip šešerių metų profesinę patirtį Austrijoje ir išduodama išlaikius egzaminą;</p> <p>– Linco meninio ir pramoninio profesinio rengimo universitetinės kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai;</p> <p>– pagal Statybos techniką įstatymą (Ziviltechnikergesetz, BGBI. Nr. 156/1994) išduoti statybos inžinierių ar inžinierių konsultantų statybos srityje kvalifikacijos („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) pažymėjimai</p>	1997–1998 m.
20.	Lenkija / Polska	<p>Diplomai, kuriuos išdavė šie architektūros fakultetai:</p> <p>– Varšuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Varšuvoje (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1948 m. vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1951 m. iki 1956 m. vardą inżynier architekt; nuo 1954 m. iki 1957 m. antros pakopos vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1957 m. iki 1959 m. vardą</p>	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>inžyniera magistra architektury; nuo 1959 m. iki 1964 m. vardą magistra inžyniera architektury; nuo 1964 m. iki 1982 m. vardą magistra inžyniera architekt; nuo 1983 m. iki 1990 m. vardą magister inžynier architekt; nuo 1991 m. vardą magistra inžyniera architekt);</p> <p>– Krokuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Krokovoje (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1953 m. Kasybos ir metalurgijos universiteto Politechninis architektūros fakultetas – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury);</p> <p>– Vroclavo technologijos universiteto Architektūros fakultetas Vroclave (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; magister inžynier architektury; magister inžynier architekt (nuo 1949 m. iki 1964 m. vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1956 m. iki 1964 m. vardą magister inžynier architektury; nuo 1964 m. vardą magister inžynier architekt);</p> <p>– Silezijos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos ir statybos fakultetas – Wydział Inżynieryjno-Budowlany vardą inžynier architekt; nuo 1961 m. iki 1969 m. Pramoninės statybos ir bendrosios inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego vardą magister inžynier architekt; nuo 1969 m. iki 1976 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury vardą magister inžynier architekt; nuo 1977 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury vardą magister inžynier architekt, nuo 1995 m. vardą inžynier architekt);</p> <p>– Poznanės technologijos universiteto Architektūros fakultetas Poznanėje (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architektury; inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inžynier architektury; nuo 1978 m. vardą magister inžynier architekt, nuo 1999 m. vardą inžynier architekt);</p> <p>– Gdanskio technikos universiteto Architektūros fakultetas Gdanske (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1969 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury nuo 1969 m. iki 1971 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury; nuo 1971 m. iki 1981 m. Architektūros ir miestų</p>	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>planavimo institutas – Instytut Architektury i Urbanistyki; nuo 1981 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury);</p> <p>– Balstogės technikos universiteto Architektūros fakultetas Balstogėje (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1975 m. iki 1989 m. Architektūros institutas – Instytut Architektury);</p> <p>– Lodzės technikos universiteto Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas Lodzėje (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1973 m. iki 1993 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury, o nuo 1992 m. Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; vardą: nuo 1973 m. iki 1978 m., vardą inżynier architekt, nuo 1978 m. vardą magister inżynier architekt);</p> <p>– Ščecino technikos universiteto Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas Ščecine (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1948 m. iki 1954 m. Aukštosios inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inżynier architekt, nuo 1970 m. vardą magister inżynier architekt, o nuo 1998 m. vardą inżynier architekt);</p> <p>Prie visų šių diplomų pridedamas narystės pažymėjimas, kurį išduoda atitinkamo regiono architektų rūmai Lenkijoje ir kuris suteikia teisę Lenkijoje verstis veikla architektūros srityje.</p>	
21.	Portugalija / Portugal	<p>– diplomą „diploma do curso especial de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos;</p> <p>– architekto diplomą „diploma de arquitecto“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos;</p> <p>– diplomą „diploma o curso de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto aukštosios dailės mokyklos;</p> <p>– diplomą „diploma de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos aukštoji dailės mokykla;</p> <p>– diplomą „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos technikos universitetas ir Porto universitetas;</p> <p>– civilinės inžinerijos universiteto diplomą, kurį išdavė Lisabonos technikos universiteto Aukštojo technikos mokslo institutas (licenciatura em engenharia civil);</p> <p>– civilinės inžinerijos universiteto diplomą, kurį išdavė Porto universiteto Inžinerijos (de Engenharia) fakultetas (licenciatura em enegenharia civil);</p> <p>– civilinės inžinerijos universiteto diplomą, kurį išdavė Koimbros universiteto Mokslų ir technologijos fakultetas (licenciatura em enegenharia civil);</p> <p>– civilinės inžinerijos (gamybos) universiteto diplomą, kurį</p>	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		išdavė Minjo universitetas (licenciatura em enegenharia civil, produção);	
22.	Rumunija / România	<p>Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“ (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București):</p> <ul style="list-style-type: none"> – 1953–1966 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București), architektas (Arhitect); – 1967–1974 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură); – 1975–1977 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură); – 1978–1991 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir sisteminimo fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir sisteminimas (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare); – 1992–1993 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir urbanistika (Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism); – 1994–1997 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); <p>Klužo-Napokos technikos universitetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca):</p>	2009–2010 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<ul style="list-style-type: none"> – 1990–1992 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1993–1994 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1997 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași): – 1993 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1999 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 2000–2003 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2004 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ 	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>Iași, Facultatea de Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură);</p> <p>Timișoaros politechnikos universitetas (Universitatea Politehnica din Timișoara):</p> <ul style="list-style-type: none"> – 1993–1995 m.: Timișoaros technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții), arhitekto diplomas, architektūros ir urbanistikos studijos, specializacija – bendroji architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală); – 1995–1998 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); <p>Oradios universitetas (Universitatea din Oradea):</p> <ul style="list-style-type: none"> – 2002 m.: Oradios universiteto Aplinkos apsaugos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2003 m.: Oradios universiteto Architektūros ir civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); <p>Bukarešto Spiru Haret universitetas (Universitatea Spiru Haret București):</p> <ul style="list-style-type: none"> – nuo 2002 m.: Bukarešto Spiru Haret universitetas, Architektūros fakultetas (Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); 	
23.	Slovėnija / Slovenija	<p>– universiteto architektūros diplomas, kurį išdavė Architektūros fakultetas („Univerzitetni diplomirani inženiri arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“). Prie jo</p>	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu;</p> <ul style="list-style-type: none"> – universiteto diplomas, kurį išdavė technikos fakultetai, suteikdami „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka“ vardą. Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu; 	
24.	Slovakija / Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> – architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universitetas (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1950–1952 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – urbanistikos („urbanizmus“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 1977–1997 m. (vardas: Ing.); – architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 1998 m. (vardas: Ing.); – pastatų statybos – specializacija: architektūra („pozemné 	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>stavby – špecializácia: architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 2000–2001 m. (vardas: Ing.);</p> <p>– pastatų statybos ir architektūros („pozemné stavby a architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 2001 m. (vardas: Ing.);</p> <p>– architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Vaizduojamojo meno ir dizaino akademija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavoje nuo 1969 m. (vardas: Akad. arch. iki 1990 m.; Mgr. 1990–1992 m.; Mgr. arch. 1992–1996 m.; Mgr. art. nuo 1997 m.);</p> <p>– pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košicėje 1981–1991 m. (vardas: Ing.).</p> <p>Prie visų išvardytų diplomų pridedamas:</p> <p>– suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos architektų rūmai (Slovenská komora architektov) Bratislavoje, nenurodydami konkrečios srities arba pastatų statybos („pozemné stavby“) ar žemėtvarkos („územné plánovanie“) srityje;</p> <p>– suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos civilinių inžinierių rūmai (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavoje pastatų statybos srityje („pozemné stavby“);</p>	
25.	Suomija / Suomi / Finland	<p>– technologijos universitetų ir Oulu universiteto architektūros fakultetų išduoti diplomai (arkkitehti / arkitekt);</p> <p>– technologijos institutų išduoti diplomai (rakennusarkkitehti / byggnadsarkitekt);</p>	1997–1998 m.
26.	Švedija / Sverige	<p>– Karališkojo technologijos instituto Architektūros fakulteto, Chalmerso technologijos instituto ir Lundo universiteto Technologijos instituto išduoti diplomai (arkitekt, universiteto diplomas architektūros srityje);</p> <p>– „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR) nario pažymėjimas, jei atitinkami asmenys yra įgiję išsilavinimą valstybėje, kurioje taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB;</p>	1997–1998 m.
27.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	<p>– kvalifikacijos, suteikiamos išlaikius egzaminus:</p> <p>– Karališkajame Britanijos architektūros institute;</p> <p>– architektūros mokyklose, esančiose universitetuose, politechnikos universitetuose, koledžuose, akademijose, technologijos ir meno mokyklose, kurias nuo 1985 m. birželio 10 d. pripažino Jungtinės Karalystės architektų registracijos taryba, įtraukdama į registrą (architektas);</p> <p>– pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1931 m. Architektų registracijos akto 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 6 straipsnio 1</p>	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		dalies b punktą arba 6 straipsnio 1 dalies d punktą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1938 m. Architektų registracijos akto 2 straipsnį (architektas).	

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo
įstatymo
5 priedas

DOKUMENTAI IR PAŽYMĖJIMAI, KURIE GALI BŪTI REIKALINGI LAIKANTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 50 STRAIPSNIO 1–3 DALIŲ

1. Dokumentai

a) Asmens pilietybę įrodantis dokumentas.

b) Asmens profesinę kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų, suteikiančių teisę dirbti pagal atitinkamą profesiją, ir, kai taikoma, asmens profesinę patirtį patvirtinančių dokumentų kopijos. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti asmenį pateikti reikalingą informaciją apie jo rengimą, siekdama nustatyti, ar yra esminių skirtumų, palyginti su tos valstybės rengimu, kaip nustatyta šio įstatymo 16 straipsnyje. Jeigu asmuo negali pateikti tokios informacijos, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kreipiasi į kilmės valstybės narės kontaktinę instituciją, kompetentingą instituciją ar kitą reikiamą instituciją.

c) Šio įstatymo 17 straipsnyje minėtais atvejais reikiamas dokumentas apie profesinę patirtį ir jos trukmę, išduotas kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios asmuo atvyko, kompetentingos institucijos, kitos reikiamos institucijos ar įstaigos.

d) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš asmenų, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja dokumentų, patvirtinančių, kad tie asmenys turi geras rekomendacijas ar yra geros reputacijos, nėra bankrutavę, ir jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija laikinai sustabdo arba uždraudžia tokių asmenų profesinę veiklą dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar kriminalinio nusikaltimo, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą priima kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingų institucijų per du mėnesius išduotus dokumentus, patvirtinančius, kad šie asmenys atitinka reikalavimus.

Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingos institucijos neišduoda šiame punkte nurodytų dokumentų, tokie dokumentai pakeičiami pareiškimu prisiekiant arba valstybėse, kuriose netaikoma nuostata dėl pareiškimo prisiekiant, – oficialiu pareiškimu, kurį pateikia asmuo kompetentingai teisminei ar administracinei institucijai arba tam tikrais atvejais – kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, notarui, arba kvalifikuotai profesinei institucijai; tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekiant arba oficialaus pareiškimo autentiškumą.

e) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja asmens fizinę ar psichinę sveikatą patvirtinančio dokumento, tai ji kaip pakankamą patvirtinimą priima kilmės valstybėje narėje reikalaujamą dokumentą. Jeigu kilmės valstybė narė neišduoda tokio dokumento, Lietuvos Respublikos

kompetentinga institucija priima tos valstybės narės kompetentingos institucijos per du mėnesius išduotą pažymėjimą.

f) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja:

- asmens finansinės padėties patvirtinimo,
- patvirtinimo, kad asmuo yra apdraustas nuo finansinės rizikos, susijusios su jo profesiniais įsipareigojimais, laikantis Lietuvos Respublikoje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl draudimo sąlygų ir masto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą patvirtinimą priima su tuo susijusius dokumentus, kuriuos išdavė kitos valstybės narės bankai ir draudimo įmonės.

g) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš savo piliečių, pateikiama pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką.

2. Pažymėjimai

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti, kad, be formalios kvalifikacijos įrodymų, rengimo reikalavimus atitinkantis asmuo privalo pateikti kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad šiems formalios kvalifikacijos įrodymams taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB. Šis punktas taikoma profesinėms kvalifikacijoms, kurių pripažinimas remiasi būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo
įstatymo
6 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL 2005 L 255, p. 22) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES, kuria iš dalies keičiama direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL 2013 L 354, p. 132).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2, 4–5 dalis, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos iki įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
3. Šio įstatymo 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau – Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas) 9 straipsnio 4 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytas reikalavimas pateikti dokumentus netaikomas asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo yra pateikę deklaraciją dėl paslaugų teikimo laikinai ir kartais.
4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:
  - 1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašą ir jame nurodo kiekvienos profesijos veiklą, reglamentuojamo rengimo ir Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų

pripažinimo įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašus;

2) profesijų ir profesinių veiklų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos pagal Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 9 straipsnio 8 dalį turi būti patikrintos iš anksto, sąrašą ir pateikia konkretų pagrindimą, dėl kurio kiekviena tų profesijų įtraukiama į tą sąrašą.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis iki 2016 m. sausio 18 d Europos Komisijai pateikia:

1) informaciją apie Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus, kuriuos ketinama Lietuvos Respublikoje palikti galioti, ir nurodo priežastis, kodėl tie reikalavimai atitinka Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkto a–c papunkčiuose nurodytus principus;

2) panaikintų arba mažiau ribojančių Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų ataskaitą;

3) informaciją apie priemones dėl testinio profesinio tobulinimosi asmenims, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorius

Arūnas Alekna

2015-09-25

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-09-25

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigita Siniauskaitė-Petkevičienė

2015-09-25

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 60 straipsnio 2 dalį nauju 12 punktu:
„12) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas pagal Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 57 straipsnį“.
2. Buvusius 60 straipsnio 2 dalies 12–20 punktus laikyti atitinkamai 13–21 punktais.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d.
2. Lietuvos advokatūra iki 2016 m. sausio 15 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-08-29

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorius

Arūnas Alėkna

2015-09-25

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigita Siniauskaitė-Petkevičienė

2015-09-25

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 60 straipsnio 2 dalį nauju 12 punktu:
„12) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas pagal Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 57 straipsnį“.
2. Buvusius 60 straipsnio 2 dalies 12–20 punktus laikyti atitinkamai 13–21 punktais.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d.
2. Lietuvos advokatūra iki 2016 m. sausio 15 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkinių departamento
direktorius

Arūnas Alekna

2015-09-21

Ūkio ministras

Ryvaldas Gustas

2015-09-25

Dokumentų valdymo ir asmenų
aptarnavimo skyriaus redaktorė

Sigita Siniauskaitė-Petkevičienė

2015-09-21

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

2015 M. RUGPJŪČIO 25 D. MINISTERIJŲ ATSTOVŲ PASITARIMO PROTOKOLE NR. 34 NURODYTŲ INSTITUCIJŲ PATEIKTŲ PASTABŲ DERINIMO DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (NR. 15- 0337-01-I) IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO (NR. 15-0338-01-I) POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2015 m. rugsėjo 2 d.
Vilnius

Posėdis įvyko 2015 m. rugsėjo 2 d. 14.30 val.

Posėdžio pirmininkė – Birutė Kindurienė, Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos Ūkio plėtros departamento Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus patarėja.

Posėdžio sekretorė – Sandra Kvaraciejienė, Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos Ūkio plėtros departamento Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus vyriausioji specialistė.

Dalyvavo: Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2-ojo teisinės ekspertizės skyriaus patarėja Audinga Galubickienė, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos Teisės sistemos departamento Teisės aktų projektų ekspertizės skyriaus patarėja Dalia Baležentė, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos Teisinių institucijų departamento Teisinės pagalbos skyriaus vyriausioji specialistė Vaida Rudėnaitė, Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Teistumo informacijos tvarkymo skyriaus vedėjo pavaduotojas Donatas Valiukas, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos Atstovavimo ES teismuose skyriaus vyriausioji specialistė Gintarė Talunytė, Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos Teisės ir pirkimų departamento Teisėkūros skyriaus vyriausioji specialistė Viktorija Logvinovaitė.

DARBOTVARKĖ:

Aptarti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. rugpjūčio 25 d. ministerijų atstovų pasitarimo protokole Nr. 34 nurodytų institucijų (Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos, Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos) pateiktas pastabas dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto (Nr. 15-0337-01-I) (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto (Nr. 15-0338-01-I).

SVARSTYTA:

Posėdžio pirmininkė informavo, kad Studijų kokybės vertinimo centras elektroniniu laišku informavo, kad atsiima pastabas, kurios buvo pateiktos derinimo pažymoje dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto, pateiktoje 2015 m. liepos 29 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybei.

Birutė Kindurienė taip pat informavo, kad Lietuvos Respublikos finansų ministerija atsiima 2015 m. rugpjūčio 25 d. Ministerijų atstovų pasitarime išsakytas pastabas dėl Įstatymo projekto suderinimo su Vidaus reikalų ministerija dėl numatytų lėšų skyrimo įgyvendinant Įstatymo projekto 61 straipsnio nuostatas bei papildant Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą duomenimis apie profesinę veiklą, numatytą įspėjimo sistemoje apie sveikatos apsaugos specialistus (gydytojus, gydytojus odontologus, bendrosios praktikos slaugytojus, vaistininkus, akušerius), veterinarijos gydytojus ir švietimo specialistus, užsiimančius nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų

priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kuriems Lietuvos Respublikoje profesinė veikla buvo sustabdyta ar apribota.

Posėdžio metu Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos atstovas Donatas Valiukas sutiko su Ūkio ministerijos atstovų pateiktais paaiškinimais ir atsiėmė pastabas, kurios buvo pateiktos derinimo pažymoje dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto 2015 m. liepos 29 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybei.

Posėdžio metu buvo svarstytos Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2015 m. rugpjūčio 14 d. išvadoje Nr. NV-2642 pateiktos pastabos, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015 m. liepos 24 d. raštu Nr. (1.6)2T-1025 pateiktos pastabos (6 ir 26), Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015 m. gegužės 14 d. raštu Nr. NR-389 pateikta 2 pastaba.

NUTARTA:

1. Ūkio ministerijai patikslinti Įstatymo projektą, atsižvelgiant į šias Lietuvos Respublikos Vyriausybės Kanceliarijos Teisės departamento 2015 m. rugpjūčio 14 d. išvadoje Nr. NV-2642 pateiktas pastabas: 1, 3, 4, 7, 9, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 43, 45.

2. Pritarti Ūkio ministerijos atstovų paaiškinimams dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės Kanceliarijos Teisės departamento 2015 m. rugpjūčio 14 d. išvadoje Nr. NV-2642 pateiktų 2, 5, 8, 10, 13, 22, 23, 33, 44, 46 pastabų ir palikti Įstatymo projekte esančias nuostatas.

3. Pritarti Ūkio ministerijos atstovų paaiškinimams dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės Kanceliarijos Teisės Departamento 2015 m. rugpjūčio 14 d. išvadoje Nr. NV-2642 nurodytų 6, 29, 31, 42 pastabų ir Ūkio ministerijai pateikti raštu argumentuotus pagrindimus (argumentai pateikti Įstatymo projekto derinimo pažymoje).

4. Ūkio ministerijai patikslinti Įstatymo projektą atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015 m. liepos 24 d. raštu Nr. (1.6)2T-1025 pateiktą 6 pastabą. Pritarti Ūkio ministerijos atstovų paaiškinimams dėl 26 pastabos ir palikti Įstatymo projekte 59 straipsnio 1 dalyje bei 60 straipsnio 2 dalyje esančias nuostatas.

5. Ūkio ministerijai patikslinti Įstatymo projektą atsižvelgiant į Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015 m. gegužės 14 d. raštu Nr. (1.6)2T-1025 pateiktą 2 pastabą.

Posėdžio pirmininkas

Birutė Kindurienė

Posėdžio sekretorė

Sandra Kvaraciejienė

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai

2015-10-12 Nr. (1.6) 2T-1383
I 2015-09-29 Nr. (34.3-182)-3-5129

Kopija

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Teisingumo ministerija, išnagrinėjusi po 2015 m. rugpjūčio 25 d. Ministerijų atstovų pasitarimo patikslintus Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – įstatymo projektas Nr. 1) ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau – įstatymo projektas Nr. 2), pagal kompetenciją neturėdama pastabų ir pasiūlymų dėl šių įstatymų projektų teisinio reguliavimo tikslo, teikia pastabas dėl siūlomų teisinio reguliavimo priemonių ir teisės technikos:

1. Įstatymo projektu Nr. 1 dėstomos naujos redakcijos Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau – naujos redakcijos įstatymo projektas) 64 straipsnyje numatoma reglamentuoti esminius Apeliacinės komisijos veiklos klausimus. Įvertinus siūlomą teisinį reguliavimą, teiktini šie siūlymai:

a) Naujos redakcijos įstatymo projekto 64 straipsnio 1 dalyje siūlytina reglamentuoti, iš kokių institucijų atstovų Apeliacinė komisija turėtų būti sudaroma, ir/ar kas teikia siūlymus dėl Apeliacinės komisijos narių kandidatūrų Vyriausybės įgaliotai institucijai.

b) Naujos redakcijos įstatymo projekto 64 straipsnio 7 dalyje numatyti Apeliacinės komisijos įgaliojimai apsiriboja arba sprendimu palikti galioti nepakeistą skundžiamą sprendimą, arba teise įpareigoti kompetentingą instituciją atlikti pakartotinį vertinimą tų klausimų, dėl kurių buvo priimti skundžiami sprendimai. Pareigos motyvuoti, dėl kokių priežasčių Apeliacinė komisija siūlo kompetentingai institucijai pakartotinai įvertinti nagrinėtus klausimus, naujos redakcijos įstatymo projektas nenumato, kaip nenumatyta ir tai, ar po pakartotinio vertinimo priimti sprendimai, jei jie nebūtų pakeisti, galėtų būti dar kartą skundžiami Apeliacinei komisijai, ar ne. Be to, kyla klausimas, ar asmenys bus suinteresuoti naudotis savo teise apskųsti tam tikrus jų atžvilgiu priimtus sprendimus, jei Apeliacinė komisija neturės įgaliojimų pakeisti skundžiamų

sprendimų. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina apsvarstyti galimybę suteikti Apeliacinei komisijai teisę motyvuotai pakeisti kompetentingų institucijų priimtus sprendimus ir numatyti kompetentingų institucijų informavimo mechanizmą tokiu atveju.

c) Naujos redakcijos įstatymo projekto 64 straipsnio 4 dalyje po žodžio „gali“ siūlytina įrašyti „į“ arba „šį sprendimą“.

2. Naujos redakcijos įstatymo projekto 52 straipsnio 4 dalyje nukreipiama į šio įstatymo 59 straipsnio *11 dalį*, tačiau tikriausiai turėta omenyje nuoroda į 59 straipsnio *2 dalies 11 punktą*.

Tuo tarpu naujos redakcijos įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punkte teikiama nuoroda į asociacijas ir organizacijas, *kaip jos yra apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje*, nors dar kartą pastebėtina, kad naujos redakcijos įstatymo projekto 3 straipsnio 22 dalis asociacijų ir organizacijų neapibrėžia, o nukreipia į įstatymo 1 priedą, be to, pastebėtina, kad vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 12 punktu turėtų būti vengiama pateikti nuorodas į nuostatas, kurios nukreipia į kitas nuostatas. Atsižvelgiant į tai, naujos redakcijos įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punkto formuluotę siūlytina peržiūrėti.

3. Siekiant teisinio aiškumo, įstatymo projekto Nr. 2 1 straipsniu dėstomą keičiamo Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo 60 straipsnio 2 dalies 12 punkto nuostatą siūlytina patikslinti nurodant, kad šiuo atveju turimos omenyje kompetentingos institucijos funkcijos *dėl advokatų padėjėjų profesinės praktikos pripažinimo*.

4. Siūlytina suvienodinti įstatymo projekto Nr. 1 2 straipsnio 2 dalies ir įstatymo projekto Nr. 2 2 straipsnio formuluotes tuo aspektu, kiek jos nurodo įstatymų įgyvendinamųjų teisės aktų priėmimo terminą.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS

TEISĖS DEPARTAMENTAS

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ
KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO (Nr. 15-0337-01-I) (15-15-4376(3)); DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO**

2015-08-14 Nr. NV- 2642

Vilnius

Įvertinę Įstatymų projektų atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto (toliau – įstatymo projektas):

1. Pagal įstatymo projektu keičiamo Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau – keičiamas įstatymas) 3 str. 12 dalyje pateiktą Nacionalinės reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo tarybos sąvoką svarstyti ar būtų aišku, kokius konkrečiai profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimus spręstų ši taryba, nes sąvokoje pateikiamas terminas „strateginius <...> klausimus“ (analogiška nuostata yra ir keičiamo įstatymo 60 str. 1 d., todėl jos, kaip atkartojančios keičiamo įstatymo 3 str. 12 dalį siūlytume atsisakyti). Keičiamo įstatymo 3 str. 4 dalyje vietoj žodžio „erdvėje“ siūlytume vartoti „srityje“.
2. Keičiamo įstatymo eilėje straipsnių nevienodai vartojama sąvoka „rengimas“, kitur – „studijų rengimas“. Siūlytume įvertinti, ar nederėtų, atsižvelgiant į tai, kad rengimas suprantamas kaip tam tikros studijos (žr. keičiamo įstatymo 22 str. pavadinimą ir jo nuostatas) vartoti pilną sąvoką „rengimo studijos“ ar pan.
3. Manytume, kad keičiamo įstatymo 4 str. 6 dalyje derėtų atsisakyti termino „skiriamuoju prievardžiu“ (žr. Asociacijų įstatymo 4 str. 5 dalį), o keičiamo įstatymo 6 str. 1 d. 1 punkte žodžio „visiškai“ reikėtų atsisakyti arba jį keisti, nes jis yra subjektyvaus vertinamojo pobūdžio.
4. Keičiamo įstatymo 6 str. 3 dalyje reglamentuojami atvejai, kada kompetentingos institucijos galės atmesti asmens prašymą iš dalies užsiimti profesine veikla, o atmetimo pagrindai, pagal šią įstatymine nuostatą būtų subjektyvaus vertinamojo pobūdžio, kaip antai „svarbios bendrojo intereso priežastys, tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir nevirsijama tai, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti“. Pagal Konstitucinio Teismo nutarimuose suformuotą doktriną teisinis reguliavimas, susijęs su asmenų teisių ir pareigų nustatymu, gali būti įtvirtintas tik įstatymu, o šiuo atveju tai būtų palikta kompetentingų institucijų diskrecijai. Ši pastaba taikoma ir keičiamo įstatymo 9 str. 6 d. 3 punktui. Taip pat, keičiamo įstatymo 6 str. 2 dalyje reikėtų patikslinti, nurodant kas turima mintyje sąvoka „autonomiškai“.
5. Atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 6 str. 4 ir 5 dalis, svarstyti ar keičiamo įstatymo 6 straipsnio pavadinimas neturėtų atspindėti, kad yra kalbama ne tik apie asmenų teisę iš dalies užsiimti profesine veikla, bet ir apie teisę įsisteigti ir laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvoje.
6. Atsižvelgiant į tai, kad keičiamo įstatymo 9 str. 4 dalimi keičiasi dalis reikalavimų susijusių su asmenų teise pradėti teikti paslaugas (pvz. keičiamo įstatymo 9 str. 4 dalies 5, 6 punktai, 6 dalis), manytume, kad įstatymo projekte, atsižvelgiant į asmenų teisėtų lūkesčių principą, reikėtų nustatyti pereinamąsias nuostatas, aptariančias, kaip bus taikomas šis reikalavimas

asmenims, padavusiems prašymus dėl paslaugų teikimo iki įstatymo projekto įsigaliojimo. Dėl keičiamų sąlygų analogiška pastaba taikoma ir keičiamo įstatymo 15 str. 2 d. 2 punktui; šio straipsnio 5 daliai; keičiamo įstatymo 22 str. 2 daliai; keičiamo įstatymo 29 str. 1 d. 1 punktui; keičiamo įstatymo 44 str. 1 d. 1 punktui.

7. Keičiamo įstatymo 9 str. 4 d. 7 punkte nurodoma, kad „kompetentingos institucijos ar įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę“. Jei žodžiu „įstaiga“ suprantama kita įstaiga nei valstybės narės kompetentinga institucija, tai, manytume keičiamo įstatymo 9 str. 4 d. 7 punktas turėtų būti patikslintas, nes, atkreiptinas dėmesys, keičiamo įstatymo 3 str. 9 dalyje apibrėžiant kompetentingos institucijos sąvoką į jos apimtį patenka ir institucijos ir įstaigos.
8. Žodis „pacientas“ kalbiniu požiūriu paprastai suprantamas, kaip sergantis žmogus, ligonis, todėl jei keičiamo įstatymo 9 str. 4 dalies 6 punktas ir kiti keičiamo įstatymo straipsniai (pvz. keičiamo įstatymo 54 str. 4 dalis) siejasi ne vien tik su medicinos įstaigos darbuotojais, bet ir su kitomis profesijomis, siūlytume vietoj žodžio „pacientas“ vartoti kitą žodį, pvz. „paslaugos gavėjas“ ar pan.
9. Nors keičiamo įstatymo 9 str. 6 dalies 1 punkto nuostata tiesiogiai perkelta iš 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/55/ES kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą, tačiau pastebėtina, jog Europos Sąjungos direktyvų nuostatų tinkamas perkėlimas į nacionalinę teisę nereiškia pažodinio direktyvų perkėlimo, toks perkėlimas turėtų būti derinamas prie mūsų teisinės sistemos – pvz. atsižvelgiant į Vietos savivaldos įstatymo 6 ir 7 str., abejotume, ar Lietuvoje galima situacija, kuomet skirtingose Lietuvos teritorijos dalyse atitinkama profesija būtų reglamentuojama skirtingai, taip pat žodžius „teritorijos dalyse“ siūlytume derinti prie Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo ir vartoti terminą „savivaldybės“ ar kitą. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvoje nėra reglamentuoti „pareiškimai prisiiekiant“, kurie nustatomi keičiamo įstatymo 5 priedo 1 punkto d papunkčio antroje pastraipoje.
10. Siekiant teisinio aiškumo, siūlytume, keičiamo įstatymo 9 str. 12 dalyje po žodžių „kompensuoti kompetentingos institucijos“ nurodyti, kad šioje vietoje yra kalbama apie kompensacines priemones nurodytas keičiamo įstatymo 16 str.
11. Keičiamo įstatymo 9 str. 13 dalyje, manytume, nuoroda į keičiamo įstatymo 9 str. 10 dalyje nurodomus sprendimus nėra tiksli, nes pvz. 9 str. 10 d. 2 punkto a papunktyje nurodytas sprendimas yra – patikrinus reikalauti, kad asmuo atliktų tinkamumo testą. Taigi, po tokio sprendimo asmuo negalės pradėti teikti paslaugų.
12. Manytume, kad keičiamo įstatymo 12 str. 6 punkte žodis „pavadinimą“, atsižvelgiant į prieš tai einančią nuorodą turėtų būti keičiamas – pvz. į „profesinį vardą“, o keičiamo įstatymo 13 str. 2 dalies nuostatą „valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos vadovaujantis tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis“ derinti su 15 str. 2 d. 1 punktu, išdėstant ją „valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas“.
13. Svarstytina ar keičiamo įstatymo 13 str. 4 d. 2 punkte vietoj nuostatos „aukštesnio lygio nei šio straipsnio 3 dalyje nurodyta kvalifikacija“ nebūtų tikslinga įvardinti konkretaus lygio kvalifikaciją, o keičiamo įstatymo 13 str. 5, 6 dalyse - ar nebūtų tikslinga nurodyti kokie „kursai“ turimi mintyje vartojant šį žodį nuostatoje „kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo“.
14. Keičiamo įstatymo 16 str. 1 dalis taikytina kompetentingai institucijai, kuri atsižvelgdama į proporcingumo principą galės priimti tam tikrus sprendimus asmenų atžvilgiu. Tačiau atkreiptinas dėmesys, kad proporcingumo principo turinys keičiamame įstatyme nėra atskleistas. Todėl siūlytume įvardinti aiškias sąlygas, kada kompetentinga institucija galės reikalauti, kad asmuo baigtų profesinės adaptacijos laikotarpį, trunkantį iki trejų metų arba atliktų profesinio tinkamumo testą.

15. Keičiamo įstatymo 16 str. 4 dalyje vartojamas neapibrėžtas ir netikslus terminas „iš anksto informuoja“ – siūlytume šį terminą apibrėžti laike, o taip pat ir tikslinti, nes profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius informuos Europos Komisiją, kai pats gaus tokio pobūdžio informaciją iš kompetentingos institucijos.
16. Keičiamo įstatymo 16 str. 5 dalis reglamentuoja Europos Komisijos veiksmus. Tačiau, nacionaliniais teisės aktais negalima sukurti pareigų kitų valstybių narių atsakingoms institucijoms, o tuo pačiu ir Europos Sąjungos institucijoms, nes jos nepatenka į Lietuvos Respublikos jurisdikciją. Tai savo 2015-05-14 d. rašte pažymėjo ir Europos teisės departamentas prie Teisingumo ministerijos. Ši pastaba taikoma ir keičiamo įstatymo 48 str. 3 d.; keičiamo įstatymo 48 str. 5 d. 2 punkto antram sakiniui; 49 str. 3 daliai; keičiamo įstatymo 5 priedo 1 punkto d papunkčio pirmosios pastraipos paskutiniam sakiniui, keičiamo įstatymo 5 priedo 1 punkto e papunkčio paskutiniam sakiniui.
17. Atsižvelgiant į keičiamo įstatymo 16 str. 7 dalyje daromus pakeitimus - vietoj galiojančioje nuostatoje esančių žodžių „kitoje valstybėje narėje“ įrašomi „Lietuvos Respublikoje“, todėl kartu reikėtų išbraukti/patikslinti po to einantį žodį „kurioje“, o šio straipsnio 11 dalyje vietoj nuostatos „ketina reikalauti“ siūlytume naudoti kitą terminą, pvz. „prieš pareikalaudama iš asmens“. Šio straipsnio 17 dalyje siūlytume išbraukti žodį „pradinio“.
18. Neaišku apie kokius teisės aktus kalbama keičiamo įstatymo 23 str. 7 dalyje, todėl siūlytume šią nuostatą tikslinti, turint mintyje, kad to paties straipsnio 6 dalis kalba apie tam tikras sąlygas, jų taikymą.
19. Keičiamo įstatymo 29 str. 7 d. 4 punkte reikėtų patikslinti žodį „gaivinti“, nurodant *ką* reikės mokėti gaivinti, o šios dalies 5 punkte atsisakyti/keisti žodį „paramą“, kuris paprastai naudojamas tam tikrai paramai apibrėžti – pvz. piniginei, socialinei.
20. Atkreipiamo dėmesį į IV skyriaus pavadinimą, kuris mūsų manymu, turėtų atitikti keičiamo įstatymo 3 str. apibrėžtą „automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principo“ sąvoką.
21. Keičiamo įstatymo eilėje straipsnių (pvz. 48 str. 2 d. 1 punktas ir kitur) vartojama nuostata „sudaro galimybių *daugiau* specialistų judėti iš vienos valstybės narės į kitą“. Atsižvelgiant į tai, kad žodis „daugiau“ paprastai vartojamas palyginimo kontekste, siūlytume jo atsisakyti.
22. Siūlytume įvertinti, ar keičiamo įstatymo 48 str. 2 d. 3 punkte po žodžių „ar aukštojo mokslo institucijoje“ nereikėtų įrašyti žodžius „arba kitoje lygiavertėje įstaigoje“ – žr. pvz. keičiamo įstatymo 13 str. 5 d.
23. Keičiamo įstatymo 48 str. 2 d. 7 punkte reikėtų patikslinti žodį „šių“ atskleidžiant šio žodžio turinį, o terminas „profesinės organizacijos“ pagal Profesinių sąjungų įstatymą keistinas į „profesinės sąjungos“, taip pat atkreipiant dėmesį ir į tai, kad nuostata „joje prisiregistruoja“ suponuoja, kad yra nurodoma kaip yra tampama profesinės sąjungos nariu, o tai pagal Profesinių sąjungų įstatymo 2 str. yra profesinės sąjungos įstatų reguliavimo dalykas. Ši pastaba taikoma ir kitiems analogiškas nuostatas turintiems keičiamo įstatymo straipsniams.
24. Abejotume, ar keičiamo įstatymo 48 str. 4 dalis yra apskritai įstatyminė nuostata. Išlygos, taikomos Lietuvos Respublikai, paprastai dėstomos Europos Sąjungos teisės aktuose. Analogiška nuostata yra ir keičiamo įstatymo 49 str. 4 d.
25. Keičiamo įstatymo 48 str. 5 d. 2 punkte turi būti žodis „pateikdamas“, o ne „pateikdama“, o keičiamo įstatymo 49 str. 1 dalyje nuostata „dalyvaujančioje valstybėje narėje“ gali būti klaidinanti, todėl siūlytina įvertinti ar vietoj jos nebūtų tikslinga vartoti „valstybėje narėje, susitarusioje dėl tokio testo sudarymo“ ar pan.
26. Keičiamo įstatymo 50 str. 6 dalyje nuostatą „iškilus pagrįstų abejonių, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija“ siūlytume dėstyti analogiškai kaip yra dėstoma keičiamo įstatymo 50 str. 4 ir 5 dalyse „Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių“.
27. Atsižvelgiant į tai, kad kiti Lietuvos Respublikos įstatymai nenustato reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinės komisijos statuso, jos sprendimų apskundimų tvarkos, todėl keičiamo įstatymo 51 str. 3 dalyje reikėtų braukti žodžius „ir

Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka“. Atkreipiame dėmesį, kad pagal Konstitucinio Teismo nutarimuose suformuotą doktriną teisinis reguliavimas, susijęs su asmenų teisių ir pareigų nustatymu, gali būti įtvirtintas tik įstatymu, bet ne poįstatyminiu teisės aktu. Atsižvelgus į tai, keičiamame įstatyme turėtų būti nustatytos esminės nuostatos, dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinės komisijos sprendimų priėmimo, šių sprendimų apskundimo ir pan.

28. Manytume, kad nuorodos pateikiamos keičiamo įstatymo 52 str. 4 dalyje nėra tinkamos, nes pvz. keičiamo įstatymo 3 str. 22 dalyje profesija nėra reglamentuojama, o yra pateikiama reglamentuojamos profesijos sąvoka, o keičiamo įstatymo 4 str. 5 dalis iš dalies atkartoja 52 str. 4 dalį.
29. Keičiamo įstatymo 54 str. 2 dalis stokoja teisinio aiškumo – lieka neaišku kuriais atvejais lietuvių kalbos reikalavimo įvykdymo kontrolę atliks kompetentingos institucijos, o kuriais – ši institucija tik dalyvaus prižiūrint; koks subjektas nuspręs dėl vieno ar kito modelio taikymo. Taip pat, vertinant šią nuostatą kartu su keičiamo įstatymo 54 str. 3 dalimi, atkreiptinas dėmesys į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2015-01-20 d. pateiktų Pasiūlymų dėl Vyriausybės teisėkūros tobulinimo (rašto Nr. NV-180) 10 punktą, pagal kurį ydinga laikytina praktika, kuomet ta pati institucija ir tvirtina veiklos vykdymo/ priežiūros taisykles, ir pati prižiūri kaip jų yra laikomasi. Kartu norėtume atkreipti dėmesį, kad keičiamo įstatymo 54 str. 2 d. nuostatą dėl *kontrolės* atlikimo reikėtų įvertinti remiantis Viešojo administravimo įstatymo 5 straipsnio 2 punkto nuostata, pagal kurią pavaldžių subjektų atžvilgiu vykdoma kontrolė, o nepavaldžių – priežiūra.
30. Keičiamo įstatymo 54 str. 4 dalyje vartojama sąvoka „didelių ir konkrečių abejonių“ yra subjektyvaus, vertinamojo pobūdžio, todėl ja vadovaujantis gali kilti keblumų praktikoje dėl asmenų lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo.
31. Keičiamo įstatymo 54 str. 7 dalyje vartojant jungtuką „ar“ suformuluojama teisiniu požiūriu ydinga nuostata, kad asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų nustatyta tvarka. Kartu paminėtina, kad ši dalis, o taip pat ir kitos keičiamo įstatymo nuostatos, kuriose teikiamos nuorodos į „Lietuvos Respublikos įstatymus“ ar „kitus teisės aktus“ (pvz. keičiamo įstatymo 64 str. 4 d. ir kiti) vertintinos atsižvelgiant į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2015-01-20 d. pateiktų Pasiūlymų dėl Vyriausybės teisėkūros tobulinimo (rašto Nr. NV-180) 17.8 papunktį – t.y. pateikiamas baigtinis konkrečių teisės aktų sąrašas.
32. Manytume, kad keičiamo įstatymo 57 str. 2 dalis patenka į to paties straipsnio 4 dalies nuostatą, todėl esant poreikiui siūlytume šias abi dalis apjungti.
33. Manytume, kad keičiamo įstatymo 57 str. 4 dalies nuostata „Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priima taisykles dėl profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo“ negalima, nes organizavimas šiuo atveju būtų kitos valstybės narės reguliavimo dalykas.
34. Atsižvelgiant į tai, kad Vyriausybei reikės taikyti keičiamo įstatymo 58 str. 6 dalį, siūlytume aiškiai atskleisti nuostatos „įstatymų nustatytais atvejais kompetentingomis institucijomis gali būti skiriamos *reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančios institucijos*“ turinį.
35. Atkreipiame dėmesį, kad keičiamo įstatymo 59 str. 4 d. 3, 4 ir 5 punktuose nurodomas terminas „iki 2016 m. sausio 18 d.“. Įstatymo projekto 2 str. nuostata numato, kad keičiamas įstatymas įsigalioja 2016 m. sausio 18 d. Todėl susiklostytų tokia situacija, kad pareigų, numatytų keičiamo įstatymo 59 str. 4 d. 3, 4 ir 5 punktuose įvykdymui liktų vienos dienos terminas. Kita vertus, atsižvelgiant į įstatymų projektų svarstymo Seime procedūras (teikiant Seimui įstatymo projektą įvertintinas realus jo priėmimo terminas (paprastai ne anksčiau negu po 6 mėnesių nuo projekto pateikimo Seimui, išskyrus atvejus kai projektai teikiami skubos ir ypatingos skubos tvarka)), abejotina, ar įstatymo projekto 2 straipsnyje yra nustatytas realus jo įsigaliojimo terminas, kurį nustatant taip pat būtina įvertinti ir tai, kad jam įgyvendinti, kaip nurodoma įstatymo projekto aiškinamajame rašte, reikės pakeisti 19 teisės aktų, o tam reikia laiko. Be to, remiantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalimi

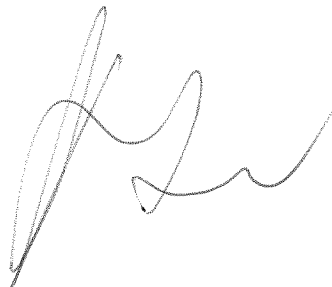
pasiūlymų Vyriausybei priimti įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su ūkio subjektų veiklos ar priežiūros reguliavimu, terminas turėtų būti 3 mėn. ankstesnis, nei įstatymo įsigaliojimo data. Atsižvelgiant į tai, įvertinti turėtų būti įstatymo projekto 2 str. 1 ir 2 dalyse nurodomi terminai.

36. Savo turiniu neaiški yra keičiamo įstatymo 59 str. 2 d. 11 punkto nuostata „informuoja Europos Komisiją apie reglamentuojamas profesijas, kurias Lietuvos Respublikoje reglamentuoja asociacijos ar organizacijos, kaip apibrėžta šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje“, kadangi keičiamo įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje pateikiama tik reglamentuojamų profesijų sąvoka, o ne reglamentavimo tvarka.
37. Keičiamo įstatymo 59 str. 2 d. 14 punkto nuostata yra labai plataus taikymo, o kadangi keičiamas įstatymas reglamentuoja ir tuos dalykus, kurie nepriklauso profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus kompetencijai (pvz. ginčų sprendimas), todėl manytume, kad minėta nuostata turėtų būti tikslinama.
38. Keičiamo įstatymo 59 str. 4 d. 4 punkte žodį „sušvelnintus“ siūlytume keisti į „pakeistus“, kartu svarstyтина, ar nebūtų tikslinga keičiamo įstatymo 61 str. 8 d. apjungti su to paties straipsnio 4 dalimi, nes jos abi iš dalies dubliuojasi; keičiamo įstatymo 61 str. 9 dalyje reikėtų apibrėžti terminą „nedelsdama“.
39. Siekiant išvengti dviprasmiškumo, kad kompetentingos institucijos turi užtikrinti tuos veiksmus, kurie nuo jų nepriklauso (pvz. įspėjimų apskundimą ar žalos atlyginimą), keistina keičiamo įstatymo 61 str. 10 dalies formuluotė taip, kad joje atsispindėtų, jog kompetentingos institucijos raštu informuoja asmenis apie jų teises, t.y. teisę į sprendimo apskundimą ir teisę į žalos atlyginimą, siųsdamos jiems informaciją apie sprendimus dėl asmenų įspėjimo. Taip pat šioje nuostatoje tikslinti žodžiai „tokiais atvejais“ atskleidžiant jų turinį.
40. Siūlytina patikslinti keičiamo įstatymo projekto 62 straipsnio 1 dalį, nurodant kaip gali būti skiriamas pagalbos centras - ar bus skiriama konkurso būdu ir pan.
41. Svarstyтина, ar siekiant, kad nekiltų praktinių kai kurių keičiamo įstatymo nuostatų įgyvendinimo problemų, nebūtų tikslinga tikslinti terminus, nurodant kad turimi mintyje *darbo dienų* terminai (pvz. keičiamo įstatymo 61 str. 6 d. ir 8 d., keičiamo įstatymo 63 str. 3 d.).
42. Keičiamo įstatymo 63 str. 5 dalies pirmo sakinio siūlytina atsisakyti, kaip nenustatančio naujo teisinio reguliavimo, o antrasis šios dalies sakinys laikytinas pertekliniu dėl to, kad asignavimų iš valstybės biudžeto skyrimas yra ne šio, o Biudžeto sandaros įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų sudarymo ir vykdymo taisyklių, patvirtintų Vyriausybės 2001 m. gegužės 14 d. nutarimu Nr. 543, reguliavimo dalykas.
43. Keičiamo įstatymo 64 str. 1 dalis, atsižvelgiant į šio straipsnio 6 dalį, atsisakytina kaip perteklinė; keičiamo įstatymo 64 str. 2 dalyje vartojamas žodis „vėliau“ tikslintinas nurodant konkretų terminą, arba konkrečiau jį apibrėžiant; keičiamo įstatymo 64 str. 4 dalyje vietoj „siekiant atlikti“ siūlome vartoti „atliekant“; keičiamo įstatymo 64 str. 5 dalis atsisakytina kaip nenustatanti teisinio reguliavimo.
44. Siekiant teisinio aiškumo iš esmės taisytinos keičiamo įstatymo 5 priedo 1 punkto e papunkčio nuostatos dėl reikalaujamų dokumentų priėmimo/išdavimo/neišdavimo. Keičiamo įstatymo 5 priedo 1 punkto g papunktyje reikėtų patikslinti nurodant *ko* Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš savo piliečių.
45. Keičiamo įstatymo 5 priedo 2 punkto nuostata „siekdama palengvinti šio įstatymo III dalies III skyriaus taikymą“ teisiškai nėra korektiška.

Dėl Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto:

Atkreipiame dėmesį, kad Advokatūros įstatymo 60 str. 2 d. turi 18 (o ne 20) punktų, todėl Advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto 1 str. 2 dalies dėstymas keistinas.

2 - ojo teisinės ekspertizės skyriaus vedėja

Ieva Peciukonienė

Audinga Galubickienė, tel. 8 706 63915 el. p. a.galubickiene@lr.lv.lt

**LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO (NR. 15-0337-01-I)
DERINIMO PAŽYMA**

Eil. Nr.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabos (išvados Nr. NV-2642)	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus
1.	6. Atsižvelgiant į tai, kad keičiamo įstatymo 9 str. 4 dalimi keičiasi dalis reikalavimų susijusių su asmenų teise pradėti teikti paslaugas (pvz. keičiamo įstatymo 9 str. 4 dalies 5, 6 punktai, 6 dalis), manytume, kad įstatymo projekte, atsižvelgiant į asmenų teisėtą lūkesčių principą, reikėtų nustatyti pereinamąsias nuostatas, aptariančias, kaip bus taikomas šis reikalavimas asmenims, padavusiems prašymus dėl paslaugų teikimo iki įstatymo projekto įsigaliojimo. Dėl keičiamų sąlygų analogiška pastaba taikoma ir keičiamo įstatymo 15 str. 2 d. 2 punktui; šio straipsnio 5 daliai; keičiamo įstatymo 22 str. 2 daliai; keičiamo įstatymo 29 str. 1 d. 1 punktui; keičiamo įstatymo 44 str. 1 d. 1 punktui.	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>1. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projekto (toliau - Įstatymo pakeitimo įstatymo projektas) 2 straipsnio „Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas“ 3 dalyje įrašyta nuostata dėl reikalavimų susijusių su asmenų teise pradėti teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje laikinai ir kartais.</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalis:</p> <p>„3. Šio įstatymo 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau – Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas) 9 straipsnio 4 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytas reikalavimas pateikti dokumentus netaikomas asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo yra pateikę deklaraciją dėl paslaugų teikimo laikinai ir kartais.“.</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau - Įstatymo projektas) <u>9 straipsnio 6 dalis</u> išbraukiama, kadangi yra dispozityvi ir taikoma valstybėms narėms kurios profesijas reglamentuoja skirtingai savo teritorijoje.</p> <p>2. Įstatymo projekto <u>15 straipsnio 5 dalis</u> numato, kad vienerių metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, kai asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas ir kai profesija iš kurios atvyksta asmuo, yra neregamentuojama. Ši nuostata palengvina asmens, turinčio kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją, padėtį, nes jam nereikia pateikti duomenų apie vienerių</p>

	<p>metų profesinę patirtį. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad šiuo metu Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme yra numatytas dviejų metų profesinės patirties reikalavimas, kai profesija nėra reglamentuojama valstybėje narėje, iš kurios atvyksta asmuo.</p> <p>3. Įstatymo projekte yra įteisinti būtiniausi rengimo reikalavimai 7 profesijoms kaip numatyta profesinių kvalifikacijų direktyvoje 2005/36/EB. Visos valstybės narės privalo laikytis būtiniausių rengimo reikalavimų, tačiau savo nacionalinėje teisėje gali nustatyti ir didesnius reikalavimus 7 atitinkamų profesijų atstovams. Šiuo Įstatymo projektu yra keičiami būtiniausi rengimo reikalavimai medicinos gydytojams ir architektams, tačiau jie yra mažesni, negu šiuo metu nustatyti rengimo reikalavimai Lietuvos šakiniuose įstatymuose, reglamentuojančiuose šių specialistų rengimą. Todėl teisėtų lūkesčių principas negali būti pažeidžiamas.</p> <p>Įstatymo projekto <u>22 straipsnio 2 dalis</u> numato 5 metų būtiniausių rengimo reikalavimą medicinos gydytojams vietoje Įstatyme numatyto 6 metų rengimo reikalavimo.</p> <p>Atitinkamai Įstatymo projekto <u>44 straipsnio 1 dalies 1 punktas</u> numato 5 metų būtiniausių rengimo reikalavimą architektams, vietoj Įstatyme numatyto 6 metų rengimo reikalavimo.</p> <p>4. Įstatymo projekto <u>29 straipsnio 1 dalies 1 punkte</u> yra numatyta sąlyga, kurią turi atitikti asmuo, norintis pradėti bendrosios praktikos slaugytojų studijas (asmenys turi turėti bendrąjį 12 metų vidurinį išsilavinimą). Lietuvoje tokia sąlyga bendrosios praktikos slaugytojams ir yra šiuo metu nustatyta. 29 straipsnio 1 dalies 2 punkte yra taip pat nustatyta sąlyga turėti 10 metų bendrąjį išsilavinimą siekiantiems pradėti bendrosios praktikos slaugytojų studijas. Šis punktas buvo įtrauktas į Įstatymo projekto nuostatas, siekiant pripažinti bendrosios praktikos slaugytojų profesines kvalifikacijas, įgytas Vokietijoje (Vokietijoje į bendrosios praktikos slaugytojų studijas leidžiama priimti asmenis, turinčius tiek 12 m., tiek 10 m. pagrindinį išsilavinimą). Atkreipiame dėmesį, kad būtiniausi rengimo reikalavimai bendrosios praktikos slaugytojams yra nustatyti</p>
--	--

		Istatymo projekto 29 straipsnio 3 dalyje (ne trumpesnės kaip 3 metų studijos).
2.	<p>29. Keičiamo įstatymo 54 str. 2 dalis stokoja teisinio aiškumo – lieka neaišku kuriais atvejais lietuvių kalbos reikalavimo įvykdymo kontrolę atliks kompetentingos institucijos, o kuriais – ši institucija tik dalyvaus prižiūrint; koks subjektas nuspręs dėl vieno ar kito modelio taikymo. Taip pat, vertinant šią nuostatą kartu su keičiamo įstatymo 54 str. 3 dalimi, atkreiptinas dėmesys į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2015-01-20 d. pateiktą Pasiūlymą dėl Vyriausybės teisėkūros tobulinimo (rašto Nr. NV-180) 10 punktą, pagal kurį ydinga laikytina praktika, kuomet ta pati institucija ir tvirtina veiklos vykdymo/ priežiūros taisykles, ir pati prižiūri kaip jų yra laikomasi. Kartu norėtume atkreipti dėmesį, kad keičiamo įstatymo 54 str. 2 d. nuostatą dėl kontrolės atlikimo reikėtų įvertinti remiantis Viešojo administravimo įstatymo 5 straipsnio 2 punkto nuostata, pagal kurią pavaldžių subjektų atžvilgiu vykdoma kontrolė, o nepavaldžių – priežiūra.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p><u>Istatymo projekto 54 str. 2 d.</u> nustato, kad asmenims, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, pareigos mokėti lietuvių kalbą įvykdymo kontrolę atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos arba ji gali būti vykdoma joms prižiūrint.</p> <p>Ši Įstatymo projekto dalis reiškia, kad kiekviena kompetentinga institucija, kurios reguliavimo sričiai priskirta atitinkama reglamentuojama profesija, atlieka asmenų, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, lietuvių kalbos mokėjimo patikrinimą. Taip pat kompetentinga institucija gali pavesti pavaldžiai institucijai atlikti asmenų lietuvių kalbos mokėjimo patikrinimą. Tačiau už asmens, siekiančio dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimą yra atsakinga kompetentinga institucija, kurios reguliavimo sričiai yra priskirta atitinkama profesija. Pvz., Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija gali pavesti Odontologų rūmams atlikti gydytojų odontologų, atvykusių iš kitų valstybių narių ir siekiančių dirbti Lietuvoje, lietuvių kalbos mokėjimo patikrinimą.</p> <p>Asmens lietuvių kalbos mokėjimas tikrinamas individualiai kiekvienu konkrečiu atveju. Atkreipiame dėmesį, kad yra <u>tikrinama ne institucija, o asmuo.</u> Tokiu atveju Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 5 straipsnio 2 punkto nuostata netaikoma.</p>
3.	<p>31. Keičiamo įstatymo 54 str. 7 dalyje vartojant jungtuką „ar“ suformuluojama teisiniu požiūriu ydinga nuostata, kad asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų nustatyta tvarka. Kartu paminėtina, kad ši dalis, o taip pat ir kitos keičiamo įstatymo nuostatos, kuriose teikiamos nuorodos į „Lietuvos Respublikos įstatymus“ ar „kitus teisės aktus“</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>1. Įstatymo projekto 54 straipsnio 7 dalis pakeista taip: „7. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.“.</p> <p>2. Įstatymo projekte <u>nuorodos į kitus teisės aktus</u> vartojamos skirtingais aspektais:</p>

	<p>(pvz. keičiamo įstatymo 64 str. 4 d. ir kiti) vertintinos atsižvelgiant į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2015-01-20 d. pateiktų Pasiūlymų dėl Vyriausybės teisėkūros tobulinimo (rašto Nr. NV-180) 17.8 papunktį – t.y. pateikiamas baigtinis konkrečių teisės aktų sąrašas.</p>	<p>1) nuostatose ties atitinkamų specialistų įgytomis teisėmis „kiti teisės aktai“ yra vartojamas, siekiant įtvirtinti kitų valstybių narių piliečių teisę užsiimti profesija, kuri nustatyta <u>tu valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose</u> (pvz., Įstatymo projekto 25 straipsnio 1 ir 3 dalys, 31 straipsnio 2 dalis, 41 straipsnio 4 dalies 2 punkto a) papunktis);</p> <p>2) siekiant nurodyti <u>atitinkamų valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus</u>, kuriais vadovaujantis yra išduodami formalią kvalifikaciją įrodantys dokumentai (pvz., Įstatymo projekto 4 priede nurodant architektų formalios kvalifikacijos įrodymus, išduodamus Nyderlanduose);</p> <p>3) Įstatymo projekto 1 straipsnio 3 dalyje akcentuojama, kad trečiųjų šalių piliečių, kurie profesines kvalifikacijas įgijo trečiosiose šalyse, profesinės kvalifikacijos yra pripažįstamos ne pagal šio Įstatymo projekto nuostatas, o gali būti „kitų teisės aktų“ objektu. Baigtinio teisės aktų sąrašo pateikti neįmanoma, nes tai gali būti ir tarptautinės sutartys dėl atskirų profesijų abipusio pripažinimo.</p>
4.	<p>42. Keičiamo įstatymo 63 str. 5 dalies pirmo sakinio siūlytina atsisakyti, kaip nenustatančio naujo teisinio reguliavimo, o antrasis šios dalies sakinyss laikytinas pertekliniu dėl to, kad asignavimų iš valstybės biudžeto skyrimas yra ne šio, o Biudžeto sandaros įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų sudarymo ir vykdymo taisyklių, patvirtintų Vyriausybės 2001 m. gegužės 14 d. nutarimu Nr. 543, reguliavimo dalykas.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Šio Įstatymo projekto 63 straipsnyje nurodytas Kontaktinis centras, įsteigtas pagal Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatas, turi viešosios įstaigos statusą ir yra pavaldus Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai. Todėl manome, kad Įstatymo projekte numatytoms naujoms funkcijoms atlikti tikslinga numatyti finansavimo šaltinį. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis, biudžeto asignavimo valdytojai privalo naudoti skirtus asignavimus savo vadovaujamos įstaigos programoms vykdyti, paskirstyti juos pavaldžioms biudžetinėms įstaigoms ir kitiems subjektams, kuriems galimybė gauti biudžeto lėšas numatyta jų veiklos sritį reglamentuojančiuose įstatymuose arba Vyriausybės nutarimuose.</p> <p>Atsižvelgiant į Vyriausybės kanceliarijos teisės departamento 42 pastabą ir į tai, kas aukščiau išdėstyta, Įstatymo projekto 63 straipsnio 5 dalis pakeista taip:</p>

		„5. Kontaktinio centro veikla šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms funkcijoms atlikti yra finansuojama iš Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.“.
--	--	--

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-08-28

25

2015 m. prioritetas

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2015-10-14

Dėl Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo (Nr. 15-0337-01-I) ir Advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 str. pakeitimo įstatymo projektų (Nr. 15-0338-01-I) (15-4382(4))

Pranešėjas: ūkio ministras E. Gustas

Dalyvauja: ŪM Žmogiškųjų išteklių plėtros skyriaus patarėja B. Kindurienė

Posėdžių rengimo skyriaus patarėja

E. Karaliūtė

Klausimo kuratorius:

2015-08-18

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p><u>2015-08-25</u></p> <p>(data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pasiūlyti Ūkio ministerijai įvertinti Finansų ministerijos, Teisingumo ministerijos, Europos teisės departamento prie Teisingumo ministerijos, Vyriausybės kanclerio A. Mačiulio ir Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabas. 2. Patikslintą projektą svarstyti Vyriausybės posėdžio B dalyje. (241)
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p>

6B.

prie 5 klausimo (LRVpos.)

DIREKTYVOS 2013/55/ES IR LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ATITIKTIES LENTELĖ

2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą (IMI reglamentas)	<p>Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo pakeitimo įstatymo projektas)</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyta Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas (toliau tekste - Įstatymo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau tekste – Įstatymo Nr. IX-2066 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. birželio 18 d. nutarimo Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Nutarimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gruodžio 1 d. nutarimo Nr. 1702 „Dėl Paslaugų ir gaminių kontaktinio centro veiklos ir bendradarbiavimo su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis tvarkos aprašo ir statybos srities gaminių kontaktinio centro</p>	Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis	Pastabos
---	--	--	----------

	<p>bendradarbiavimo su valstybės institucijomis, pagal Vyriausybės priskirtą kompetenciją nustatančiomis esminius statinių reikalavimus ir statinių techninius parametrus pagal statinių ar statybos produktų charakteristikų lygius ir klases, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Nutarimo Nr. 1702 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 15 d. įsakymo Nr. 4-486 „Dėl reglamentuojamų profesijų sąrašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-668 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 7 d. įsakymo Nr. 4-464 „Dėl asmenų, siekiančių teikti įmonių bankroto ir įmonių restruktūrizavimo administravimo paslaugas laikinai (vienkartinai) ar įsisteigus Lietuvos Respublikoje, profesinės kvalifikacijos pripažinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas)</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo „Dėl Valstybinio turizmo departamento direktoriaus 2008 m. rugsėjo 1 d. įsakymo Nr. V-61 „Dėl Gido profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gido profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti gido paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas)</p>		
--	--	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2008 m. spalio 23 d. įsakymo Nr. ISAK-2826 „Dėl Profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti ar teikti laikinas arba vienkartinės paslaugas Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos kuriojamai sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. rugsėjo 29 d. įsakymo Nr. D1-507 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. kovo 25 d. įsakymo Nr. D1-131 „Dėl Architekto diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, įgytų Europos Sąjungos valstybėje narėje, Šveicarijoje arba valstybėje, pasirašiusioje Europos ekonominės erdvės sutartį, pripažinimo Lietuvos Respublikoje taisyklių tvirtinimo“ pakeitimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2008 m. spalio 14 d. įsakymo Nr. IV-485 „Dėl Restauratoriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal restauratoriaus profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti restauratoriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje</p>		
--	--	--	--

	<p>tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas)</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo „Dėl Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2012 m. gruodžio 12 d. įsakymo Nr. V1-78 „Dėl Socialinio darbuotojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal socialinio darbuotojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti socialinio darbuotojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas)</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo „Dėl 2008 m. rugsėjo 29 d. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 „Dėl veterinarijos gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti veterinarijos gydytoju ar laikinai arba vienkartinai teikti veterinarijos gydytojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro</p>		
--	---	--	--

	<p>įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymo Nr. V-388 „Dėl Vaistininko padėjėjo (farmakotekniko) profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininko padėjėjo (farmakotekniko) profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti vaistininko padėjėjo (farmakotekniko) paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymo Nr. V-389 „Dėl Vaistininko profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininko profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti vaistininko paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-40 „Dėl Gydytojo odontologo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo odontologo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti odontologijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas)</p>		
--	--	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-41 „Dėl Bendrosios praktikos slaugytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal bendrosios praktikos slaugytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti bendrosios praktikos slaugos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-42 „Dėl Akušerio profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal akušerio profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti akušerijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-43 „Dėl Gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti medicinos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas)</p>		
--	---	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. spalio 22 d. įsakymo Nr. V-1013 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. gruodžio 21 d. įsakymo Nr. V-1003 „Dėl Diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, išduotų Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ar Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo norint dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Sveikatos apsaugos ministerijos kuruojamai sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. lapkričio 27 d. įsakymo Nr. D1-874 „Dėl Statybos inžinieriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal statybos inžinieriaus profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti statybos inžinieriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo ir Laikinai arba vienkartinai teikiamų statybos inžinieriaus paslaugų deklaracijos patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. balandžio 12 d. įsakymo Nr. 1R-111 „Dėl</p>		
--	--	--	--

	<p>Teisininko kvalifikaciją patvirtinančio dokumento, išduoto Europos Sąjungos, Europos Ekonominės Erdvės valstybėse ar Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo, kai asmuo siekia būti pripažintas Lietuvos advokatu, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymo Nr. 1R-111 pakeitimo projektas)</p>		
<p>1 straipsnis Direktyvos 2005/36/EB pakeitimai Direktyva 2005/36/EB iš dalies keičiama taip: 1.1 straipsnis papildomas šia pastraipa:</p> <p>„Šia direktyva taip pat nustatomos taisyklės dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje atliktos profesinės praktikos pripažinimo.“</p>	<p>Istatymo projekto 1 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Šis įstatymas nustato Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybių piliečių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių piliečių (toliau kartu – valstybių narių piliečiai) profesinės kvalifikacijos, įgytos ES, EEE ir Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo principus ir mechanizmus, administracinį bendradarbiavimą, taisykles dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje atliktos profesinės praktikos pripažinimo, suteikia garantijas asmenims, įgijusiems profesinę kvalifikaciją kitoje valstybėje narėje, dirbti pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją arba verstis laisvąja profesija (toliau – dirbti pagal reglamentuojamą profesiją) Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.</p>	Visiškas	
<p>2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:</p> <p>„Ši direktyva taip pat taikoma visiems valstybės narės piliečiams, kurie atliko profesinę praktiką ne savo kilmės valstybėje narėje.“;</p>	<p>Istatymo projekto 2 straipsnio 3 dalis</p> <p>3. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, atlikusiems profesinę praktiką ne kilmės valstybėje narėje.</p>	Visiškas	

b) pridedama ši dalis: „4. Ši direktyva netaikoma oficialiu Vyriausybės aktu paskirtiems notarams“.	Įstatymo projekto 2 straipsnio 7 dalis 7. Šio įstatymo nuostatos netaikomos notarams.	Visiškas	
3. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis iš dalies keičiama taip: i) f ir h punktai pakeičiami taip: „f) „profesinė patirtis“ – faktiškas ir teisėtas užsiėmimas atitinkama profesija visą darbo laiką arba jam prilygstančiu ne visu darbo laiku valstybėje narėje;	Įstatymo projekto 3 straipsnio 15 dalis 15. Profesinė patirtis – asmens faktiškas ir teisėtas darbas pagal tam tikrą profesiją arba užsiėmimas profesine veikla visą darbo laiką arba jam prilygstantį ne visą darbo laiką valstybėje narėje.	Visiškas	
h) „tinkamumo testas“ – pareiškėjo profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas, kurį atlieka arba pripažįsta priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, norėdamos įvertinti pareiškėjo kompetenciją vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą toje valstybėje narėje. Kad būtų galima atlikti šį testą, kompetentingos institucijos sudaro dalykų, kurių trūksta, palyginus priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamą ir pareiškėjo įgytąjį rengimą, patvirtintą pareiškėjo turimame diplome ar kitame formalios kvalifikacijos įrodyme, sąrašą. Tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs. Į testą įtraukiami iš sąrašo atrinkti dalykai, kuriuos išmanyti yra būtina, kad priimančiojoje valstybėje narėje būtų galima užsiimti aptariama profesija. Testu taip pat gali būti tikrinamas priimančiojoje valstybėje narėje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių	Įstatymo projekto 3 straipsnio 18 dalis 18. Profesinio tinkamumo testas – Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų atliekamas asmens profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas siekiant įvertinti jo gebėjimą dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje. Įstatymo projekto 16 straipsnio 12-15 ir 20 dalys 12. Kompetentingos institucijos profesinio tinkamumo testui atlikti parengia dalykų, kurių trūksta, sąrašą, kuris sudaromas lyginant Lietuvos Respublikoje reikalaujamą ir asmens įgytą rengimą, patvirtintą asmens turimu diplomu ar kitu formalios kvalifikacijos įrodymu. 13. Profesinio tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad asmuo yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs. 14. Profesinio tinkamumo testas turi apimti dalykus, kurie pasirenkami iš šio straipsnio 12 dalyje nurodyto sąrašo ir kuriuos būtina išmanyti siekiant dirbti pagal	Visiškas	

<p>taisyklių išmanymas.</p> <p>Išsamų tinkamumo testo taikymą ir pareiškėjo, pageidaujančio pasirengti tinkamumo testui priimančiojoje valstybėje narėje, statusą toje valstybėje narėje nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos.“;</p>	<p>atitinkamą reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.</p> <p>15. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, naudodama profesinio tinkamumo testą, gali tikrinti Lietuvos Respublikoje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių taisyklių išmanymą.</p> <p>20. Prižiūrimą praktiką atliekančio ir profesinio tinkamumo testui pasirengti pageidaujančio asmens teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, socialines garantijas ir lengvatas reglamentuoja Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.</p>		
<p>ii) papildoma šiais punktais:</p> <p>„j) „profesinė praktika“ – nedarant poveikio 46 straipsnio 4 dalies taikymui, prižiūrimos profesinės praktikos, su sąlyga, kad ji yra būtina siekiant įgyti teisę užsiimti reglamentuojama profesija ir kuri atliekama mokymo, kurį baigus išduodamas diplomą, metu arba po jo, laikotarpis;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 16 dalis</p> <p>16. Profesinė praktika – siekiant įgyti teisę dirbti pagal tam tikrą profesiją būtina prižiūrima profesinė praktika, atliekama rengimo, kurį baigus išduodamas diplomą, metu arba po jo, įskaitant atvejus, nurodytus šio įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje.</p>	Visiškas	
<p>k) „Europos profesinė kortelė“ – elektroninė kortelė, įrodanti, kad specialistas įvykdė visas būtinas sąlygas, kad galėtų laikinai arba vienkartinai teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje arba kad profesinės kvalifikacijos pripažintos siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Europos profesinė kortelė – elektroninis dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad asmuo įvykdė visas sąlygas, būtinas norint laikinai ir kartais teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje arba kad profesinė kvalifikacija būtų pripažinta siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje.</p>	Visiškas	
<p>l) „mokymasis visą gyvenimą“ – bendrasis lavinimas, profesinis rengimas, visą gyvenimą trunkantis neformalus švietimas ir neoficialus mokymasis, kurio dėka tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, galintis apimti ir profesinės etikos sritį;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 11 dalis</p> <p>11. Mokymasis visą gyvenimą – bendrasis ugdymas, profesinis mokymas, visą gyvenimą trunkantis neformalusis švietimas ir savišvieta, kuriais tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencija, įskaitant ir profesinės etikos žinias.</p>	Visiškas	
<p>m) „svarbios bendrojo intereso priežastys“ –</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 24 dalis</p>	Visiškas	

priežastys, kurios tokiomis pripažintos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje;	24. Svarbios bendrojo intereso priežastys – priežastys, kurios tokiomis pripažintos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje.		
n) „Europos aukštojo mokslo kreditų perkėlimo sistemos arba ECTS kreditai“ – aukštojo mokslo kreditų sistema, naudojama Europos aukštojo mokslo erdvėje.“;	Įstatymo projekto 3 straipsnio 4 dalis 4. ECTS kreditas – Europos aukštojo mokslo erdvėje naudojamas Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemos (ECTS) vienetas.	Visiškas	
b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip: „Valstybė narė, pripažinusi pirmoje pastraipoje minimą asociaciją ar organizaciją, kiekvieną kartą apie tai informuoja Komisiją. Komisija įvertina, ar ta asociacija arba organizacija atitinka antroje pastraipoje numatytas sąlygas. Siekiant deramai atsižvelgti į reguliavimo raidą valstybėse narėse, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl I priedo atnaujinimo, kai įvykdytos antroje pastraipoje numatytos sąlygos. Kai antroje pastraipoje numatytos sąlygos nėra įvykdytos, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl I priedo atnaujinimo.“	Įstatymo projekto 4 straipsnio 5 dalis 5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu. Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punktą 11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažintas asociacijas ir organizacijas, jeigu tokių yra, kaip jos apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje, bei apie narystės šiose asociacijose ir organizacijose reikalavimus;	Visiškas	

<p>4. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Priimančiąjai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją asmenys įgyja teisę užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jie laikomi turinčiais kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, ir užsiimti ja priimančiojoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.“;</p>	<p>Įstatymo projekto 4 straipsnis 1 ir 2 dalys</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje. 2. Asmuo gali dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiai.</p>	Visiškas	
<p>b) pridedama ši dalis:</p> <p>3. Nukrypstant nuo 1 dalies, teisė iš dalies užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje suteikiama laikantis 4f straipsnyje nustatytų sąlygų.</p>	<p>Įstatymo projekto 4 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies teisė iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje suteikiama laikantis šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.</p>	Visiškas	
<p>5. Įterpiami šie straipsniai: 4a straipsnis Europos profesinė kortelė</p> <p>1. Valstybės narės išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims jų prašymu ir su sąlyga, kad Komisija priėmė 7 dalyje numatytus atitinkamus įgyvendinimo aktus. 2. Kai pagal 7 dalį priimant atitinkamus įgyvendinimo aktus konkrečiai profesijai įvedamas Europos profesinės kortelės taikymas, atitinkamą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti tokią kortelę arba pasinaudoti II ir III antraštinėse dalyse numatytomis procedūromis. 3. Valstybės narės užtikrina, kad Europos profesinės kortelės turėtojas galėtų naudotis visomis 4b–4e straipsniuose nurodytomis</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 1, 2, 4-9 dalys</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį Lietuvos Respublikoje. 2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį. 4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. 5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir</p>	Iš dalies	

<p>teisėmis.</p> <p>4. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina teikti paslaugas pagal II antraštinę dalį, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje, Europos profesinę kortelę išduoda kilmės valstybės narės kompetentinga institucija pagal 4b ir 4c straipsnius. Europos profesinę kortelę, kai taikytina, prilygsta 7 straipsnyje nurodytai deklaracijai.</p> <p>5. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal III antraštinės dalies I–IIIa skyrių arba teikti paslaugas pagal 7 straipsnio 4 dalį, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su Vidaus rinkos informacinėje sistemoje (toliau - IMI) sukurta atskira pareiškėjo byla (toliau - IMI byla), kaip numatyta 4b ir 4d straipsniuose. Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija pagal 4b ir 4d straipsnius.</p> <p>Įsisteigimo tikslais Europos profesinės kortelės išdavimas savaime nesuteikia teisės užsiimti konkrečia profesija, jei, prieš įvedant Europos profesinę kortelę tai profesijai, priimančiojoje valstybėje narėje jau buvo taikomi registracijos reikalavimai arba kitos kontrolės procedūros.</p> <p>6. Valstybės narės skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti. Tos institucijos užtikrina nešališką, objektyvų ir savalaikį paraiškų dėl Europos profesinės kortelės nagrinėjimą. 57b straipsnyje nurodyti pagalbos centrai taip pat gali atlikti kompetentingos institucijos funkcijas. Valstybės narės užtikrina,</p>	<p>Europos profesinėms kortelėms išduoti.</p> <p>6. Asmuo, turintis atitinkamą profesinę kvalifikaciją ir siekiantis profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba laikinai ir kartais teikti paslaugas, gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti Europos profesinę kortelę ar pasinaudoti šio įstatymo II ir III dalyse numatytomis procedūromis.</p> <p>7. Europos profesinę kortelę, kai asmuo siekia laikinai ir kartais teikti paslaugas, prilygsta šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytai deklaracijai.</p> <p>8. Asmeniui, siekiančiam įsisteigti Lietuvos Respublikoje ir turinčiam Europos profesinę kortelę, savaime nėra suteikiama teisė užsiimti atitinkama reglamentuojama profesija, jeigu jai Lietuvos Respublikoje yra taikomi registracijos reikalavimai ar kitos kontrolės procedūros.</p> <p>9. Tuo atveju, kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje ir kai minėta profesija Lietuvos Respublikoje nėra reglamentuojama IMI byla tvarko Lietuvos Respublikos pagalbos centras.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
--	---	--	--

kad kompetentingos institucijos ir pagalbos centrai informuotų piliečius, įskaitant galimus pareiškėjus, apie Europos profesinės kortelės veikimą ir pridėtinę vertę profesijoms, kurioms ji yra prieinama.

7. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina vienodam nuostatų dėl Europos profesinės kortelės taikymui užtikrinti būtinas priemones, susijusias su tomis profesijomis, kurios atitinka šios dalies antroje pastraipoje nurodytas sąlygas, įskaitant priemones dėl Europos profesinės kortelės formos, paraiškų raštu nagrinėjimo, vertimų raštu, kuriuos turi pateikti paraišką dėl Europos profesinės kortelės pagrindžiantis pareiškėjas, išsamios informacijos apie dokumentus, kuriuos reikia pateikti pagal 7 straipsnio 2 dalį arba VII priedą, kad paraiška būtų išsami, taip pat mokesčio už Europos profesinę kortelę mokėjimo ir mokėjimų tvarkymo procedūrų, atsižvelgiant į atitinkamos profesijos ypatumus. Komisija įgyvendinimo aktais taip pat nustato, kaip, kokiais atvejais ir dėl kokių dokumentų kompetentingos institucijos gali pareikalausti pateikti patvirtintas su atitinkama profesija susijusių dokumentų kopijas pagal 4b straipsnio 3 dalies antrą pastraipą ir 4d straipsnio 2 bei 3 dalis.

Priimant pirmoje pastraipoje nurodytus atitinkamus įgyvendinimo aktus, kuriais įvedama Europos profesinė kortelė konkrečiai profesijai, laikomasi visų šių sąlygų:

- a) atitinkamoje profesijoje yra didelis judumas arba didelio judumo galimybės;
- b) atitinkami suinteresuotieji subjektai yra išreiškę pakankamą susidomėjimą;

<p>c) atitinkama profesija arba pasirengimui tokiai profesijai skirtas rengimas yra reglamentuojami didžiojoje valstybių narių dalyje.</p> <p>Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p> <p>8. Visi mokesčiai, kuriuos pareiškėjams gali prireikti sumokėti dėl administracinių procedūrų, susijusių su Europos profesinės kortelės išdavimu, turi būti pagrįsti, proporcingi ir atitinkantys kilmės ir priimančiosios valstybės narės sąnaudas; jie neturi atgrasinti nuo paraiškų dėl Europos profesinės kortelės pateikimo.</p>			
<p>4b straipsnis Paraiška dėl Europos profesinės kortelės ir IMI bylos sukūrimas</p> <p>1. Kilmės valstybė narė sudaro galimybes profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui pateikti paraišką dėl Europos profesinės kortelės internetinėmis priemonėmis, kurias suteikia Komisija, ir kuriomis konkrečiam pareiškėjui automatiškai sukuriamą IMI bylą. Kai kilmės valstybė narė taip pat leidžia teikti paraiškas raštu, ji nustato visas procedūras, būtinas sukurti IMI bylą, kad informacija būtų siunčiama pareiškėjui ir būtų išduota Europos profesinės kortelė.</p> <p>2. Kartu su paraiškomis pateikiami dokumentai, kurių reikalaujama pagal įgyvendinimo aktus, priimamus pagal 4a straipsnio 7 dalį.</p> <p>3. Per vieną savaitę nuo paraiškos gavimo dienos, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina gavusį paraišką ir praneša pareiškėjui apie bet kokius trūkstamus dokumentus.</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 3 ir 4 dalys</p> <p>3. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje ar teikti paslaugas laikinai ir kartais pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su IMI sukurta atskira pareiškėjo byla (IMI byla), kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje. Šiuo atveju Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.</p> <p>4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>Kai taikytina, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija išduoda bet kurį patvirtinamąjį pažymėjimą, kurio reikalaujama pagal šią direktyvą. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija patikrina, ar pareiškėjas yra teisiškai įsisteigęs kilmės valstybėje narėje ir ar visi kilmės valstybėje narėje išduoti būtini dokumentai yra galiojantys ir autentiški. Jei dėl to kyla deramai pagrįstų abejonių, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija konsultuojasi su atitinkama įstaiga ir gali pareikalauti, kad pareiškėjas pateiktų patvirtintas dokumentų kopijas. Jei tas pats pareiškėjas vėliau pateiktų kitas paraiškas, kilmės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingos vadžios institucijos negali reikalauti iš naujo pateikti IMI byloje jau esančius ir vis dar galiojančius dokumentus.</p> <p>4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti technines specifikacijas, priemonės, kurios yra būtinos užtikrinti Europos profesinėje kortelėje ir IMI byloje esančios informacijos vientisumą, konfidencialumą ir tikslumą, bei Europos profesinės kortelės išdavimo jos turėtojų sąlygas ir procedūras, įskaitant galimybę parsisiųsti tą kortelę iš interneto arba atnaujinti IMI bylos informaciją. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p>	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
<p>4c straipsnis Europos profesinė kortelė siekiant laikinai ir vienkartinai teikti paslaugas, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje</p> <p>1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija per tris savaites patikrina paraišką ir jos</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalį</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>patvirtinamuosius dokumentus esančius IMI byloje ir išduoda Europos profesinę kortelę siekiant laikinai ir vienkartinei teikti paslaugas, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje. Tas laikotarpis prasideda gavus trūkstamus dokumentus, nurodytus 4b straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje arba, jei nebuvo reikalaujama pateikti daugiau dokumentų, pasibaigus toje pastraipoje nurodytam vienos savaitės laikotarpiui. Po to ji nedelsdama perduoda Europos profesinę kortelę kiekvienos atitinkamos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir apie tai informuoja pareiškėją. Po to priimančioji valstybė narė 18 mėnesių negali reikalauti iš naujo pateikti 7 straipsnyje nurodytą deklaraciją.</p> <p>2. Kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimas arba tokio sprendimo nepriėmimas per 1 dalyje nurodytą trijų savaičių laikotarpį gali būti apskundžiami pagal nacionalinę teisę.</p> <p>3. Jei Europos profesinės kortelės turėtojas valstybėje narėje nori teikti kitas paslaugas, nei jis iš pradžių nurodė 1 dalyje nurodytoje paraiškoje, jis gali kreiptis dėl tokio veiklos išplėtimo. Jei kortelės turėtojas nori toliau teikti paslaugas pasibaigus 1 dalyje nurodytam 18 mėnesių laikotarpiui, jis apie tai informuoja kompetentingą instituciją. Abiem atvejais kortelės turėtojas taip pat pateikia bet kokią informaciją apie esminius IMI byloje nurodytų aplinkybių pokyčius, kurių gali reikalauti kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal įgyvendinimo aktus, priimtus vadovaujantis 4a straipsnio 7 dalimi. Kilmės valstybės narės kompetentinga</p>	<p>Lietuvos Respublikoje.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
--	---	--	--

<p>institucija perduoda atnaujintą Europos profesinę kortelę atitinkamoms priimančiosioms valstybėms narėms.</p> <p>4. Europos profesinė kortelė galioja visoje atitinkamų priimančiųjų valstybių narių teritorijoje tol, kol jos turėtojas, remiantis VRI byloje esamais dokumentais ir informacija, turi teisę užsiimti profesine veikla.</p>			
<p>4d straipsnis</p> <p>Europos profesinė kortelė siekiant įsisteigti ir laikinai bei vienkartinai teikti paslaugas pagal 7 straipsnio 4 dalį</p> <p>1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija per vieną mėnesį patikrina IMI byloje esančių patvirtinamųjų dokumentų, kurie pateikiami siekiant gauti Europos profesinę kortelę įsisteigimui ar laikinam ir vienkartiniam paslaugų tekimui pagal 7 straipsnio 4 dalį, autentiškumą ir galiojimą. Tas laikotarpis prasideda gavus trūkstamus dokumentus, nurodytus 4b straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje arba, jei nebuvo reikalauta pateikti daugiau dokumentų, pasibaigus toje pastraipoje nurodytam vienos savaitės laikotarpiui. Po to ji nedelsdama perduoda paraiškatitinkamos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai. Kilmės valstybė narė informuoja pareiškėją apie paraiškos statusą tuo pačiu metu, kai ji perduoda paraišką priimančiajai valstybei narei.</p> <p>2. 16, 21, 49a ir 49b straipsniuose nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė priima sprendimą, ar išduoti Europos profesinę kortelę pagal 1 dalį per vieną mėnesį nuo paraiškos</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalį.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>	<p>Iš dalies</p>	

gavimo iš kilmės valstybės narės. Iškilus deramai pagrįstoms abejonėms, priimančioji valstybė narė gali prašyti kilmės valstybę narę pateikti papildomos informacijos arba kad ji įtrauktų patvirtintą dokumento kopiją, kurią kilmės valstybė narė pateikia ne vėliau kaip per dvi savaites po prašymo pateikimo dienos. Taikant 5 dalies antrą pastraipą, vieno mėnesio laikotarpio eiga nestabdoma, nepaisant tokio prašymo.

3. 7 straipsnio 4 dalyje ir 14 straipsnyje nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė per du mėnesius nuo paraiškos iš kilmės valstybės narės gavimo, priima sprendimą, ar išduoti Europos profesinę kortelę, ar taikyti profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui kompensacines priemones. Iškilus deramai pagrįstoms abejonėms, priimančioji valstybė narė gali prašyti kilmės valstybę narę pateikti papildomos informacijos arba patvirtintą dokumento kopiją, kurią kilmės valstybė narė pateikia ne vėliau kaip per dvi savaites po prašymo pateikimo dienos. Taikant 5 dalies antrą pastraipą, dviejų mėnesių laikotarpio eiga nesustabdoma, nepaisant tokio prašymo.

4. Jei priimančioji valstybė narė iš kilmės valstybės narės arba pareiškėjo negauna būtinos informacijos, kurios ji gali reikalauti, kad galėtų priimti pagal šią direktyvą sprendimą dėl Europos profesinės kortelės išdavimo, ji gali atsisakyti išduoti kortelę. Toks atsisakymas turi būti deramai pagrįdžiamas.

5. Kai priimančioji valstybė narė nepriima sprendimo per šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą laikotarpį arba neorganizuoja tinkamumo testo pagal 7 straipsnio 4 dalį,

<p>laikoma, kad Europos profesinė kortelė išduota, ir ji automatiškai išsiunčiama per IMI profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui.</p> <p>Priimančioji valstybė narė turi turėti galimybę pratęsti 2 ir 3 dalyse nustatytus Europos profesinės kortelės automatinio išdavimo terminus dviem savaitėms. Ji paaiškina terminopratęsimo priežastis ir apie tai informuoja pareiškėją. Toks pratęsimas dviem savaitėms gali būti pakartotas tik vieną kartą ir tik tuo atveju, kai tai yra griežtai būtina, visų pirma dėl visuomenės sveikatos arba paslaugų gavėjų saugumo priežasčių.</p> <p>6. Kilmės valstybės narės veiksmai atliekami pagal 1 dalį pakeičia profesinių kvalifikacijų pripažinimo paraišką pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę.</p> <p>7. Kilmės ir priimančiosios valstybės narės sprendimai, priimti pagal 1–5 dalis, arba kilmės valstybės narės sprendimo nebuvimas gali būti apskundžiami pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.</p>			
<p>4e straipsnis</p> <p>Duomenų, susijusių su Europos profesine kortele, apdorojimas ir prieiga prie jų</p> <p>1. Nedarant poveikio nekaltumo prezumpcijos principui, kilmės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos laiku atnaujina atitinkamą IMI bylą, papildydamos ją informacija apie taikytas drausmines nuobaudas arba baudžiamąsias sankcijas, susijusias su veiklos draudimu ar apribojimu ir turinčias pasekmių Europos profesinės kortelės pagal šią direktyvą turėtojo veiklai. Tą darydamos jos laikosi asmens</p>	<p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>duomenų apsaugos taisyklių, numatytų 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (*), taip pat 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (**). Toks atnaujinimas apima informacijos, kuri tapo nereikalinga, panaikinimą. Europos profesinės kortelės turėtojai ir prieigą prie atitinkamos IMI bylos turinčioms kompetentingoms institucijoms nedelsiant pranešama apie visus atnaujinimus. Ta pareiga nedaro poveikio valstybių narių įspėjimo pareigai pagal 56a straipsnį.</p> <p>2. 1 dalyje nurodytas informacijos atnaujinimas apsiriboja vien šia informacija:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) specialisto tapatybė; b) atitinkamos profesijos pavadinimas; c) informacija apie sprendimą dėl apribojimo arba draudimo priėmusią nacionalinę valdžios instituciją arba teisimą; d) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo sritį; ir e) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį. <p>3. Prieiga prie IMI byloje esančios informacijos suteikiama tik kilmės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal Direktyvą 95/46/EB. Europos profesinės kortelės turėtojo prašymu kompetentingos institucijos praneša jam apie IMI bylos turinį.</p> <p>4. Europos profesinėje kortelėje nurodoma tik</p>			
--	--	--	--

<p>informacija, kuri yra būtina siekiant užtikrinti, kad tokios kortelės turėtojas turi teisę užsiimti profesija, kurią vykdyti išduota kortelė: t. y. turėtojo vardas, pavardė, gimimo data ir vieta, profesija, formalios kvalifikacijos, taikytina tvarka, atitinkamos kompetentingos institucijos, kortelės numeris, saugos žymės ir nuoroda į galiojantį tapatybės dokumentą. Į IMI bylą įtraukiama informacija apie Europos profesinės kortelės turėtojo įgytą profesinę patirtį ir kompensacines priemones.</p> <p>5. Į IMI bylą įtraukti asmens duomenys gali būti tvarkomi, kol tai reikalinga pačios pripažinimo procedūros, pripažinimo įrodymo arba pagal 7 straipsnį reikalaujamos deklaracijos perdavimo tikslais. Valstybės narės užtikrina, kad Europos profesinės kortelės turėtojas turėtų teisę bet kada, nemokėdamas jokio mokesčio prašyti, kad atitinkamoje IMI byloje būtų ištaisyti neteisingi arba neišsamūs duomenys, arba kad byla būtų panaikinta arba užblokuota. Europos profesinės kortelės turėtojas informuojamas apie šią teisę tuo metu, kai išduodama kortelė, ir po to kas dvejus metus gauna apie tai priminimą. Priminimas siunčiamas automatiškai per IMI, kurioje buvo internetu pateikta pradinė paraiška dėl Europos profesinės kortelės.</p> <p>Gavusios prašymą panaikinti IMI bylą, susijusią su Europos profesine kortele, išduota įsisteigimo arba laikino ir vienkartinio paslaugų teikimo tikslais pagal 7 straipsnio 4 dalį, atitinkamos priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos išduoda profesinių kvalifikacijų turėtoju dokumentą, patvirtinantį jo profesinių kvalifikacijų pripažinimą.</p>			
--	--	--	--

<p>6. Tvarkant Europos profesinėje kortelėje ir visose IMI bylose esamus asmens duomenis, atitinkamos valstybių narių kompetentingos institucijos laikomos tikrintojomis, kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio d punkte. Vykdydama savo pareigas pagal šio straipsnio 1–4 dalis ir tvarkydama su tų pareigų vykdymu susijusius asmens duomenis, Komisija laikoma tikrintoja, kaip apibrėžta 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (***) 2 straipsnio d punkte.</p> <p>7. Nedarant poveikio 3 dalies taikymui, priimančiosios valstybės narės numato, kad darbdaviai, klientai, pacientai, viešosios valdžios institucijos ir kiti suinteresuotieji subjektai gali tikrinti Europos profesinės kortelės, kurią jiems pateikia jos turėtojas, autentiškumą ir galiojimą. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos priegios prie IMI bylos taisyklės ir pirmoje pastraipoje nurodyto tikrinimo techninės priemonės ir procedūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p>			
<p>4f straipsnis Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla</p> <p>1. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla jos teritorijoje tik tuo atveju, kai įvykdomos visos šios sąlygos: a) specialistas yra visiškai kvalifikuotas, kad galėtų kilmės valstybėje narėje užsiimti profesine</p>	<p>Įstatymo projekto 6 straipsnis 6 straipsnis. Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje, jei įvykdomos visos šios sąlygos: 1) specialistas yra kvalifikuotas ir atitinka kitus reikalavimus, kad galėtų kilmės valstybėje narėje</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>veikla, kuria priimančioje valstybėje narėje siekiama užsiimti iš dalies;</p> <p>b) esami teisškai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybės narėje ir reglamentuojamos profesijos priimančiojoje valstybėje narėje skirtumai yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas pareiškėjui reikštų reikalavimą užbaigti visą priimančiojoje valstybėje reikalaujamą rengimo programą, jog jis galėtų verstis reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje be apribojimų;</p> <p>c) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos priimančiosios valstybės narės reglamentuojamai profesijai. Taikant c punktą, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija atsižvelgia į tai, ar profesine veikla galima užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.</p> <p>2. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmestas, jei tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršija to, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.</p> <p>3. Paraiškos siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje nagrinėjamos pagal III antraštinės dalies I ir IV skyrių nuostatas.</p> <p>4. Paraiškos siekiant laikinai ir vienkartinei teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal II antraštinės dalies nuostatas.</p> <p>5. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 4 dalies šeštos pastraipos ir 52 straipsnio 1 dalies, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies, ta veikla turi būti vykdoma naudojant kilmės šalyje įgytą</p>	<p>užsiimti ta profesine veikla, kuria siekia iš dalies užsiimti Lietuvos Respublikoje;</p> <p>2) esami skirtumai tarp teisėtai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybėje narėje ir Lietuvos Respublikoje reglamentuojamos profesijos yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas asmeniui reikštų reikalavimą pabaigti visą Lietuvos Respublikoje reikalaujamą mokymo ar studijų programą, siekiant užsiimti reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje be apribojimų;</p> <p>3) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamai profesijai.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija taikydama šios straipsnio 1 dalies 3 punktą atsižvelgia į tai, ar asmuo profesine veikla gali užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.</p> <p>3. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmestas, jei tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, susijusios su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu, bei tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršijama tai, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.</p> <p>4. Paraiškos siekiant įsisteigti Lietuvos Respublikoje nagrinėjamos pagal šio įstatymo III dalies I ir V skyriaus nuostatas.</p> <p>5. Paraiškos siekiant laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal šio įstatymo II dalies nuostatas.</p> <p>6. Nukrypstant nuo šio įstatymo 9 straipsnio 15 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies nuostatų, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies Lietuvos Respublikoje, ta veikla turi būti vykdoma naudojant kilmės valstybėje narėje įgytą profesinį vardą.</p>	
---	--	--

<p>profesinį vardą. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad tas profesinis vardas būtų naudojamas tos valstybės kalbomis. Specialistai, kuriems suteikta teisė užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams aiškiai nurodo savo profesinės veiklos sritį.</p> <p>6. Šis straipsnis netaikomas specialistams, kurių profesinės kvalifikacijos pripažįstamos automatiškai pagal III antraštinės dalies II, III ir IIIa skyrius.</p>	<p>7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas profesinis vardas turi būti naudojamas kilmės valstybės narės kalba.</p> <p>8. Asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija suteikė teisę užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams turi aiškiai nurodyti savo profesinės veiklos sritį.</p> <p>9. Šis straipsnis netaikomas asmenims, kurių profesinė kvalifikacija pripažįstama vadovaujantis automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principu pagal šio įstatymo III dalies II, III ir IV skyrius.</p>		
<p>6. 5 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:</p> <p>b) kai paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą, jei jis užsiėmė ta profesija vienoje ar keliose valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienerius metus per pastaruosius dešimt metų iki paslaugų teikimo, kai profesija įsisteigimo valstybėje narėje nėra reglamentuojama. Sąlyga dėl vienerių metų profesinės patirties netaikoma, jeigu profesija arba tokia profesiją leidžiantis įgyti rengimas yra reglamentuojami.</p>	<p>Įstatymo projekto 7 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Jeigu paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją ir jis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jam neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją, pagal kurią jis dirbo valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija įsisteigimo valstybėje narėje nereglamentuojama. Vienų metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, kai profesija arba jos rengimas reglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje.</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p>	Iš dalies	

	<p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro</p>		
--	--	--	--

	įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas		
<p>7. 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 2 dalis iš dalies keičiama taip: i) d ir e punktai pakeičiami taip:</p> <p>d) 5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais – bet kokios priemonės, įrodančios, kad paslaugos teikėjas užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip vienerius metus per pastaruosius dešimt metų;</p> <p>e) saugos ir sveikatos sektorių profesijų bei profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinio bei priešmokyklinio ugdymo sritį, atveju, kai to iš savo pačios piliečių reikalauja valstybė narė – pažyma, patvirtinanti kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti atitinkama profesija ar kad asmuo nebuvo teistas už baudžiamuosius nusižengimus;</p>	<p>Įstatymo projekto 9 straipsnio 4 dalies 4 ir 5 punktai</p> <p>4) bet kokie dokumentai, įrodantys, kad paslaugos teikėjas užsiėmė tam tikra veikla ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija arba jos rengimas yra neregamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje;</p> <p>5) apsaugos srities, sveikatos sektoriaus profesijų ir profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinio bei priešmokyklinio ugdymo sritį, atstovams – pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikį, nei ilgalaikį laikotarpį uždrausta dirbti pagal atitinkamą profesiją, ar pažyma, patvirtinanti, kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką, kai tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams;</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. ĮV-485 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V-78 pakeitimo projektas</p>	Iš dalies	

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas</p>		
<p>ii) pridedami šie punktai:</p> <p>f) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų saugumui, atveju – deklaracija apie pareiškėjo</p>	<p>Įstatymo projekto 9 straipsnio 4 dalies 6 ir 7 punktai</p> <p>6) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų</p>	Visiškas	

kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal profesiją priimančiojoje valstybėje narėje, žinias; g) specialistams, vykdančiams 16 straipsnyje nurodytą veiklą, apie kurią pagal 59 straipsnio 2 dalį pranešė valstybės narės – paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.	saugumui, atveju – Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytos formos deklaracija apie paslaugos teikėjo lietuvių kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal atitinkamą profesiją Lietuvos Respublikoje, žinias; 7) asmenims, užsiimantiems šio įstatymo 17 straipsnyje nurodyta veikla, jei ji reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, ir apie ją profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius informavo Europos Komisiją, paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba kitos įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.		
b) įterpiama ši dalis: 2a. Paslaugos teikėjo pagal 1 dalį pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje atitinkamos valstybės narės teritorijoje. Valstybė narė gali reikalauti pateikti 2 dalyje nurodytą papildomą informaciją dėl paslaugų teikėjo profesinių kvalifikacijų, jeigu: a) skirtingose tos valstybės narės teritorijos dalyse atitinkama profesija reglamentuojama skirtingai; b) toks reglamentavimas taikomas taip pat visiems tos valstybės narės piliečiams; c) tokio reglamentavimo skirtumai pateisinami svarbiomis bendrojo intereso priežastimis, susijusiomis su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu; d) valstybė narė neturi kitų priemonių tokiai informacijai gauti.	Įstatymo projekto 9 straipsnio 5 dalis 5. Pagal šio straipsnio 1 dalį paslaugos teikėjo pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.	Visiškas	Direktyvos 2013/55/ES 2a dalies 2 sakinio perkelti nereikia, kadangi nuostata yra dispozityvi ir taikoma valstybėms narėms kurios profesijas reglamentuoja skirtingai savo teritorijoje.
c) 4 dalis pakeičiama taip:	Įstatymo projekto 9 straipsnio 8-13, 15 dalys	Iš dalies	

<p>4. Jei paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai ir nėra automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies II, III arba IIIa skyrių, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pirmojo paslaugų teikimo. Toks išankstinis patikrinimas įmanomas tik tuomet, kai juo siekiama išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo ir kai patikrinimas neviršija to, kas yra būtina tam tikslui pasiekti.</p> <p>Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų 1 ir 2 dalyse nurodytų dokumentų gavimo dienos kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą:</p> <p>a) netikrinti jo profesinės kvalifikacijos;</p> <p>b) patikrinus jo profesinę kvalifikaciją:</p> <p>i) reikalauti, kad pareiškėjas atliktų tinkamumo testą; arba</p> <p>ii) leisti teikti paslaugas.</p> <p>Kai iškyla sunkumų priimti sprendimą pagal antrą pastraipą ir dėl to vėluojama, kompetentinga institucija per tą patį terminą apie vėlavimo priežastį pranešas paslaugos teikėjui. Sunkumai turi būti pašalinami per vieną mėnesį po to pranešimo dienos, o sprendimas turi būti priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai buvo pašalinti sunkumai.</p> <p>Kai yra esminis skirtumas tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo rengimo ir dėl to</p>	<p>8. Jeigu paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga ir nėra automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies II, III, IV skyrių, kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas reikalingas tik tada, kai jo tikslas – išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo. Patikrinimo apimtis negali būti didesnė, negu būtina šioje dalyje minimam tikslui pasiekti.</p> <p>9. Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos, esant šio straipsnio 8 dalyje numatytoms sąlygoms, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą:</p> <p>1) netikrinti profesinės kvalifikacijos;</p> <p>2) tikrinti profesinę kvalifikaciją:</p> <p>a) patikrinus reikalauti, kad asmuo atliktų tinkamumo testą, arba</p> <p>b) leisti teikti paslaugas.</p> <p>10. Kai yra kliūčių, dėl kurių gali būti vėluojama priimti vieną iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos apie vėlavimo priežastį praneša paslaugos teikėjui. Kliūtys turi būti pašalintos per vieną mėnesį nuo šioje dalyje nurodyto pranešimo dienos, o sprendimas priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai yra pašalintos kliūtys.</p> <p>11. Jeigu kompetentinga institucija nustato esminį skirtumą tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje nustatytų rengimo reikalavimų ir to skirtumo negali kompensuoti</p>	
---	--	--

<p>skirtumo gali būti padaryta žala visuomenės sveikatai ar saugai, o to skirtumo negali kompensuoti kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, priimančioji valstybė narė suteikia tam paslaugos teikėjui galimybę tinkamumo testu, kaip nurodyta antros pastraipos b punkte, įrodyti, kad jis įgijo trūkstančių žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Priimančioji valstybė narė tuo remdamasi priima sprendimą, ar leisti teikti paslaugas. Bet kuriuo atveju turi būti įmanoma teikti paslaugą per vieną mėnesį po sprendimo, priimto pagal antrą pastraipą, dienos. Jei kompetentinga institucija nereaguoja per antroje ir trečioje pastraipose nustatytus terminus, paslauga gali būti teikiama. Kai profesinės kvalifikacijos patikrinamos pagal šią dalį, paslauga teikiama naudojant priimančiojoje valstybėje narėje naudojamą profesinį vardą.</p>	<p>kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, o dėl šio skirtumo gali būti padaryta žalos visuomenės sveikatai ar saugai, paslaugos teikėjui suteikiama galimybė įrodyti tinkamumo testu, kaip nurodyta šio straipsnio 9 dalies 2 punkto a papunktyje, kad jis įgijo trūkstančių žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Tuo remdamasi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima sprendimą ar leisti teikti paslaugas.</p> <p>12. Paslaugą galima pradėti teikti per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 9 dalies 1 punkte ir 2 punkto b papunktyje nurodytų sprendimų priėmimo dienos.</p> <p>13. Jei Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepriima sprendimo arba nepraneša apie kliūtis, dėl kurių šio sprendimo priėmimas atidedamas šio straipsnio 9 ir 10 dalyse nustatytais terminais, paslaugą galima pradėti teikti.</p> <p>15. Kai kvalifikacija patikrinama pagal šio straipsnio 8–11 dalių nuostatas, paslauga teikiama naudojant Lietuvos Respublikos profesinį vardą.</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
<p>8. 8 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>1. Iškilus deramai pagrįstoms abejonėms, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją, susijusią su paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumu ir geru elgesiu, taip pat informaciją apie tai, ar jam nebuvo taikytos jokios</p>	<p>Įstatymo projekto 10 straipsnio 1-4 dalys</p> <p>1. Esant pagrįstų abejonų Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją apie paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumą ir veiklos tinkamumą, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo.</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>profesinio pobūdžio drausminės ar baudžiamosios sankcijos. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos nusprendžia patikrinti paslaugų teikėjo profesinės kvalifikacijos, jos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti didelius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai. Įsisteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos tokią informaciją pateikia pagal 56 straipsnį. Jei profesija nėra reglamentuojama kilmės valstybėje narėje, tokią informaciją gali teikti ir 57b straipsnyje nurodyti pagalbos centrai.</p>	<p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nusprendusi patikrinti paslaugų teikėjo profesinę kvalifikaciją, gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti esminius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai.</p> <p>3. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia pagal šio įstatymo 58 straipsnio nuostatas.</p> <p>4. Tuo atveju, kai profesija nėra reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, teikia šio įstatymo 62 straipsnyje nurodytas Lietuvos Respublikos pagalbos centras.</p>		
<p>9. 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip: i) pirmos pastraipos įžanginė dalis pakeičiama taip:</p> <p>13 straipsnio ir 14 straipsnio 6 dalies taikymo tikslais profesinės kvalifikacijos sugrupuojamos į šiuos lygius:“;</p> <p>ii) c punkto ii papunktis pakeičiamas taip:</p> <p>„ii) reglamentuojamas rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros profesinis rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei b punkte nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal i punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas</p>	<p>Įstatymo projekto 13 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją pagal šio įstatymo 15 straipsnio ir šio įstatymo 16 straipsnio 16 dalies nuostatas, skiriami penki kvalifikacijos lygiai.</p> <p>Įstatymo projekto 13 straipsnio 4 dalies 2 punktas</p> <p>2) reglamentuojamas rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei šio straipsnio 3 dalyje nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal šio straipsnio 4 dalies 1 punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas suteikia panašų profesinį lygį ir įgūdžius</p>	Visiškas	

<p>suteikia panašų profesinį lygį ir suteikia įgūdžius palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas;“;</p> <p>iii) d ir e punktai pakeičiami taip:</p> <p>„d) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertės lygio įstaigoje, turint vidurinį išsilavinimą sėkmingai užbaigė bent trejų metų ir ne ilgesnį kaip ketverių metų arba, jei studijos iššęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, rengimo kursą, ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo;</p> <p>e) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertės lygio įstaigoje, turint vidurinį išsilavinimą sėkmingai užbaigė bent ketverių metų arba, jei studijos iššęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, kursą ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.“;</p>	<p>palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas.</p> <p>Įstatymo projekto 13 straipsnio 5 ir 6 dalys</p> <p>5. Ketvirtojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent trejų metų ir ne ilgesnės kaip ketverių metų arba, jei studijos iššęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje, ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.</p> <p>6. Penktojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent ketverių metų arba, jei studijos iššęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.</p>		
<p>b) antra pastraipa išbraukiama.</p>	<p>Šia nuostata Direktyva 2005/36/EB buvo papildyta 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1137/2008, kurio perkelti Lietuvos Respublikai nereikėjo.</p>		
<p>10. 12 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama</p>	<p>Įstatymo projekto 14 straipsnio 1 dalis</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>taip:</p> <p>„Bet koks valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis sėkmingai Sąjungoje studijuojant nuolatine ar išėstine forma pagal formalios švietimo ar kitokias programas užbaigtą rengimą, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojų tas pačias teises užsiimti ta profesija arba rengiantį užsiimti ta profesija, laikomas formalios kvalifikacijos, nurodytos 11 straipsnyje, įskaitant atitinkamą lygį, įrodymu.“</p>	<p>1. Valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis, kad valstybėje narėje sėkmingai studijuojant nuolatine ar išėstine forma pagal formaliojo švietimo ar kitokias programas baigtas rengimas, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojų tas pačias teises pradėti dirbti, dirbti arba rengtis dirbti pagal profesiją, yra laikomas formalios kvalifikacijos, kurios kvalifikacijos lygi reglamentuoja šio įstatymo 13 straipsnis, įrodymu. Lietuvos Respublikoje atitinkamas kvalifikacijos lygis turi būti suprantamas taip pat kaip ir kitose valstybėse narėse.</p>		
<p>11. 13 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„13 straipsnis Pripažinimo reikalavimai 1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ar ją užsiimti priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, tos valstybės narės kompetentinga institucija pareiškėjams, jeigu jie turi kompetencijas patvirtinančią dokumentą ar 11 straipsnyje nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja iš asmens, norinčio įgyti teisę užsiimti ta profesija ir ją užsiimti jos teritorijoje, leidžia tą daryti tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams. Kompetenciją patvirtinantys dokumentai arba formalios kvalifikacijos įrodymas turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymus ar kitus teisės aktus.</p>	<p>Įstatymo projekto 15 straipsnis</p> <p>1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ar dirbti pagal ją Lietuvos Respublikoje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija savo nustatyta tvarka tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Lietuvos Respublikos piliečiams, leidžia dirbti pagal tą profesiją asmenims, turintiems kompetenciją patvirtinančius dokumentus ar šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus, kurių kita valstybė narė reikalauja siekiant įgyti teisę dirbti pagal tą profesiją ar dirbti pagal ją. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas: 1) turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas; 2) jais turi būti patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą</p>	Iš dalies	

<p>2. 1 dalyje apibūdinta teisė užsiimti profesija ir leidimas ją vykdyti suteikiami pareiškėjams, kurie per pastaruosius dešimt metų vienerius metus visą darbo laiką arba lygiaverte trukme ne visą darbo laiką dirbo pagal atitinkamą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, ir kurie turi kitos valstybės narės, kuri tos profesijos nereglamentuoja, išduotą vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymą. Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymas turi atitikti šias sąlygas:</p> <p>a) jie yra išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymus ar kitus teisės aktus;</p> <p>b) jais patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją. Tačiau pirmoje pastraipoje nurodytos vienerių metų profesinės patirties neturi būti reikalaujama, jei pareiškėjo turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.</p> <p>3. Priimančioji valstybė narė pripažįsta kilmės valstybės narės pagal 11 straipsnį patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka 11 straipsnio c punkto i papunktyje numatytą lygį.</p> <p>4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalies bei 14 straipsnio, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės užsiimti konkrečia profesija ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems</p>	<p>profesiją.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir leidimas ją vykdyti taip pat suteikiami asmenims, kurie per pastaruosius dešimt metų vienerius metus ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką dirbo pagal tą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, kai asmuo turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų.</p> <p>4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.</p> <p>5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas vienerių metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, jeigu asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.</p> <p>6. Lietuvos Respublika pripažįsta kilmės valstybės narės pagal šio įstatymo 13 straipsnį patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 1 punkte numatytą lygį.</p> <p>7. Nukrypdamas nuo šio straipsnio 1–5 dalių ir šio įstatymo 16 straipsnio, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės dirbti pagal konkrečią profesiją ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems kompetencijos pažymėjimą, priskirtą šio įstatymo 13 straipsnio 2 daliai, kai profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant dirbti pagal tą profesiją Lietuvos Respublikoje yra nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje.</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-</p>	
--	---	--

<p>kompetencijos pažymėjimą, priskirtą 11 straipsnio a punktui, kai nacionalinė profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant užsiimti ta profesija jos teritorijoje, yra nurodyta 11 straipsnio e punkte.“</p>	<p>464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p>		
<p>12. 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p>	<p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 1 dalis</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>„1.13 straipsnis nedraudžia priimančiajai valstybei narei reikalauti, kad pareiškėjas užbaigtų ne ilgesnį kaip trejų metų adaptacijos laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, jei:</p> <p>a) pareiškėjo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja priimančioji valstybė narė;</p> <p>b) reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių nėra atitinkamoje profesijoje pareiškėjo kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama atlikti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kurie nurodyti pareiškėjo kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.“;</p> <p>b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Kai Komisija mano, kad antroje pastraipoje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka Sąjungos teisės, ji per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos priima įgyvendinimo aktą, kuriuo prašo atitinkamos valstybės narės netaikyti numatytos priemonės. Nesant Komisijos atsakymo per tą terminą, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.“;</p> <p>c) 3 dalis papildoma šiomis pastraipomis:</p> <p>„Nukrypstant nuo pareiškėjo teisės pasirinkti principo, įtvirtinto 2 dalyje, priimančioji valstybė</p>	<p>1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį nei trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:</p> <p>1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos Respublika;</p> <p>2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos negali taikyti numatytos kompensacinės priemonės, jei Europos Komisija įgyvendinimo akte nustato, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka ES teisės. Nesant Europos Komisijos atsakymo per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 9-10 dalys</p> <p>9. Nukrypdoma nuo šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintos asmens teisės pasirinkti kompensacinę priemonę,</p>		
--	---	--	--

narė gali reikalauti užbaigti adaptacijos laikotarpį arba atlikti tinkamumo testą šiais atvejais:

a) 11 straipsnio a punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kai reikalaujama nacionalinė profesinė kvalifikacija priskiriama 11 straipsnio c punkte nurodytam lygiui; arba

b) 11 straipsnio b punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kai reikalaujama nacionalinė profesinė kvalifikacija priskiriama 11 straipsnio d arba e punktuose nurodytiems lygiams.

Jei 11 straipsnio a punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kai reikalaujama nacionalinė profesinė kvalifikacija priskiriama 11 straipsnio d punkte nurodytam lygiui, priimančioji valstybė narė gali taikyti ir adaptacijos laikotarpį, ir tinkamumo testą.“;

d) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. Kai taikomos 1 ir 5 dalys, „iš esmės skirtingi dalykai“ – dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini, norint užsiimti atitinkama profesija, ir kuriais atvykusiojo rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo rengimo.

5. 1 dalis taikoma tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Visų pirma, jei valstybė

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali reikalauti užbaigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą šiais atvejais:

1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nurodytam lygiui, arba

2) šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 arba 6 dalyse nurodytiems lygiams.

10. Jei šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nurodytam lygiui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti abi kompensacines priemones, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje.

Įstatymo projekto 16 straipsnio 1, 2 ir 11 dalys

1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį nei trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:

1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos

narė ketina reikalauti, kad pareiškėjas užbaigtų adaptacinį laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, ji iš pradžių turi įsitikinti, ar pareiškėjo bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti 4 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.“;

e) pridedamos šios dalys:

„6. Sprendimas, kuriuo reikalaujama taikyti adaptacinį laikotarpį arba atlikti tinkamumo testą, turi būti tinkamai pagrįstas. Visų pirma pareiškėjui pateikiama ši informacija:

a) priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamas profesinės kvalifikacijos lygis ir pareiškėjo turimas profesinės kvalifikacijos lygis pagal 11 straipsnyje nustatytą klasifikaciją; ir

b) informacija apie 4 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba dalyvaujant mokymėsi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.

7. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytą tinkamumo testą pareiškėjas galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pradinio sprendimo taikyti jam tinkamumo testą.“

Respublika;

2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.

2. Taikant šio straipsnio 1 ir 11 dalis, iš esmės kitokie skirtingi dalykai – tai dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini, siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, ir kuriais atvykusio asmens rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo reikalaujamo rengimo Lietuvos Respublikoje.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, prieš pareikalaudama iš asmens baigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą, turi teisės aktų nustatyta tvarka patikrinti, ar bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti šio straipsnio 2 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.

Įstatymo projekto 16 straipsnio 16 ir 17 dalys

16. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 1 dalyje numatytų kompensacinių priemonių taikymo turi būti tinkamai pagrįstas, pateikiant asmeniui šią informaciją:

	<p>1) Lietuvos Respublikoje reikalaujamą profesinės kvalifikacijos lygį ir asmens turimą profesinės kvalifikacijos lygį pagal šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus lygius;</p> <p>2) apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba mokymąsi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.</p> <p>17. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą profesinio tinkamumo testą asmuo galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pirminio sprendimo taikyti jam šią kompensacinę priemonę.</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p>		
--	---	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p>		
13. 15 straipsnis išbraukiamas.	Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 15 str., perkeliantis Direktyvos 2005/36/EB 15 str., yra išbrauktas, ir jo įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (lyginamasis variantas nerengiamas).		
14. 20 straipsnis pakeičiamas taip: „20 straipsnis IV priedo veiklos rūšių sąrašų keitimas Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl IV priede pateiktų veiklos, kurioms taikomas profesinės patirties pripažinimas pagal 16 straipsnį, rūšių sąrašų pritaikymo, siekiant atnaujinti arba išaiškinti IV priede išvardytų veiklos rūšių sąrašą, ypač siekiant aiškiau nustatyti jų sritis ir deramai atsižvelgti į	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai.		

<p>naujausius su veikla susijusių nomenklatūrų pokyčius, su sąlyga, kad nesusiaurėja veiklos rūšių, susijusių su atskiromis kategorijomis, sritis ir veiklos rūšys nėra perkeliamos tarp esamų IV priedo I, II ir III sąrašų.“</p>			
<p>15. 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 4 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„4. Vaistinių, kurioms nėra taikomi teritoriniai apribojimai, veiklos atžvilgiu valstybė narė, taikydama nukrypti leidžiančią nuostatą, gali nuspręsti nepripažinti V priedo 5.6.2 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo, kai steigiamos naujos visuomenei skirtos vaistinės. Taikant šią dalį naujomis vaistinėmis taip pat laikomos vaistinės, kurios veikia trumpiau nei trejus metus.</p> <p>Ta nukrypti leidžianti nuostata negali būti taikoma vaistininkams, kurių formalias kvalifikacijas kitais tikslais jau pripažino priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos ir kurie faktiškai ir teisėtai bent trejus metus iš eilės vykdė vaistininko veiklą toje valstybėje narėje“;</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pagal Lietuvos Respublikos Farmacijos įstatymą vaistinių savininkams nėra reikalavimo turėti vaistininko kvalifikaciją.</p>		
<p>b) 6 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„6. Kiekviena valstybė narė suteikia teisę užsiimti gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, kad turimas atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytas formalios</p>	<p>Įstatymo projekto 18 straipsnio 7-9 dalys</p> <p>7. Kompetentingos institucijos leidžia užsiimti medicinos gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, jeigu asmuo turi šio įstatymo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2. papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį, kad</p>	<p>Visiškai</p>	

<p>kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad atitinkamas specialistas rengimo metu atitinkamais atvejais įgijo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, nurodytus 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 31 straipsnio 7 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje ir 44 straipsnio 3 dalyje.</p> <p>Siekiant atsižvelgti į bendrai pripažįstamą mokslo ir technikos pažangą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje, 44 straipsnio 3 dalyje ir 46 straipsnio 4 dalyje nurodytų žinių ir įgūdžių atnaujinimo, kad būtų atsižvelgta į Sąjungos teisės raidą, darančia tiesioginį poveikį atitinkamiems specialistams.</p> <p>Toks atnaujinimas neturi sudaryti prielaidų valstybėms narėms keisti esamų esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Toks atnaujinimas nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 165 straipsnio 1 dalyje.“</p>	<p>atitinkamas asmuo rengimo metu įgijo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, nurodytus šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, 29 straipsnio 6 ir 7 dalyse, 32 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 42 straipsnio 4 dalyje, kuriose reglamentuojamas šių specialistų rengimas.</p>		
<p>c) 7 dalis išbraukiama.</p>	<p>Šiuo metu galiojančiame Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme Nr. X-1478 ši Direktyvos 2005/36/EB nuostata nėra perkelta.</p>		
<p>16. Įterpiamas šis straipsnis:</p> <p>„21a straipsnis Pranešimo procedūra 1. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie</p>	<p>Įstatymo projekto 19 straipsnis</p> <p>1. Lietuvos Respublika praneša (notifikuoja) Europos Komisijai apie savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo</p>	<p>Iš dalies</p>	<p>Direktyvos 2013/55/ES 16 str. įterpiamo 21 a straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta</p>

<p>savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalių kvalifikacijų įrodymų išdavimo šiame skyriuje nurodytoms profesijoms.</p> <p>Pranešimas dėl 8 skirsnyje nurodytų formalių kvalifikacijų įrodymų pagal pirmą pastraipą taip pat skirtas kitoms valstybėms narėms.</p> <p>2. Į 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie rengimo programų trukmę ir turinį.</p> <p>3. 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.</p> <p>4. Siekiant deramai atsižvelgti į teisėkūros ir administravimo raidą valstybėse narėse ir su sąlyga, kad įstatymai ir kiti teisės aktai, apie kuriuos pranešama pagal šio straipsnio 1 dalį, atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį siekiant iš dalies pakeisti V priedo 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktus ir atnaujinti informaciją apie valstybių narių patvirtintus formalios kvalifikacijos įrodymus ir, prireikus, apie įstaigą, kuri išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą, apie kartu su tokiu įrodymu pateikiamą pažymėjimą ir apie atitinkamą profesinį vardą.</p> <p>5. Kai įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, apie kurias pranešama pagal 1 dalį, neatitinka šiame skyriuje nustatytų sąlygų, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl V priedo 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktų pakeitimų.“</p>	<p>šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytoms profesijoms.</p> <p>2. Lietuvos Respublika taip pat praneša (notifikuoja) kitoms valstybėms narėms dėl šio skyriaus 8 skirsnyje nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų.</p> <p>3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija paskiria institucijas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytoms funkcijoms atlikti.</p> <p>4. Į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie studijų programų trukmę ir turinį.</p> <p>5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.</p> <p>Nutarimo projektas</p>		Europos Komisijai
<p>17. 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:</p>	<p>Įstatymo projekto 20 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos,</p>	Visiškas	

<p>„b) valstybės narės, skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi, pagal kiekvienai valstybei narei būdingą tvarką užtikrina, kad specialistai, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šios antraštinės dalies III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.“;</p> <p>b) pridedama ši dalis:</p> <p>„Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi pagal pirmos dalies b punktą.“</p>	<p>skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi ir vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, užtikrina, kad asmenys, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnio 5 dalies 3 punktas</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:</p> <p>3) informaciją apie priemones dėl tęstinio profesinio tobulinimosi asmenims, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius.</p>		
<p>18. 24 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Pagrindinį medicininį rengimą turi sudaryti iš viso bent penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį turi sudaryti bent 5 500 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Specialistų, kurie pradėjo studijas anksčiau nei 1972 m. sausio 1 d., pirmoje pastraipoje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių universitetinio lygio praktinis rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.“</p>	<p>Įstatymo projekto 22 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Pagrindinį medicinos gydytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir šį rengimą turi sudaryti nemažiau kaip 5 500 valandų teorinio ir praktinio medicinos gydytojų rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., šioje dalyje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių praktinis rengimas pagal nuolatinę studijų formą universitete, prižiūrint kompetentingai institucijai.</p>	Visiškas	

<p>19. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Į specializuotą medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti baigusius 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinio medicininio rengimo programą, kurios metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus jos baigimo patvirtinimą.“;</p> <p>b) įterpiama ši dalis:</p> <p>„3a. Valstybės narės gali savo nacionalinės teisės aktuose leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras specializuoto medicininio rengimo kursų, išvardytų V priedo 5.1.3 punkte, kiekvieną atvejį įvertinus atskirai, su sąlyga, kad ta kursų dalis buvo užbaigta pagal kitą specializuotą mokymo kursą, nurodytą V priedo 5.1.3 punkte, kurį užbaigęs tas specialistas jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Valstybės narės užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę specializuotų medicinos kursų būtiniausios trukmės.</p> <p>Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus nacionalinės teisės aktus ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.“;</p> <p>c) 5 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.1.3 punkte nurodytos būtiniausios mokymo kursų trukmės pritaikymo prie mokslo ir</p>	<p>Įstatymo projekto 23 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į gydytojų specialistų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.</p> <p>Įstatymo projekto 23 straipsnio 6 ir 7 dalys</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras gydytojų specialistų studijų programas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kiekvieną atvejį įvertinusi atskirai, su sąlyga, kad ta studijų programos dalis buvo užbaigta pagal kitą gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kurią užbaigęs tas asmuo jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama atitinkamus teisės aktus, užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę gydytojų specialistų studijų programos būtiniausios trukmės.</p> <p>7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šio straipsnio 6 dalį, turi pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus šio straipsnio 6 dalyje nurodytus teisės aktus, ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.</p>	<p>Visiškas</p>	<p>Direktyvos 2013/55/ES 19 straipsnio c) punkto nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai</p>
--	--	-----------------	---

technikos pažangos.“			
20. 26 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip: „Siekiant tinkamai atsižvelgti į nacionalinės teisės aktų pokyčius ir siekiant atnaujinti šią direktyvą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57cstraipsnį dėl naujų medicinos specialybių, kurios yra bendros bent dviejuose penktadaliuose valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.1.3 punktą.“			Direktyvos 2013/55/ES 20 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai
21. 27 straipsnyje įterpiama ši dalis: „2a. Valstybės narės pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, išduotas Italijoje ir išvardytas V priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose, gydytojams, kurie specialistų rengimo programą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir anksčiau kaip 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų 25 straipsnyje nustatytų mokymo programos reikalavimų, jei kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimties metų laikotarpį iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.“	Įstatymo projekto 25 straipsnio 4 dalis 4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, suteiktas Italijoje ir nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, gydytojams, kurie specialistų rengimą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir iki 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytų būtinausių rengimo reikalavimų, jei kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimt metų iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.	Visiškas	
22. 28 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:	Įstatymo projekto 26 straipsnio 1 dalis	Visiškas	

<p>„1. Į šeimos medicinos praktikos specialijų rengimą turi būti leidžiama priimti baigusius 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinio medicininio rengimo programą, kurios metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus jos baigimo patvirtinimą.“</p>	<p>1. Į šeimos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.</p>		
<p>23. 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Į bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi būti leidžiama priimti:</p> <p>a) baigusius bendrąjį 12 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiaverčio lygio egzaminų, suteikiančių galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, išlaikymą;</p> <p>b) baigusius bendrąjį bent 10 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymą ir suteikiančių galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba įgyti slaugos profesinį rengimą.“;</p> <p>b) 2 dalies antra ir trečia pastraipos pakeičiamos taip:</p> <p>„Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti</p>	<p>Įstatymo projekto 29 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į bendrosios praktikos slaugytojų studijas leidžiama priimti:</p> <p>1) asmenis, turinčius bendrąjį dvylikos metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės kompetentingų institucijų ar įstaigų įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, arba</p> <p>2) asmenis, turinčius bendrąjį, ne trumpesnę kaip dešimties metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduotu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba pradėti mokytis pagal slaugos profesinio rengimo programą.</p>	<p>Visiškas</p>	<p>Direktyvos 2013/55/ES 20 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes tai</p>

<p>deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.2.1 punkte pateikto sąrašo pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą. Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“;</p> <p>c) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi sudaryti iš viso bent trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurias sudaro bent 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo, kuomet teorinio rengimo trukmė sudaro bent trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę būtiniausios rengimo trukmės. Valstybės narės gali taikyti dalines išimtis specialistams, kurie dalį reikalaujamo rengimo užbaigė bent lygiaverčio lygio kursuose.“;</p> <p>d) 4 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„4. Teorinis mokymas – slaugytojų rengimo dalis, kurio metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, kurių lygis pripažintas lygiaverčiu universitetų</p>	<p>Įstatymo projekto 29 straipsnio 3-7 dalys</p> <p>3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro nemažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo. Teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip vieną trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę šioje dalyje numatytos minimalios rengimo trukmės. Kompetentinga institucija gali taikyti dalines išimtis asmenims, įgijusiems dalį rengimo lygiaverčiuose kursuose. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija užtikrina, kad slaugytojus rengiančios mokymo įstaigos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.</p> <p>4. Teorinio rengimo metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose,</p>	<p>skirta Komisijai</p> <p>Europos</p>
--	--	--

lygiui, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.“;

e) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„5. Klinikinis rengimas – slaugytojų rengimo dalis, kurio metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertę slaugą. Rengiami slaugytojai išmoka ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai ir organizuoti visą slaugą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijose arba bendruomenėje.“;

f) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas turi užtikrinti, kad aptariamasis specialistas įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

- a) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių, įskaitant pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;
- b) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;
- c) pakankamą klinikinę patirtį; tokia patirtis, kuri turėtų būti parenkama pagal jos mokomąją vertę, turėtų būti įgyjama prižiūrint kvalifikuotam

pripažintose lygiavertėmis universitetams, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.

5. Klinikinio rengimo metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, kurie remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertę slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoka ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai, organizuoti visą slaugos procesą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje. Šis rengimas vyksta ligoninėse ir kitose sveikatos priežiūros institucijose bei bendruomenėje, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant, o atsakingi už jį yra slaugos dėstytojai. Prie rengimo gali prisidėti ir kitas kvalifikuotas personalas. Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio jų rengimo kryptį atitinkančioje veikloje ir taip išmoka prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

6. Asmuo, baigęs bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

- 1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;
- 2) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;
- 3) pakankamą klinikinę patirtį (parenkamą pagal jos mokomąją vertę ir įgyjamą prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui tose mokymo bazėse, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka

<p>slaugos personalui ir vietose, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugos reikalavimus;</p> <p>d) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;</p> <p>e) darbo su kitų specialybių sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.“;</p> <p>g) straipsnis papildomas šia dalimi:</p> <p>„7. Pateikiant bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus patvirtinama, kad aptariamas specialistas gali taikyti bent šias kompetencijas, nesvarbu, ar rengimas vyko universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, kurių lygis pripažintas lygiaverčiu universitetų lygiui, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba pagal slaugos profesinio rengimo programas:</p> <p>a) kompetencijas naudojantis esamomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis nepriklausomai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti bei vykdyti gydomų pacientų slaugą, remiantis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies a, b ir c punktus, siekiant gerinti profesinę praktiką;</p> <p>b) kompetencijas efektyviai dirbti kartu su kitais sveikatos sektoriaus subjektais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros darbuotojų rengime, remiantis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies d ir e punktus;</p> <p>c) kompetencijas paskatinti asmenis, šeimas ir grupes sveikai gyventi ir prižiūrėti savo sveikatą, remiantis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6</p>	<p>paciento slaugymo reikalavimus);</p> <p>4) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;</p> <p>5) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.</p> <p>7. Pateikiamas bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad specialistas, nesvarbu, ar jo rengimas vyko universitetuose, ar aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiaverčiose universitetams, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba pagal slaugos profesinio rengimo programas, turi turėti bent šias kompetencijas:</p> <p>1) naudodamasis turimomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis, savarankiškai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti bei vykdyti pacientų slaugą bei, remdamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktus, gerinti savo profesinę praktiką;</p> <p>2) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktus, efektyviai dirbti kartu su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros specialistų rengime;</p> <p>3) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies 1 ir 2 punktus, skatinti asmenų, šeimų ir asmenų grupių sveiką gyvenseną ir rūpinimąsi savo sveikata;</p> <p>4) mokėti savarankiškai gaivinti žmogų ir teikti pirmąją medicinos pagalbą gyvybei pavojingų būklių atvejais;</p> <p>5) savarankiškai pagal kompetenciją teikti patarimus, nurodymus ir pagalbą asmenims, kuriems reikalingas slaugymas, bei mokyti juos prižiūrinčius asmenis;</p> <p>6) savarankiškai užtikrinti slaugos kokybę ir gebėti ją įvertinti;</p>		
---	--	--	--

<p>dalies a ir b punktus;</p> <p>d) kompetencijas nepriklausomai inicijuoti nedelstinas gyvybės išsaugojimo priemonės ir jas vykdyti krizių bei nelaimių atvejais;</p> <p>e) kompetencijas nepriklausomai teikti patarimus, nurodymus ir paramą asmenims, kuriems reikalinga priežiūra, ir juos prižiūrintiems asmenims;</p> <p>f) kompetencijas nepriklausomai užtikrinti slaugos kokybę ir ją įvertinti;</p> <p>g) kompetencijas visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su kitų sveikatos sektoriaus profesijų atstovais;</p> <p>h) kompetencijas analizuoti slaugos kokybę siekiant gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.“</p>	<p>7) visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su sveikatos priežiūros specialistais;</p> <p>8) gebėti analizuoti teikiamo slaugymo kokybę, siekdamas gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.</p>		
<p>24. 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 2 dalis išbraukiama;</p>	<p>Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 29 straipsnio 2 dalis., perkelianti Direktyvos 2005/36/EB 33 straipsnio 2 dalį, yra išbraukta, ir jo įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (lyginamasis variantas nerengiamas).</p>		
<p>b) 3 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„3. Valstybės narės pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:</p> <p>a) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų; ir</p> <p>b) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>i) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies</p>	<p>Įstatymo projekto 31 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:</p> <p>1) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir</p> <p>2) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies</p>	Visiškas	

<p>keičiamas Aktas dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija), ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija); arba</p> <p>ii) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo dėl slaugytojo ir akušerio profesijų 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija), ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokyimo kursų reikalavimų (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta V priedo 5.2.2 punkte, žinioms ir kompetencijoms.“</p>	<p>keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija) arba</p> <p>b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokyimo kursų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta 3 priedo 3.2.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.</p>		
<p>25. 33a straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojų</p>	<p>Įstatymo projekto 31 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>kvalifikacijai bus taikomos tik šios nuostatos dėl įgytų teisių:</p> <p>Valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių mokymai neatitinka 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visiškos atsakomybės už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą, prisiėmimą:</p> <p>a) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas școală postliceală, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo anksčiau nei 2007 m. sausio 1 d.;</p> <p>b) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo anksčiau nei 2003 m. spalio 1 d.;</p> <p>c) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad mokymai prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.“</p>	<p>pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių rengimas neatitinka šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visiškos atsakomybės už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą prisiėmimą:</p> <p>1) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas școală postliceală, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2007 m. sausio 1 d.;</p> <p>2) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.;</p> <p>3) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.</p>		
<p>26. 34 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Pagrindinį odontologinį rengimą turi sudaryti</p>	<p>Įstatymo projekto 32 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Pagrindinį gydytojų odontologų rengimą sudaro ne</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>iš viso bent penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomaigali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurias turi sudaryti bent 5 000 valandų nuolatinio teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent V priedo 5.3.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomas rengimas pripažįstamas kaip esantis lygiaverčio lygio, arba kurią prižiūri universitetas.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.3.1. punkte pateiktame sąrašo dalinio pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.</p> <p>Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“</p>	<p>trumpesnės kaip penkerių metų trukmės nuolatinės formos studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 5 000 valandų teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent šio įstatymo 3 priedo 3.3.1 papunktyje nurodytą studijų programą, universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, vykdančioje lygiavertes studijas arba prižiūrimoje universiteto.</p>		
<p>27. 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Į specializuotą odontologinį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigusius patvirtintą 34 straipsnyje nurodytą pagrindinio odontologinio rengimo programą arba turinčius 23 ir 37 straipsniuose nurodytus dokumentus.“;</p>	<p>Įstatymo projekto 33 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į gydytojų odontologų specialistų studijas priimami asmenys, baigę šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį gydytojų odontologų rengimą arba turintys šio įstatymo 21 ir 35 straipsniuose nurodytus dokumentus.</p>	Visiškas	
<p>b) 2 dalis iš dalies keičiama taip: i) antra pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Specializuoto odontologinio rengimo pagal</p>	<p>Įstatymo projekto 33 straipsnio 3 dalis</p> <p>3. Gydytojų odontologų specialistų rengimo pagal nuolatinę studijų formą trukmė turi būti ne trumpesnė</p>	Visiškas	

nuolatinio mokymo programą kursų trukmė yra bent treji metai ir juos prižiūri kompetentingos institucijos ar įstaigos. Tai apima gydytojo odontologo, rengiamo tapti specialistu, asmeninį dalyvavimą atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybę.“;	kaip treji metai ir jas turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Į gydytojų odontologų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo odontologo asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.		
ii) trečia pastraipa išbraukiama;	Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 31 str. 4 dalis, perkeltanti Direktyvos 2005/36/EB 35 str. 2 punkto trečią pastraipą, yra išbrauktas, tačiau jo įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija	Visiškas	
c) pridedamos šios dalys: „4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl 2 dalyje nurodytos būtinos mokymo kursų trukmės pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą. 5. Siekiant tinkamai atsižvelgti į nacionalinės teisės aktų pokyčius ir siekiant atnaujinti šią direktyvą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl naujų odontologų specialybių, kurios yra bendros bent dviejuose penktadaliuose valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.3.3. punktą.“			Direktyvos 2013/55/ES 27 straipsnio c) dalies nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai
28. 37 straipsnis papildomas šiomis dalimis: „3. Valstybės narės pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal 21 straipsnį, jei pareiškėjai savo mokymus pradėjo vėliausiai 2016 m. sausio 18 d. 4. Kiekviena valstybė narė pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą	Įstatymo projekto 35 straipsnio 9-11 dalys 9. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal šio įstatymo 18 straipsnį, jei asmuo studijas pradėjo iki 2016 m. sausio 18 d. 10. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą,	Visiškas	

<p>Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo savo universitetinį medicinos rengimą nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.</p> <p>Pažymėjime turi būti patvirtinta, kad įvykdytos šios sąlygos:</p> <p>a) aptariamas specialistas sėkmingai užbaigė bent trejus metus trukusias studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos pažymėjime pripažino, kad jos lygiavertės 34 straipsnyje nurodytiems mokymams;</p> <p>b) aptariamas specialistas veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje 36 straipsnyje nurodyta veikla bent trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo dienos;</p> <p>c) aptariamam specialistui leista užsiimti 36 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.3.2 punkte Ispanijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.“</p>	<p>išduotą Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.</p> <p>11. Šio straipsnio 10 dalyje nurodytas pažymėjimas patvirtina, kad įvykdytos šios sąlygos:</p> <p>1) asmuo sėkmingai užbaigė ne trumpesnes kaip trejų metų studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos išduotu pažymėjimu pripažino, kad jos lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui;</p> <p>2) asmuo veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;</p> <p>3) asmuo gali užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Ispanijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojais.</p>		
<p>29. 38 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro iš viso bent penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal nuolatinio mokymo programą, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais, ir apimančios bent V priedo 5.4.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje suteikiamas išsilavinimas, pripažintas kaip esantis lygiavertčio lygio, arba kurią prižiūri</p>	<p>Įstatymo projekto 36 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro nuolatinės studijų formos ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais ir kurios apima bent šio įstatymo 3 priedo 3.4.1 papunktyje nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomos lygiavertės studijos arba kurią prižiūri universitetas.</p>	Visiškas	

<p>universitetas.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.4.1. punkte nustatytame sąraše, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.</p> <p>Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“;</p> <p>b) 3 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„3. Veterinarijos gydytojo rengimas turi užtikrinti, kad specialistas įgytų šias žinias ir įgūdžius:</p> <p>a) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią Sąjungos teisę;</p> <p>b) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, taip pat įgūdžių ir kompetencijų, kurie reikalingi jų auginimui, šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir bendrai higienai užtikrinti;</p> <p>c) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (atskirai arba grupėmis) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir neskausmingą mirtį, taip pat specialių žinių apie ligas, kurios gali būti perduotos žmonėms;</p> <p>d) pakankamai žinių apie profilaktinę mediciną,</p>	<p>Įstatymo projekto 36 straipsnio 3 dalis</p> <p>3. Veterinarijos gydytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgijo:</p> <p>1) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią Europos Sąjungos teisę;</p> <p>2) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, gyvulininkystę, įskaitant bendrus įgūdžius ir kompetencijas, kurie reikalingi jų šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir higienai užtikrinti;</p> <p>3) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (atskirai arba grupėmis) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir nugaišinimą, taip pat specialių žinių apie zoonozes;</p> <p>4) pakankamai profilaktinės medicinos žinių, su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;</p> <p>5) pakankamai žinių apie pašarų ir gyvūninių maisto</p>		
---	---	--	--

<p>su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;</p> <p>e) pakankamai žinių apie higieną ir technologiją, taikomų gyvūnams skirtų maisto produktų ar gyvūninės kilmės žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamybai ir pateikimui į apyvartą, kurios suteiktų reikalingų įgūdžių ir kompetencijų suprasti šios srities gerąją patirtį ir ją paaiškinti;</p> <p>f) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų atsakingai ir pagrįstai naudoti veterinarinius vaistinius preparatus, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.“</p>	<p>produktų gamybos ir pateikimo į rinką higieną ir technologiją, šios srities gerąją praktiką ir gali ją paaiškinti;</p> <p>6) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų veterinariniams vaistiniams preparatams atsakingai ir pagrįstai naudoti, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.</p>		
<p>30. 40 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalies trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:</p> <p>„Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.5.1 punkte nustatyta sąraše, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.</p> <p>Trečioje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais.</p> <p>Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“;</p> <p>b) 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Į akušerio rengimą priimama tik įvykdžius</p>	<p>Įstatymo projekto 38 straipsnio 3 ir 4 dalys</p> <p>3. Į akušerio studijas leidžiama priimti asmenis,</p>		<p>Direktyvos 2013/55/ES 30 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai</p>

<p>vieną iš toliau nurodytų sąlygų:</p> <p>a) įgytas bent 12 metų trukęs bendrasis lavinimas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas reikalingo lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal I būdą;</p> <p>b) turimas V priedo 5.2.2 punkte nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal II būdą.“;</p> <p>c) 3 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„3. Akušerio rengimas turi užtikrinti, kad aptariamas specialistas įgytų tokių žinių ir įgūdžių:</p> <p>a) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;</p> <p>b) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių teisės aktų žinių;</p> <p>c) pakankamai bendrų medicininių žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgesio;</p> <p>d) pakankamai klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose įstaigose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis, teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama gydytojo;</p> <p>e) pakankamą supratimą apie sveikatos</p>	<p>įvykdžiusius vieną iš toliau nurodytų sąlygų:</p> <p>1) įgytas ne mažiau kaip dvylikos metų bendrasis lavinimas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą I būdą;</p> <p>2) turimas 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą II būdą.</p> <p>4. Asmuo, baigęs akušerių rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:</p> <p>1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;</p> <p>2) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių žinių, numatytų teisės aktuose;</p> <p>3) pakankamai bendrųjų medicinos žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgesio;</p> <p>4) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis, teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama medicinos gydytojo;</p> <p>5) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.</p>		
---	---	--	--

priežiūros personalo rengimą ir darbo su tokiu personalu patirtį.“			
31. 41 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip: „1. V priedo 5.5.2 punkte nurodytas akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas pagal 21 straipsnį, jei jis atitinka šiuos kriterijus: a) užbaigtas bent trejų metų trukmės akušerio rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurį sudaro bent 4 600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį; b) užbaigtas bent dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerio rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurio leidžiama siekti turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą; c) užbaigtas bent 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerio rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurio leidžiama siekti turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, ir vienerių metų profesinę praktiką, patvirtintą pažymėjimu, išduotu vadovaujantis 2 dalimi.“	Įstatymo projekto 39 straipsnio 1 ir 2 dalys 1. Šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodyti akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo 18 straipsnį. 2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas, jeigu asmuo atitinka tokius kriterijus: 1) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurį sudaro ne mažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį; 2) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymą; 3) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą ir vienerių metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis šio straipsnio 3 dalies nuostatomis.	Visiškas	
32. 43 straipsnis iš dalies keičiamas taip:	Įstatymo projekto 41 straipsnio 2 dalis	Visiškas	

<p>a) įterpiama ši dalis:</p> <p>„1a. Valstybės narės akušerių formalias kvalifikacijas pripažįsta automatiškai, jei jas turintis pareiškėjas pradėjo rengimo kursą anksčiau nei 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo į jį sąlyga pagal I būdą buvo 10 metų bendrasis išsilavinimas arba lygiavertis lygis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 5.2.2. punkte, prieš pradėdant akušerio rengimą pagal II būdą.“;</p>	<p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija automatiškai pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jį turintis asmuo pradėjo rengimą iki 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo sąlyga į jį pagal akušerio rengimo I būdą taip, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 1 punkte, buvo 10 metų bendrasis išsilavinimas, ar jam lygiavertis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 3 priedo 3.2.2. papunktyje, prieš pradėdant akušerio rengimą pagal II būdą, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 2 punkte.</p>		
<p>b) 3 dalis išbraukiama;</p>	<p>Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 39 str. 3 ir 4 dalys, perkeliančios Direktyvos 2005/36/EB 43 str. 3 dalį, yra išbraukiamos, ir jų įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (projekto lyginamasis variantas nerengiamas).</p>		
<p>c) 4 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„4.Valstybės narės pripažįsta akušerijos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:</p> <p>a) buvo išduotas Lenkijoje akušeriams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį 40 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų; ir</p> <p>b) yra patvirtintas „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>i) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas Aktas dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos</p>	<p>Įstatymo projekto 41 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymus, kurie:</p> <p>1) išduoti Lenkijoje akušeriams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir</p> <p>2) patvirtinti „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr.</p>	<p>Visiškai</p>	

<p>oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija); arba</p> <p>ii) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo dėl slaugytojo ir akušerio profesijų 53 straipsnio 3 dalimi (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija), ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta V priedo 5.5.2 punkte, žinioms ir kompetencijoms.“</p>	<p>92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija), arba</p> <p>b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 53 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.</p>		
<p>33. 44 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Vaistinininko formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti patvirtinama, kad užbaigtas bent penkerių metų trukmės rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiavertėmis ECTS</p>	<p>Įstatymo projekto 42 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į vaistinininkų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.</p>	Visiškas	

<p>kreditais, apimantis bent:</p> <p>a) ketverių metų trukmės nuolatinį teorinį ir praktinį rengimą universitete ar aukštojoje mokslo institucijoje, kurios lygis pripažintas kaip lygiavertis, arba kurią prižiūri universitetas;</p> <p>b) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių praktiką visuomenei skirtoje vaistinėje arba ligoninėje, prižiūrint tos ligoninės farmacijos skyriui.</p> <p>Šioje dalyje nurodytas rengimo ciklas turi apimti bent V priedo 5.6.1 punkte aprašytą programą. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.6.1 punkte nustatyto sąrašo pakeitimo, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą, įskaitant farmakologijos praktikos raidą.</p> <p>Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“</p>	<p>2. Vaistinininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės vaistinininkų rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, apimantis šiuos minimalius reikalavimus:</p> <p>1) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą pagal nuolatinę studijų formą universitete ar lygiavertėje aukštojo mokslo institucijoje arba prižiūrint universitetui;</p> <p>2) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių profesinę praktiką visuomenės vaistinėje arba ligoninės vaistinėje, prižiūrint farmacinės veiklos vadovui.</p> <p>3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas rengimas turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.6.1 papunktyje nurodytą studijų programą.</p>		
<p>34. 45 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, turintys universiteto ar pripažinto lygiavertio lygio farmacijos mokslo formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį 44 straipsnyje nustatytus reikalavimus, turėtų teisę verstis bent toliau išvardyta veikla, kuriai atitinkamais atvejais taikomas papildomos profesinės patirties reikalavimas:</p> <p>a) vaistinių preparatų farmacinės formos</p>	<p>Įstatymo projekto 43 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikoje asmenys, turintys universiteto ar pripažintos lygiavertės aukštosios mokyklos vaistinininko formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį šio įstatymo 42 straipsnio nuostatas, gali užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:</p> <p>1) vaistinių preparatų farmacinės formos gamyba;</p> <p>2) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>ruošimas; b) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimai; c) vaistinių preparatų tyrimai vaistinių preparatų tyrimo laboratorijoje; d) vaistinių preparatų sandėliavimas, saugojimas ir platinimas vykdant didmeninį platinimą; e) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų tiekimas, ruošimas, tyrimai, sandėliavimas, platinimas ir išdavimas visuomenei skirtose vaistinėse; f) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų ruošimas, tyrimai, sandėliavimas ir išdavimas ligoninėse; g) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimas, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą; h) pranešimas apie nepageidaujamos reakcijos į farmacijos produktus atvejus kompetentingoms institucijoms; i) individuali pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistais; j) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.“</p>	<p>3) vaistinių preparatų tyrimais jų tyrimo laboratorijoje; 4) vaistinių preparatų laikymu, saugojimu ir tiekimu vykdant didmeninį platinimą; 5) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų įsigijimu, gamyba, tyrimais, laikymu, pardavimu (išdavimu) visuomenės vaistinėse; 6) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, laikymu ir išdavimu ligoninės vaistinėse; 7) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimu, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą; 8) pranešimų apie nepageidaujamas reakcijas į farmacijos produktus teikimu kompetentingoms institucijoms; 9) individualia pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistiniais preparatais; 10) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.</p>		
<p>35. 46 straipsnis pakeičiamas taip: „46 straipsnis Architekto rengimas</p> <p>1. Architekto rengimą turi sudaryti: a) bent penkerių metų studijos pagal nuolatinio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universiteto lygio egzaminus; arba b) bent ketverių metų studijos pagal nuolatinio mokymo programą universitete arba lygiavertėje</p>	<p>Įstatymo projekto 44 straipsnio 1-4 dalys</p> <p>1. Architekto rengimą turi sudaryti: 1) ne trumpesnės kaip penkerių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus; arba 2) ne trumpesnės kaip ketverių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universiteto lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų profesinė praktika pagal 4 dalį;</p> <p>2. Architektūra turi būti pagrindinė 1 dalyje nurodytų studijų sudedamoji dalis. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrintas bent šių žinių, įgūdžių ir kompetencijų įgijimas:</p> <p>a) gebėjimas kurti architektūros projektus, kurie atitiktų estetinius ir techninius reikalavimus;</p> <p>b) pakankamos architektūros istorijos ir teorijos, susijusių menų, technologijų ir humanitarinių mokslų žinios;</p> <p>c) vaizduojamojo meno ir jo įtakos architektūros projekto kokybei žinios;</p> <p>d) pakankamos miestų projektavimo, planavimo žinios ir įgūdžiai, reikalingi planavimo procese;</p> <p>e) supratimas apie žmonių ir pastatų, pastatų ir jų aplinkos santykį ir apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;</p> <p>f) architekto profesijos ir architekto vaidmens visuomenėje supratimas, ypač rengiant socialinių veiksmų įvertinimo aprašus;</p> <p>g) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimas;</p> <p>h) konstrukcinio projektavimo ir su pastatų projektavimu susijusių konstrukcinių ir inžinerinių problemų supratimas;</p> <p>i) pakankamos žinios apie fizines problemas ir technologijas bei pastatų funkcijas, kad jų vidus būtų patogus, o patys pastatai apsaugotų nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;</p> <p>j) būtini projektavimo įgūdžiai, siekiant patenkinti</p>	<p>profesinė praktika pagal šio straipsnio 4 dalį.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų studijų programos pagrindinė dalis turi būti architektūra. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinta, kad asmuo įgytų tokių žinių, įgūdžių ir kompetencijų:</p> <p>1) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų ir estetinius, ir techninius reikalavimus;</p> <p>2) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teoriją, artimas meno šakas, technologijas ir humanitarinius mokslus;</p> <p>3) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;</p> <p>4) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;</p> <p>5) supratimą apie santykį tarp žmonių ir pastatų, tarp pastatų ir jų aplinkos, apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;</p> <p>6) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kuriuose atsižvelgiama į socialinius veiksmus;</p> <p>7) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;</p> <p>8) supratimą apie konstrukcijų projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;</p> <p>9) pakankamai žinių apie fizines problemas, technologijas ir pastatų funkcijas, kad būtų užtikrintas jų vidaus patogumas ir jie būtų apsaugoti nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;</p> <p>10) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgdamas į kainos ir statybos normų nustatytus apribojimus;</p> <p>11) pakankamai žinių apie pramonę, struktūras,</p>		
---	--	--	--

<p>pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgiant į suvaržymus, atsirandančius dėl kainos veiksnių ir statybos normų;</p> <p>k) pakankamos žinios apie pramonę, struktūras, taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.</p> <p>3. 1 ir 2 dalyse nurodyta akademinų studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiavertėmis ECTS kreditais.</p> <p>4. 1 dalies b punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vienerių metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais 2 dalyje nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje. Profesinę praktiką vertina kilmės valstybės narės kompetentinga institucija.“</p>	<p>taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta akademinų studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiavertėmis ECTS kreditais.</p> <p>4. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vienerių metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje narėje. Profesinę praktiką vertina Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.</p>		
<p>36. 47 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„47 straipsnis Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo architektų rengimo reikalavimų</p> <p>Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnį atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal 46 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs specialistas prižiūrint architektui ar architektų biurui dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip</p>	<p>Įstatymo projekto 45 straipsnis</p> <p>45 straipsnis. Architektų rengimo reikalavimų taikymo išimtis</p> <p>Nukrypstant nuo šio įstatymo 44 straipsnio, 18 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir šis rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universitetinio</p>	Visiškas	

<p>septynerius metus. Egzaminas turi būti universiteto lygio ir lygiavertis 46 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytam galutiniam egzaminui.“</p>	<p>lygio ir lygiavertis šio įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytam galutiniam egzaminui.</p>		
<p>37. 49 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) įterpiama ši dalis:</p> <p>„1a. 1 dalis taip pat taikoma į V priedo sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimo kursas pradėtas anksčiau nei 2016 m. sausio 18 d.“;</p> <p>b) pridedama ši dalis:</p> <p>„3. Kiekviena valstybė narė toliau nurodytus įrodymus savo teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti profesinę architekto veiklą: įrodymus, kad baigtas 1985 m. rugpjūčio 5 d. jau buvęs rengimas, pradėtas ne vėliau kaip 2014 m. sausio 17 d., suteikiamas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis 46 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti 48 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, išduotu profesinės asociacijos, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šios direktyvos nuostatomis.“</p>	<p>Įstatymo projekto 47 straipsnis 3 dalis</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma į šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytą sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimas prasidėjo iki 2016 m. sausio 18 d.</p> <p>Įstatymo projekto 47 straipsnio 6 dalis</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šioje dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus Lietuvos teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti architekto profesinę veiklą: įrodymus, kad baigtas nuo 1985 m. rugpjūčio 5 d. buvęs rengimas, pradėtas iki 2014 m. sausio 17 d., suteiktas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti šio įstatymo 46 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, kurį išdavė profesinė asociacija, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šio įstatymo nuostatomis.</p>	<p>Visiškas</p>	
<p>38. III antraštinėje dalyje įterpiamas šis</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 dalis ir IV skyrius</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>skyrius:</p> <p>„IIIA skyrius Automatinis pripažinimas, remiantis bendraisiais rengimo principais 49a straipsnis Bendroji rengimo struktūra 1. Taikant šį straipsnį „bendroji rengimo struktūra“ reiškia bendrą būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį, būtiną siekiant užsiimti konkrečia profesija. Bendroji rengimo struktūra nepakeičia nacionalinės rengimo programos, nebent valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę nuspręstų kitaip. Asmenims, kurie pateikia įrodymą apie tokios struktūros pagrindų įgytą kvalifikaciją, siekiantiems užsiimti profesija valstybėse narėse, kuriose ji reglamentuojama, valstybė narė suteikia teisę užsiimti profesine veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip asmenims, kuriems ji pati išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą, su sąlyga, kad tokia struktūra atitinka 2 dalyje nustatytas sąlygas. 2. Bendroji rengimo struktūra turi atitikti šias sąlygas: a) bendroji rengimo struktūra sudaro galimybes daugiau specialistų judėti iš vienos valstybės narės į kitą; b) profesija, kuriai taikoma bendroji rengimo struktūra arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių; c) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalyje valstybių narių švietimo ir rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos. Nesvarbu, ar žinios, įgūdžiai ir</p>	<p>3. Bendrieji profesinio pasirengimo pagrindai (toliau – bendrieji pasirengimo pagrindai) – visoms dėl profesinio pasirengimo pagrindų susitarusioms valstybėms narėms bendras būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinys, būtinas siekiant dirbti pagal tam tikrą profesiją.</p> <p>IV SKYRIUS PRIPAŽINIMAS, REMIANTIS BENDRAISIAIS PASIRENGIMO PAGRINDAIS IR BENDRAISIAIS PASITENGIMO TESTAIS</p> <p>Įstatymo projekto 48 straipsnis</p> <p>48 straipsnis. Bendrieji pasirengimo pagrindai</p> <p>1. Asmenims, pateikusiems įrodymą apie bendraisiais pasirengimo pagrindais įgytą profesinę kvalifikaciją ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, suteikiama teisė dirbti pagal minėtą profesiją jos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir asmenims, kuriems ji išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti bendrieji pasirengimo pagrindai turi atitikti šias sąlygas: 1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos valstybės narės į kitą; 2) profesija, kuriai jie taikomi, arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių; 3) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalyje valstybių narių švietimo ir rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir</p>		
---	---	--	--

<p>kompetencijos valstybėse narėse įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, ar kaip profesinio rengimo kursų dalis;</p> <p>d) bendroji rengimo struktūra grindžiama EKS lygiais, apibrėžtais 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacijos dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo (18) II priede;</p> <p>e) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitą bendrąją rengimo struktūrą ir nėra automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies III skyrių;</p> <p>f) bendroji rengimo struktūra buvo parengta skaidriais pagrindais vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>g) taikant bendrąją rengimo struktūrą, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti tokiai struktūrai priklausančios profesinės kvalifikacijos prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.</p> <p>3. Sąjungos lygio profesinės organizacijos ir nacionalinės profesinės organizacijos ar kompetentingos institucijos iš bent trečdalis valstybių narių gali pateikti Komisijai pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo struktūrų, kurie atitinka 2 dalyje nustatytas sąlygas.</p> <p>4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl bendrosios rengimo struktūros nustatymo konkrečiai profesijai remiantis šio straipsnio 2 dalyje nustatytomis sąlygomis.</p> <p>5. Valstybė narė atleidžiama nuo pareigos savo</p>	<p>kompetencijos. Žinios, įgūdžiai ir kompetencijos valstybėse narėse gali būti įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje ar kaip profesinio mokymo kursų dalis;</p> <p>4) būti grindžiami Lietuvos kvalifikacijų sandaros lygiais, kurie vadovaujantis Europos kvalifikacijų sandara, apibrėžti Lietuvos kvalifikacijų sandaros apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės;</p> <p>5) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitus bendruosius pasirengimo pagrindus ir nėra pripažįstama pagal automatinį profesinės kvalifikacijos pripažinimo principą vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriumi;</p> <p>6) buvo sudaryta vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>7) juos taikant, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti profesinės kvalifikacijos, atitinkančios šių pagrindų reikalavimus, prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.</p> <p>3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.</p> <p>4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2</p>		
--	---	--	--

<p>teritorijoje įvesti 4 dalyje nurodytą bendrąją rengimo struktūrą ir pareigos suteikti automatinį pripažinimą pagal tą bendrąją rengimo struktūrą įgytoms profesinėms kvalifikacijoms, jei įvykdoma viena iš šių sąlygų:</p> <p>a) valstybės narės teritorijoje nėra švietimo ar mokslo institucijų, kurios siūlytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;</p> <p>b) bendrosios rengimo struktūros taikymas darytų neigiamą poveikį valstybės narės švietimo ir profesinio mokymo sistemos organizavimui;</p> <p>c) yra esminių skirtumų tarp bendrosios rengimo struktūros ir valstybės narės teritorijoje reikalaujamo rengimo, ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.</p> <p>6. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša:</p> <p>a) nacionalines kvalifikacijas ir, kai taikoma, nacionalinius profesinius vardus, kurie atitinka bendrąją rengimo struktūrą; arba</p> <p>b) 5 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikiant pagrindimą, kurios sąlygos pagal 5 dalį buvo įvykdytos. Komisija per tris mėnesius gali paprašyti pateikti papildomą paaiškinimą, jei ji mano, kad valstybė narė nepateikė tinkamo paaiškinimo, kad įvykdyta viena iš šių sąlygų, arba jei tas paaiškinimas buvo nepakankamas. Valstybė narė į tokį prašymą turi atsakyti per tris mėnesius.</p> <p>Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriame išvardijamos nacionalinės profesinės</p>	<p>dalyje nustatytas sąlygas, jei yra nors viena iš šių sąlygų:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje nėra švietimo institucijų, kurios vykdytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;</p> <p>2) bendrųjų pasirengimo pagrindų taikymas darytų neigiamą poveikį Lietuvos Respublikos švietimo sistemos organizavimui;</p> <p>3) yra esminių skirtumų tarp bendrųjų pasirengimo pagrindų ir Lietuvos Respublikoje reikalaujamo rengimo, ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų nustatymo įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:</p> <p>1) profesines kvalifikacijas ir, kai taikoma, profesinius vardus, kurie atitinka bendruosius pasirengimo pagrindus arba</p> <p>2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.</p> <p>6. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne jos specializacija jau automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies III skyrių.</p>		
--	--	--	--

<p>kvalifikacijos ir nacionaliniai profesiniai vardai, kurie pagal bendrąją rengimo struktūrą, priimtą pagal 4 dalį, pripažįstami automatiškai.</p> <p>7. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne susijusi specializacija, jau automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies III skyrių.</p>			
<p>49b straipsnis Bendrieji rengimo testai</p> <p>1. Taikant šį straipsnį „bendrasis rengimo testas“ reiškia standartizuotą tinkamumo testą, kuris naudojamas visose dalyvaujančiose valstybėse narėse ir taikomas tik asmenims, turintiems konkrečią profesinę kvalifikaciją. Tokio testo išlaikymas valstybėje narėje suteikia teisę asmeniui, turinčiam tam tikrą profesinę kvalifikaciją, užsiimti profesine veikla bet kurioje priimančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.</p> <p>2. Bendrasis rengimo testas turi atitikti šias sąlygas:</p> <p>a) bendrasis rengimo testas sudaro galimybių daugiau specialistų judėti iš vienos valstybės narės į kitą;</p> <p>b) profesija, kuriai taikomas bendrasis rengimo testas, yra reglamentuojama, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 2 dalis ir 49 straipsnis</p> <p>2. Bendrasis profesinio pasirengimo testas (toliau – bendrasis pasirengimo testas) – tam tikrą profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims skirtas standartizuotas profesinio tinkamumo testas, naudojamas visose susitarusiose dėl tokio testo sudarymo valstybėse narėse.</p> <p>Įstatymo projekto 49 straipsnis</p> <p>49 straipsnis. Bendrieji parengimo testai</p> <p>1. Asmeniui, išlaikiusiam bendrąjį pasirengimo testą ir turinčiam atitinkamą profesinę kvalifikaciją, yra suteikiama teisė užsiimti profesine veikla bet kurioje dalyvaujančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.</p> <p>2. Bendrasis pasirengimo testas turi atitikti šias sąlygas:</p> <p>1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės į kitą;</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>c) bendrasis rengimo testas sudarytas skaidriais pagrindais vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>d) bendrąjį rengimo testą gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar būtų joje prisiregistravę.</p> <p>3. Sąjungos lygio profesinės organizacijos ir nacionalinės profesinės organizacijos ar kompetentingos institucijos iš bent trečdaliao valstybių narių gali pateikti Komisijai pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo testų, kurie atitinka 2 dalyje nustatytas sąlygas.</p> <p>4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 57c straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus dėl bendrųjų rengimo testų turinio ir sąlygų, kuriomis jie gali būti laikomi ir išlaikomi.</p> <p>5. Valstybė narė atleidžiama nuo pareigos savo teritorijoje rengti 4 dalyje nurodytą bendrąjį rengimo testą ir pareigos suteikti automatinį pripažinimą specialistams, kurie išlaikė tą bendrąjį rengimo testą, jei įvykdoma viena šių sąlygų:</p> <p>a) atitinkama profesija tos valstybės narės teritorijoje neregamentuojama;</p> <p>b) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sušvelnina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama tos valstybės narės teritorijoje;</p> <p>c) bendrojo rengimo testo turinys suteiktų daug mažiau patrauklias galimybes verstis šia profesija, palyginti su nacionaliniais reikalavimais.</p>	<p>2) profesija, kuriai taikomas bendrasis pasirengimo testas, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;</p> <p>3) bendrasis pasirengimo testas sudarytas pagal atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>4) ji gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar būtų joje prisiregistravę.</p> <p>3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.</p> <p>4. Lietuvos Respublika atleidžiama nuo pareigos rengti bendrąjį pasirengimo testą, atitinkantį šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms sąlygoms, ir pareigos suteikti automatinį pripažinimą asmenims, kurie išlaikė tą bendrąjį pasirengimo testą, jei įvykdoma viena šių sąlygų:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje atitinkama profesija neregamentuojama;</p> <p>2) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sumažina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama Lietuvos Respublikoje;</p> <p>3) bendrojo pasirengimo testo turinys suteiktų daug</p>		
---	--	--	--

<p>6. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša:</p> <p>a) apie savo pajėgumus rengti tokius testus; arba</p> <p>b) 5 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikiant pagrindimą, kurios sąlygos pagal 5 dalį buvo įvykdytos. Komisija per tris mėnesius gali paprašyti pateikti papildomą paaiškinimą, jei ji mano, kad valstybė narė nepateikė tinkamo paaiškinimo, kad įvykdoma viena iš šių sąlygų, arba jei tas paaiškinimas nepakankamas. Valstybė narė į tokį prašymą turi atsakyti per tris mėnesius. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriame pateikiamas valstybių narių, kuriose turi būti rengiami pagal 4 dalį patvirtinti bendrojo rengimo testai, sąrašas, tų testų dažnumas per kalendorinius metus ir kitos procedūros, būtinos rengiant bendrojo rengimo testus visose valstybėse narėse.</p>	<p>mažiau patrauklias galimybes dirbti pagal atitinkamą profesiją, palyginti su reikalavimais Lietuvos Respublikoje.</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo testų turinio ir organizavimo sąlygų įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:</p> <p>1) savo pajėgumus rengti tokius testus arba</p> <p>2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.</p>		
<p>39. 50 straipsnyje įterpiamos šios dalys:</p> <p>„3a. Iškilus pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali reikalauti valstybės narės kompetentingas institucijas patvirtinti, kad pareiškėjui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė užsiimti profesija dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl baudžiamojo nusižengimo, susijusio su bet kokia jo ir (arba) jos profesine veikla.</p> <p>3b. Įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos informacija pagal šį straipsnį keičiasi per IMI.“</p>	<p>Įstatymo projekto 50 straipsnio 6-7 dalys</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalauti kitos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti, kad asmeniui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė dirbti pagal profesiją dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl padarytos nusikalstamos veikos, susijusios su bet kokia to asmens profesine veikla.</p> <p>7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šiame straipsnyje nurodyta informacija keičiasi per IMI.</p>	Visiškas	
<p>40. 52 straipsnis papildomas šia dalimi:</p>	<p>Įstatymo projekto 52 straipsnio 4 dalies</p>	Visiškas	

<p>„3. Valstybė narė gali nesuteikti teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei ji apie tokią asociaciją ar organizaciją nepranešė Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal 3 straipsnio 2 dalį.“</p>	<p>4. Lietuvos Respublika nesuteikia teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių neatliko pareigos pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsnio 11 dalimi.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punktas</p> <p>11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažintas asociacijas ir organizacijas, jeigu tokių yra, kaip jos apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje, bei apie narystės šiose asociacijose ir organizacijose reikalavimus</p> <p>Įstatymo projekto 4 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.</p>		
<p>41. 53 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„53 straipsnis Kalbų mokėjimas</p> <p>1. Specialistai, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti kalbas, būtinas užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje.</p> <p>2. Valstybė narė užtikrina, kad 1 dalyje nustatytos pareigos atitiktų įvykdymo kontrolę atliktą už</p>	<p>Įstatymo projekto 54 straipsnis</p> <p>54 straipsnis. Lietuvių kalbos mokėjimas</p> <p>1. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>tai atsakingos kompetentingos institucijos arba ji būtų vykdoma joms prižiūrint ir kad ši kontrolė apsiribotų priimančiosios valstybės narės vienos oficialiosios kalbos mokėjimo tikrinimu arba priimančiosios valstybės narės vienos administracinės kalbos mokėjimo tikrinimu, su sąlyga, kad ta administracinė kalba taip pat yra oficialioji Sąjungos kalba.</p> <p>3. Pagal 2 dalį vykdomas tikrinimas gali būti paskirtas tuo atveju, jei profesija, kuria bus užsiimama, daro poveikį pacientų saugumui. Tikrinimas gali būti paskirtas ir kitų profesijų atžvilgiu, kai yra didelių ir konkrečių abejonių dėl tinkamo specialisto kalbos mokėjimo jam siekiant užsiimti pageidaujama profesine veikla.</p> <p>Kalbos mokėjimą galima tikrinti tik po to, kai išduodama Europos profesinė kortelė pagal 4d straipsnį, arba atitinkamai po to, kai pripažįstama profesinė kvalifikacija.</p> <p>4. Kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria ketinama užsiimti. Atitinkamam specialistui turi būti leidžiama tokio tikrinimo rezultatus apskųsti remiantis nacionaline teise.“</p>	<p>asmenims mokėti lietuvių kalbą įvykdymo kontrolę atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos arba ji gali būti vykdoma joms prižiūrint.</p> <p>3. Lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.</p> <p>4. Šio straipsnio 2 dalyje numatytas lietuvių kalbos tikrinimas gali būti atliekamas, jei profesija, kuria ketina užsiimti asmuo, daro poveikį pacientų saugumui. Kalbos tikrinimas gali būti atliekamas ir kitų profesijų atžvilgiu, kai kyla pagrįstų abejonių dėl asmens tinkamo kalbos mokėjimo norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvoje.</p> <p>5. Asmens lietuvių kalbos mokėjimas gali būti tikrinamas tik išdavus Europos profesinę kortelę pagal šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalį arba atitinkamai pripažinus jo profesinę kvalifikaciją.</p> <p>6. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria asmuo ketina užsiimti Lietuvoje.</p> <p>7. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymų nustatyta tvarka.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p>		
---	---	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro</p>		
--	--	--	--

	<p>įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p>		
<p>42. IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis straipsnis:</p> <p>„55a straipsnis Profesinės praktikos pripažinimas</p> <p>1. Jei užsiimti reglamentuojama profesija kilmės valstybėje narėje leidžiama tik baigus profesinę praktiką, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą suteikti leidimą užsiimti reglamentuojama profesija, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad praktika atitinka 2 dalyje nurodytas paskelbtas gaires, bei atsižvelgia į trečiojoje šalyje atliktą profesinę praktiką. Vis dėlto valstybės narės gali nacionalinės teisės aktuose nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą.</p> <p>2. Profesinės praktikos pripažinimas nepakeičia nustatytų reikalavimų išlaikyti egzaminą tam, kad būtų suteikta teisė užsiimti aptariama profesija. Kompetentingos institucijos paskelbia profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo ir pripažinimo gaires, visų pirma dėl profesinės praktikos vadovo vaidmens.“</p>	<p>Įstatymo projekto 57 straipsnis</p> <p>57 straipsnis. Profesinės praktikos pripažinimas</p> <p>1. Jei Lietuvos Respublikoje leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją tik baigus profesinę praktiką, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad tokia praktika atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytas taisykles, ir atsižvelgia į asmens trečiojoje šalyje atliktą profesinę praktiką.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos teisės aktuose gali nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą ir priima taisykles dėl profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo ir pripažinimo, įskaitant profesinės praktikos vadovo vaidmenį.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinės praktikos pripažinimas nekeičia Lietuvos Respublikoje nustatytų reikalavimų tam, kad būtų suteikta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.</p> <p>Įstatymo Nr. IX-2066 pakeitimo projektas</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie</p>	Iš dalies	

	<p>Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro</p>		
--	---	--	--

	įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas		
43. V antraštinės dalies pavadinimas pakeičiamas taip: „V ANTRAŠTINĖ DALIS ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS IR ATSAKOMYBĖ PILIEČIAMS UŽ ĮGYVENDINIMĄ	Įstatymo projekto V dalis ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS	Visiškas	
44. 56 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip: „Kilmės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas ar baudžiamąsias sankcijas, kurių imtasi, arba bet kokias kitas rimtas, specifines aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių pagal šią direktyvą vykdomai veiklai. Tą darydamos jos laikosi asmens duomenų apsaugos taisyklių, numatytų direktyvose 95/46/EB ir 2002/58/EB.“;	Įstatymo projekto 58 straipsnio 2 ir 3 dalys 2. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas, baudžiamąsias sankcijas arba kitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių šio įstatymo nustatyta veiklai. 3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos ir keisdamosi informacija su kilmės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, vadovaujasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo ir Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo nuostatomis.	Visiškas	
b) įterpiama ši dalis: „2a. Taikant 1 ir 2 dalis, kompetentingos institucijos naudoja IMI.“;	Įstatymo projekto 58 straipsnio 5 dalis 5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šio straipsnio 1–4 dalių nuostatomis, keisdamosi informacija naudoja IMI.		
c) 4 dalis pakeičiama taip: „4. Kiekviena valstybė narė paskiria koordinatorių 1 dalyje nurodytai kompetentingų institucijų veiklai ir apie tai informuoja kitas	Įstatymo projekto 59 straipsnio 1, 2, 3 dalys		

<p>valstybes nares ir Komisija.</p> <p>Koordinatoriaus uždutys yra šios:</p> <p>a) skatinti vienodai taikyti šią direktyvą;</p> <p>b) rinkti visą informaciją, kuri svarbi šios direktyvos taikymui, kaip antai apie sąlygas, nustatytas galimybei užsiimti reglamentuojamomis profesijomis valstybėse narėse;</p> <p>c) nagrinėti pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo struktūrų ir bendrųjų rengimo testų;</p> <p>d) keistis informacija ir geriausia praktika siekiant optimizuoti tęstinį kvalifikacijos tobulinimą valstybėse narėse;</p> <p>e) keistis informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant 14 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones.</p> <p>Atlikti šios dalies b punkte nurodytą uždutį koordinatoriai gali prašyti pagalbos iš 57b straipsnyje nurodytų pagalbos centrų.“</p>	<p>1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija paskiria profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių ir praneša apie tai Europos Komisijai, taip pat kitoms valstybėms narėms.</p> <p>2. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius:</p> <p>1) koordinuoja Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų veiklą įgyvendinant šio įstatymo nuostatas;</p> <p>2) renka informaciją, kuri reikalinga šio įstatymo nuostatomis įgyvendinti;</p> <p>3) praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai apie Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas ir reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančias asociacijas, nurodytas šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje;</p> <p>4) dalyvauja Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komiteto veikloje;</p> <p>5) nagrinėja pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo sandarų ir bendrųjų rengimo testų, kurie numatyti šio įstatymo 48 ir 49 straipsniuose;</p> <p>6) keičiasi informacija ir geriausia praktika, siekdamas Lietuvos Respublikoje optimizuoti tęstinį kvalifikacijos tobulinimą asmenims, kurių turimoms profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius;</p> <p>7) keičiasi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant šio įstatymo 16 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones;</p> <p>8) teikia prašymus Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetui dėl atsiradusių sunkumų konkrečioje srityje taikant šio įstatymo nuostatas;</p> <p>9) sudaro reglamentuojamų profesijų sąrašą; jį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija;</p> <p>10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos</p>		
--	---	--	--

	<p>Respublikoje reglamentuojamų profesijų, reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;</p> <p>11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažintas asociacijas ir organizacijas, jeigu tokių yra, kaip jos apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje, bei apie narystės šiose asociacijose ir organizacijose reikalavimus;</p> <p>12) inicijuoja įvairių klausimų dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo sprendimą;</p> <p>13) pagal kompetenciją užtikrina vienodą šio įstatymo nuostatų taikymą.</p> <p>3. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinаторius turi teisę gauti informaciją iš Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ar reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančių asociacijų, nurodytų šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje, ir 62 straipsnyje nurodyto pagalbos centro šio straipsnio 2 dalyje numatytoms pareigoms atlikti.</p>		
<p>45. Įterpiamas šis straipsnis:</p> <p>„56a straipsnis</p> <p>Įspėjimo mechanizmas</p> <p>1. Valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie specialistą, kurio galimybes užsiimti toliau išvardytomis veiklomis tos valstybės narės teritorijoje nacionalinės valdžios institucijos arba teismai apribojo arba visiškai arba iš dalies uždraudė (net jei tai būtų laikinai):</p> <p>a) medicinos gydytojo ir šeimos gydytojo,</p>	<p>Įstatymo projekto 61 straipsnis</p> <p>61 straipsnis. Įspėjimo sistema</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenį, kurio galimybes Lietuvos Respublikoje užsiimti šio straipsnio 2 dalyje išvardytomis profesinėmis veiklomis Lietuvos Respublikos institucijos ar teismai apribojo arba visiškai ar iš dalies uždraudė (net jei tai būtų laikinai).</p> <p>2. Įspėjimas išsiunčiamas apie asmenis, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, ir užsiimančius šiomis profesinėmis veiklomis:</p>	Iš dalies	

<p>turinčio V priedo 5.1.1. ir 5.1.4 punktuose nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>b) medicinos gydytojo specialisto, turinčio V priedo 5.1.3 punkte nurodytą kvalifikaciją;</p> <p>c) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio V priedo 5.2.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>d) gydytojo odontologo, turinčio V priedo 5.3.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>e) odontologo specialisto, turinčio V priedo 5.3.3 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>f) veterinarijos gydytojo, turinčio V priedo 5.4.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>g) akušerio, turinčio V priedo 5.5.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>h) vaistinininko, turinčio V priedo 5.6.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>i) VII priedo 2 punkte nurodyto pažymėjimo turėtojo, liudijančio, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka atitinkamai 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 arba 44 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei V priedo 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 punktuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;</p> <p>j) pažymėjimo apie įgytas teises turėtojo, kaip nurodyta 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 ir 43a straipsniuose;</p> <p>k) kitų specialistų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai specialistas užsiima toje valstybėje narėje reglamentuojama profesija;</p>	<p>1) pagrindinio medicinos rengimo gydytojo ir šeimos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.1. ir 3.1.4 papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>2) gydytojo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje nurodytą kvalifikaciją;</p> <p>3) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>4) gydytojo odontologo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>5) gydytojo odontologo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.3 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>6) veterinarijos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.4.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>7) akušerio, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>8) vaistinininko, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>9) asmens, turinčio šio įstatymo 5 priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą, įrodantį, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ar 42 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei šio įstatymo 3 priedo 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;</p> <p>10) asmens, turinčio pažymėjimą apie įgytas teises, kaip nurodyta šio įstatymo 21, 25, 27, 31, 35, 41 straipsniuose;</p> <p>11) kitų asmenų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai jie dirba Lietuvos Respublikoje</p>		
--	---	--	--

<p>1) specialistų, užsiimančių veikla, susijusia su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai specialistas užsiima toje valstybėje narėje reglamentuojama profesija.</p> <p>2. Kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytą informaciją įspėjimo būdu per IMI sistemą išsiunčia ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo specialisto galimybės visiškai arba iš dalies vykdyti profesinę veiklą arba tokią veiklą vykdyti jam uždraudžiama, priėmimo datos. Pateikiant tą informaciją nurodomi tik šie duomenys:</p> <p>a) specialisto tapatybė;</p> <p>b) atitinkamos profesijos pavadinimas;</p> <p>c) informacija apie sprendimą dėl apribojimo arba draudimo priėmusią nacionalinę valdžios instituciją arba teismą;</p> <p>d) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo sritį; ir</p> <p>e) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.</p> <p>3. Atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo priėmimo dienos įspėjimo būdu per IMI sistemą informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie specialistų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šią direktyvą ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiais aplinkybėmis naudojosi suklastotais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.</p> <p>4. Asmens duomenų tvarkymas valstybės narės keičiantis 1 ir 3 dalyse nurodyta</p>	<p>pagal reglamentuojamą profesiją;</p> <p>12) asmenų, užsiimančių veikla, susijusia su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai asmuo dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją.</p> <p>3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas pateikti kitoms valstybėms narėms šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją ir ją tvarkyti.</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos naudoja Lietuvos Respublikos registruose ir informacinėse sistemose tvarkoma informacija apie paskirtus draudimus asmenims, užsiimantiems veikla, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, ir šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms.</p> <p>5. Įspėjimo sistemos organizavimo tvarką ir informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, tvarkymo procedūras nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją per IMI turi išsiųsti ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo asmens galimybės visiškai arba iš dalies užsiimti profesine veikla arba užsiimti tokia veikla jam uždraudžiama, priėmimo datos.</p> <p>7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siųsdamos įspėjimą apie asmenis, kuriems apribotos galimybės arba uždrausta užsiimti šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis profesinėmis veiklomis, pateikia tik šiuos duomenis:</p> <p>1) asmens tapatybę;</p> <p>2) atitinkamos profesijos pavadinimą;</p> <p>3) informaciją apie sprendimą dėl atitinkamos veiklos</p>		
--	---	--	--

<p>informacija vykdomas laikantis direktyvų 95/46/EB ir 2002/58/EB. Komisija asmens duomenis tvarko laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 45/2001.</p> <p>5. Kai nustoja galioti 1 dalyje nurodytas draudimas arba apribojimas, apie tai nedelsiant informuojamos visų valstybių narių kompetentingos institucijos. Tuo tikslu valstybės narės kompetentingos institucijos, kurios teikia informaciją pagal 1 dalį, taip pat turi informuoti ir apie galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.</p> <p>6. Valstybės narės numato, kad specialistai, apie kuriuos įspėjimai yra išsiųsti kitoms valstybėms narėms, būtų raštu informuoti apie sprendimus dėl įspėjimo tuo pačiu metu, kai buvo išsiųstas įspėjimas, galėtų apskusti sprendimą pagal nacionalinę teisę arba prašyti tokius sprendimus pakeisti ir turėtų teisę į dėl kitoms valstybėms narėms išsiųsto neteisingo įspėjimo patirtos žalos atlyginimą – tokiais atvejais įspėjimo sprendime turi būti nurodyta, kad specialistas yra inicijavęs procesą dėl sprendimo dėl įspėjimo.</p> <p>7. Duomenys apie įspėjimus IMI sistemoje gali būti tvarkomi įspėjimų galiojimo laikotarpiu. Įspėjimai ištrinami per tris dienas nuo sprendimo juos panaikinti priėmimo dienos arba nuo 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos.</p> <p>8. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl įspėjimo mechanizmo taikymo. Į tuos įgyvendinimo aktus įtraukiamos nuostatos dėl valdžios institucijų, įgaliotų siųsti arba gauti įspėjimus, dėl įspėjimų atšaukimo ir panaikinimo ir dėl priemonių, skirtų užtikrinti duomenų</p>	<p>apribojimo arba draudimo priėmusią Lietuvos Respublikos instituciją arba teisumą;</p> <p>4) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo sritį ir</p> <p>5) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.</p> <p>8. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo priėmimo dienos per IMI informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šio įstatymo nuostatas ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiomis aplinkybėmis naudojosi suklustotais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.</p> <p>9. Nustojus galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytam atitinkamos veiklos draudimui arba apribojimui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per IMI apie tai nedelsdama, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną informuoja visų valstybių narių kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, pateikusi informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat informuoja ir apie veiklos draudimo ar apribojimo galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.</p> <p>10. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siųsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, apie asmenis kitoms valstybėms narėms, tuo pačiu metu turi informuoti tuos asmenis apie jų teisę apskusti sprendimą, jį pakeisti ir gauti patirtos žalos atlyginimą.</p> <p>11. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siųsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, privalo nurodyti, kad asmuo, apie kurį yra siunčiamas įspėjimas, gali inicijuoti procesą dėl neteisingo įspėjimo apskundimo.</p>		
--	--	--	--

<p>tvarkymo saugumą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“</p>	<p>12. Duomenys apie įspėjimus IMI gali būti tvarkomi įspėjimų galiojimo laikotarpiu.</p> <p>13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per tris dienas nuo sprendimo panaikinti įspėjimą priėmimo arba nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos ištrina įspėjimą IMI.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p>		
--	--	--	--

	Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas		
46. 57 straipsnis pakeičiamas taip: „57 straipsnis Centrinė internetinė prieiga prie informacijos 1. Valstybės narės užtikrina, kad 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (19) 6 straipsnyje nurodytuose kontaktiniuose centruose internetu būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija: a) valstybės narės visų reglamentuojamų profesijų sąrašas, įskaitant už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir 57b straipsnyje nurodytų pagalbos centrų kontaktinius duomenis; b) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, tos kortelės veikimas, įskaitant visus specialistų mokėtinus mokesčius, ir tą kortelę išduoti kompetentingos institucijos; c) visų profesijų, kurioms valstybės narės pagal savo nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus taiko 7 straipsnio 4 dalį, sąrašas; d) reglamentuojamo rengimo ir 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas; e) valstybės narės reglamentuojamoms profesijoms taikomi 7, 50, 51 ir 53 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus piliečių mokėtinus mokesčius ir kompetentingoms institucijoms pateiktinus	Įstatymo projekto 63 straipsnis 63 straipsnis. Kontaktinis centras 1. Lietuvos Respublikos kontaktinis centras (toliau – Kontaktinis centras), įsteigtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatomis, užtikrina, kad savo portale būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija: 1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašas, taip pat už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir visų valstybių narių pagalbos centrų kontaktiniai duomenys; 2) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, minėtos kortelės veikimas, įskaitant visus asmenų mokėtinus mokesčius, ir tą kortelę išduodančios kompetentingos institucijos; 3) visų profesijų, kurioms Lietuvos Respublikoje yra taikomas šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalis, sąrašas; 4) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas; 5) Lietuvos Respublikos reglamentuojamoms profesijoms taikomi šio įstatymo 9, 50, 51 ir 54 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus susijusius Lietuvos Respublikos piliečių mokėtinus mokesčius ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms pateiktinus dokumentus; 6) informacija, kaip, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti	Iš dalies	

<p>dokumentus;</p> <p>f) informacija, kaip, remiantis nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti pagal šią direktyvą priimtus kompetentingų institucijų sprendimus.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis bei būtų nuolat atnaujinama.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta kiek įmanoma greičiau.</p> <p>4. Valstybės narės ir Komisija imasi papildomų priemonių, siekdamos paskatinti kontaktinius centrus teikti 1 dalyje numatytą informaciją kitomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Tai nedaro poveikio valstybių narių teisės aktams dėl kalbų naudojimo jų teritorijoje.</p> <p>5. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.</p>	<p>pagal šį įstatymą priimtus Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimus.</p> <p>2. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama. Esant galimybei šio straipsnio 1 dalyje numatytą informaciją teikia kitomis oficialiosiomis ES kalbomis.</p> <p>3. Kontaktinis centras užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.</p> <p>4. Kontaktinis centras bendradarbiauja su kitų valstybių narių kontaktiniais centrais ir su Europos Komisija šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.</p> <p>5. Kontaktinio centro veikla šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms funkcijoms atlikti yra finansuojama iš Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.</p> <p>Nutarimo Nr. 1702 pakeitimo projektas</p>		
<p>47. Įterpiami šie straipsniai:</p> <p>„57a straipsnis</p> <p>Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šioje direktyvoje reglamentuojamais dalykais, būtų lengvai įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis atitinkamuose kontaktiniuose centruose arba atitinkamose kompetentingose institucijose. Tai netrukdo</p>	<p>Įstatymo projekto 65 straipsnis</p> <p>65 straipsnis. Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir Kontaktinis centras užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šiame įstatyme nustatytais dalykais, būtų įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis, ir naudoja technines priemones, leidžiančias tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais</p>	Visiškas	

<p>valstybių narių kompetentingoms institucijoms vėliau prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, jei kyla pagrįstų abejonių ir kai tai yra griežtai būtina.</p> <p>2. 1 dalis netaikoma adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar tinkamumo testo atlikimui.</p> <p>3. Kai yra pagrįsta, jog valstybės narės prašytų saugaus elektroninio parašo, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (20) 2 straipsnio 2 punkte, siekiant atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas procedūras, valstybės narės priima elektroninius parašus, atitinkančius 2009 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2009/767/EB, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje nustatomos priemonės procedūroms, atliekamoms naudojantis elektroninėmis priemonėmis ir kontaktinių centrų paslaugomis, palengvinti (21), ir suteikia technines priemones tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais, kaip nustatyta 2011 m. vasario 25 d. Komisijos sprendime 2011/130/ES, kuriuo nustatomi būtinieji dokumentų, kompetentingų institucijų pasirašomų elektroniniu būdu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje, tarptautinio tvarkymo reikalavimai (22).</p> <p>4. Visos procedūros vykdomos pagal Direktyvos 2006/123/EB 8 straipsnį dėl kontaktinių centrų. Šios Direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra piliečio paraiškos arba bet kokio</p>	<p>teisės aktų nustatyta tvarka.</p> <p>2. Gavus dokumentus šio straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu ir esant būtinybei ar jei kyla pagrįstų abejonių, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos profesinės adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar profesinio tinkamumo testo atlikimui.</p> <p>4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje numatytas procedūras Lietuvos Respublikoje gali būti priimamas saugus elektroninis parašas, atitinkantis Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatymo 2 straipsnio 5 dalį ir sukurtas saugia parašo formavimo įranga bei patvirtintas galiojančiu kvalifikuotu sertifikatu.</p> <p>5. Šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra asmens paraiškos arba bet kokio trūkstamo dokumento pateikimo Kontaktiniam centrui arba tiesiogiai atitinkamai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai data.</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.</p>		
---	---	--	--

<p>trūkstamo dokumento pateikimo kontaktiniam centrui arba tiesiogiai atitinkamai kompetentingai institucijai data. Bet koks prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.</p>			
<p>57b straipsnis</p> <p>Pagalbos centrai</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. paskiria pagalbos centrą, kurio paskirtis - pagalbos dėl šioje direktyvoje numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo teikimas piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrams, įskaitant informaciją apie profesijas ir užsiėmimą jomis reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus, socialinės teisės aktus ir, kai taikytina, etikos taisykles.</p> <p>2. Priimančių valstybių narių pagalbos centrai padeda piliečiams naudotis pagal šią direktyvą jiems suteikiamomis teisėmis, prireikus, bendradarbiaujant su kilmės valstybės narės pagalbos centru ir kompetentingomis institucijomis bei priimančiosios valstybės narės kontaktiniais centrais.</p> <p>3. Kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija visapusiškai bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės pagalbos centru ir prireikus kilmės valstybės narės pagalbos centru ir tokių centrų prašymu teikia jiems visą atitinkamą informaciją, laikydamosi duomenų apsaugos taisyklių, kaip nurodyta direktyvose 95/46/EB ir</p>	<p>Įstatymo projekto 62 straipsnis</p> <p>62 straipsnis. Pagalbos centras</p> <p>1. Pagalbos centro funkcijas atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.</p> <p>2. Pagalbos centras:</p> <p>1) teikia piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrams pagalbą dėl šiame įstatyme numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo, įskaitant informaciją apie profesijas ir darbą pagal jas, socialinę apsaugą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus ir, kai taikytina, profesinės etikos taisykles;</p> <p>2) padeda piliečiams įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaudamas su kilmės ar priimančios valstybės narės pagalbos centru, kompetentingomis institucijomis bei kontaktiniais centrais;</p> <p>3) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti, kai profesija, pagal kurią asmuo siekia įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, yra neregamentuojama Lietuvos Respublikoje.</p> <p>3. Pagalbos centras bendradarbiauja su kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija ar pagalbos centru ir prireikus jų prašymu teikia jiems visą atitinkamą</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>2002/58/EB.</p> <p>4. Komisijos prašymu pagalbos centrai informuoja Komisiją apie užklausimų, susijusių su jų sprendžiamais klausimais, rezultatus per du mėnesius nuo tokio prašymo gavimo.</p>	<p>informaciją, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.</p> <p>4. Pagalbos centras Europos Komisijos prašymu informuoja apie paklausimų, susijusių su sprendžiamais klausimais rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos.</p>		
<p>57c straipsnis</p> <p>Igaliojimų delegavimas</p> <p>1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.</p> <p>2. 3 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, 20 straipsnyje, 21 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje, 21a straipsnio 4 dalyje, 25 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio antroje pastraipoje, 31 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 34 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 35 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 38 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 40 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 44 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 49a straipsnio 4 dalyje ir 49b straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus,</p>	<p>Nutarimo projektas</p> <p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai</p>		

<p>kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.</p> <p>3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, 20 straipsnyje, 21 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje, 21a straipsnio 4 dalyje, 25 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio antroje pastraipoje, 31 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 34 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 35 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 38 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 40 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 44 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 49a straipsnio 4 dalyje ir 49b straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.</p> <p>4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.</p> <p>5. Pagal 3 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą, 20 straipsnį, 21 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą, 21a straipsnio 4 dalį, 25 straipsnio 5 dalį, 26 straipsnio antrą pastraipą, 31 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 34 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 35 straipsnio 4 ir 5 dalis, 38 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 40 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, 44 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 49a straipsnio 4 dalį ir 49b straipsnio 4</p>			
---	--	--	--

<p>dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.</p>			
<p>48. 58 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„58 straipsnis Komiteto procedūra</p> <p>1. Komisijai padeda profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.</p> <p>2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.“</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai.</p>		
<p>49. 59 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„59 straipsnis Skaidrumas</p> <p>1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. perduoda Komisijai jų teritorijoje esamų reglamentuojamų profesijų sąrašą, nurodydamos kiekvienos profesijos veiklą, ir reglamentuojamo rengimo, taip pat 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašą. Visi tų sąrašų pakeitimai taip pat turi būti be nepateisinamo delsimo perduodami</p>	<p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 10</p> <p>10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų, reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalies 1 punktas</p> <p>4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>Komisijai. Komisija sukuria reglamentuojamų profesijų, įskaitant bendrus kiekvienos profesijos veiklos aprašymus, duomenų bazę, kuri turi būti viešai prieinama, ir ją tvarko.</p> <p>2. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. valstybės narės pateikia Komisijai profesijų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos pagal 7 straipsnio 4 dalį turi būti patikrintos iš anksto, sąrašą. Valstybės narės nurodo Komisijai konkretų pagrindimą, dėl kurio kiekviena tų profesijų įtraukiama į tą sąrašą.</p> <p>3. Valstybės narės tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal jų teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojai apribojama teisė užsiimti profesija arba vykdyti profesinę veiklą, įskaitant naudojamasi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą, (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai) yra suderinami su toliau išvardytais principais:</p> <p>a) reikalavimai neturi būti nei tiesiogiai nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos;</p> <p>b) reikalavimai turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;</p> <p>c) reikalavimai turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei būtina tam tikslui pasiekti.</p> <p>4. 1 dalis taip pat taikoma profesijoms, kurias valstybėje narėje reglamentuoja asociacija ar organizacija, kaip apibrėžta 3 straipsnio 2 dalyje, ir bet kokiems narystės šiose asociacijose ar organizacijose reikalavimams.</p> <p>5. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. pateikia Komisijai informaciją apie</p>	<p>1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašą ir jame nurodo kiekvienos profesijos veiklą, reglamentuojamo rengimo ir Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašus;</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalies 2 punktas</p> <p>4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:</p> <p>2) profesijų ir profesinių veiklų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos pagal Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 9 straipsnio 8 dalį turi būti patikrintos iš anksto, sąrašą ir pateikia konkretų pagrindimą, dėl kurio kiekviena tų profesijų įtraukiama į tą sąrašą.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 4 dalies 1 punktas</p> <p>4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis:</p> <p>1) tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal Lietuvos Respublikos teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojai apribojama teisė pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją arba užsiimti ta profesine veikla, įskaitant naudojamasi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai), yra suderinami su toliau išvardytais principais:</p> <p>a) neturi būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl pilietybės ar gyvenamosios</p>		
--	---	--	--

<p>reikalavimus, kuriuos jos ketina palikti galioti, ir nurodo priežastis, kodėl tie reikalavimai atitinka 3 dalį. Per šešis mėnesius nuo priemonės priėmimo valstybės narės pateikia informaciją apie jų vėliau priimtus reikalavimus ir nurodo priežastis, kodėl jų reikalavimai atitinka 3 dalį.</p> <p>6. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d., o vėliau – kas dvejus metus, Komisijai taip pat pateikia ataskaitą apie panaikintus arba sušvelnintus reikalavimus.</p>	<p>vietos;</p> <p>b) turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;</p> <p>c) turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei būtina tam tikslui pasiekti;</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punktas</p> <p>11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažintas asociacijas ir organizacijas, jeigu tokių yra, kaip jos apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje, bei apie narystės šiose asociacijose ir organizacijose reikalavimus;</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 4 dalies 3 ir 4 punktai</p> <p>3) per šešis mėnesius nuo šios dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų priėmimo dienos pateikia Europos Komisijai informaciją apie juos ir nurodo priežastis, kodėl tokie reikalavimai atitinka šios dalies 1 punkte nurodytus principus;</p> <p>4) kas dvejus metus Europos Komisijai pateikia ataskaitą apie panaikintus arba mažiau ribojančius šios dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus;</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalies 1 ir 2 punktas</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis iki 2016 m. sausio 18 d Europos</p>		
--	---	--	--

	<p>Komisijai pateikia:</p> <p>1) informaciją apie Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus, kuriuos ketinama Lietuvos Respublikoje palikti galioti, ir nurodo priežastis, kodėl tie reikalavimai atitinka Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkto a–c papunkčiuose nurodytus principus;</p> <p>2) panaikintų arba mažiau ribojančių Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų ataskaitą;</p>		
<p>7. Komisija persiunčia 6 dalyje nurodytas ataskaitas kitoms valstybėms narėms, kurios per šešis mėnesius pateikia savo pastabas. Per tą patį šešių mėnesių laikotarpį Komisija dėl tų ataskaitų tariasi su suinteresuotomis šalimis, įskaitant atitinkamus specialistus.</p> <p>8. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija, Komisija pateikia suvestinę ataskaitą koordinatorių grupei, įsteigtai pagal 2007 m. kovo 19 d. Komisijos sprendimą Nr. 2007/172/EB, kuriuo įsteigiama profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių grupė (23), kuri gali teikti pastabas dėl tos ataskaitos.</p> <p>9. Atsižvelgdama į 7 ir 8 dalyse numatytas pastabas, Komisija ne vėliau kaip 2017 m. sausio 18 d. pateikia suvestinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu su papildomų iniciatyvų pasiūlymais.</p>	<p>Šių Direktyvos straipsnio dalių perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</p>		
<p>50. 60 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:</p> <p>„Nuo 2016 m. sausio 18 d. į pirmoje pastraipoje</p>	<p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Nuo 2016 m. sausio 18 d. į šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę</p>	Visiškas	

<p>nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę įtraukiama išsami informacija apie sprendimų, priimtų pagal šią direktyvą, skaičių ir tipus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal 4f straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šią direktyvą, apibūdinimą.“</p>	<p>įtraukiama išsami informacija apie sprendimų, priimtų pagal šį įstatymą, skaičių ir tipus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal šio įstatymo 6 straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šį įstatymą, apibūdinimą.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 4 dalies 5 punktas</p> <p>5) teikia informaciją Europos Komisijai apie šio įstatymo nuostatų įgyvendinimą.</p>		
<p>b) 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. sausio 18 d., o vėliau – kas penkerius metus, paskelbia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.</p> <p>Pirmojoje tokioje ataskaitoje ypatingas dėmesys skiriamas šia direktyva nustatytiems naujiems elementams ir visų pirma atsižvelgiama į šiuos aspektus:</p> <p>a) Europos profesinių kortelių veikimas;</p> <p>b) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalaujamų norint verstis III antraštinės dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, įskaitant 31 straipsnio 7 dalyje nurodytų kompetencijų sąrašą, atnaujinimas;</p> <p>c) bendrųjų rengimo struktūrų ir bendrųjų rengimo testų veikimas;</p> <p>d) specialiosios tobulinimo programos, įvestos pagal Rumunijos įstatymus ir kitus teisės aktus asmenims, turintiems formalios kvalifikacijos įrodymą, kaip nurodyta 33a straipsnyje, taip pat asmenims, turintiems aukštesniosios mokyklos lygmens formalios kvalifikacijos įrodymą, rezultatai, siekiant įvertinti poreikį peržiūrėti</p>	<p>Šios Direktyvos straipsnio dalies perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes ji skirta Europos Komisijai.</p>		

dabartines nuostatas dėl įgytų teisių režimo, taikomo Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymams. Valstybės narės pateikia visą informaciją, kuri būtina tai ataskaitai parengti.“			
51.61 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip: „Kai taikytina, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atitinkamai valstybei narei leidžiama ribotą laikotarpį nukrypti nuo atitinkamos nuostatos.“	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai		
52. II ir III priedai išbraukiami.	Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 2 ir 3 priedai, perkeliantys Direktyvos 2005/36/EB II ir III priedus, yra išbraukiami, ir jų įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (įstatymo projekto lyginamasis variantas nerengiamas).	Visiškas	
53. VII priedo 1 punktas papildomas šiuo punktu: „g) kai valstybė narė reikalauja iš savo piliečių, pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už baudžiamuosius nusižengimus.“	Įstatymo projektas 5 priedo g punktas g) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš savo piliečių, pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką.	Visiškas	
2 straipsnis Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 pakeitimas Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedo 2 punktas pakeičiamas taip: „2. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.		

2005/36/EB (24): 4a–4e straipsniai, 8 straipsnis, 21a straipsnis, 50 straipsnis, 56 straipsnis ir 56a straipsnis.			
3 straipsnis Perkėlimas į nacionalinę teisę 1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d.	Įstatymo projekto 2 straipsnis 2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas 1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2, 4–5 dalis, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d. 2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos iki įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.	Visiškas	
2. Bet kuri valstybė narė, kuri 2014 m. sausio 17 d. suteikia galimybę dalyvauti akušerių rengime pagal Direktyvos 2005/36/EB 40 straipsnio 2 dalyje nurodytą I būdą, baigus bent pirmuosius 10 metų vidurinio lavinimo kurso mokykloje, užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad tos direktyvos 40 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų reikalavimų priimti į akušerio rengimą būtų laikomasi ne vėliau kaip 2020 m. sausio 18 d.	Šios Direktyvos straipsnio dalies perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes Lietuvos Respublika tokios galimybės nesuteikia.		
3. Valstybės narės nedelsiant perduoda Komisijai 1 ir 2 dalyse nurodytų nuostatų tekstą. 4. Valstybės narės, priimdamos 1 ir 2 dalyse nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės. 5. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje patvirtintų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.	Šių Direktyvos straipsnio dalių perkelti ir įgyvendinti nereikia.		
4 straipsnis Įsigaliojimas	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia		

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.			
5 straipsnis Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms. Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia		

2015-10-14

Patikslintas

prie 5 klausimo (LRV pos.)

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius, tel.: 8 706 64 845, 8 706 64 868,
faks. 8 706 64 762, el. p. kanc@ukmin.lt, <http://www.ukmin.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2015-10-15 Nr. (34.3-182)-3-5499

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ PAKARTOTINIO TEIKIMO

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija teikia Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau kartu – Įstatymų projektai), patikslintus pagal Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2015-10-12 raštu Nr. (1.6) 2T-1383 pateiktą išvadą (toliau – išvada).

Pažymime, kad Teisingumo ministerijos pateiktoje išvadoje buvo siūlyta apsvarstyti galimybę suteikti Apeliacinei komisijai teisę motyvuotai pakeisti kompetentingų institucijų priimtus sprendimus ir numatyti kompetentingų institucijų informavimo mechanizmą. Įstatymo projekto rengėjų nuomone numatyti Apeliacinei komisijai tokią teisę nėra galimybės, nes tik kompetentingos institucijos gali priimti sprendimus dėl asmenų profesinių kvalifikacijų pripažinimo. Ši pastaba darbine tvarka buvo suderinta su išvados rengėjais.

Įstatymų projektai skelbiami Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje (TAIS).

Įstatymų projektus parengė Tarpinstitucinė darbo grupė Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti, sudaryta 2014 m. balandžio 16 d. Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymu Nr. 4-220 „Dėl darbo grupės Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti sudarymo“ (darbo grupės pirmininkė – Ūkio ministerijos Ūkio plėtros departamento Žmoniškųjų išteklių plėtros skyriaus patarėja Birutė Kindurienė, tel. 870 66 32 46, el. paštas birute.kinduriene@ukmin.lt). Darbo grupė buvo sudaryta iš kompetentingų institucijų (Aplinkos, Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo, Kultūros, Teisingumo ministerijų, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos, Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos), atsakingų už jų kompetencijai priskirtų reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimą, Europos teisės departamento ir Studijų kokybės vertinimo centro atstovų.

**DIREKTYVOS 2013/55/ES IR LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO
NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ATITIKTIES LENTELĖ**

2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacijos sistemą (IMI reglamentas)	Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo pakeitimo įstatymo projektas)	Direktyvos perkėlimo ir įgyvendinimo lygis	Pastabos
	Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstytas Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas (toliau tekste - Įstatymo projektas)		
	Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau tekste – Įstatymo Nr. IX-2066 pakeitimo projektas)		
	Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. birželio 18 d. nutarimo Nr. 637 „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo įgyvendinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Nutarimo projektas)		
	Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gruodžio 1 d. nutarimo Nr. 1702 “Dėl Paslaugų ir gaminių kontaktinio centro veiklos ir bendradarbiavimo su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis tvarkos aprašo ir statybos srities gaminių kontaktinio centro		

	<p>bendradarbiavimo su valstybės institucijomis, pagal Vyriausybės priskirtą kompetenciją nustatančiomis esminius statinių reikalavimus ir statinių techninius parametrus pagal statinių ar statybos produktų charakteristikų lygius ir klases, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Nutarimo Nr. 1702 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 15 d. įsakymo Nr. 4-486 „Dėl reglamentuojamų profesijų sąrašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-668 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. liepos 7 d. įsakymo Nr. 4-464 „Dėl asmenų, siekiančių teikti įmonių bankroto ir įmonių restruktūrizavimo administravimo paslaugas laikinai (vienkartinai) ar įsisteigus Lietuvos Respublikoje, profesinės kvalifikacijos pripažinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas)</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo „Dėl Valstybinio turizmo departamento direktoriaus 2008 m. rugsėjo 1 d. įsakymo Nr. V-61 „Dėl Gido profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gido profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti gido paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas)</p>		
--	--	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2008 m. spalio 23 d. įsakymo Nr. ISAK-2826 „Dėl Profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti ar teikti laikinas arba vienkartinės paslaugas Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos kuruojamai sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. rugsėjo 29 d. įsakymo Nr. D1-507 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2004 m. kovo 25 d. įsakymo Nr. D1-131 „Dėl Architekto diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, įgytų Europos Sąjungos valstybėje narėje, Šveicarijoje arba valstybėje, pasirašiusioje Europos ekonominės erdvės sutartį, pripažinimo Lietuvos Respublikoje taisyklių tvirtinimo“ pakeitimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2008 m. spalio 14 d. įsakymo Nr. IV-485 „Dėl Restauratoriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal restauratoriaus profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti restauratoriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje</p>		
--	--	--	--

	<p>tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. ĮV-485 pakeitimo projektas)</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo „Dėl Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2012 m. gruodžio 12 d. įsakymo Nr. V1-78 „Dėl Socialinio darbuotojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal socialinio darbuotojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti socialinio darbuotojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas)</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo „Dėl 2008 m. rugsėjo 29 d. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 „Dėl veterinarijos gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti veterinarijos gydytoju ar laikinai arba vienkartinai teikti veterinarijos gydytojo paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro</p>		
--	---	--	--

	<p>įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymo Nr. V-388 „Dėl Vaistininko padėjėjo (farmakotechniko) profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininko padėjėjo (farmakotechniko) profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti vaistininko padėjėjo (farmakotechniko) paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 4 d. įsakymo Nr. V-389 „Dėl Vaistininko profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal vaistininko profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti vaistininko paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-40 „Dėl Gydytojo odontologo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo odontologo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti odontologijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas)</p>		
--	---	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-41 „Dėl Bendrosios praktikos slaugytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal bendrosios praktikos slaugytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti bendrosios praktikos slaugos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-42 „Dėl Akušerio profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal akušerio profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti akušerijos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 2 d. įsakymo Nr. V-43 „Dėl Gydytojo profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal gydytojo profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti medicinos paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas)</p>		
--	---	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2008 m. spalio 22 d. įsakymo Nr. V-1013 „Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2005 m. gruodžio 21 d. įsakymo Nr. V-1003 „Dėl Diplomų, pažymėjimų ir kitų kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, išduotų Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ar Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo norint dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją, priskirtą Sveikatos apsaugos ministerijos kuruojamai sričiai, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2013 m. lapkričio 27 d. įsakymo Nr. D1-874 „Dėl Statybos inžinieriaus profesinės kvalifikacijos pripažinimo norint dirbti pagal statybos inžinieriaus profesiją ar laikinai arba vienkartinai teikti statybos inžinieriaus paslaugas Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašo ir Laikinai arba vienkartinai teikiamų statybos inžinieriaus paslaugų deklaracijos patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas)</p> <p>Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymo „Dėl Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2005 m. balandžio 12 d. įsakymo Nr. 1R-111 „Dėl</p>		
--	--	--	--

	Teisininko kvalifikaciją patvirtinančio dokumento, išduoto Europos Sąjungos, Europos Ekonominės Erdvės valstybėse ar Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo, kai asmuo siekia būti pripažintas Lietuvos advokatu, tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ projektas (toliau tekste – Lietuvos Respublikos teisingumo ministro įsakymo Nr. 1R-111 pakeitimo projektas)		
1 straipsnis Direktyvos 2005/36/EB pakeitimai Direktyva 2005/36/EB iš dalies keičiama taip: 1.1 straipsnis papildomas šia pastraipa: „Šia direktyva taip pat nustatomos taisyklės dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje atliktos profesinės praktikos pripažinimo.“	Įstatymo projekto 1 straipsnio 1 dalis 1. Šis įstatymas nustato Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybių piliečių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių piliečių (toliau kartu – valstybių narių piliečiai) profesinės kvalifikacijos, įgytos ES, EEE ir Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo principus ir mechanizmus, administracinį bendradarbiavimą, taisykles dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje atliktos profesinės praktikos pripažinimo, suteikia garantijas asmenims, įgijusiems profesinę kvalifikaciją kitoje valstybėje narėje, dirbti pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją arba verstis laisvąja profesija (toliau – dirbti pagal reglamentuojamą profesiją) Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.	Visiškas	
2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis papildoma šia pastraipa: „Ši direktyva taip pat taikoma visiems valstybės narės piliečiams, kurie atliko profesinę praktiką ne savo kilmės valstybėje narėje.“;	Įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalis 3. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, atlikusiems profesinę praktiką ne kilmės valstybėje narėje.	Visiškas	

<p>b) pridedama ši dalis:</p> <p>„4. Ši direktyva netaikoma oficialiu Vyriausybės aktu paskirtiems notarams“.</p>	<p>Įstatymo projekto 2 straipsnio 7 dalis</p> <p>7. Šio įstatymo nuostatos netaikomos notarams.</p>	<p>Visiškas</p>	
<p>3. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:</p> <p>i) f ir h punktai pakeičiami taip:</p> <p>„f) „profesinė patirtis“ – faktiškas ir teisėtas užsiėmimas atitinkama profesija visą darbo laiką arba jam prilygstančiu ne visu darbo laiku valstybėje narėje;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 15 dalis</p> <p>15. Profesinė patirtis – asmens faktiškas ir teisėtas darbas pagal tam tikrą profesiją arba užsiėmimas profesine veikla visą darbo laiką arba jam prilygstantį ne visą darbo laiką valstybėje narėje.</p>	<p>Visiškas</p>	
<p>h) „tinkamumo testas“ – pareiškėjo profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas, kurį atlieka arba pripažįsta priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, norėdamos įvertinti pareiškėjo kompetenciją vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą toje valstybėje narėje.</p> <p>Kad būtų galima atlikti šį testą, kompetentingos institucijos sudaro dalykų, kurių trūksta, palyginus priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamą ir pareiškėjo įgytąjį rengimą, patvirtintą pareiškėjo turimame diplome ar kitame formalios kvalifikacijos įrodyme, sąrašą.</p> <p>Tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs. Į testą įtraukiami iš sąrašo atrinkti dalykai, kuriuos išmanyti yra būtina, kad priimančiojoje valstybėje narėje būtų galima užsiimti aptariama profesija. Testu taip pat gali būti tikrinamas priimančiojoje valstybėje narėje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 18 dalis</p> <p>18. Profesinio tinkamumo testas – Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų atliekamas asmens profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas siekiant įvertinti jo gebėjimą dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 12-15 ir 20 dalys</p> <p>12. Kompetentingos institucijos profesinio tinkamumo testui atlikti parengia dalykų, kurių trūksta, sąrašą, kuris sudaromas lyginant Lietuvos Respublikoje reikalaujamą ir asmens įgytą rengimą, patvirtintą asmens turimu diplomu ar kitu formalios kvalifikacijos įrodymu.</p> <p>13. Profesinio tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad asmuo yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs.</p> <p>14. Profesinio tinkamumo testas turi apimti dalykus, kurie pasirenkami iš šio straipsnio 12 dalyje nurodyto sąrašo ir kuriuos būtina išmanyti siekiant dirbti pagal</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>taisyklių išmanymas.</p> <p>Išsamų tinkamumo testo taikymą ir pareiškėjo, pageidaujančio pasirengti tinkamumo testui priimančiojoje valstybėje narėje, statusą toje valstybėje narėje nustato tos valstybės narės kompetentingos institucijos.“;</p>	<p>atitinkamą reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.</p> <p>15. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, naudodama profesinio tinkamumo testą, gali tikrinti Lietuvos Respublikoje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių taisyklių išmanymą.</p> <p>20. Prižiūrimą praktiką atliekančio ir profesinio tinkamumo testui pasirengti pageidaujančio asmens teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, socialines garantijas ir lengvatas reglamentuoja Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.</p>		
<p>ii) papildoma šiais punktais:</p> <p>„j) „profesinė praktika“ – nedarant poveikio 46 straipsnio 4 dalies taikymui, prižiūrimos profesinės praktikos, su sąlyga, kad ji yra būtina siekiant įgyti teisę užsiimti reglamentuojama profesija ir kuri atliekama mokymo, kurį baigus išduodamas diplomą, metu arba po jo, laikotarpis;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 16 dalis</p> <p>16. Profesinė praktika – siekiant įgyti teisę dirbti pagal tam tikrą profesiją būtina prižiūrima profesinė praktika, atliekama rengimo, kurį baigus išduodamas diplomą, metu arba po jo, įskaitant atvejus, nurodytus šio įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje.</p>	Visiškas	
<p>k) „Europos profesinė kortelė“ – elektroninė kortelė, įrodanti, kad specialistas įvykdė visas būtinas sąlygas, kad galėtų laikinai arba vienkartinai teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje arba kad profesinės kvalifikacijos pripažintos siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Europos profesinė kortelė – elektroninis dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad asmuo įvykdė visas sąlygas, būtinas norint laikinai ir kartais teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje arba kad profesinė kvalifikacija būtų pripažinta siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje.</p>	Visiškas	
<p>l) „mokymasis visą gyvenimą“ – bendrasis lavinimas, profesinis rengimas, visą gyvenimą trunkantis neformalus švietimas ir neoficialus mokymasis, kurio dėka tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, galintis apimti ir profesinės etikos sritį;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 11 dalis</p> <p>11. Mokymasis visą gyvenimą – bendrasis ugdymas, profesinis mokymas, visą gyvenimą trunkantis neformalusis švietimas ir savišvieta, kuriais tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencija, įskaitant ir profesinės etikos žinias.</p>	Visiškas	
<p>m) „svarbios bendrojo intereso priežastys“ –</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 24 dalis</p>	Visiškas	

priežastys, kurios tokiomis pripažintos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje;	24. Svarbios bendrojo intereso priežastys – priežastys, kurios tokiomis pripažintos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje.		
n) „Europos aukštojo mokslo kreditų perkėlimo sistemos arba ECTS kreditai“ – aukštojo mokslo kreditų sistema, naudojama Europos aukštojo mokslo erdvėje.“;	Įstatymo projekto 3 straipsnio 4 dalis 4. ECTS kreditas – Europos aukštojo mokslo erdvėje naudojamas Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemos (ECTS) vienetas.	Visiškas	
b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip: „Valstybė narė, pripažinusi pirmoje pastraipoje minimą asociaciją ar organizaciją, kiekvieną kartą apie tai informuoja Komisiją. Komisija įvertina, ar ta asociacija arba organizacija atitinka antroje pastraipoje numatytas sąlygas. Siekiant deramai atsižvelgti į reguliavimo raidą valstybėse narėse, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl I priedo atnaujinimo, kai įvykdytos antroje pastraipoje numatytos sąlygos. Kai antroje pastraipoje numatytos sąlygos nėra įvykdytos, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl I priedo atnaujinimo.“	Įstatymo projekto 4 straipsnio 5 dalis 5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu. Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punktas 11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos asociacijas ir organizacijas, kurioms Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka suteikti įgaliojimai, nurodyti šio įstatymo 4 straipsnio 5 dalyje.	Visiškas	

<p>4. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Priimančiajai valstybei narei pripažinus profesinę kvalifikaciją asmenys įgyja teisę užsiimti toje valstybėje narėje ta pačia profesija, kuriai jie laikomi turinčiais kvalifikaciją kilmės valstybėje narėje, ir užsiimti ja priimančiojoje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tos šalies piliečiai.“;</p>	<p>Įstatymo projekto 4 straipsnis 1 ir 2 dalys</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje. 2. Asmuo gali dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiai.</p>	Visiškas	
<p>b) pridedama ši dalis:</p> <p>3. Nukrypstant nuo 1 dalies, teisė iš dalies užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje suteikiama laikantis 4f straipsnyje nustatytų sąlygų.</p>	<p>Įstatymo projekto 4 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies teisė iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje suteikiama laikantis šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.</p>	Visiškas	
<p>5. Įterpiami šie straipsniai: 4a straipsnis Europos profesinė kortelė</p> <p>1. Valstybės narės išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims jų prašymu ir su sąlyga, kad Komisija priėmė 7 dalyje numatytus atitinkamus įgyvendinimo aktus. 2. Kai pagal 7 dalį priimant atitinkamus įgyvendinimo aktus konkrečiai profesijai įvedamas Europos profesinės kortelės taikymas, atitinkamą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti tokią kortelę arba pasinaudoti II ir III antraštinės dalyse numatytomis procedūromis. 3. Valstybės narės užtikrina, kad Europos profesinės kortelės turėtojas galėtų naudotis visomis 4b–4e straipsniuose nurodytomis</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 1, 2, 4-9 dalys</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį Lietuvos Respublikoje. 2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį. 4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. 5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir</p>	Iš dalies	

<p>teisėmis.</p> <p>4. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina teikti paslaugas pagal II antraštinę dalį, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje, Europos profesinę kortelę išduoda kilmės valstybės narės kompetentinga institucija pagal 4b ir 4c straipsnius. Europos profesinę kortelę, kai taikytina, prilygsta 7 straipsnyje nurodytai deklaracijai.</p> <p>5. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje pagal III antraštinės dalies I–IIIa skyrių arba teikti paslaugas pagal 7 straipsnio 4 dalį, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su Vidaus rinkos informacinėje sistemoje (toliau - IMI) sukurta atskira pareiškėjo byla (toliau - IMI byla), kaip numatyta 4b ir 4d straipsniuose. Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija pagal 4b ir 4d straipsnius.</p> <p>Įsisteigimo tikslais Europos profesinės kortelės išdavimas savaime nesuteikia teisės užsiimti konkrečia profesija, jei, prieš įvedant Europos profesinę kortelę tai profesijai, priimančiojoje valstybėje narėje jau buvo taikomi registracijos reikalavimai arba kitos kontrolės procedūros.</p> <p>6. Valstybės narės skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti. Tos institucijos užtikrina nešališką, objektyvų ir savalaikį paraiškų dėl Europos profesinės kortelės nagrinėjimą. 57b straipsnyje nurodyti pagalbos centrai taip pat gali atlikti kompetentingos institucijos funkcijas. Valstybės narės užtikrina,</p>	<p>Europos profesinėms kortelėms išduoti.</p> <p>6. Asmuo, turintis atitinkamą profesinę kvalifikaciją ir siekiantis profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba laikinai ir kartais teikti paslaugas, gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti Europos profesinę kortelę ar pasinaudoti šio įstatymo II ir III dalyse numatytais procedūromis.</p> <p>7. Europos profesinę kortelę, kai asmuo siekia laikinai ir kartais teikti paslaugas, prilygsta šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytai deklaracijai.</p> <p>8. Asmeniui, siekiančiam įsisteigti Lietuvos Respublikoje ir turinčiam Europos profesinę kortelę, savaime nėra suteikiama teisė užsiimti atitinkama reglamentuojama profesija, jeigu jai Lietuvos Respublikoje yra taikomi registracijos reikalavimai ar kitos kontrolės procedūros.</p> <p>9. Tuo atveju, kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje ir kai minėta profesija Lietuvos Respublikoje nėra reglamentuojama IMI byla tvarko Lietuvos Respublikos pagalbos centras.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
--	--	--	--

kad kompetentingos institucijos ir pagalbos centrai informuotų piliečius, įskaitant galimus pareiškėjus, apie Europos profesinės kortelės veikimą ir pridėtinę vertę profesijoms, kurioms ji yra prieinama.

7. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina vienodam nuostatų dėl Europos profesinės kortelės taikymui užtikrinti būtinas priemones, susijusias su tomis profesijomis, kurios atitinka šios dalies antroje pastraipoje nurodytas sąlygas, įskaitant priemones dėl Europos profesinės kortelės formos, paraiškų raštu nagrinėjimo, vertimų raštu, kuriuos turi pateikti paraišką dėl Europos profesinės kortelės pagrindžiantis pareiškėjas, išsamios informacijos apie dokumentus, kuriuos reikia pateikti pagal 7 straipsnio 2 dalį arba VII priedą, kad paraiška būtų išsamė, taip pat mokesčio už Europos profesinę kortelę mokėjimo ir mokėjimų tvarkymo procedūrų, atsižvelgiant į atitinkamos profesijos ypatumus. Komisija įgyvendinimo aktais taip pat nustato, kaip, kokiais atvejais ir dėl kokių dokumentų kompetentingos institucijos gali pareikalauti pateikti patvirtintas su atitinkama profesija susijusių dokumentų kopijas pagal 4b straipsnio 3 dalies antrą pastraipą ir 4d straipsnio 2 bei 3 dalis.

Priimant pirmoje pastraipoje nurodytus atitinkamus įgyvendinimo aktus, kuriais įvedama Europos profesinė kortelė konkrečiai profesijai, laikomasi visų šių sąlygų:

- a) atitinkamoje profesijoje yra didelis judumas arba didelio judumo galimybės;
- b) atitinkami suinteresuotieji subjektai yra išreiškę pakankamą susidomėjimą;

<p>c) atitinkama profesija arba pasirengimui tokiai profesijai skirtas rengimas yra reglamentuojami didžiojoje valstybių narių dalyje.</p> <p>Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p> <p>8. Visi mokesčiai, kuriuos pareiškėjams gali prireikti sumokėti dėl administracinių procedūrų, susijusių su Europos profesinės kortelės išdavimu, turi būti pagrįsti, proporcingi ir atitinkantys kilmės ir priimančiosios valstybės narės sąnaudas; jie neturi atgrasinti nuo paraiškų dėl Europos profesinės kortelės pateikimo.</p>			
<p>4b straipsnis Paraiška dėl Europos profesinės kortelės ir IMI bylos sukūrimas</p> <p>1. Kilmės valstybė narė sudaro galimybes profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui pateikti paraišką dėl Europos profesinės kortelės internetinėmis priemonėmis, kurias suteikia Komisija, ir kuriomis konkrečiam pareiškėjui automatiškai sukuriamas IMI byla. Kai kilmės valstybė narė taip pat leidžia teikti paraiškas raštu, ji nustato visas procedūras, būtinas sukurti IMI bylą, kad informacija būtų siunčiama pareiškėjui ir būtų išduota Europos profesinė kortelė.</p> <p>2. Kartu su paraiškomis pateikiami dokumentai, kurių reikalaujama pagal įgyvendinimo aktus, priimamus pagal 4a straipsnio 7 dalį.</p> <p>3. Per vieną savaitę nuo paraiškos gavimo dienos, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina gavusi paraišką ir praneša pareiškėjui apie bet kokius trūkstamus dokumentus.</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 3 ir 4 dalys</p> <p>3. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje ar teikti paslaugas laikinai ir kartais pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su IMI sukurta atskira pareiškėjo byla (IMI byla), kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje. Šiuo atveju Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.</p> <p>4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>Kai taikytina, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija išduoda bet kurį patvirtinamąjį pažymėjimą, kurio reikalaujama pagal šią direktyvą. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija patikrina, ar pareiškėjas yra teisiškai įsisteigęs kilmės valstybėje narėje ir ar visi kilmės valstybėje narėje išduoti būtini dokumentai yra galiojantys ir autentiški. Jei dėl to kyla deramai pagrįstų abejonių, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija konsultuojasi su atitinkama įstaiga ir gali pareikalauti, kad pareiškėjas pateiktų patvirtintas dokumentų kopijas. Jei tas pats pareiškėjas vėliau pateiktų kitas paraiškas, kilmės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingos vadžios institucijos negali reikalauti iš naujo pateikti IMI byloje jau esančius ir vis dar galiojančius dokumentus.</p> <p>4. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti technines specifikacijas, priemonės, kurios yra būtinos užtikrinti Europos profesinėje kortelėje ir IMI byloje esančios informacijos vientisumą, konfidencialumą ir tikslumą, bei Europos profesinės kortelės išdavimo jos turėtojų sąlygas ir procedūras, įskaitant galimybę parsisiųsti tą kortelę iš interneto arba atnaujinti IMI bylos informaciją. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p>	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
<p>4c straipsnis</p> <p>Europos profesinė kortelė siekiant laikinai ir vienkartinai teikti paslaugas, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje</p> <p>1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija per tris savaites patikrina paraišką ir jos</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalį</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>patvirtinamuosius dokumentus esančius IMI byloje ir išduoda Europos profesinę kortelę siekiant laikinai ir vienkartinais teikti paslaugas, išskyrus nurodytąsias 7 straipsnio 4 dalyje. Tas laikotarpis prasideda gavus trūkstamus dokumentus, nurodytus 4b straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje arba, jei nebuvo reikalaujama pateikti daugiau dokumentų, pasibaigus toje pastraipoje nurodytam vienos savaitės laikotarpiui. Po to ji nedelsdama perduoda Europos profesinę kortelę kiekvienos atitinkamos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir apie tai informuoja pareiškėją. Po to priimančioji valstybė narė 18 mėnesių negali reikalausti iš naujo pateikti 7 straipsnyje nurodytą deklaraciją.</p> <p>2. Kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimas arba tokio sprendimo nepriėmimas per 1 dalyje nurodytą trijų savaičių laikotarpį gali būti apskundžiami pagal nacionalinę teisę.</p> <p>3. Jei Europos profesinės kortelės turėtojas valstybėje narėje nori teikti kitas paslaugas, nei jis iš pradžių nurodė 1 dalyje nurodytoje paraiškoje, jis gali kreiptis dėl tokio veiklos išplėtimo. Jei kortelės turėtojas nori toliau teikti paslaugas pasibaigus 1 dalyje nurodytam 18 mėnesių laikotarpiui, jis apie tai informuoja kompetentingą instituciją. Abiem atvejais kortelės turėtojas taip pat pateikia bet kokią informaciją apie esminius IMI byloje nurodytų aplinkybių pokyčius, kurių gali reikalausti kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal įgyvendinimo aktus, priimtus vadovaujantis 4a straipsnio 7 dalimi. Kilmės valstybės narės kompetentinga</p>	<p>Lietuvos Respublikoje.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
---	---	--	--

<p>institucija perduoda atnaujintą Europos profesinę kortelę atitinkamoms priimančiosioms valstybėms narėms.</p> <p>4. Europos profesinę kortelę galioja visoje atitinkamų priimančiųjų valstybių narių teritorijoje tol, kol jos turėtojas, remiantis VRI byloje esamais dokumentais ir informacija, turi teisę užsiimti profesine veikla.</p>			
<p>4d straipsnis</p> <p>Europos profesinę kortelę siekiant įsisteigti ir laikinai bei vienkartinai teikti paslaugas pagal 7 straipsnio 4 dalį</p> <p>1. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija per vieną mėnesį patikrina IMI byloje esančių patvirtinamųjų dokumentų, kurie pateikiami siekiant gauti Europos profesinę kortelę įsisteigimui ar laikinam ir vienkartiniam paslaugų teikimui pagal 7 straipsnio 4 dalį, autentiškumą ir galiojimą. Tas laikotarpis prasideda gavus trūkstamus dokumentus, nurodytus 4b straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje arba, jei nebuvo reikalaujama pateikti daugiau dokumentų, pasibaigus toje pastraipoje nurodytam vienos savaitės laikotarpiui. Po to ji nedelsdama perduoda paraišką atitinkamos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai. Kilmės valstybė narė informuoja pareiškėją apie paraiškos statusą tuo pačiu metu, kai ji perduoda paraišką priimančiajai valstybei narei.</p> <p>2. 16, 21, 49a ir 49b straipsniuose nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė priima sprendimą, ar išduoti Europos profesinę kortelę pagal 1 dalį per vieną mėnesį nuo paraiškos</p>	<p>Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalį.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>gavimo iš kilmės valstybės narės. Iškilus deramai pagrįstoms abejonėms, priimančioji valstybė narė gali prašyti kilmės valstybę narę pateikti papildomos informacijos arba kad ji įtrauktų patvirtintą dokumento kopiją, kurią kilmės valstybė narė pateikia ne vėliau kaip per dvi savaites po prašymo pateikimo dienos. Taikant 5 dalies antrą pastraipą, vieno mėnesio laikotarpio eiga nestabdoma, nepaisant tokio prašymo.</p> <p>3. 7 straipsnio 4 dalyje ir 14 straipsnyje nurodytais atvejais priimančioji valstybė narė per du mėnesius nuo paraiškos iš kilmės valstybės narės gavimo, priima sprendimą, ar išduoti Europos profesinę kortelę, ar taikyti profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui kompensacines priemones. Iškilus deramai pagrįstoms abejonėms, priimančioji valstybė narė gali prašyti kilmės valstybę narę pateikti papildomos informacijos arba patvirtintą dokumento kopiją, kurią kilmės valstybė narė pateikia ne vėliau kaip per dvi savaites po prašymo pateikimo dienos. Taikant 5 dalies antrą pastraipą, dviejų mėnesių laikotarpio eiga nesustabdoma, nepaisant tokio prašymo.</p> <p>4. Jei priimančioji valstybė narė iš kilmės valstybės narės arba pareiškėjo negauna būtinos informacijos, kurios ji gali reikalauti, kad galėtų priimti pagal šią direktyvą sprendimą dėl Europos profesinės kortelės išdavimo, ji gali atsisakyti išduoti kortelę. Toks atsisakymas turi būti deramai pagrįžiamas.</p> <p>5. Kai priimančioji valstybė narė nepriima sprendimo per šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą laikotarpį arba neorganizuoja tinkamumo testo pagal 7 straipsnio 4 dalį,</p>			
---	--	--	--

<p>laikoma, kad Europos profesinė kortelė išduota, ir ji automatiškai išsiunčiama per IMI profesinę kvalifikaciją turinčiam asmeniui.</p> <p>Priimančioji valstybė narė turi turėti galimybę pratęsti 2 ir 3 dalyse nustatytus Europos profesinės kortelės automatinio išdavimo terminus dviem savaitėms. Ji paaiškina terminopratęsimo priežastis ir apie tai informuoja pareiškėją. Toks pratęsimas dviem savaitėms gali būti pakartotas tik vieną kartą ir tik tuo atveju, kai tai yra griežtai būtina, visų pirma dėl visuomenės sveikatos arba paslaugų gavėjų saugumo priežasčių.</p> <p>6. Kilmės valstybės narės veiksmai atliekami pagal 1 dalį pakeičia profesinių kvalifikacijų pripažinimo paraišką pagal priimančiosios valstybės narės nacionalinę teisę.</p> <p>7. Kilmės ir priimančiosios valstybės narės sprendimai, priimti pagal 1–5 dalis, arba kilmės valstybės narės sprendimo nebuvimas gali būti apskundžiami pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę.</p>			
<p>4e straipsnis</p> <p>Duomenų, susijusių su Europos profesine kortele, apdorojimas ir prieiga prie jų</p> <p>1. Nedarant poveikio nekaltumo prezumpcijos principui, kilmės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos laiku atnaujina atitinkamą IMI bylą, papildydamos ją informacija apie taikytas drausmines nuobaudas arba baudžiamąsias sankcijas, susijusias su veiklos draudimu ar apribojimu ir turinčias pasekmių Europos profesinės kortelės pagal šią direktyvą turėtojo veiklai. Tą darydamos jos laikosi asmens</p>	<p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>	Iš dalies	

<p>duomenų apsaugos taisyklių, numatytų 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (*), taip pat 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (**). Toks atnaujinimas apima informacijos, kuri tapo nereikalinga, panaikinimą. Europos profesinės kortelės turėtojai ir prieiga prie atitinkamos IMI bylos turinčioms kompetentingoms institucijoms nedelsiant pranešama apie visus atnaujinimus. Ta pareiga nedaro poveikio valstybių narių įspėjimo pareigai pagal 56a straipsnį.</p> <p>2. 1 dalyje nurodytas informacijos atnaujinimas apsiriboja vien šia informacija:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) specialisto tapatybė; b) atitinkamos profesijos pavadinimas; c) informacija apie sprendimą dėl apribojimo arba draudimo priėmusią nacionalinę valdžios instituciją arba teismą; d) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo sritį; ir e) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį. <p>3. Prieiga prie IMI byloje esančios informacijos suteikiama tik kilmės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal Direktyvą 95/46/EB. Europos profesinės kortelės turėtojo prašymu kompetentingos institucijos praneša jam apie IMI bylos turinį.</p> <p>4. Europos profesinėje kortelėje nurodoma tik</p>			
---	--	--	--

<p>informacija, kuri yra būtina siekiant užtikrinti, kad tokios kortelės turėtojas turi teisę užsiimti profesija, kurią vykdyti išduota kortelė: t. y. turėtojo vardas, pavardė, gimimo data ir vieta, profesija, formalios kvalifikacijos, taikytina tvarka, atitinkamos kompetentingos institucijos, kortelės numeris, saugos žymės ir nuoroda į galiojantį tapatybės dokumentą. Į IMI būtų įtraukiama informacija apie Europos profesinės kortelės turėtojo įgytą profesinę patirtį ir kompensacines priemones.</p> <p>5. Į IMI būtų įtraukti asmens duomenys gali būti tvarkomi, kol tai reikalinga pačios pripažinimo procedūros, pripažinimo įrodymo arba pagal 7 straipsnį reikalaujamos deklaracijos perdavimo tikslais. Valstybės narės užtikrina, kad Europos profesinės kortelės turėtojas turėtų teisę bet kada, nemokėdamas jokie mokesčio prašyti, kad atitinkamoje IMI byloje būtų ištaisyti neteisingi arba neišsamūs duomenys, arba kad byla būtų panaikinta arba užblokuota. Europos profesinės kortelės turėtojas informuojamas apie šią teisę tuo metu, kai išduodama kortelė, ir po to kas dvejus metus gauna apie tai priminimą. Priminimas siunčiamas automatiškai per IMI, kurioje buvo internetu pateikta pradinė paraiška dėl Europos profesinės kortelės.</p> <p>Gavusios prašymą panaikinti IMI bylą, susijusią su Europos profesine kortele, išduota įsisteigimo arba laikino ir vienkartinio paslaugų teikimo tikslais pagal 7 straipsnio 4 dalį, atitinkamos priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos išduoda profesinių kvalifikacijų turėtojui dokumentą, patvirtinantį jo profesinių kvalifikacijų pripažinimą.</p>			
---	--	--	--

<p>6. Tvarkant Europos profesinėje kortelėje ir visose IMI bylose esamus asmens duomenis, atitinkamos valstybių narių kompetentingos institucijos laikomos tikrintojomis, kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 2 straipsnio d punkte. Vykdydama savo pareigas pagal šio straipsnio 1–4 dalis ir tvarkydama su tų pareigų vykdymu susijusius asmens duomenis, Komisija laikoma tikrintoja, kaip apibrėžta 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (***) 2 straipsnio d punkte.</p> <p>7. Nedarant poveikio 3 dalies taikymui, priimančiosios valstybės narės numato, kad darbdaviai, klientai, pacientai, viešosios valdžios institucijos ir kiti suinteresuotieji subjektai gali tikrinti Europos profesinės kortelės, kurią jiems pateikia jos turėtojas, autentiškumą ir galiojimą. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos prieigos prie IMI bylos taisyklės ir pirmoje pastraipoje nurodyto tikrinimo techninės priemonės ir procedūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.</p>			
<p>4f straipsnis Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla</p> <p>1. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla jos teritorijoje tik tuo atveju, kai įvykdomos visos šios sąlygos: a) specialistas yra visiškai kvalifikuotas, kad galėtų kilmės valstybėje narėje užsiimti profesine</p>	<p>Įstatymo projekto 6 straipsnis 6 straipsnis. Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje, jei įvykdomos visos šios sąlygos: 1) specialistas yra kvalifikuotas ir atitinka kitus reikalavimus, kad galėtų kilmės valstybėje narėje</p>	<p>Visiškai</p>	

<p>veikla, kuria priimančioje valstybėje narėje siekiama užsiimti iš dalies;</p> <p>b) esami teisiskai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybės narėje ir reglamentuojamos profesijos priimančiojoje valstybėje narėje skirtumai yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas pareiškėjui reikštų reikalavimą užbaigti visą priimančiojoje valstybėje reikalaujamą rengimo programą, jog jis galėtų verstis reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje be apribojimų;</p> <p>c) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos priimančiosios valstybės narės reglamentuojamai profesijai. Taikant c punktą, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija atsižvelgia į tai, ar profesine veikla galima užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.</p> <p>2. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmetas, jei tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršija to, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.</p> <p>3. Paraiškos siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje nagrinėjamos pagal III antraštinės dalies I ir IV skyrių nuostatas.</p> <p>4. Paraiškos siekiant laikinai ir vienkartinei teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal II antraštinės dalies nuostatas.</p> <p>5. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 4 dalies šeštos pastraipos ir 52 straipsnio 1 dalies, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies, ta veikla turi būti vykdoma naudojant kilmės šalyje įgytą</p>	<p>užsiimti ta profesine veikla, kuria siekia iš dalies užsiimti Lietuvos Respublikoje;</p> <p>2) esami skirtumai tarp teisėtai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybėje narėje ir Lietuvos Respublikoje reglamentuojamos profesijos yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas asmeniui reikštų reikalavimą pabaigti visą Lietuvos Respublikoje reikalaujamą mokymo ar studijų programą, siekiant užsiimti reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje be apribojimų;</p> <p>3) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamai profesijai.</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija taikydama šios straipsnio 1 dalies 3 punktą atsižvelgia į tai, ar asmuo profesine veikla gali užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.</p> <p>3. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmetas, jei tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, susijusios su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu, bei tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršijama tai, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.</p> <p>4. Paraiškos siekiant įsisteigti Lietuvos Respublikoje nagrinėjamos pagal šio įstatymo III dalies I ir V skyriaus nuostatas.</p> <p>5. Paraiškos siekiant laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal šio įstatymo II dalies nuostatas.</p> <p>6. Nukrypstant nuo šio įstatymo 9 straipsnio 15 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies nuostatų, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies Lietuvos Respublikoje, ta veikla turi būti vykdoma naudojant kilmės valstybėje narėje įgytą profesinį vardą.</p>		
---	---	--	--

<p>profesinį vardą. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad tas profesinis vardas būtų naudojamas tos valstybės kalbomis. Specialistai, kuriems suteikta teisė užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams aiškiai nurodo savo profesinės veiklos sritį.</p> <p>6. Šis straipsnis netaikomas specialistams, kurių profesinės kvalifikacijos pripažįstamos automatiškai pagal III antraštinės dalies II, III ir IIIa skyrius.</p>	<p>7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas profesinis vardas turi būti naudojamas kilmės valstybės narės kalba.</p> <p>8. Asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija suteikė teisę užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams turi aiškiai nurodyti savo profesinės veiklos sritį.</p> <p>9. Šis straipsnis netaikomas asmenims, kurių profesinė kvalifikacija pripažįstama vadovaujantis automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principu pagal šio įstatymo III dalies II, III ir IV skyrius.</p>		
<p>6. 5 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:</p> <p>b) kai paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą, jei jis užsiėmė ta profesija vienoje ar keliuose valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienerius metus per pastaruosius dešimt metų iki paslaugų teikimo, kai profesija įsisteigimo valstybėje narėje nėra reglamentuojama. Sąlyga dėl vienerių metų profesinės patirties netaikoma, jeigu profesija arba tokia profesiją leidžiantis įgyti rengimas yra reglamentuojami.</p>	<p>Įstatymo projekto 7 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Jeigu paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją ir jis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jam neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją, pagal kurią jis dirbo valstybėje narėje ar keliuose valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija įsisteigimo valstybėje narėje neregamentuojama. Vienų metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, kai profesija arba jos rengimas reglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje.</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p>	Iš dalies	

	<p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro</p>		
--	---	--	--

	įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas		
<p>7. 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 2 dalis iš dalies keičiama taip: i) d ir e punktai pakeičiami taip:</p> <p>d) 5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais – bet kokios priemonės, įrodančios, kad paslaugos teikėjas užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip vienerius metus per pastaruosius dešimt metų;</p> <p>e) saugos ir sveikatos sektorių profesijų bei profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinio bei priešmokyklinio ugdymo sritį, atveju, kai to iš savo pačios piliečių reikalauja valstybė narė – pažyma, patvirtinanti kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti atitinkama profesija ar kad asmuo nebuvo teistas už baudžiamuosius nusižengimus;</p>	<p>Įstatymo projekto 9 straipsnio 4 dalies 4 ir 5 punktai</p> <p>4) bet kokie dokumentai, įrodantys, kad paslaugos teikėjas užsiėmė tam tikra veikla ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija arba jos rengimas yra nereglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje;</p> <p>5) apsaugos srities, sveikatos sektoriaus profesijų ir profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinio bei priešmokyklinio ugdymo sritį, atstovams – pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikį, nei ilgalaikį laikotarpį uždrausta dirbti pagal atitinkamą profesiją, ar pažyma, patvirtinanti, kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką, kai tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams;</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V-78 pakeitimo projektas</p>	Iš dalies	

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas</p>		
<p>ii) pridedami šie punktai:</p> <p>f) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų saugumui, atveju – deklaracija apie pareiškėjo</p>	<p>Įstatymo projekto 9 straipsnio 4 dalies 6 ir 7 punktai</p> <p>6) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų</p>	Visiškas	

kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal profesiją priimančiojoje valstybėje narėje, žinias; g) specialistams, vykdančioms 16 straipsnyje nurodytą veiklą, apie kurią pagal 59 straipsnio 2 dalį pranešė valstybės narės – paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.	saugumui, atveju – Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytos formos deklaracija apie paslaugos teikėjo lietuvių kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal atitinkamą profesiją Lietuvos Respublikoje, žinias; 7) asmenims, užsiimantiems šio įstatymo 17 straipsnyje nurodyta veikla, jei ji reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, ir apie ją profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius informavo Europos Komisiją, paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba kitos įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.		
b) įterpiama ši dalis: 2a. Paslaugos teikėjo pagal 1 dalį pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje atitinkamos valstybės narės teritorijoje. Valstybė narė gali reikalauti pateikti 2 dalyje nurodytą papildomą informaciją dėl paslaugų teikėjo profesinių kvalifikacijų, jeigu: a) skirtingose tos valstybės narės teritorijos dalyse atitinkama profesija reglamentuojama skirtingai; b) toks reglamentavimas taikomas taip pat visiems tos valstybės narės piliečiams; c) tokio reglamentavimo skirtumai pateisinami svarbiomis bendrojo intereso priežastimis, susijusiomis su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu; d) valstybė narė neturi kitų priemonių tokiai informacijai gauti.	Įstatymo projekto 9 straipsnio 5 dalis 5. Pagal šio straipsnio 1 dalį paslaugos teikėjo pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.	Visiškas	Direktyvos 2013/55/ES 2a dalies 2 sakinio perkelti nereikia, kadangi nuostata yra dispozityvi ir taikoma valstybėms narėms kurios profesijas reglamentuoja skirtingai savo teritorijoje.
c) 4 dalis pakeičiama taip:	Įstatymo projekto 9 straipsnio 8-13, 15 dalys	Iš dalies	

<p>4. Jei paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai ir nėra automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies II, III arba IIIa skyrių, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pirmojo paslaugų teikimo. Toks išankstinis patikrinimas įmanomas tik tuomet, kai juo siekiama išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo ir kai patikrinimas neviršija to, kas yra būtina tam tikslui pasiekti.</p> <p>Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų 1 ir 2 dalyse nurodytų dokumentų gavimo dienos kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą:</p> <p>a) netikrinti jo profesinės kvalifikacijos;</p> <p>b) patikrinus jo profesinę kvalifikaciją:</p> <p>i) reikalauti, kad pareiškėjas atliktų tinkamumo testą; arba</p> <p>ii) leisti teikti paslaugas.</p> <p>Kai iškyla sunkumų priimti sprendimą pagal antrą pastraipą ir dėl to vėluojama, kompetentinga institucija per tą patį terminą apie vėlavimo priežastį pranešapaslaugos teikėjui. Sunkumai turi būti pašalinami per vieną mėnesį po to pranešimo dienos, o sprendimas turi būti priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai buvo pašalinti sunkumai.</p> <p>Kai yra esminis skirtumas tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo rengimo ir dėl to</p>	<p>8. Jeigu paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga ir nėra automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies II, III, IV skyrių, kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas reikalingas tik tada, kai jo tikslas – išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo. Patikrinimo apimtis negali būti didesnė, negu būtina šioje dalyje minimam tikslui pasiekti.</p> <p>9. Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos, esant šio straipsnio 8 dalyje numatytoms sąlygoms, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą:</p> <p>1) netikrinti profesinės kvalifikacijos;</p> <p>2) tikrinti profesinę kvalifikaciją:</p> <p>a) patikrinus reikalauti, kad asmuo atliktų tinkamumo testą, arba</p> <p>b) leisti teikti paslaugas.</p> <p>10. Kai yra kliūčių, dėl kurių gali būti vėluojama priimti vieną iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos apie vėlavimo priežastį praneša paslaugos teikėjui. Kliūtys turi būti pašalintos per vieną mėnesį nuo šioje dalyje nurodyto pranešimo dienos, o sprendimas priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai yra pašalintos kliūtys.</p> <p>11. Jeigu kompetentinga institucija nustato esminį skirtumą tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje nustatytų rengimo reikalavimų ir to skirtumo negali kompensuoti</p>		
---	--	--	--

<p>skirtumo gali būti padaryta žala visuomenės sveikatai ar saugai, o to skirtumo negali kompensuoti kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, priimančioji valstybė narė suteikia tam paslaugos teikėjui galimybę tinkamumo testu, kaip nurodyta antros pastraipos b punkte, įrodyti, kad jis įgijo trūkstamų žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Priimančioji valstybė narė tuo remdamasi priima sprendimą, ar leisti teikti paslaugas. Bet kuriuo atveju turi būti įmanoma teikti paslaugą per vieną mėnesį po sprendimo, priimto pagal antrą pastraipą, dienos. Jei kompetentinga institucija nereaguoja per antroje ir trečioje pastraipose nustatytus terminus, paslauga gali būti teikiama. Kai profesinės kvalifikacijos patikrinamos pagal šią dalį, paslauga teikiama naudojant priimančiojoje valstybėje narėje naudojamą profesinį vardą.</p>	<p>kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, o dėl šio skirtumo gali būti padaryta žalos visuomenės sveikatai ar saugai, paslaugos teikėjui suteikiama galimybė įrodyti tinkamumo testu, kaip nurodyta šio straipsnio 9 dalies 2 punkto a papunktyje, kad jis įgijo trūkstamų žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Tuo remdamasi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima sprendimą ar leisti teikti paslaugas.</p> <p>12. Paslaugą galima pradėti teikti per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 9 dalies 1 punkte ir 2 punkto b papunktyje nurodytų sprendimų priėmimo dienos.</p> <p>13. Jei Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepriima sprendimo arba nepraneša apie kliūtis, dėl kurių šio sprendimo priėmimas atidedamas šio straipsnio 9 ir 10 dalyse nustatytais terminais, paslaugą galima pradėti teikti.</p> <p>15. Kai kvalifikacija patikrinama pagal šio straipsnio 8–11 dalių nuostatas, paslauga teikiama naudojant Lietuvos Respublikos profesinį vardą.</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p>		
<p>8. 8 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>1. Iškilus deramai pagrįstoms abejonėms, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją, susijusią su paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumu ir geru elgesiu, taip pat informaciją apie tai, ar jam nebuvo taikytos jokios</p>	<p>Įstatymo projekto 10 straipsnio 1-4 dalys</p> <p>1. Esant pagrįstų abejonų Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją apie paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumą ir veiklos tinkamumą, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo.</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>profesinio pobūdžio drausminės ar baudžiamosios sankcijos. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos nusprendžia patikrinti paslaugų teikėjo profesines kvalifikacijas, jos gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti didelius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai. Įsisteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos tokią informaciją pateikia pagal 56 straipsnį. Jei profesija nėra reglamentuojama kilmės valstybėje narėje, tokią informaciją gali teikti ir 57b straipsnyje nurodyti pagalbos centrai.</p>	<p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nusprendusi patikrinti paslaugų teikėjo profesinę kvalifikaciją, gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti esminius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai.</p> <p>3. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia pagal šio įstatymo 58 straipsnio nuostatas.</p> <p>4. Tuo atveju, kai profesija nėra reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, teikia šio įstatymo 62 straipsnyje nurodytas Lietuvos Respublikos pagalbos centras.</p>		
<p>9. 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip: i) pirmos pastraipos įžanginė dalis pakeičiama taip:</p> <p>13 straipsnio ir 14 straipsnio 6 dalies taikymo tikslais profesinės kvalifikacijos sugrupuojamos į šiuos lygius:“;</p> <p>ii) c punkto ii papunktis pakeičiamas taip:</p> <p>„ii) reglamentuojamas rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros profesinis rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei b punkte nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal i punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas</p>	<p>Įstatymo projekto 13 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją pagal šio įstatymo 15 straipsnio ir šio įstatymo 16 straipsnio 16 dalies nuostatas, skiriami penki kvalifikacijos lygiai.</p> <p>Įstatymo projekto 13 straipsnio 4 dalies 2 punktas</p> <p>2) reglamentuojamas rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei šio straipsnio 3 dalyje nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal šio straipsnio 4 dalies 1 punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas suteikia panašų profesinį lygį ir įgūdžius</p>	Visiškas	

<p>suteikia panašų profesinį lygį ir suteikia įgūdžius palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas;“;</p>	<p>palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas.</p>		
<p>iii) d ir e punktai pakeičiami taip:</p> <p>„d) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertės lygio įstaigoje, turint vidurinį išsilavinimą sėkmingai užbaigė bent trejų metų ir ne ilgesnį kaip ketverių metų arba, jei studijos ištestinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, rengimo kursą, ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo;</p> <p>e) diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertės lygio įstaigoje, turint vidurinį išsilavinimą sėkmingai užbaigė bent ketverių metų arba, jei studijos ištestinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, kursą ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.“;</p>	<p>Įstatymo projekto 13 straipsnio 5 ir 6 dalys</p> <p>5. Ketvirtąjo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent trejų metų ir ne ilgesnės kaip ketverių metų arba, jei studijos ištestinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje, ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.</p> <p>6. Penktojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent ketverių metų arba, jei studijos ištestinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.</p>		
<p>b) antra pastraipa išbraukiama.</p>	<p>Šia nuostata Direktyva 2005/36/EB buvo papildyta 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1137/2008, kurio perkelti Lietuvos Respublikai nereikėjo.</p>		
<p>10. 12 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama</p>	<p>Įstatymo projekto 14 straipsnio 1 dalis</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>taip:</p> <p>„Bet koks valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis sėkmingai Sąjungoje studijuojant nuolatine ar išėstine forma pagal formalaus švietimo ar kitokias programas užbaigtą rengimą, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojai tas pačias teises užsiimti ta profesija arba rengiantį užsiimti ta profesija, laikomas formalios kvalifikacijos, nurodytos 11 straipsnyje, įskaitant atitinkamą lygį, įrodymu.“</p>	<p>1. Valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis, kad valstybėje narėje sėkmingai studijuojant nuolatine ar išėstine forma pagal formaliojo švietimo ar kitokias programas baigtas rengimas, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojai tas pačias teises pradėti dirbti, dirbti arba rengtis dirbti pagal profesiją, yra laikomas formalios kvalifikacijos, kurios kvalifikacijos lygį reglamentuoja šio įstatymo 13 straipsnis, įrodymu. Lietuvos Respublikoje atitinkamas kvalifikacijos lygis turi būti suprantamas taip pat kaip ir kitose valstybėse narėse.</p>		
<p>11. 13 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„13 straipsnis Pripažinimo reikalavimai 1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ar ją užsiimti priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, tos valstybės narės kompetentinga institucija pareiškėjams, jeigu jie turi kompetencijas patvirtinanti dokumentą ar 11 straipsnyje nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja iš asmens, norinčio įgyti teisę užsiimti ta profesija ir ją užsiimti jos teritorijoje, leidžia tą daryti tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams. Kompetenciją patvirtinantys dokumentai arba formalios kvalifikacijos įrodymas turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymus ar kitus teisės aktus.</p>	<p>Įstatymo projekto 15 straipsnis</p> <p>1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ar dirbti pagal ją Lietuvos Respublikoje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija savo nustatyta tvarka tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Lietuvos Respublikos piliečiams, leidžia dirbti pagal tą profesiją asmenims, turintiems kompetenciją patvirtinančius dokumentus ar šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus, kurių kita valstybė narė reikalauja siekiant įgyti teisę dirbti pagal tą profesiją ar dirbti pagal ją. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas: 1) turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas; 2) jais turi būti patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą</p>	Iš dalies	

<p>2. 1 dalyje apibūdinta teisė užsiimti profesija ir leidimas ją vykdyti suteikiami pareiškėjams, kurie per pastaruosius dešimt metų vienerius metus visą darbo laiką arba lygiaverte trukme ne visą darbo laiką dirbo pagal atitinkamą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, ir kurie turi kitos valstybės narės, kuri tos profesijos nereglamentuoja, išduotą vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymą. Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymas turi atitikti šias sąlygas:</p> <p>a) jie yra išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės įstatymus ar kitus teisės aktus;</p> <p>b) jais patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją. Tačiau pirmoje pastraipoje nurodytos vienerių metų profesinės patirties neturi būti reikalaujama, jei pareiškėjo turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.</p> <p>3. Priimančioji valstybė narė pripažįsta kilmės valstybės narės pagal 11 straipsnį patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka 11 straipsnio c punkto i papunktyje numatytą lygį.</p> <p>4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 ir 2 dalies bei 14 straipsnio, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės užsiimti konkrečia profesija ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems</p>	<p>profesiją.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir leidimas ją vykdyti taip pat suteikiami asmenims, kurie per pastaruosius dešimt metų vienus metus ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką dirbo pagal tą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, kai asmuo turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų.</p> <p>4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.</p> <p>5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas vienų metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, jeigu asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.</p> <p>6. Lietuvos Respublika pripažįsta kilmės valstybės narės pagal šio įstatymo 13 straipsnį patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 1 punkte numatytą lygį.</p> <p>7. Nukrypdamas nuo šio straipsnio 1–5 dalių ir šio įstatymo 16 straipsnio, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės dirbti pagal konkrečią profesiją ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems kompetencijos pažymėjimą, priskirtą šio įstatymo 13 straipsnio 2 daliai, kai profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant dirbti pagal tą profesiją Lietuvos Respublikoje yra nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje.</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-</p>		
--	---	--	--

<p>kompetencijos pažymėjimą, priskirtą 11 straipsnio a punktui, kai nacionalinė profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant užsiimti ta profesija jos teritorijoje, yra nurodyta 11 straipsnio e punkte.“</p>	<p>464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p>		
<p>12. 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p>	<p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 1 dalis</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>„1. 13 straipsnis nedraudžia priimančiajai valstybei narei reikalauti, kad pareiškėjas užbaigtų ne ilgesnį kaip trejų metų adaptacijos laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, jei:</p> <p>a) pareiškėjo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja priimančioji valstybė narė;</p> <p>b) reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių nėra atitinkamoje profesijoje pareiškėjo kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama atlikti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus nei tie, kurie nurodyti pareiškėjo kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.“;</p> <p>b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Kai Komisija mano, kad antroje pastraipoje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka Sąjungos teisės, ji per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos priima įgyvendinimo aktą, kuriuo prašo atitinkamos valstybės narės netaikyti numatytos priemonės. Nesant Komisijos atsakymo per tą terminą, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.“;</p> <p>c) 3 dalis papildoma šiomis pastraipomis:</p> <p>„Nukrypstant nuo pareiškėjo teisės pasirinkti principo, įtvirtinto 2 dalyje, priimančioji valstybė</p>	<p>1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį nei trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:</p> <p>1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos Respublika;</p> <p>2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos negali taikyti numatytos kompensacinės priemonės, jei Europos Komisija įgyvendinimo akte nustato, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka ES teisės. Nesant Europos Komisijos atsakymo per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 9-10 dalys</p> <p>9. Nukrypdoma nuo šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintos asmens teisės pasirinkti kompensacinę priemonę,</p>		
---	---	--	--

<p>narė gali reikalauti užbaigti adaptacijos laikotarpį arba atlikti tinkamumo testą šiais atvejais:</p> <p>a) 11 straipsnio a punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kai reikalaujama nacionalinė profesinė kvalifikacija priskiriama 11 straipsnio c punkte nurodytam lygiui; arba</p> <p>b) 11 straipsnio b punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kai reikalaujama nacionalinė profesinė kvalifikacija priskiriama 11 straipsnio d arba e punktuose nurodytiems lygiams.</p> <p>Jei 11 straipsnio a punkte nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kai reikalaujama nacionalinė profesinė kvalifikacija priskiriama 11 straipsnio d punkte nurodytam lygiui, priimančioji valstybė narė gali taikyti ir adaptacijos laikotarpį, ir tinkamumo testą.“;</p> <p>d) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:</p> <p>„4. Kai taikomos 1 ir 5 dalys, „iš esmės skirtingi dalykai“ – dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini, norint užsiimti atitinkama profesija, ir kuriais atvykusiojo rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamo rengimo.</p> <p>5. 1 dalis taikoma tinkamai atsižvelgiant į proporcingumo principą. Visų pirma, jei valstybė</p>	<p>Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali reikalauti užbaigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą šiais atvejais:</p> <p>1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nurodytam lygiui, arba</p> <p>2) šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 arba 6 dalyse nurodytiems lygiams.</p> <p>10. Jei šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nurodytam lygiui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti abi kompensacines priemones, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 1, 2 ir 11 dalys</p> <p>1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį nei trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:</p> <p>1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos</p>		
---	--	--	--

<p>narė ketina reikalauti, kad pareiškėjas užbaigtų adaptacinį laikotarpį arba atliktų tinkamumo testą, ji iš pradžių turi įsitikinti, ar pareiškėjo bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti 4 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.“;</p> <p>e) pridedamos šios dalys:</p> <p>„6. Sprendimas, kuriuo reikalaujama taikyti adaptacinį laikotarpį arba atlikti tinkamumo testą, turi būti tinkamai pagrįstas. Visų pirma pareiškėjui pateikiama ši informacija:</p> <p>a) priimančiojoje valstybėje narėje reikalaujamas profesinės kvalifikacijos lygis ir pareiškėjo turimas profesinės kvalifikacijos lygis pagal 11 straipsnyje nustatytą klasifikaciją; ir</p> <p>b) informacija apie 4 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba dalyvaujant mokymesi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.</p> <p>7. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytą tinkamumo testą pareiškėjas galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pradinio sprendimo taikyti jam tinkamumo testą.“</p>	<p>Respublika;</p> <p>2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.</p> <p>2. Taikant šio straipsnio 1 ir 11 dalis, iš esmės kitokie skirtingi dalykai – tai dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini, siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, ir kuriais atvykusio asmens rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo reikalaujamo rengimo Lietuvos Respublikoje.</p> <p>11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, prieš pareikalaudama iš asmens baigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą, turi teisės aktų nustatyta tvarka patikrinti, ar bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti šio straipsnio 2 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.</p> <p>Įstatymo projekto 16 straipsnio 16 ir 17 dalys</p> <p>16. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 1 dalyje numatytų kompensacinių priemonių taikymo turi būti tinkamai pagrįstas, pateikiant asmeniui šią informaciją:</p>		
--	---	--	--

	<p>1) Lietuvos Respublikoje reikalaujamą profesinės kvalifikacijos lygį ir asmens turimą profesinės kvalifikacijos lygį pagal šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus lygius;</p> <p>2) apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba mokymąsi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.</p> <p>17. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą profesinio tinkamumo testą asmuo galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pirminio sprendimo taikyti jam šią kompensacinę priemonę.</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. ĮV-485 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p>		
--	---	--	--

	<p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p>		
13. 15 straipsnis išbraukiamas.	Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 15 str., perkeliantis Direktyvos 2005/36/EB 15 str., yra išbrauktas, ir jo įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (lyginamasis variantas nerengiamas).		
14. 20 straipsnis pakeičiamas taip: „20 straipsnis IV priedo veiklos rūšių sąrašų keitimas Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl IV priede pateiktų veiklos, kurioms taikomas profesinės patirties pripažinimas pagal 16 straipsnį, rūšių sąrašų pritaikymo, siekiant atnaujinti arba išaiškinti IV priede išvardytų veiklos rūšių sąrašą, ypač siekiant aiškiau nustatyti jų sritis ir deramai atsižvelgti į	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai.		

<p>naujausius su veikla susijusių nomenklatūrų pokyčius, su sąlyga, kad nesusiaurėja veiklos rūšių, susijusių su atskiromis kategorijomis, sritis ir veiklos rūšys nėra perkeliamos tarp esamų IV priedo I, II ir III sąrašų.“</p>			
<p>15. 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 4 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„4. Vaistinių, kurioms nėra taikomi teritoriniai apribojimai, veiklos atžvilgiu valstybė narė, taikydama nukrypti leidžiančią nuostatą, gali nuspręsti nepripažinti V priedo 5.6.2 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo, kai steigiamos naujos visuomenei skirtos vaistinės. Taikant šią dalį naujomis vaistinėmis taip pat laikomos vaistinės, kurios veikia trumpiau nei trejus metus.</p> <p>Ta nukrypti leidžianti nuostata negali būti taikoma vaistininkams, kurių formalias kvalifikacijas kitais tikslais jau pripažino priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos ir kurie faktiškai ir teisėtai bent trejus metus iš eilės vykdė vaistininko veiklą toje valstybėje narėje“;</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes pagal Lietuvos Respublikos Farmacijos įstatymą vaistinių savininkams nėra reikalavimo turėti vaistininko kvalifikaciją.</p>		
<p>b) 6 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„6. Kiekviena valstybė narė suteikia teisę užsiimti gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, kad turimas atitinkamai V priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytas formalios</p>	<p>Įstatymo projekto 18 straipsnio 7-9 dalys</p> <p>7. Kompetentingos institucijos leidžia užsiimti medicinos gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, jeigu asmuo turi šio įstatymo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2. papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį, kad</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad atitinkamas specialistas rengimo metu atitinkamais atvejais įgijo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, nurodytus 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 31 straipsnio 7 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje ir 44 straipsnio 3 dalyje.</p> <p>Siekiant atsižvelgti į bendrai pripažįstamą mokslo ir technikos pažangą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl 24 straipsnio 3 dalyje, 31 straipsnio 6 dalyje, 34 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 3 dalyje, 40 straipsnio 3 dalyje, 44 straipsnio 3 dalyje ir 46 straipsnio 4 dalyje nurodytų žinių ir įgūdžių atnaujinimo, kad būtų atsižvelgta į Sąjungos teisės raidą, darančia tiesioginį poveikį atitinkamiems specialistams.</p> <p>Toks atnaujinimas neturi sudaryti prielaidų valstybėms narėms keisti esamų esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Toks atnaujinimas nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 165 straipsnio 1 dalyje.“</p>	<p>atitinkamas asmuo rengimo metu įgijo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, nurodytus šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, 29 straipsnio 6 ir 7 dalyse, 32 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 42 straipsnio 4 dalyje, kuriose reglamentuojamas šių specialistų rengimas.</p>		
<p>c) 7 dalis išbraukiama.</p>	<p>Šiuo metu galiojančiame Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme Nr. X-1478 ši Direktyvos 2005/36/EB nuostata nėra perkelta.</p>		
<p>16. įterpiamas šis straipsnis:</p> <p>„21a straipsnis Pranešimo procedūra 1. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie</p>	<p>Įstatymo projekto 19 straipsnis</p> <p>1. Lietuvos Respublika praneša (notifikuoja) Europos Komisijai apie savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo</p>	<p>Iš dalies</p>	<p>Direktyvos 2013/55/ES 16 str. įterpiamo 21 a straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta</p>

<p>savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalių kvalifikacijų įrodymų išdavimo šiame skyriuje nurodytoms profesijoms.</p> <p>Pranešimas dėl 8 skirsnyje nurodytų formalių kvalifikacijų įrodymų pagal pirmą pastraipą taip pat skirtas kitoms valstybėms narėms.</p> <p>2. Į 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie rengimo programų trukmę ir turinį.</p> <p>3. 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.</p> <p>4. Siekiant deramai atsižvelgti į teisėkūros ir administravimo raidą valstybėse narėse ir su sąlyga, kad įstatymai ir kiti teisės aktai, apie kuriuos pranešama pagal šio straipsnio 1 dalį, atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį siekiant iš dalies pakeisti V priedo 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktus ir atnaujinti informaciją apie valstybių narių patvirtintus formalios kvalifikacijos įrodymus ir, prireikus, apie įstaigą, kuri išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą, apie kartu su tokiu įrodymu pateikiamą pažymėjimą ir apie atitinkamą profesinį vardą.</p> <p>5. Kai įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, apie kurias pranešama pagal 1 dalį, neatitinka šiame skyriuje nustatytų sąlygų, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atmetamas pasiūlymas dėl V priedo 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktų pakeitimų.“</p>	<p>šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytoms profesijoms.</p> <p>2. Lietuvos Respublika taip pat praneša (notifikuoja) kitoms valstybėms narėms dėl šio skyriaus 8 skirsnyje nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų.</p> <p>3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija paskiria institucijas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytoms funkcijoms atlikti.</p> <p>4. Į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie studijų programų trukmę ir turinį.</p> <p>5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.</p> <p>Nutarimo projektas</p>		Europos Komisijai
<p>17. 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:</p>	<p>Įstatymo projekto 20 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos,</p>	Visiškas	

<p>„b) valstybės narės, skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi, pagal kiekvienai valstybei narei būdingą tvarką užtikrina, kad specialistai, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šios antraštinės dalies III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.“;</p> <p>b) pridedama ši dalis:</p> <p>„Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi pagal pirmos dalies b punktą.“</p>	<p>skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi ir vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, užtikrina, kad asmenys, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projektas 2 straipsnio 5 dalies 3 punktas</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriumis kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:</p> <p>3) informaciją apie priemones dėl tęstinio profesinio tobulinimosi asmenims, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius.</p>		
<p>18. 24 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Pagrindinį medicininį rengimą turi sudaryti iš viso bent penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais, ir jį turi sudaryti bent 5 500 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Specialistų, kurie pradėjo studijas anksčiau nei 1972 m. sausio 1 d., pirmoje pastraipoje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių universitetinio lygio praktinis rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.“</p>	<p>Įstatymo projekto 22 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Pagrindinį medicinos gydytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais, ir šį rengimą turi sudaryti nemažiau kaip 5 500 valandų teorinio ir praktinio medicinos gydytojų rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., šioje dalyje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių praktinis rengimas pagal nuolatinę studijų formą universitete, prižiūrint kompetentingai institucijai.</p>	Visiškas	

<p>19. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Į specializuotą medicininį rengimą turi būti leidžiama priimti baigusius 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinio medicininio rengimo programą, kurios metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus jos baigimo patvirtinimą.“;</p> <p>b) įterpiama ši dalis:</p> <p>„3a. Valstybės narės gali savo nacionalinės teisės aktuose leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras specializuoto medicininio rengimo kursus, išvardytų V priedo 5.1.3 punkte, kiekvieną atvejį įvertinus atskirai, su sąlyga, kad ta kursų dalis buvo užbaigta pagal kitą specializuotą mokymo kursą, nurodytą V priedo 5.1.3 punkte, kurį užbaigęs tas specialistas jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Valstybės narės užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę specializuotų medicinos kursų būtiniausios trukmės.</p> <p>Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus nacionalinės teisės aktus ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.“;</p> <p>c) 5 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.1.3 punkte nurodytos būtiniausios mokymo kursų trukmės pritaikymo prie mokslo ir</p>	<p>Įstatymo projekto 23 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į gydytojų specialistų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.</p> <p>Įstatymo projekto 23 straipsnio 6 ir 7 dalys</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras gydytojų specialistų studijų programas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kiekvieną atvejį įvertinusi atskirai, su sąlyga, kad ta studijų programos dalis buvo užbaigta pagal kitą gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kurią užbaigęs tas asmuo jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama atitinkamus teisės aktus, užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę gydytojų specialistų studijų programos būtiniausios trukmės.</p> <p>7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šio straipsnio 6 dalį, turi pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus šio straipsnio 6 dalyje nurodytus teisės aktus, ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.</p>	<p>Visiškas</p>	<p>Direktyvos 2013/55/ES 19 straipsnio c) punkto nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai</p>
---	--	-----------------	---

technikos pažangos.“			
20. 26 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip: „Siekiant tinkamai atsižvelgti į nacionalinės teisės aktų pokyčius ir siekiant atnaujinti šią direktyvą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57cstraipsnį dėl naujų medicinos specialybių, kurios yra bendros bent dviejuose penktadaliuose valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.1.3 punktą.“			Direktyvos 2013/55/ES 20 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai
21. 27 straipsnyje įterpiama ši dalis: „2a. Valstybės narės pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, išduotas Italijoje ir išvardytas V priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose, gydytojams, kurie specialistų rengimo programą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir anksčiau kaip 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų 25 straipsnyje nustatytų mokymo programos reikalavimų, jei kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimties metų laikotarpį iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.“	Įstatymo projekto 25 straipsnio 4 dalis 4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, suteiktas Italijoje ir nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, gydytojams, kurie specialistų rengimą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir iki 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jei kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimt metų iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.	Visiškas	
22. 28 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:	Įstatymo projekto 26 straipsnio 1 dalis	Visiškas	

<p>„1. Į šeimos medicinos praktikos specialųjį rengimą turi būti leidžiama priimti baigusius 24 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinio medicininio rengimo programą, kurios metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus jos baigimo patvirtinimą.“</p>	<p>1. Į šeimos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.</p>		
<p>23. 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Į bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi būti leidžiama priimti:</p> <p>a) baigusius bendrąjį 12 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiaverčio lygio egzaminų, suteikiančių galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, išlaikymą;</p> <p>b) baigusius bendrąjį bent 10 metų lavinimą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduodamu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu sėkmingą lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymą ir suteikiančių galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba įgyti slaugos profesinį rengimą.“;</p> <p>b) 2 dalies antra ir trečia pastraipos pakeičiamos taip:</p> <p>„Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti</p>	<p>Įstatymo projekto 29 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į bendrosios praktikos slaugytojų studijas leidžiama priimti:</p> <p>1) asmenis, turinčius bendrąjį dvylikos metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės kompetentingų institucijų ar įstaigų įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, arba</p> <p>2) asmenis, turinčius bendrąjį, ne trumpesnį kaip dešimties metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduotu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba pradėti mokytis pagal slaugos profesinio rengimo programą.</p>	<p>Visiškas</p>	<p>Direktyvos 2013/55/ES 20 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes tai</p>

<p>deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.2.1 punkte pateikto sąrašo pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą. Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“;</p> <p>c) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą turi sudaryti iš viso bent trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurias sudaro bent 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo, kuomet teorinio rengimo trukmė sudaro bent trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę būtiniausios rengimo trukmės. Valstybės narės gali taikyti dalines išimtis specialistams, kurie dalį reikalaujamo rengimo užbaigė bent lygiaverčio lygio kursuose.“;</p> <p>d) 4 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„4. Teorinis mokymas – slaugytojų rengimo dalis, kurio metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, kurių lygis pripažintas lygiaverčiu universitetų</p>	<p>Įstatymo projekto 29 straipsnio 3-7 dalys</p> <p>3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro nemažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo. Teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip vieną trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę šioje dalyje numatytos minimalios rengimo trukmės. Kompetentinga institucija gali taikyti dalines išimtis asmenims, įgijusiems dalį rengimo lygiaverčiuose kursuose. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija užtikrina, kad slaugytojus rengiančios mokymo įstaigos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.</p> <p>4. Teorinio rengimo metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose,</p>		<p>skirta Europos Komisijai</p>
--	--	--	---------------------------------

<p>lygiui, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.“;</p> <p>e) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„5. Klinikinis rengimas – slaugytojų rengimo dalis, kurio metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertę slaugą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai ir organizuoti visą slaugą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijose arba bendruomenėje.“;</p> <p>f) 6 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„6. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas turi užtikrinti, kad aptariamas specialistas įgytų tokių žinių ir įgūdžių:</p> <p>a) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių, įskaitant pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;</p> <p>b) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;</p> <p>c) pakankamą klinikinę patirtį; tokia patirtis, kuri turėtų būti parenkama pagal jos mokomąją vertę, turėtų būti įgyjama prižiūrint kvalifikuotam</p>	<p>pripažintose lygiavertėmis universitetams, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.</p> <p>5. Klinikinio rengimo metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, kurie remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertę slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai, organizuoti visą slaugos procesą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje. Šis rengimas vyksta ligoninėse ir kitose sveikatos priežiūros institucijose bei bendruomenėje, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant, o atsakingi už jį yra slaugos dėstytojai. Prie rengimo gali prisidėti ir kitas kvalifikuotas personalas. Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio jų rengimo kryptį atitinkančioje veikloje ir taip išmoksta prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.</p> <p>6. Asmuo, baigęs bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:</p> <p>1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;</p> <p>2) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;</p> <p>3) pakankamą klinikinę patirtį (parenkamą pagal jos mokomąją vertę ir įgyjamą prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui tose mokymo bazėse, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka</p>		
---	---	--	--

<p>slaugos personalui ir vietose, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugos reikalavimus;</p> <p>d) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;</p> <p>e) darbo su kitų specialybių sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.“;</p> <p>g) straipsnis papildomas šia dalimi:</p> <p>„7. Pateikiant bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus patvirtinama, kad aptariamasis specialistas gali taikyti bent šias kompetencijas, nesvarbu, ar rengimas vyko universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, kurių lygis pripažintas lygiaverčiu universitetų lygiui, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba pagal slaugos profesinio rengimo programas:</p> <p>a) kompetencijas naudojantis esamomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis nepriklausomai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti bei vykdyti gydymą pacientų slaugą, remiantis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies a, b ir c punktus, siekiant gerinti profesinę praktiką;</p> <p>b) kompetencijas efektyviai dirbti kartu su kitais sveikatos sektoriaus subjektais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros darbuotojų rengime, remiantis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies d ir e punktus;</p> <p>c) kompetencijas paskatinti asmenis, šeimas ir grupes sveikai gyventi ir prižiūrėti savo sveikatą, remiantis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6</p>	<p>paciento slaugymo reikalavimus);</p> <p>4) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;</p> <p>5) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.</p> <p>7. Pateikiamas bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad specialistas, nesvarbu, ar jo rengimas vyko universitetuose, ar aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiaverčiose universitetams, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba pagal slaugos profesinio rengimo programas, turi turėti bent šias kompetencijas:</p> <p>1) naudodamasis turimomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis, savarankiškai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti bei vykdyti pacientų slaugą bei, remdamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktus, gerinti savo profesinę praktiką;</p> <p>2) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktus, efektyviai dirbti kartu su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros specialistų rengime;</p> <p>3) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies 1 ir 2 punktus, skatinti asmenų, šeimų ir asmenų grupių sveiką gyvenseną ir rūpinimąsi savo sveikata;</p> <p>4) mokėti savarankiškai gaivinti žmogų ir teikti pirmąją medicinos pagalbą gyvybei pavojingų būklių atvejais;</p> <p>5) savarankiškai pagal kompetenciją teikti patarimus, nurodymus ir pagalbą asmenims, kuriems reikalingas slaugymas, bei mokyti juos prižiūrinčius asmenis;</p> <p>6) savarankiškai užtikrinti slaugos kokybę ir gebėti ją įvertinti;</p>		
---	--	--	--

<p>dalies a ir b punktus;</p> <p>d) kompetencijas nepriklausomai inicijuoti nedelstinas gyvybės išsaugojimo priemonės ir jas vykdyti krizių bei nelaimių atvejais;</p> <p>e) kompetencijas nepriklausomai teikti patarimus, nurodymus ir paramą asmenims, kuriems reikalinga priežiūra, ir juos prižiūrintiems asmenims;</p> <p>f) kompetencijas nepriklausomai užtikrinti slaugos kokybę ir ją įvertinti;</p> <p>g) kompetencijas visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su kitų sveikatos sektoriaus profesijų atstovais;</p> <p>h) kompetencijas analizuoti slaugos kokybę siekiant gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.“</p>	<p>7) visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su sveikatos priežiūros specialistais;</p> <p>8) gebėti analizuoti teikiamo slaugymo kokybę, siekdamas gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.</p>		
<p>24. 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 2 dalis išbraukiama;</p>	<p>Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 29 straipsnio 2 dalis., perkelti Direktyvos 2005/36/EB 33 straipsnio 2 dalį, yra išbraukta, ir jo įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (lyginamasis variantas nerengiamas).</p>		
<p>b) 3 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„3. Valstybės narės pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:</p> <p>a) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų; ir</p> <p>b) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>i) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies</p>	<p>Įstatymo projekto 31 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:</p> <p>1) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir</p> <p>2) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies</p>	Visiškas	

<p>keičiamas Aktas dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija), ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija); arba</p> <p>ii) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo dėl slaugytojo ir akušerio profesijų 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija), ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokymo kursų reikalavimų (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta V priedo 5.2.2 punkte, žinioms ir kompetencijoms.“</p>	<p>keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija) arba</p> <p>b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokymo kursų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta 3 priedo 3.2.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.</p>		
<p>25. 33a straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojų</p>	<p>Įstatymo projekto 31 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>kvalifikacijai bus taikomos tik šios nuostatos dėl įgytų teisių:</p> <p>Valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių mokymai neatitinka 31 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visiškos atsakomybės už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą, prisiėmimą:</p> <p>a) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas școală postliceală, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo anksčiau nei 2007 m. sausio 1 d.;</p> <p>b) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo anksčiau nei 2003 m. spalio 1 d.;</p> <p>c) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad mokymai prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.“</p>	<p>pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių rengimas neatitinka šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visiškos atsakomybės už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą prisiėmimą:</p> <p>1) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas școală postliceală, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2007 m. sausio 1 d.;</p> <p>2) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.;</p> <p>3) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.</p>		
<p>26. 34 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Pagrindinį odontologinį rengimą turi sudaryti</p>	<p>Įstatymo projekto 32 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Pagrindinį gydytojų odontologų rengimą sudaro ne</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>iš viso bent penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomaigali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurias turi sudaryti bent 5 000 valandų nuolatinio teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent V priedo 5.3.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomas rengimas pripažįstamas kaip esantis lygiaverčio lygio, arba kurią prižiūri universitetas.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.3.1. punkte pateiktame sąrašo dalinio pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.</p> <p>Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“</p>	<p>trumpesnės kaip penkerių metų trukmės nuolatinės formos studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 5 000 valandų teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent šio įstatymo 3 priedo 3.3.1 papunktyje nurodytą studijų programą, universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, vykdančioje lygiavertes studijas arba prižiūrimoje universiteto.</p>		
<p>27. 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Į specializuotą odontologinį rengimą turi būti leidžiama priimti tik baigusius patvirtintą 34 straipsnyje nurodytą pagrindinio odontologinio rengimo programą arba turinčius 23 ir 37 straipsniuose nurodytus dokumentus.“;</p>	<p>Įstatymo projekto 33 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į gydytojų odontologų specialistų studijas priimami asmenys, baigę šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį gydytojų odontologų rengimą arba turintys šio įstatymo 21 ir 35 straipsniuose nurodytus dokumentus.</p>	Visiškas	
<p>b) 2 dalis iš dalies keičiama taip: i) antra pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Specializuoto odontologinio rengimo pagal</p>	<p>Įstatymo projekto 33 straipsnio 3 dalis</p> <p>3. Gydytojų odontologų specialistų rengimo pagal nuolatinę studijų formą trukmė turi būti ne trumpesnė</p>	Visiškas	

nuolatinio mokymo programą kursų trukmė yra bent treji metai ir juos prižiūri kompetentingos institucijos ar įstaigos. Tai apima gydytojo odontologo, rengiamo tapti specialistu, asmeninį dalyvavimą atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybę.“;	kaip treji metai ir jas turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Į gydytojų odontologų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo odontologo asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.		
ii) trečia pastraipa išbraukiama;	Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 31 str. 4 dalis, perkeltanti Direktyvos 2005/36/EB 35 str. 2 punkto trečią pastraipą, yra išbrauktas, tačiau jo įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija	Visiškas	
c) pridedamos šios dalys: „4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl 2 dalyje nurodytos būtinos mokymo kursų trukmės pakeitimo siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą. 5. Siekiant tinkamai atsižvelgti į nacionalinės teisės aktų pokyčius ir siekiant atnaujinti šią direktyvą, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl naujų odontologų specialybių, kurios yra bendros bent dviejuose penktadaliuose valstybių narių, įtraukimo į V priedo 5.3.3. punktą.“			Direktyvos 2013/55/ES 27 straipsnio c) dalies nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai
28. 37 straipsnis papildomas šiomis dalimis: „3. Valstybės narės pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal 21 straipsnį, jei pareiškėjai savo mokymus pradėjo vėliausiai 2016 m. sausio 18 d. 4. Kiekviena valstybė narė pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą	Įstatymo projekto 35 straipsnio 9-11 dalys 9. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal šio įstatymo 18 straipsnį, jei asmuo studijas pradėjo iki 2016 m. sausio 18 d. 10. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą,	Visiškas	

<p>Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo savo universitetinį medicinos rengimą nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.</p> <p>Pažymėjime turi būti patvirtinta, kad įvykdytos šios sąlygos:</p> <p>a) aptariamas specialistas sėkmingai užbaigė bent trejus metus trukusias studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos pažymėjime pripažino, kad jos lygiavertės 34 straipsnyje nurodytiems mokymams;</p> <p>b) aptariamas specialistas veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje 36 straipsnyje nurodyta veikla bent trejus metus iš eilės per penkerių metų laikotarpį iki pažymėjimo išdavimo dienos;</p> <p>c) aptariamam specialistui leista užsiimti 36 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir V priedo 5.3.2 punkte Ispanijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.“</p>	<p>išduotą Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.</p> <p>11. Šio straipsnio 10 dalyje nurodytas pažymėjimas patvirtina, kad įvykdytos šios sąlygos:</p> <p>1) asmuo sėkmingai užbaigė ne trumpesnes kaip trejų metų studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos išduotu pažymėjimu pripažino, kad jos lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui;</p> <p>2) asmuo veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;</p> <p>3) asmuo gali užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Ispanijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojais.</p>		
<p>29. 38 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro iš viso bent penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal nuolatinio mokymo programą, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais, ir apimančios bent V priedo 5.4.1 punkte nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje suteikiamas išsilavinimas, pripažintas kaip esantis lygiavertčio lygio, arba kurią prižiūri</p>	<p>Įstatymo projekto 36 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro nuolatinės studijų formos ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais ir kurios apima bent šio įstatymo 3 priedo 3.4.1 papunktyje nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomos lygiavertės studijos arba kurią prižiūri universitetas.</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>universitetas.</p> <p>Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.4.1. punkte nustatytame sąraše, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.</p> <p>Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“;</p> <p>b) 3 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„3. Veterinarijos gydytojo rengimas turi užtikrinti, kad specialistas įgytų šias žinias ir įgūdžius:</p> <p>a) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią Sąjungos teisę;</p> <p>b) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, taip pat įgūdžių ir kompetencijų, kurie reikalingi jų auginimui, šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir bendrai higienai užtikrinti;</p> <p>c) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (atskirai arba grupėmis) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir neskausmingą mirtį, taip pat specialių žinių apie ligas, kurios gali būti perduotos žmonėms;</p> <p>d) pakankamai žinių apie profilaktinę mediciną,</p>	<p>Įstatymo projekto 36 straipsnio 3 dalis</p> <p>3. Veterinarijos gydytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgijo:</p> <p>1) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią Europos Sąjungos teisę;</p> <p>2) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, gyvulininkystę, įskaitant bendrus įgūdžius ir kompetencijas, kurie reikalingi jų šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir higienai užtikrinti;</p> <p>3) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (atskirai arba grupėmis) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir nugaišinimą, taip pat specialių žinių apie zoonozes;</p> <p>4) pakankamai profilaktinės medicinos žinių, su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;</p> <p>5) pakankamai žinių apie pašarų ir gyvūninių maisto</p>		
---	---	--	--

<p>su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;</p> <p>e) pakankamai žinių apie higieną ir technologiją, taikomų gyvūnams skirtų maisto produktų ar gyvūninės kilmės žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamybai ir pateikimui į apyvartą, kurios suteiktų reikalingų įgūdžių ir kompetencijų suprasti šios srities gerąją patirtį ir ją paaiškinti;</p> <p>f) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų atsakingai ir pagrįstai naudoti veterinarinius vaistinius preparatus, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.“</p>	<p>produktų gamybos ir pateikimo į rinką higieną ir technologiją, šios srities gerąją praktiką ir gali ją paaiškinti;</p> <p>6) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų veterinariniams vaistiniams preparatams atsakingai ir pagrįstai naudoti, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.</p>		
<p>30. 40 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalies trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:</p> <p>„Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl pakeitimų V priedo 5.5.1 punkte nustatytame sąraše, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą.</p> <p>Trečioje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais.</p> <p>Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“;</p> <p>b) 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Į akušerio rengimą priimama tik įvykdžius</p>	<p>Įstatymo projekto 38 straipsnio 3 ir 4 dalys</p> <p>3. Į akušerio studijas leidžiama priimti asmenis,</p>		<p>Direktyvos 2013/55/ES 30 straipsnio nuostatų perkelti nereikia, nes tai skirta Europos Komisijai</p>

<p>vieną iš toliau nurodytų sąlygų:</p> <p>a) įgytas bent 12 metų trukęs bendrasis lavinimas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas reikalingo lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal I būdą;</p> <p>b) turimas V priedo 5.2.2 punkte nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal II būdą.“;</p> <p>c) 3 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„3. Akušerio rengimas turi užtikrinti, kad aptariamas specialistas įgytų tokių žinių ir įgūdžių:</p> <p>a) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;</p> <p>b) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių teisės aktų žinių;</p> <p>c) pakankamai bendrų medicininių žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgesio;</p> <p>d) pakankamai klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose įstaigose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis, teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama gydytojo;</p> <p>e) pakankamą supratimą apie sveikatos</p>	<p>įvykdžiusius vieną iš toliau nurodytų sąlygų:</p> <p>1) įgytas ne mažiau kaip dvylikos metų bendrasis lavinimas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą I būdą;</p> <p>2) turimas 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą II būdą.</p> <p>4. Asmuo, baigęs akušerių rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:</p> <p>1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;</p> <p>2) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių žinių, numatytų teisės aktuose;</p> <p>3) pakankamai bendrųjų medicinos žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgsenos;</p> <p>4) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis, teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama medicinos gydytojo;</p> <p>5) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.</p>		
---	--	--	--

priežiūros personalo rengimą ir darbo su tokiu personalu patirtį.“			
31. 41 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip: „1. V priedo 5.5.2 punkte nurodytas akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas pagal 21 straipsnį, jei jis atitinka šiuos kriterijus: a) užbaigtas bent trejų metų trukmės akušerio rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurį sudaro bent 4 600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį; b) užbaigtas bent dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerio rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurio leidžiama siekti turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą; c) užbaigtas bent 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerio rengimas pagal nuolatinio mokymo programą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir kurio leidžiama siekti turint V priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, ir vienerių metų profesinę praktiką, patvirtintą pažymėjimu, išduotu vadovaujantis 2 dalimi.“	Įstatymo projekto 39 straipsnio 1 ir 2 dalys 1. Šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodyti akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo 18 straipsnį. 2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas, jeigu asmuo atitinka tokius kriterijus: 1) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurį sudaro ne mažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį; 2) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymą; 3) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą ir vienerių metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis šio straipsnio 3 dalies nuostatomis.	Visiškas	
32. 43 straipsnis iš dalies keičiamas taip:	Įstatymo projekto 41 straipsnio 2 dalis	Visiškas	

<p>a) įterpiama ši dalis:</p> <p>„1a. Valstybės narės akušerių formalias kvalifikacijas pripažįsta automatiškai, jei jas turintis pareiškėjas pradėjo rengimo kursą anksčiau nei 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo į jį sąlyga pagal I būdą buvo 10 metų bendrasis išsilavinimas arba lygiavertis lygis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 5.2.2. punkte, prieš pradėdant akušerio rengimą pagal II būdą.“;</p>	<p>2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija automatiškai pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jį turintis asmuo pradėjo rengimą iki 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo sąlyga į jį pagal akušerio rengimo I būdą taip, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 1 punkte, buvo 10 metų bendrasis išsilavinimas, ar jam lygiavertis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 3 priedo 3.2.2. papunktyje, prieš pradėdant akušerio rengimą pagal II būdą, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 2 punkte.</p>		
<p>b) 3 dalis išbraukiama;</p>	<p>Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 39 str. 3 ir 4 dalys, perkeliančios Direktyvos 2005/36/EB 43 str. 3 dalį, yra išbraukiamos, ir jų įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (projekto lyginamasis variantas nerengiamas).</p>		
<p>c) 4 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„4. Valstybės narės pripažįsta akušerijos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:</p> <p>a) buvo išduotas Lenkijoje akušeriams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį 40 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų; ir</p> <p>b) yra patvirtintas „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>i) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas Aktas dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų dalinio pakeitimo 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos</p>	<p>Įstatymo projekto 41 straipsnio 4 dalis</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymus, kurie:</p> <p>1) išduoti Lenkijoje akušeriams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų; ir</p> <p>2) patvirtinti „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:</p> <p>a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr.</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusią medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija); arba</p> <p>ii) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo dėl slaugytojo ir akušerio profesijų 53 straipsnio 3 dalimi (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija), ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusią medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta V priedo 5.5.2 punkte, žinioms ir kompetencijoms.“</p>	<p>92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusią medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija), arba</p> <p>b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 53 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusią medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.</p>		
<p>33. 44 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Vaistinininko formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti patvirtinama, kad užbaigtas bent penkerių metų trukmės rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiavertėmis ECTS</p>	<p>Įstatymo projekto 42 straipsnio 1 dalis</p> <p>1. Į vaistinininkų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>kreditais, apimantis bent:</p> <p>a) ketverių metų trukmės nuolatinį teorinį ir praktinį rengimą universitete ar aukštojoje mokslo institucijoje, kurios lygis pripažintas kaip lygiavertis, arba kurią prižiūri universitetas;</p> <p>b) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių praktiką visuomenei skirtoje vaistinėje arba ligoninėje, prižiūrint tos ligoninės farmacijos skyriui.</p> <p>Šioje dalyje nurodytas rengimo ciklas turi apimti bent V priedo 5.6.1 punkte aprašytą programą. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl V priedo 5.6.1 punkte nustatyto sąrašo pakeitimo, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą, įskaitant farmakologijos praktikos raidą.</p> <p>Antroje pastraipoje nurodyti pakeitimai nesudaro prielaidų valstybėms narėms keisti galiojančių esminių teisės principų, susijusių su profesijų struktūra fizinių asmenų rengimo ir teisės užsiimti profesija sąlygų aspektais. Tokie pakeitimai nedaro poveikio valstybių narių atsakomybei už švietimo sistemų organizavimą, kaip nustatyta SESV 165 straipsnio 1 dalyje.“</p>	<p>2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės vaistininkų rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, apimantis šiuos minimalius reikalavimus:</p> <p>1) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą pagal nuolatinę studijų formą universitete ar lygiavertėje aukštojo mokslo institucijoje arba prižiūrint universitetui;</p> <p>2) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių profesinę praktiką visuomenės vaistinėje arba ligoninės vaistinėje, prižiūrint farmacinės veiklos vadovui.</p> <p>3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas rengimas turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.6.1 papunktyje nurodytą studijų programą.</p>		
<p>34. 45 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, turintys universiteto ar pripažinto lygiavertio lygio farmacijos mokslo formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį 44 straipsnyje nustatytus reikalavimus, turėtų teisę verstis bent toliau išvardyta veikla, kuriai atitinkamais atvejais taikomas papildomos profesinės patirties reikalavimas:</p> <p>a) vaistinių preparatų farmacinės formos</p>	<p>Įstatymo projekto 43 straipsnio 2 dalis</p> <p>2. Lietuvos Respublikoje asmenys, turintys universiteto ar pripažintos lygiavertės aukštosios mokyklos vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį šio įstatymo 42 straipsnio nuostatas, gali užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prirėikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:</p> <p>1) vaistinių preparatų farmacinės formos gamyba;</p> <p>2) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;</p>	Visiškas	

<p>ruošimas;</p> <p>b) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimai;</p> <p>c) vaistinių preparatų tyrimai vaistinių preparatų tyrimo laboratorijoje;</p> <p>d) vaistinių preparatų sandėliavimas, saugojimas ir platinimas vykdant didmeninį platinimą;</p> <p>e) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų tiekimas, ruošimas, tyrimai, sandėliavimas, platinimas ir išdavimas visuomenei skirtose vaistinėse;</p> <p>f) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų ruošimas, tyrimai, sandėliavimas ir išdavimas ligoninėse;</p> <p>g) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimas, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą;</p> <p>h) pranešimas apie nepageidaujamos reakcijos į farmacijos produktus atvejus kompetentingoms institucijoms;</p> <p>i) individuali pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistais;</p> <p>j) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.“</p>	<p>3) vaistinių preparatų tyrimais jų tyrimo laboratorijoje;</p> <p>4) vaistinių preparatų laikymu, saugojimu ir tiekimu vykdant didmeninį platinimą;</p> <p>5) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų įsigijimu, gamyba, tyrimais, laikymu, pardavimu (išdavimu) visuomenės vaistinėse;</p> <p>6) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, laikymu ir išdavimu ligoninės vaistinėse;</p> <p>7) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimu, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą;</p> <p>8) pranešimų apie nepageidaujamas reakcijas į farmacijos produktus teikimu kompetentingoms institucijoms;</p> <p>9) individualia pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistiniaisiais preparatais;</p> <p>10) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.</p>		
<p>35. 46 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„46 straipsnis</p> <p>Architekto rengimas</p> <p>1. Architekto rengimą turi sudaryti:</p> <p>a) bent penkerių metų studijos pagal nuolatinio mokymo programą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universiteto lygio egzaminus; arba</p> <p>b) bent ketverių metų studijos pagal nuolatinio mokymo programą universitete arba lygiavertėje</p>	<p>Įstatymo projekto 44 straipsnio 1-4 dalys</p> <p>1. Architekto rengimą turi sudaryti:</p> <p>1) ne trumpesnės kaip penkerių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus; arba</p> <p>2) ne trumpesnės kaip ketverių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų</p>	Visiškas	

<p>mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universiteto lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų profesinė praktika pagal 4 dalį;</p> <p>2. Architektūra turi būti pagrindinė 1 dalyje nurodytų studijų sudedamoji dalis. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrintas bent šių žinių, įgūdžių ir kompetencijų įgijimas:</p> <p>a) gebėjimas kurti architektūros projektus, kurie atitiktų estetinius ir techninius reikalavimus;</p> <p>b) pakankamos architektūros istorijos ir teorijos, susijusių menų, technologijų ir humanitarinių mokslų žinios;</p> <p>c) vaizduojamojo meno ir jo įtakos architektūros projekto kokybei žinios;</p> <p>d) pakankamos miestų projektavimo, planavimo žinios ir įgūdžiai, reikalingi planavimo procese;</p> <p>e) supratimas apie žmonių ir pastatų, pastatų ir jų aplinkos santykį ir apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;</p> <p>f) architekto profesijos ir architekto vaidmens visuomenėje supratimas, ypač rengiant socialinių veiksnių įvertinimo aprašus;</p> <p>g) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimas;</p> <p>h) konstrukcinio projektavimo ir su pastatų projektavimu susijusių konstrukcinių ir inžinerinių problemų supratimas;</p> <p>i) pakankamos žinios apie fizines problemas ir technologijas bei pastatų funkcijas, kad jų vidus būtų patogus, o patys pastatai apsaugotų nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;</p> <p>j) būtini projektavimo įgūdžiai, siekiant patenkinti</p>	<p>profesinė praktika pagal šio straipsnio 4 dalį.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų studijų programos pagrindinė dalis turi būti architektūra. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinta, kad asmuo įgytų tokių žinių, įgūdžių ir kompetencijų:</p> <p>1) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų ir estetinius, ir techninius reikalavimus;</p> <p>2) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teoriją, artimas meno šakas, technologijas ir humanitarinius mokslus;</p> <p>3) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;</p> <p>4) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;</p> <p>5) supratimą apie santykį tarp žmonių ir pastatų, tarp pastatų ir jų aplinkos, apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;</p> <p>6) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kuriuose atsižvelgiama į socialinius veiksniai;</p> <p>7) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;</p> <p>8) supratimą apie konstrukcijų projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;</p> <p>9) pakankamai žinių apie fizines problemas, technologijas ir pastatų funkcijas, kad būtų užtikrintas jų vidaus patogumas ir jie būtų apsaugoti nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;</p> <p>10) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgdamas į kainos ir statybos normų nustatytus apribojimus;</p> <p>11) pakankamai žinių apie pramonę, struktūras,</p>		
--	---	--	--

<p>pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgiant į suvaržymus, atsirandančius dėl kainos veiksnių ir statybos normų;</p> <p>k) pakankamos žinios apie pramonę, struktūras, taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.</p> <p>3. 1 ir 2 dalyse nurodyta akademinų studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiavertėmis ECTS kreditais.</p> <p>4. 1 dalies b punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vienerių metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais 2 dalyje nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje. Profesinę praktiką vertina kilmės valstybės narės kompetentinga institucija.“</p>	<p>taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta akademinų studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiavertėmis ECTS kreditais.</p> <p>4. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vienerių metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje. Profesinę praktiką vertina Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.</p>		
<p>36. 47 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„47 straipsnis</p> <p>Nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo architektų rengimo reikalavimų</p> <p>Nukrypstant nuo 46 straipsnio, 21 straipsnį atitinkančiu laikomas ir toks rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal 46 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs specialistas prižiūrint architektui ar architektų biurui dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip</p>	<p>Įstatymo projekto 45 straipsnis</p> <p>45 straipsnis. Architektų rengimo reikalavimų taikymo išimtis</p> <p>Nukrypstant nuo šio įstatymo 44 straipsnio, 18 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir šis rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universitetinio</p>	Visiškas	

septynerius metus. Egzaminas turi būti universiteto lygio ir lygiavertis 46 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytam galutiniam egzaminui.“	lygio ir lygiavertis šio įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytam galutiniam egzaminui.		
37. 49 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) įterpiama ši dalis: <p>„1a. 1 dalis taip pat taikoma į V priedo sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimo kursas pradėtas anksčiau nei 2016 m. sausio 18 d.“;</p> b) pridedama ši dalis: <p>„3. Kiekviena valstybė narė toliau nurodytus įrodymus savo teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti profesinę architekto veiklą: įrodymus, kad baigtas 1985 m. rugpjūčio 5 d. jau buvęs rengimas, pradėtas ne vėliau kaip 2014 m. sausio 17 d., suteikiamas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis 46 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti 48 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, išduotu profesinės asociacijos, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šios direktyvos nuostatomis.“</p>	Įstatymo projekto 47 straipsnis 3 dalis <p>3. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma į šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytą sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimas prasidėjo iki 2016 m. sausio 18 d.</p> Įstatymo projekto 47 straipsnio 6 dalis <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šioje dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus Lietuvos teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti architekto profesinę veiklą: įrodymus, kad baigtas nuo 1985 m. rugpjūčio 5 d. buvęs rengimas, pradėtas iki 2014 m. sausio 17 d., suteiktas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti šio įstatymo 46 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, kurį išdavė profesinė asociacija, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šio įstatymo nuostatomis.</p>	Visiškas	
38. III antraštinėje dalyje įterpiamas šis	Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 dalis ir IV skyrius	Visiškas	

<p>skyrius:</p> <p>„IIIA skyrius Automatinis pripažinimas, remiantis bendraisiais rengimo principais 49a straipsnis Bendroji rengimo struktūra 1. Taikant šį straipsnį „bendroji rengimo struktūra“ reiškia bendrą būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį, būtiną siekiant užsiimti konkrečia profesija. Bendroji rengimo struktūra nepakeičia nacionalinės rengimo programos, nebent valstybė narė pagal savo nacionalinę teisę nuspręstų kitaip. Asmenims, kurie pateikia įrodymą apie tokios struktūros pagrindų įgytą kvalifikaciją, siekiantiems užsiimti profesija valstybėse narėse, kuriose ji reglamentuojama, valstybė narė suteikia teisę užsiimti profesine veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip asmenims, kuriems ji pati išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą, su sąlyga, kad tokia struktūra atitinka 2 dalyje nustatytas sąlygas. 2. Bendroji rengimo struktūra turi atitikti šias sąlygas: a) bendroji rengimo struktūra sudaro galimybes daugiau specialistų judėti iš vienos valstybės narės į kitą; b) profesija, kuriai taikoma bendroji rengimo struktūra arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių; c) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalyje valstybių narių švietimo ir rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos. Nesvarbu, ar žinios, įgūdžiai ir</p>	<p>3. Bendrieji profesinio pasirengimo pagrindai (toliau – bendrieji pasirengimo pagrindai) – visoms dėl profesinio pasirengimo pagrindų susitarusioms valstybėms narėms bendras būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinys, būtinas siekiant dirbti pagal tam tikrą profesiją.</p> <p>IV SKYRIUS PRIPAŽINIMAS, REMIANTIS BENDRAISIAIS PASIRENGIMO PAGRINDAIS IR BENDRAISIAIS PASITENGIMO TESTAIS</p> <p>Įstatymo projekto 48 straipsnis</p> <p>48 straipsnis. Bendrieji pasirengimo pagrindai</p> <p>1. Asmenims, pateikusiems įrodymą apie bendraisiais pasirengimo pagrindais įgytą profesinę kvalifikaciją ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, suteikiama teisė dirbti pagal minėtą profesiją jos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir asmenims, kuriems ji išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti bendrieji pasirengimo pagrindai turi atitikti šias sąlygas: 1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos valstybės narės į kitą; 2) profesija, kuriai jie taikomi, arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių; 3) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalyje valstybių narių švietimo ir specialistų rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir</p>		
---	---	--	--

<p>kompetencijos valstybėse narėse įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, ar kaip profesinio rengimo kursų dalis;</p> <p>d) bendroji rengimo struktūra grindžiama EKS lygiais, apibrėžtais 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendacijos dėl Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos kūrimo (18) II priede;</p> <p>e) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitą bendrąją rengimo struktūrą ir nėra automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies III skyrių;</p> <p>f) bendroji rengimo struktūra buvo parengta skaidriais pagrindais vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>g) taikant bendrąją rengimo struktūrą, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti tokiai struktūrai priklausančios profesinės kvalifikacijos prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.</p> <p>3. Sąjungos lygio profesinės organizacijos ir nacionalinės profesinės organizacijos ar kompetentingos institucijos iš bent trečdalio valstybių narių gali pateikti Komisijai pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo struktūrų, kurie atitinka 2 dalyje nustatytas sąlygas.</p> <p>4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 57c straipsnį dėl bendrosios rengimo struktūros nustatymo konkrečiai profesijai remiantis šio straipsnio 2 dalyje nustatytomis sąlygomis.</p> <p>5. Valstybė narė atleidžiama nuo pareigos savo</p>	<p>kompetencijos. Žinios, įgūdžiai ir kompetencijos valstybėse narėse gali būti įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje ar kaip profesinio mokymo kursų dalis;</p> <p>4) būti grindžiami Lietuvos kvalifikacijų sandaros lygiais, kurie vadovaujantis Europos kvalifikacijų sandara, apibrėžti Lietuvos kvalifikacijų sandaros apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės;</p> <p>5) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitus bendruosius pasirengimo pagrindus ir nėra pripažįstama pagal automatinį profesinės kvalifikacijos pripažinimo principą vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriumi;</p> <p>6) buvo sudaryta vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>7) juos taikant, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti profesinės kvalifikacijos, atitinkančios šių pagrindų reikalavimus, prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.</p> <p>3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.</p> <p>4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2</p>		
--	---	--	--

<p>teritorijoje įvesti 4 dalyje nurodytą bendrąją rengimo struktūrą ir pareigos suteikti automatinį pripažinimą pagal tą bendrąją rengimo struktūrą įgytoms profesinėms kvalifikacijoms, jei įvykdoma viena iš šių sąlygų:</p> <p>a) valstybės narės teritorijoje nėra švietimo ar mokslo institucijų, kurios siūlytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;</p> <p>b) bendrosios rengimo struktūros taikymas darytų neigiamą poveikį valstybės narės švietimo ir profesinio mokymo sistemos organizavimui;</p> <p>c) yra esminių skirtumų tarp bendrosios rengimo struktūros ir valstybės narės teritorijoje reikalaujamo rengimo, ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.</p> <p>6. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša:</p> <p>a) nacionalines kvalifikacijas ir, kai taikoma, nacionalinius profesinius vardus, kurie atitinka bendrąją rengimo struktūrą; arba</p> <p>b) 5 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikiant pagrindimą, kurios sąlygos pagal 5 dalį buvo įvykdytos. Komisija per tris mėnesius gali paprašyti pateikti papildomą paaiškinimą, jei ji mano, kad valstybė narė nepateikė tinkamo paaiškinimo, kad įvykdyta viena iš šių sąlygų, arba jei tas paaiškinimas buvo nepakankamas. Valstybė narė į tokį prašymą turi atsakyti per tris mėnesius.</p> <p>Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriame išvardijamos nacionalinės profesinės</p>	<p>dalyje nustatytas sąlygas, jei yra nors viena iš šių sąlygų:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje nėra švietimo institucijų, kurios vykdytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;</p> <p>2) bendrųjų pasirengimo pagrindų taikymas darytų neigiamą poveikį Lietuvos Respublikos švietimo sistemos organizavimui;</p> <p>3) yra esminių skirtumų tarp bendrųjų pasirengimo pagrindų ir Lietuvos Respublikoje reikalaujamo rengimo, ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų nustatymo įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:</p> <p>1) profesines kvalifikacijas ir, kai taikoma, profesinius vardus, kurie atitinka bendruosius pasirengimo pagrindus arba</p> <p>2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.</p> <p>6. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne jos specializacija jau automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies III skyrių.</p>		
--	--	--	--

<p>kvalifikacijos ir nacionaliniai profesiniai vardai, kurie pagal bendrąją rengimo struktūrą, priimtą pagal 4 dalį, pripažįstami automatiškai.</p> <p>7. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne susijusi specializacija, jau automatiškai pripažįstama pagal III antraštinės dalies III skyrių.</p>			
<p>49b straipsnis Bendrieji rengimo testai</p> <p>1. Taikant šį straipsnį „bendrasis rengimo testas“ reiškia standartizuotą tinkamumo testą, kuris naudojamas visose dalyvaujančiose valstybėse narėse ir taikomas tik asmenims, turintiems konkrečią profesinę kvalifikaciją. Tokio testo išlaikymas valstybėje narėje suteikia teisę asmeniui, turinčiam tam tikrą profesinę kvalifikaciją, užsiimti profesine veikla bet kurioje priimančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.</p> <p>2. Bendrasis rengimo testas turi atitikti šias sąlygas:</p> <p>a) bendrasis rengimo testas sudaro galimybių daugiau specialistų judėti iš vienos valstybės narės į kitą;</p> <p>b) profesija, kuriai taikomas bendrasis rengimo testas, yra reglamentuojama, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;</p>	<p>Įstatymo projekto 3 straipsnio 2 dalis ir 49 straipsnis</p> <p>2. Bendrasis profesinio pasirengimo testas (toliau – bendrasis pasirengimo testas) – tam tikrą profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims skirtas standartizuotas profesinio tinkamumo testas, naudojamas visose susitarusiose dėl tokio testo sudarymo valstybėse narėse.</p> <p>Įstatymo projekto 49 straipsnis</p> <p>49 straipsnis. Bendrieji parengimo testai</p> <p>1. Asmeniui, išlaikiusiam bendrąjį pasirengimo testą ir turinčiam atitinkamą profesinę kvalifikaciją, yra suteikiama teisė užsiimti profesine veikla bet kurioje dalyvaujančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.</p> <p>2. Bendrasis pasirengimo testas turi atitikti šias sąlygas:</p> <p>1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės į kitą;</p>	Visiškas	

<p>c) bendrasis rengimo testas sudarytas skaidriais pagrindais vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>d) bendrąjį rengimo testą gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar būtų joje prisiregistravę.</p> <p>3. Sąjungos lygio profesinės organizacijos ir nacionalinės profesinės organizacijos ar kompetentingos institucijos iš bent trečdalyo valstybių narių gali pateikti Komisijai pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo testų, kurie atitinka 2 dalyje nustatytas sąlygas.</p> <p>4. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 57c straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus dėl bendrųjų rengimo testų turinio ir sąlygų, kuriomis jie gali būti laikomi ir išlaikomi.</p> <p>5. Valstybė narė atleidžiama nuo pareigos savo teritorijoje rengti 4 dalyje nurodytą bendrąjį rengimo testą ir pareigos suteikti automatinį pripažinimą specialistams, kurie išlaikė tą bendrąjį rengimo testą, jei įvykdoma viena šių sąlygų:</p> <p>a) atitinkama profesija tos valstybės narės teritorijoje neregamentuojama;</p> <p>b) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sušvelnina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama tos valstybės narės teritorijoje;</p> <p>c) bendrojo rengimo testo turinys suteiktų daug mažiau patrauklias galimybes verstis šia profesija, palyginti su nacionaliniais reikalavimais.</p>	<p>2) profesija, kuriai taikomas bendrasis pasirengimo testas, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;</p> <p>3) bendrasis pasirengimo testas sudarytas pagal atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;</p> <p>4) ji gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar būtų joje prisiregistravę.</p> <p>3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.</p> <p>4. Lietuvos Respublika atleidžiama nuo pareigos rengti bendrąjį pasirengimo testą, atitinkantį šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms sąlygoms, ir pareigos suteikti automatinį pripažinimą asmenims, kurie išlaikė tą bendrąjį pasirengimo testą, jei įvykdoma viena šių sąlygų:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje atitinkama profesija neregamentuojama;</p> <p>2) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sumažina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama Lietuvos Respublikoje;</p> <p>3) bendrojo pasirengimo testo turinys suteiktų daug</p>		
--	--	--	--

<p>6. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo 4 dalyje nurodyto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša:</p> <p>a) apie savo pajėgumus rengti tokius testus; arba</p> <p>b) 5 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikiant pagrindimą, kurios sąlygos pagal 5 dalį buvo įvykdytos. Komisija per tris mėnesius gali paprašyti pateikti papildomą paaiškinimą, jei ji mano, kad valstybė narė nepateikė tinkamo paaiškinimo, kad įvykdoma viena iš šių sąlygų, arba jei tas paaiškinimas nepakankamas. Valstybė narė į tokį prašymą turi atsakyti per tris mėnesius. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą, kuriame pateikiamas valstybių narių, kuriose turi būti rengiami pagal 4 dalį patvirtinti bendrojo rengimo testai, sąrašas, tų testų dažnumas per kalendorinius metus ir kitos procedūros, būtinos rengiant bendrojo rengimo testus visose valstybėse narėse.</p>	<p>mažiau patrauklias galimybes dirbti pagal atitinkamą profesiją, palyginti su reikalavimais Lietuvos Respublikoje.</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriumis per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo testų turinio ir organizavimo sąlygų įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:</p> <p>1) savo pajėgumus rengti tokius testus arba</p> <p>2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriumis per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.</p>		
<p>39. 50 straipsnyje įterpiamos šios dalys:</p> <p>„3a. Iškilus pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali reikalauti valstybės narės kompetentingas institucijas patvirtinti, kad pareiškėjui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė užsiimti profesija dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl baudžiamojo nusižengimo, susijusio su bet kokia jo ir (arba) jos profesine veikla.</p> <p>3b. Įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos informacija pagal šį straipsnį keičiasi per IMI.“</p>	<p>Įstatymo projekto 50 straipsnio 6-7 dalys</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalauti kitos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti, kad asmeniui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė dirbti pagal profesiją dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl padarytos nusikalstamos veikos, susijusios su bet kokia to asmens profesine veikla.</p> <p>7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šiame straipsnyje nurodyta informacija keičiasi per IMI.</p>	Visiškas	
<p>40. 52 straipsnis papildomas šia dalimi:</p>	<p>Įstatymo projekto 52 straipsnio 4 dalies</p>	Visiškas	

<p>„3. Valstybė narė gali nesuteikti teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei ji apie tokią asociaciją ar organizaciją nepranešė Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal 3 straipsnio 2 dalį.“</p>	<p>4. Lietuvos Respublika nesuteikia teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius neatliko pareigos pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsnio 11 dalimi.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punktą</p> <p>11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos asociacijas ir organizacijas, kurioms Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka suteikti įgaliojimai, nurodyti šio įstatymo 4 straipsnio 5 dalyje.</p> <p>Įstatymo projekto 4 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.</p>		
<p>41. 53 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„53 straipsnis Kalbų mokėjimas</p> <p>1. Specialistai, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti kalbas, būtinas užsiimti profesine veikla priimančiojoje valstybėje narėje.</p> <p>2. Valstybė narė užtikrina, kad 1 dalyje nustatytos pareigos atitiktų įvykdymo kontrolę atliktą už tai atsakingos kompetentingos institucijos arba ji</p>	<p>Įstatymo projekto 54 straipsnis</p> <p>54 straipsnis. Lietuvių kalbos mokėjimas</p> <p>1. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.</p> <p>2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos asmenims mokėti lietuvių kalbą įvykdymo kontrolę</p>	<p>Iš dalies</p>	

<p>būtų vykdoma joms prižiūrint ir kad ši kontrolė apsiribotų priimančiosios valstybės narės vienos oficialiosios kalbos mokėjimo tikrinimu arba priimančiosios valstybės narės vienos administracinės kalbos mokėjimo tikrinimu, su sąlyga, kad ta administracinė kalba taip pat yra oficialioji Sąjungos kalba.</p> <p>3. Pagal 2 dalį vykdomas tikrinimas gali būti paskirtas tuo atveju, jei profesija, kuria bus užsiimama, daro poveikį pacientų saugumui. Tikrinimas gali būti paskirtas ir kitų profesijų atžvilgiu, kai yra didelių ir konkrečių abejonių dėl tinkamo specialisto kalbos mokėjimo jam siekiant užsiimti pageidaujama profesine veikla.</p> <p>Kalbos mokėjimą galima tikrinti tik po to, kai išduodama Europos profesinė kortelė pagal 4d straipsnį, arba atitinkamai po to, kai pripažįstama profesinė kvalifikacija.</p> <p>4. Kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria ketinama užsiimti. Atitinkamam specialistui turi būti leidžiama tokio tikrinimo rezultatus apskųsti remiantis nacionaline teise.“</p>	<p>atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos arba ji gali būti vykdoma joms prižiūrint.</p> <p>3. Lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.</p> <p>4. Šio straipsnio 2 dalyje numatytas lietuvių kalbos tikrinimas gali būti atliekamas, jei profesija, kuria ketina užsiimti asmuo, daro poveikį pacientų saugumui. Kalbos tikrinimas gali būti atliekamas ir kitų profesijų atžvilgiu, kai kyla pagrįstų abejonių dėl asmens tinkamo kalbos mokėjimo norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje.</p> <p>5. Asmens lietuvių kalbos mokėjimas gali būti tikrinamas tik išdavus Europos profesinę kortelę pagal šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalį arba atitinkamai pripažinus jo profesinę kvalifikaciją.</p> <p>6. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria asmuo ketina užsiimti Lietuvos Respublikoje.</p> <p>7. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymų nustatyta tvarka.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos ūkio ministro įsakymo Nr. 4-464 pakeitimo projektas</p> <p>Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro</p>		
--	---	--	--

	<p>įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinio turizmo departamento direktoriaus įsakymo Nr. V-61 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p>		
--	---	--	--

	Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas		
42. IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis straipsnis: „55a straipsnis Profesinės praktikos pripažinimas 1. Jei užsiimti reglamentuojama profesija kilmės valstybėje narėje leidžiama tik baigus profesinę praktiką, kilmės valstybės narės kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą suteikti leidimą užsiimti reglamentuojama profesija, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad praktika atitinka 2 dalyje nurodytas paskelbtas gaires, bei atsižvelgia į trečiojoje šalyje atliktą profesinę praktiką. Vis dėlto valstybės narės gali nacionalinės teisės aktuose nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą. 2. Profesinės praktikos pripažinimas nepakeičia nustatytų reikalavimų išlaikyti egzaminą tam, kad būtų suteikta teisė užsiimti aptariama profesija. Kompetentingos institucijos paskelbia profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo ir pripažinimo gaires, visų pirma dėl profesinės praktikos vadovo vaidmens.“	Įstatymo projekto 57 straipsnis 57 straipsnis. Profesinės praktikos pripažinimas 1. Jei Lietuvos Respublikoje leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją tik baigus profesinę praktiką, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad tokia praktika atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytas taisykles, ir atsižvelgia į asmens trečiojoje šalyje atliktą profesinę praktiką. 2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos teisės aktuose gali nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą ir priima taisykles dėl profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo ir pripažinimo, įskaitant profesinės praktikos vadovo vaidmenį. 3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinės praktikos pripažinimas nekeičia Lietuvos Respublikoje nustatytų reikalavimų tam, kad būtų suteikta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.	Iš dalies	
	Įstatymo Nr. IX-2066 pakeitimo projektas Nutarimo projektas Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo		

	<p>ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. V1-78 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-874 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymo Nr. D1-507 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p>		
--	---	--	--

	Lietuvos Respublikos kultūros ministro įsakymo Nr. IV-485 pakeitimo projektas		
43. V antraštinės dalies pavadinimas pakeičiamas taip: „V ANTRAŠTINĖ DALIS ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS IR ATSAKOMYBĖ PILIEČIAMS UŽ ĮGYVENDINIMĄ	Įstatymo projekto V dalis ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS	Visiškas	
44. 56 straipsnis iš dalies keičiamas taip: a) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip: „Kilmės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas ar baudžiamąsias sankcijas, kurių imtasi, arba bet kokias kitas rimtas, specifines aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių pagal šią direktyvą vykdomai veiklai. Tą darydamos jos laikosi asmens duomenų apsaugos taisyklių, numatytų direktyvose 95/46/EB ir 2002/58/EB.“; b) įterpiama ši dalis: „2a. Taikant 1 ir 2 dalis, kompetentingos institucijos naudoja IMI.“; c) 4 dalis pakeičiama taip: „4. Kiekviena valstybė narė paskiria koordinatorių 1 dalyje nurodytai kompetentingų institucijų veiklai ir apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.	Įstatymo projekto 58 straipsnio 2 ir 3 dalys 2. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas, baudžiamąsias sankcijas arba kitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių šio įstatymo nustatytai veiklai. 3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos ir keisdamosi informacija su kilmės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, vadovaujasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo ir Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo nuostatomis. Įstatymo projekto 58 straipsnio 5 dalis 5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šio straipsnio 1–4 dalių nuostatomis, keisdamosi informacija naudoja IMI. Įstatymo projekto 59 straipsnio 1, 2, 3 dalys	Visiškas	

<p>Koordinatoriaus užduotys yra šios:</p> <p>a) skatinti vienodai taikyti šią direktyvą;</p> <p>b) rinkti visą informaciją, kuri svarbi šios direktyvos taikymui, kaip antai apie sąlygas, nustatytas galimybei užsiimti reglamentuojamomis profesijomis valstybėse narėse;</p> <p>c) nagrinėti pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo struktūrų ir bendrųjų rengimo testų;</p> <p>d) keistis informacija ir geriausia praktika siekiant optimizuoti tęstinį kvalifikacijos tobulinimą valstybėse narėse;</p> <p>e) keistis informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant 14 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones.</p> <p>Atlikti šios dalies b punkte nurodytą užduotį koordinatoriai gali prašyti pagalbos iš 57b straipsnyje nurodytų pagalbos centrų.“</p>	<p>1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija paskiria profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių ir praneša apie tai Europos Komisijai, taip pat kitoms valstybėms narėms.</p> <p>2. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius:</p> <p>1) koordinuoja Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų veiklą įgyvendinant šio įstatymo nuostatas;</p> <p>2) renka informaciją, kuri reikalinga šio įstatymo nuostatomis įgyvendinti;</p> <p>3) praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai apie Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas ir reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančias asociacijas, nurodytas šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje;</p> <p>4) dalyvauja Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komiteto veikloje;</p> <p>5) nagrinėja pasiūlymus dėl bendrųjų rengimo sandarų ir bendrųjų rengimo testų, kurie numatyti šio įstatymo 48 ir 49 straipsniuose;</p> <p>6) keičiasi informacija ir geriausia praktika, siekdamas Lietuvos Respublikoje optimizuoti tęstinį kvalifikacijos tobulinimą asmenims, kurių turimoms profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius;</p> <p>7) keičiasi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant šio įstatymo 16 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones;</p> <p>8) teikia prašymus Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetui dėl atsiradusių sunkumų konkrečioje srityje taikant šio įstatymo nuostatas;</p> <p>9) sudaro reglamentuojamų profesijų sąrašą; jį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija;</p> <p>10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų,</p>		
--	---	--	--

	<p>reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;</p> <p>11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažintas asociacijas ir organizacijas, jeigu tokių yra, kaip jos apibrėžtos šio įstatymo 3 straipsnio 22 dalyje, bei apie narystės šiose asociacijose ir organizacijose reikalavimus;</p> <p>12) inicijuoja įvairių klausimų dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo sprendimą;</p> <p>13) pagal kompetenciją užtikrina vienodą šio įstatymo nuostatų taikymą.</p> <p>3. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriums turi teisę gauti informaciją iš Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ar reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančių asociacijų, nurodytų šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje, ir 62 straipsnyje nurodyto pagalbos centro šio straipsnio 2 dalyje numatytoms pareigoms atlikti.</p>		
<p>45. Įterpiamas šis straipsnis:</p> <p>„56a straipsnis Išpėjimo mechanizmas</p> <p>1. Valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie specialistą, kurio galimybes užsiimti toliau išvardytomis veiklomis tos valstybės narės teritorijoje nacionalinės valdžios institucijos arba teismai apribojo arba visiškai arba iš dalies uždraudė (net jei tai būtų laikinai):</p> <p>a) medicinos gydytojo ir šeimos gydytojo, turinčio V priedo 5.1.1. ir 5.1.4 punktuose</p>	<p>Įstatymo projekto 61 straipsnis</p> <p>61 straipsnis. Išpėjimo sistema</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenį, kurio galimybes Lietuvos Respublikoje užsiimti šio straipsnio 2 dalyje išvardytomis profesinėmis veiklomis Lietuvos Respublikos institucijos ar teismai apribojo arba visiškai ar iš dalies uždraudė (net jei tai būtų laikinai).</p> <p>2. Išpėjimas išsiunčiamas apie asmenį, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, ir užsiimančius šiomis profesinėmis veiklomis:</p> <p>1) pagrindinio medicinos rengimo gydytojo ir šeimos</p>	Iš dalies	

<p>nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>b) medicinos gydytojo specialisto, turinčio V priedo 5.1.3 punkte nurodytą kvalifikaciją;</p> <p>c) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio V priedo 5.2.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>d) gydytojo odontologo, turinčio V priedo 5.3.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>e) odontologo specialisto, turinčio V priedo 5.3.3 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>f) veterinarijos gydytojo, turinčio V priedo 5.4.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>g) akušerio, turinčio V priedo 5.5.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>h) vaistininko, turinčio V priedo 5.6.2 punkte nurodytos formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>i) VII priedo 2 punkte nurodyto pažymėjimo turėtojo, liudijančio, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka atitinkamai 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 arba 44 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei V priedo 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 punktuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;</p> <p>j) pažymėjimo apie įgytas teises turėtojo, kaip nurodyta 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 ir 43a straipsniuose;</p> <p>k) kitų specialistų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai specialistas užsiima toje valstybėje narėje reglamentuojama profesija;</p> <p>l) specialistų, užsiimančių veikla, susijusia su</p>	<p>gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.1. ir 3.1.4 papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>2) gydytojo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje nurodytą kvalifikaciją;</p> <p>3) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>4) gydytojo odontologo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>5) gydytojo odontologo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.3 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>6) veterinarijos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.4.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>7) akušerio, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>8) vaistininko, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;</p> <p>9) asmens, turinčio šio įstatymo 5 priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą, įrodantį, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ar 42 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei šio įstatymo 3 priedo 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;</p> <p>10) asmens, turinčio pažymėjimą apie įgytas teises, kaip nurodyta šio įstatymo 21, 25, 27, 31, 35, 41 straipsniuose;</p> <p>11) kitų asmenų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai jie dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją;</p>		
--	--	--	--

<p>nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai specialistas užsiima toje valstybėje narėje reglamentuojama profesija.</p> <p>2. Kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytą informaciją įspėjimo būdu per IMI sistemą išsiunčia ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo specialisto galimybės visiškai arba iš dalies vykdyti profesinę veiklą arba tokią veiklą vykdyti jam uždraudžiama, priėmimo datos. Pateikiant tą informaciją nurodomi tik šie duomenys:</p> <p>a) specialisto tapatybė;</p> <p>b) atitinkamos profesijos pavadinimas;</p> <p>c) informacija apie sprendimą dėl apribojimo arba draudimo priėmusią nacionalinę valdžios instituciją arba teisimą;</p> <p>d) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo sritį; ir</p> <p>e) informacija apie apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.</p> <p>3. Atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo priėmimo dienos įspėjimo būdu per IMI sistemą informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie specialistų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šią direktyvą ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiais aplinkybėmis naudojosi suklustotais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.</p> <p>4. Asmens duomenų tvarkymas valstybės narės keičiantis 1 ir 3 dalyse nurodyta informacija vykdomas laikantis direktyvų</p>	<p>12) asmenų, užsiimančių veikla, susijusia su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai asmuo dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją.</p> <p>3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas pateikti kitoms valstybėms narėms šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją ir ją tvarkyti.</p> <p>4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos naudojasi Lietuvos Respublikos registruose ir informacinėse sistemose tvarkoma informacija apie paskirtus draudimus asmenims, užsiimantiems veikla, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, ir šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms.</p> <p>5. Įspėjimo sistemos organizavimo tvarką ir informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, tvarkymo procedūras nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją per IMI turi išsiųsti ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo asmens galimybės visiškai arba iš dalies užsiimti profesine veikla arba užsiimti tokia veikla jam uždraudžiama, priėmimo datos.</p> <p>7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siųsdamos įspėjimą apie asmenis, kuriems apribotos galimybės arba uždrausta užsiimti šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis profesinėmis veiklomis, pateikia tik šiuos duomenis:</p> <p>1) asmens tapatybę;</p> <p>2) atitinkamos profesijos pavadinimą;</p> <p>3) informaciją apie sprendimą dėl atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo priėmusią Lietuvos</p>		
---	---	--	--

<p>95/46/EB ir 2002/58/EB. Komisija asmens duomenis tvarko laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 45/2001.</p> <p>5. Kai nustoja galioti 1 dalyje nurodytas draudimas arba apribojimas, apie tai nedelsiant informuojamos visų valstybių narių kompetentingos institucijos. Tuo tikslu valstybės narės kompetentingos institucijos, kurios teikia informaciją pagal 1 dalį, taip pat turi informuoti ir apie galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.</p> <p>6. Valstybės narės numato, kad specialistai, apie kuriuos įspėjimai yra išsiųsti kitoms valstybėms narėms, būtų raštu informuoti apie sprendimus dėl įspėjimo tuo pačiu metu, kai buvo išsiųstas įspėjimas, galėtų apskusti sprendimą pagal nacionalinę teisę arba prašyti tokius sprendimus pakeisti ir turėtų teisę į dėl kitoms valstybėms narėms išsiųsto neteisingo įspėjimo patirtos žalos atlyginimą – tokiais atvejais įspėjimo sprendime turi būti nurodyta, kad specialistas yra inicijavęs procesą dėl sprendimo dėl įspėjimo.</p> <p>7. Duomenys apie įspėjimus IMI sistemoje gali būti tvarkomi įspėjimų galiojimo laikotarpiu. Įspėjimai ištrinami per tris dienas nuo sprendimo juos panaikinti priėmimo dienos arba nuo 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos.</p> <p>8. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl įspėjimo mechanizmo taikymo. Į tuos įgyvendinimo aktus įtraukiamos nuostatos dėl valdžios institucijų, įgaliotų siųsti arba gauti įspėjimus, dėl įspėjimų atšaukimo ir panaikinimo ir dėl priemonių, skirtų užtikrinti duomenų tvarkymo saugumą. Tie įgyvendinimo aktai</p>	<p>Respublikos instituciją arba teisumą;</p> <p>4) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo sritį ir</p> <p>5) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.</p> <p>8. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo priėmimo dienos per IMI informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šio įstatymo nuostatas ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiomis aplinkybėmis naudojosi suklustotais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.</p> <p>9. Nustojus galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytam atitinkamos veiklos draudimui arba apribojimui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per IMI apie tai nedelsdama, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną informuoja visų valstybių narių kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, pateikusi informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat informuoja ir apie veiklos draudimo ar apribojimo galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.</p> <p>10. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siųsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, apie asmenis kitoms valstybėms narėms, tuo pačiu metu turi informuoti tuos asmenis apie jų teisę apskusti sprendimą, jį pakeisti ir gauti patirtos žalos atlyginimą.</p> <p>11. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siųsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, privalo nurodyti, kad asmuo, apie kurį yra siunčiamas įspėjimas, gali inicijuoti procesą dėl neteisingo įspėjimo apskundimo.</p> <p>12. Duomenys apie įspėjimus IMI gali būti tvarkomi</p>		
--	--	--	--

<p>priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“</p>	<p>įspėjimų galiojimo laikotarpiu.</p> <p>13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per tris dienas nuo sprendimo panaikinti įspėjimą priėmimo arba nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos ištrina įspėjimą IMI.</p> <p>Nutarimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro įsakymo Nr. ISAK-2826 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-388 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-1003 pakeitimo projektas</p> <p>Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus įsakymo Nr. B1-506 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-389 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-40 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-41 pakeitimo projektas</p> <p>Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-42 pakeitimo projektas</p>		
---	---	--	--

	Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymo Nr. V-43 pakeitimo projektas		
<p>46. 57 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„57 straipsnis Centrinė internetinė prieiga prie informacijos</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (19) 6 straipsnyje nurodytuose kontaktiniuose centruose internetu būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija:</p> <p>a) valstybės narės visų reglamentuojamų profesijų sąrašas, įskaitant už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir 57b straipsnyje nurodytų pagalbos centrų kontaktinius duomenis;</p> <p>b) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, tos kortelės veikimas, įskaitant visus specialistų mokėtinus mokesčius, ir tą kortelę išduoti kompetentingos institucijos;</p> <p>c) visų profesijų, kurioms valstybės narės pagal savo nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus taiko 7 straipsnio 4 dalį, sąrašas;</p> <p>d) reglamentuojamo rengimo ir 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas;</p> <p>e) valstybės narės reglamentuojamoms profesijoms taikomi 7, 50, 51 ir 53 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus piliečių mokėtinus mokesčius ir kompetentingoms institucijoms pateiktinus dokumentus;</p>	<p>Įstatymo projekto 63 straipsnis</p> <p>63 straipsnis. Kontaktinis centras</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kontaktinis centras (toliau – Kontaktinis centras), įsteigtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatomis, užtikrina, kad savo portale būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašas, taip pat už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir visų valstybių narių pagalbos centrų kontaktiniai duomenys;</p> <p>2) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, minėtos kortelės veikimas, įskaitant visus asmenų mokėtinus mokesčius, ir tą kortelę išduodančios kompetentingos institucijos;</p> <p>3) visų profesijų, kurioms Lietuvos Respublikoje yra taikomas šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalis, sąrašas;</p> <p>4) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas;</p> <p>5) Lietuvos Respublikos reglamentuojamoms profesijoms taikomi šio įstatymo 9, 50, 51 ir 54 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus susijusius Lietuvos Respublikos piliečių mokėtinus mokesčius ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms pateiktinus dokumentus;</p> <p>6) informacija, kaip, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti pagal šį įstatymą priimtus Lietuvos Respublikos</p>	Iš dalies	

<p>f) informacija, kaip, remiantis nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti pagal šią direktyvą priimtus kompetentingų institucijų sprendimus.</p> <p>2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis bei būtų nuolat atnaujinama.</p> <p>3. Valstybės narės užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta kiek įmanoma greičiau.</p> <p>4. Valstybės narės ir Komisija imasi papildomų priemonių, siekdamos paskatinti kontaktinius centrus teikti 1 dalyje numatytą informaciją kitomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Tai nedaro poveikio valstybių narių teisės aktams dėl kalbų naudojimo jų teritorijoje.</p> <p>5. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.</p>	<p>kompetentingų institucijų sprendimus.</p> <p>2. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama. Esant galimybei šio straipsnio 1 dalyje numatytą informaciją teikia kitomis oficialiosiomis ES kalbomis.</p> <p>3. Kontaktinis centras užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.</p> <p>4. Kontaktinis centras bendradarbiauja su kitų valstybių narių kontaktiniais centrais ir su Europos Komisija šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.</p> <p>5. Kontaktinio centro veikla šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms funkcijoms atlikti yra finansuojama iš Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.</p> <p>Nutarimo Nr. 1702 pakeitimo projektas</p>		
<p>47. Įterpiami šie straipsniai:</p> <p>„57a straipsnis Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis</p> <p>1. Valstybės narės užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šioje direktyvoje reglamentuojamais dalykais, būtų lengvai įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis atitinkamuose kontaktiniuose centruose arba atitinkamose kompetentingose institucijose. Tai netrukdo valstybių narių kompetentingoms institucijoms</p>	<p>Įstatymo projekto 65 straipsnis</p> <p>65 straipsnis. Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis</p> <p>1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir Kontaktinis centras užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šiame įstatyme nustatytais dalykais, būtų įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis, ir naudoja technines priemones, leidžiančias tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais teisės aktų nustatyta tvarka.</p>	Visiškas	

<p>vėliau prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, jei kyla pagrįstų abejonų ir kai tai yra griežtai būtina.</p> <p>2. 1 dalis netaikoma adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar tinkamumo testo atlikimui.</p> <p>3. Kai yra pagrįsta, jog valstybės narės prašytų saugaus elektroninio parašo, kaip apibrėžta 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/93/EB dėl Bendrijos elektroninių parašų reguliavimo sistemos (20) 2 straipsnio 2 punkte, siekiant atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas procedūras, valstybės narės priima elektroninius parašus, atitinkančius 2009 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2009/767/EB, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje nustatomos priemonės procedūroms, atliekamoms naudojantis elektroninėmis priemonėmis ir kontaktinių centrų paslaugomis, palengvinti (21), ir suteikia technines priemones tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais, kaip nustatyta 2011 m. vasario 25 d. Komisijos sprendime 2011/130/ES, kuriuo nustatomi būtinieji dokumentų, kompetentingų institucijų pasirašomų elektroniniu būdu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje, tarptautinio tvarkymo reikalavimai (22).</p> <p>4. Visos procedūros vykdomos pagal Direktyvos 2006/123/EB 8 straipsnį dėl kontaktinių centrų. Šios Direktyvos 7 straipsnio 4 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra piliečio paraiškos arba bet kokio trūkstamo dokumento pateikimo kontaktiniam</p>	<p>2. Gavus dokumentus šio straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu ir esant būtinybei ar jei kyla pagrįstų abejonų, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas.</p> <p>3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos profesinės adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar profesinio tinkamumo testo atlikimui.</p> <p>4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje numatytas procedūras Lietuvos Respublikoje gali būti priimamas saugus elektroninis parašas, atitinkantis Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatymo 2 straipsnio 5 dalį ir sukurtas saugia parašo formavimo įranga bei patvirtintas galiojančiu kvalifikuotu sertifikatu.</p> <p>5. Šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra asmens paraiškos arba bet kokio trūkstamo dokumento pateikimo Kontaktiniam centrui arba tiesiogiai atitinkamai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai data.</p> <p>6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.</p>		
---	---	--	--

centrui arba tiesiogiai atitinkamai kompetentingai institucijai data. Bet koks prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.			
<p>57b straipsnis</p> <p>Pagalbos centrai</p> <p>1. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. paskiria pagalbos centrą, kurio paskirtis - pagalbos dėl šioje direktyvoje numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo teikimas piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrams, įskaitant informaciją apie profesijas ir užsiėmimą jomis reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus, socialinės teisės aktus ir, kai taikytina, etikos taisyklės.</p> <p>2. Priimančių valstybių narių pagalbos centrai padeda piliečiams naudotis pagal šią direktyvą jiems suteikiamomis teisėmis, prireikus, bendradarbiaujant su kilmės valstybės narės pagalbos centru ir kompetentingomis institucijomis bei priimančiosios valstybės narės kontaktiniais centrais.</p> <p>3. Kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija visapusiškai bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės pagalbos centru ir prireikus kilmės valstybės narės pagalbos centru ir tokių centrų prašymu teikia jiems visą atitinkamą informaciją, laikydamosi duomenų apsaugos taisyklių, kaip nurodyta direktyvose 95/46/EB ir 2002/58/EB.</p>	<p>Įstatymo projekto 62 straipsnis</p> <p>62 straipsnis. Pagalbos centras</p> <p>1. Pagalbos centro funkcijas atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.</p> <p>2. Pagalbos centras:</p> <p>1) teikia piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrams pagalbą dėl šiame įstatyme numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo, įskaitant informaciją apie profesijas ir darbą pagal jas, socialinę apsaugą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus ir, kai taikytina, profesinės etikos taisyklės;</p> <p>2) padeda piliečiams įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaudamas su kilmės ar priimančios valstybės narės pagalbos centru, kompetentingomis institucijomis bei kontaktiniais centrais;</p> <p>3) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti, kai profesija, pagal kurią asmuo siekia įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, yra neregamentuojama Lietuvos Respublikoje.</p> <p>3. Pagalbos centras bendradarbiauja su kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija ar pagalbos centru ir prireikus jų prašymu teikia jiems visą atitinkamą informaciją, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos</p>	Iš dalies	

<p>4. Komisijos prašymu pagalbos centrai informuoja Komisiją apie užklausimų, susijusių su jų sprendžiamais klausimais, rezultatus per du mėnesius nuo tokio prašymo gavimo.</p>	<p>asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.</p> <p>4. Pagalbos centras Europos Komisijos prašymu informuoja apie paklausimų, susijusių su sprendžiamais klausimais rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos.</p> <p>Nutarimo projektas</p>		
<p>57c straipsnis</p> <p>Igaliojimų delegavimas</p> <p>1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.</p> <p>2. 3 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, 20 straipsnyje, 21 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje, 21a straipsnio 4 dalyje, 25 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio antroje pastraipoje, 31 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 34 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 35 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 38 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 40 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 44 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 49a straipsnio 4 dalyje ir 49b straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 17 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai</p>		

<p>prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.</p> <p>3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, 20 straipsnyje, 21 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje, 21a straipsnio 4 dalyje, 25 straipsnio 5 dalyje, 26 straipsnio antroje pastraipoje, 31 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 34 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 35 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 38 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 40 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje, 44 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 49a straipsnio 4 dalyje ir 49b straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę dieną nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.</p> <p>4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.</p> <p>5. Pagal 3 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą, 20 straipsnį, 21 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą, 21a straipsnio 4 dalį, 25 straipsnio 5 dalį, 26 straipsnio antrą pastraipą, 31 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 34 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 35 straipsnio 4 ir 5 dalis, 38 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 40 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, 44 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 49a straipsnio 4 dalį ir 49b straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo</p>			
---	--	--	--

<p>atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsimas dviem mėnesiais.</p>			
<p>48. 58 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„58 straipsnis Komiteto procedūra</p> <p>1. Komisijai padeda profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.</p> <p>2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.“</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai.</p>		
<p>49. 59 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>„59 straipsnis Skaidrumas</p> <p>1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. perduoda Komisijai jų teritorijoje esamų reglamentuojamų profesijų sąrašą, nurodydamos kiekvienos profesijos veiklą, ir reglamentuojamo rengimo, taip pat 11 straipsnio c punkto ii papunktyje nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašą. Visi tų sąrašų pakeitimai taip pat turi būti be nepateisinamo delsimo perduodami Komisijai. Komisija sukuria reglamentuojamų</p>	<p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 10</p> <p>10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų, reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalies 1 punktas</p> <p>4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:</p> <p>1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų</p>	<p>Visiškas</p>	

<p>profesijų, įskaitant bendrus kiekvienos profesijos veiklos aprašymus, duomenų bazę, kuri turi būti viešai prieinama, ir ją tvarko.</p> <p>2. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. valstybės narės pateikia Komisijai profesijų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos pagal 7 straipsnio 4 dalį turi būti patikrintos iš anksto, sąrašą. Valstybės narės nurodo Komisijai konkretų pagrindimą, dėl kurio kiekviena tų profesijų įtraukiama į tą sąrašą.</p> <p>3. Valstybės narės tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal jų teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojai apribojama teisė užsiimti profesija arba vykdyti profesinę veiklą, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą, (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai) yra suderinami su toliau išvardytais principais:</p> <p>a) reikalavimai neturi būti nei tiesiogiai nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos;</p> <p>b) reikalavimai turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;</p> <p>c) reikalavimai turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei būtina tam tikslui pasiekti.</p> <p>4. 1 dalis taip pat taikoma profesijoms, kurias valstybėje narėje reglamentuoja asociacija ar organizacija, kaip apibrėžta 3 straipsnio 2 dalyje, ir bet kokiems narystės šiose asociacijose ar organizacijose reikalavimams.</p> <p>5. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d. pateikia Komisijai informaciją apie reikalavimus, kuriuos jos ketina palikti galioti, ir</p>	<p>sąrašą ir jame nurodo kiekvienos profesijos veiklą, reglamentuojamo rengimo ir Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašus;</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalies 2 punktas</p> <p>4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:</p> <p>2) profesijų ir profesinių veiklų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos pagal Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 9 straipsnio 8 dalį turi būti patikrintos iš anksto, sąrašą ir pateikia konkretų pagrindimą, dėl kurio kiekviena tų profesijų įtraukiama į tą sąrašą.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 4 dalies 1 punktas</p> <p>4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis:</p> <p>1) tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal Lietuvos Respublikos teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojai apribojama teisė pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją arba užsiimti ta profesine veikla, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai), yra suderinami su toliau išvardytais principais:</p> <p>a) neturi būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos;</p>	
---	--	--

<p>nurodo priežastis, kodėl tie reikalavimai atitinka 3 dalį. Per šešis mėnesius nuo priemonės priėmimo valstybės narės pateikia informaciją apie jų vėliau priimtus reikalavimus ir nurodo priežastis, kodėl jų reikalavimai atitinka 3 dalį.</p> <p>6. Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d., o vėliau – kas dvejus metus, Komisijai taip pat pateikia ataskaitą apie panaikintus arba sušvelnintus reikalavimus.</p>	<p>b) turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;</p> <p>c) turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei būtina tam tikslui pasiekti;</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 2 dalies 11 punktas</p> <p>11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos asociacijas ir organizacijas, kurioms Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka suteikti įgaliojimai, nurodyti šio įstatymo 4 straipsnio 5 dalyje.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 4 dalies 3 ir 4 punktai</p> <p>3) per šešis mėnesius nuo šios dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų priėmimo dienos pateikia Europos Komisijai informaciją apie juos ir nurodo priežastis, kodėl tokie reikalavimai atitinka šios dalies 1 punkte nurodytus principus;</p> <p>4) kas dvejus metus Europos Komisijai pateikia ataskaitą apie panaikintus arba mažiau ribojančius šios dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus;</p> <p>Įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalies 1 ir 2 punktas</p> <p>5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis iki 2016 m. sausio 18 d Europos Komisijai pateikia:</p> <p>1) informaciją apie Reglamentuojamų profesinių</p>		
---	--	--	--

	<p>kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus, kuriuos ketinama Lietuvos Respublikoje palikti galioti, ir nurodo priežastis, kodėl tie reikalavimai atitinka Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkto a–c papunkčiuose nurodytus principus;</p> <p>2) panaikintų arba mažiau ribojančių Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų ataskaitą;</p>		
<p>7. Komisija persiunčia 6 dalyje nurodytas ataskaitas kitoms valstybėms narėms, kurios per šešis mėnesius pateikia savo pastabas. Per tą patį šešių mėnesių laikotarpį Komisija dėl tų ataskaitų tariausi su suinteresuotomis šalimis, įskaitant atitinkamus specialistus.</p> <p>8. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija, Komisija pateikia suvestinę ataskaitą koordinatorių grupei, įsteigtai pagal 2007 m. kovo 19 d. Komisijos sprendimą Nr. 2007/172/EB, kuriuo įsteigiama profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių grupė (23), kuri gali teikti pastabas dėl tos ataskaitos.</p> <p>9. Atsižvelgdama į 7 ir 8 dalyse numatytas pastabas, Komisija ne vėliau kaip 2017 m. sausio 18 d. pateikia suvestinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu su papildomų iniciatyvų pasiūlymais.</p>	<p>Šių Direktyvos straipsnio dalių perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jos skirtos Europos Komisijai.</p>		
<p>50. 60 straipsnis iš dalies keičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:</p> <p>„Nuo 2016 m. sausio 18 d. į pirmoje pastraipoje nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę įtraukiama išsami informacija apie sprendimų,</p>	<p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 5 dalis</p> <p>5. Nuo 2016 m. sausio 18 d. į šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę įtraukiama išsami informacija apie sprendimų, priimtų pagal šį įstatymą, skaičių ir tipus, įskaitant</p>	Visiškas	

<p>priimtų pagal šią direktyvą, skaičių ir tipus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal 4f straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šią direktyvą, apibūdinimą.“</p>	<p>kompetentingų institucijų pagal šio įstatymo 6 straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šį įstatymą, apibūdinimą.</p> <p>Įstatymo projekto 59 straipsnio 4 dalies 5 punktas</p> <p>5) teikia informaciją Europos Komisijai apie šio įstatymo nuostatų įgyvendinimą.</p>		
<p>b) 2 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„2. Komisija ne vėliau kaip 2019 m. sausio 18 d., o vėliau – kas penkerius metus, paskelbia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą.</p> <p>Pirmojoje tokioje ataskaitoje ypatingas dėmesys skiriamas šia direktyva nustatytiems naujiems elementams ir visų pirma atsižvelgiama į šiuos aspektus:</p> <p>a) Europos profesinių kortelių veikimas;</p> <p>b) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalaujamų norint verstis III antraštinės dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, įskaitant 31 straipsnio 7 dalyje nurodytų kompetencijų sąrašą, atnaujinimas;</p> <p>c) bendrųjų rengimo struktūrų ir bendrųjų rengimo testų veikimas;</p> <p>d) specialiosios tobulinimo programos, įvestos pagal Rumunijos įstatymus ir kitus teisės aktus asmenims, turintiems formalios kvalifikacijos įrodymą, kaip nurodyta 33a straipsnyje, taip pat asmenims, turintiems aukštesniosios mokyklos lygmens formalios kvalifikacijos įrodymą, rezultatai, siekiant įvertinti poreikį peržiūrėti dabartinės nuostatos dėl įgytų teisių režimo, taikomo Rumunijos bendrosios praktikos</p>	<p>Šios Direktyvos straipsnio dalies perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes ji skirta Europos Komisijai.</p>		

<p>slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymams. Valstybės narės pateikia visą informaciją, kuri būtina tai ataskaitai parengti.“</p>			
<p>51.61 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:</p> <p>„Kai taikytina, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo atitinkamai valstybei narei leidžiama ribotą laikotarpį nukrypti nuo atitinkamos nuostatos.“</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes jis skirtas Europos Komisijai</p>		
<p>52. II ir III priedai išbraukiami.</p>	<p>Šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 2 ir 3 priedai, perkeliantys Direktyvos 2005/36/EB II ir III priedus, yra išbraukiami, ir jų įkelti negalime, nes Įstatymo projektas parengtas nauja redakcija (įstatymo projekto lyginamasis variantas nerengiamas).</p>	<p>Visiškas</p>	
<p>53. VII priedo 1 punktas papildomas šiuo punktu:</p> <p>„g) kai valstybė narė reikalauja iš savo piliečių, pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už baudžiamuosius nusižengimus.“</p>	<p>Įstatymo projektas 5 priedo g punktas</p> <p>g) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš savo piliečių, pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką.</p>	<p>Visiškas</p>	
<p>2 straipsnis Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 pakeitimas Reglamento (ES) Nr. 1024/2012 priedo 2 punktas pakeičiamas taip:</p> <p>„2. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB (24): 4a–4e straipsniai, 8 straipsnis, 21a straipsnis, 50 straipsnis, 56 straipsnis ir 56a</p>	<p>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</p>		

straipsnis.			
3 straipsnis	Įstatymo projekto 2 straipsnis	Visiškas	
Perkėlimas į nacionalinę teisę	2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas		
1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. sausio 18 d.	1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2, 4–5 dalis, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d. 2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos iki įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.		
2. Bet kuri valstybė narė, kuri 2014 m. sausio 17 d. suteikia galimybę dalyvauti akušerių rengime pagal Direktyvos 2005/36/EB 40 straipsnio 2 dalyje nurodytą I būdą, baigus bent pirmuosius 10 metų vidurinio lavinimo kurso mokykloje, užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad tos direktyvos 40 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų reikalavimų priimti į akušerio rengimą būtų laikomasi ne vėliau kaip 2020 m. sausio 18 d.	Šios Direktyvos straipsnio dalies perkelti ir įgyvendinti nereikia, nes Lietuvos Respublika tokios galimybės nesuteikia.		
3. Valstybės narės nedelsiant perduoda Komisijai 1 ir 2 dalyse nurodytų nuostatų tekstą. 4. Valstybės narės, priimdamos 1 ir 2 dalyse nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo būdus nustato valstybės narės. 5. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje patvirtintų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.	Šių Direktyvos straipsnio dalių perkelti ir įgyvendinti nereikia.		
4 straipsnis	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia		
Įsigaliojimas Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame			

leidinyje.			
5 straipsnis	Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia		
Adresatai Ši direktyva skirta valstybėms narėms. Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.			

_____

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-10-15

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo pakeitimo projektas, 153 lapai.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. 2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektų pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“, 1 lapas.
3. Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas, 1 lapas.
4. Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto lyginamasis variantas, 1 lapas.
5. Direktyvos 2013/55/ES ir Įstatymo projekto atitikties lentelė, 100 lapų.

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

15-0337-03-1
15-0338-03-1

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO
NR. X-1478 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ADVOKATŪROS
ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI**

2015 m.

Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Pritarti Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymo projektui ir Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo Nr. IX-2066 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.
2. Įgalioti ūkio ministrą Evaldą Gustą, o jam negalint dalyvauti – ūkio viceministrą Gediminą Onaitį atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei, svarstant nurodytus įstatymo projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Ūkio ministras

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirminių departamentų
direktorius

Arūnas Alekna
2015-10-15

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-10-15

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO
ĮSTATYMO NR. X-1478 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2015 m.   Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymą Nr. X-1478 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO
ĮSTATYMAS**

**I DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybių piliečių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių (toliau kartu – valstybių narių piliečiai) profesinės kvalifikacijos, įgytos ES, EEE ir Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo principus ir mechanizmus, administracinį bendradarbiavimą, taisykles dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje atliktos profesinės praktikos pripažinimo, suteikia garantijas asmenims, įgijusiems profesinę kvalifikaciją kitoje valstybėje narėje, dirbti pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją arba verstis laisvąja profesija (toliau – dirbti pagal reglamentuojamą profesiją) Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.

2. Šis įstatymas nustato pagrindinio rengimo medicinos gydytojų ir gydytojų specialistų (toliau kartu – medicinos gydytojų), bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, vaistinininkų, akušerių ir architektų būtiniausių rengimo reikalavimus Lietuvos Respublikoje.

3. Šis įstatymas nesudaro kliūčių Lietuvos Respublikai kitų teisės aktų nustatyta tvarka pripažinti valstybių narių piliečių, trečiųjų šalių piliečių už ES, EEE valstybių ir Šveicarijos Konfederacijos ribų ir trečiųjų šalių piliečių, įgijusių profesinę kvalifikaciją ES, EEE valstybėse ir Šveicarijos Konfederacijoje, įgytą profesinę kvalifikaciją. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją, visais atvejais turi būti laikomasi būtiniausių atitinkamų profesijų rengimo reikalavimų.

4. Įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo 6 priede nurodytais ES teisės aktais.

2 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis įstatymas taikomas reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo teisiniams santykiams tiek, kiek jų nereglamentuoja specialieji Lietuvos Respublikos įstatymai, priimti įgyvendinant kitus negu šio įstatymo 6 priede nurodytus ES teisės aktus, tiesiogiai susijusius su profesinių kvalifikacijų pripažinimu.

2. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

3. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, atlikusiems profesinę praktiką ne kilmės valstybėje narėje.

4. Šis įstatymas taip pat taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems verstis laisvosiomis profesijomis.

5. Šio įstatymo nuostatos netaikomos, kai reglamentuojamos profesinės kvalifikacijos pripažinimą tiesiogiai reglamentuoja ES teisės aktai.

6. Šis įstatymas nereglamentuoja sprendimų dėl kvalifikacijos pripažinimo kitose valstybėse narėse. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta valstybėje narėje, kurioje ją įgijo, arba valstybėje narėje, kurioje profesinė kvalifikacija jiems buvo pripažinta, negali tokio pripažinimo naudoti, siekdami įgyti savo valstybėje narėje teisių, kitokių negu tos, kurios pripažįstamos įgijus kvalifikaciją toje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai pateikiama įrodymų, kad kitoje valstybėje narėje įgyta papildoma profesinė kvalifikacija.

7. Šio įstatymo nuostatos netaikomos notarams.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas** – principas, kai profesinė kvalifikacija automatiškai pripažįstama asmeniui, turinčiam nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus atitinkantį išsilavinimą, garantuojantį reikiamą kvalifikaciją.

2. **Bendrasis profesinio pasirengimo testas (toliau – bendrasis pasirengimo testas)** – tam tikrą profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims skirtas standartizuotas profesinio tinkamumo testas, naudojamas visose susitarusiose dėl tokio testo sudarymo valstybėse narėse.

3. **Bendrieji profesinio pasirengimo pagrindai (toliau – bendrieji pasirengimo pagrindai)** – visoms dėl profesinio pasirengimo pagrindų susitarusioms valstybėms narėms bendras būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinys, būtinas siekiant dirbti pagal tam tikrą profesiją.

4. **ECTS kreditas** – Europos aukštojo mokslo erdvėje naudojamas Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemos (ECTS) vienetas.

5. **Europos profesinė kortelė** – elektroninis dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad asmuo įvykdė visas sąlygas, būtinas norint laikinai ir kartais teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje arba kad profesinė kvalifikacija būtų pripažinta siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje.

6. **Formalios kvalifikacijos įrodymas** – kompetentingos institucijos išduotas diplomas, pažymėjimas ar kitas dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad įgyta profesinė kvalifikacija ar paprastai valstybėje narėse sėkmingai baigtas profesinio rengimo kursas, arba trečiosios šalies institucijos išduotas diplomas, pažymėjimas ar kitas dokumentas, pripažįstamas valstybės narės, jei jo turėtojas valstybėje narėje turi tam tikros profesijos trejų metų patirtį ir ta patirtis joje pripažįstama.

7. **Juridinio asmens vadovas** – asmuo, kuris yra: 1) juridinio asmens ar jo filialo vadovas arba 2) juridinio asmens savininko pavaduotojas, juridinio asmens ar jo filialo vadovo pavaduotojas, jei tos pareigos suteikia lygiavertę atsakomybę kaip ir pavaduojamam įmonės savininkui ar vadovui, arba 3) vadovas, kai jo pareigos yra komercinio ir (arba) techninio pobūdžio ir kai jis atsakingas už vieną ar daugiau juridinio asmens padalinių.

8. **Kilmės valstybė narė** – Lietuvos Respublika, kita valstybė narė, kurioje įgyta profesinė kvalifikacija arba kurioje leidžiama minėtos kvalifikacijos turėtoji dirbti pagal profesiją, arba kurioje jis yra teisėtai įsisteigęs ir kurioje gali būti išduodama Europos profesinė kortelė.

9. **Kompetentinga institucija** – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės institucija ar įstaiga, teisės aktų nustatyta tvarka įgaliota išduoti ar priimti formalios kvalifikacijos įrodymus ir kitus dokumentus arba informaciją, taip pat gauti šiame įstatyme nustatytus prašymus ir priimti sprendimus dėl šių prašymų arba jų kompetencijai priskirtais profesinių kvalifikacijų ar profesinės praktikos pripažinimo klausimais.

10. **Laisvoji profesija** – profesija, kuria reikiamą kvalifikaciją turintys asmenys verčiasi asmeniškai, atsakingai ir profesiniu atžvilgiu nepriklausomai, teikdami intelektines paslaugas klientams ir visuomenei.

11. **Mokymasis visą gyvenimą** – bendrasis ugdymas, profesinis rengimas, visą gyvenimą trunkantis neformalusis švietimas ir savišvietė, kuriais tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencija,

įskaitant ir profesinės etikos žinias.

12. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba – profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus patariamoji institucija, sprendžianti strateginius profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimus.

13. Priimančioji valstybė narė – Lietuvos Respublika ar kita valstybė narė, kurioje asmuo siekia įsisteigti arba laikinai ir kartais teikti paslaugas ir kurioje gali būti išduodama Europos profesinė kortelė.

14. Profesinė kvalifikacija – kvalifikacija, kurią patvirtina formalios kvalifikacijos įrodymas, šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytas kompetenciją patvirtinantis dokumentas ir (arba) profesinė patirtis.

15. Profesinė patirtis – asmens faktiškas ir teisėtas darbas pagal tam tikrą profesiją arba užsiėmimas profesine veikla visą darbo laiką arba jam prilygstantį ne visą darbo laiką valstybėje narėje.

16. Profesinė praktika – siekiant įgyti teisę dirbti pagal tam tikrą profesiją būtina prižiūrima profesinė praktika, atliekama rengimo, kurį baigus išduodamas diplomas, metu arba po jo, įskaitant atvejus, nurodytus šio įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje.

17. Profesinės adaptacijos laikotarpis – praktikos laikotarpis, per kurį asmuo užsiima reglamentuojama profesine veikla Lietuvos Respublikoje ir yra prižiūrimas atsakomybę prisiėmusio kvalifikuoto tos profesijos atstovo. Profesinės adaptacijos laikotarpiu leidžiama papildomai mokytis.

18. Profesinio tinkamumo testas – Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų atliekamas asmens profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas siekiant įvertinti jo gebėjimą dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

19. Profesinis vardas – vardas, suteikiamas asmeniui, turinčiam tam tikrą kvalifikaciją, ir naudojamas profesinėje veikloje arba narystei profesinėje organizacijoje pažymėti. Kai kurių profesinių vardų įgijimas reglamentuojamas papildomai.

20. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas – iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam vadovauja Europos Komisijos atstovas ir kuris pateikia nuomonę Europos Komisijai strateginiais profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimais.

21. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius – Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos paskirtas valstybės tarnautojas, prižiūrintis, kad būtų tinkamai įgyvendinamos šio įstatymo nuostatos.

22. Reglamentuojama profesija – profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuriomis užsiimant (arba užsiimant vienu iš jos būdų) pagal teisės aktus tiesiogiai ar netiesiogiai reikalaujama turėti tam tikrą profesinę kvalifikaciją. Užsiėmimo būdu laikomas ir profesinio vardo, kurį naudoti pagal įstatymus ir kitus teisės aktus leidžiama tik turintiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas, taip pat buvimas šio įstatymo 1 priede išvardytų asociacijų arba organizacijų nariu.

23. Reglamentuojamas profesinis rengimas (toliau – reglamentuojamas rengimas) – specialus rengimas dirbti pagal tam tikrą profesiją, susidedantis iš kurso (kursų) ir prireikus papildomojo profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos. Papildomojo profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos struktūra ir lygis nustatomi atitinkamos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų arba kontroliuojami ar tvirtinami tuo tikslu paskirtos institucijos.

24. Svarbios bendrojo intereso priežastys – bendrojo intereso priežastys, kurias svarbiomis pripažįsta Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

25. Valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė, Europos ekonominės erdvės valstybė (Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija) arba Šveicarijos Konfederacija.

26. Vidaus rinkos informacinė sistema (IMI) – Europos Komisijos sukurta elektroninė priemonė, kurios paskirtis – sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio ir šių institucijų ir Komisijos administraciniam bendradarbiavimui.

4 straipsnis. Pripažinimo rezultatai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje.

2. Asmuo gali dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiai.

3. Reglamentuojama profesija, pagal kurią asmuo siekia dirbti Lietuvos Respublikoje, yra ta pati, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje, jei apimama veikla yra panaši.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, teisė iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje suteikiama laikantis šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.

5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.

5 straipsnis. Europos profesinė kortelė

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį Lietuvos Respublikoje.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį.

3. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje ar teikti paslaugas laikinai ir kartais pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su IMI sukurta atskira pareiškėjo byla (IMI byla), kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje. Šiuo atveju Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti.

6. Asmuo, turintis atitinkamą profesinę kvalifikaciją ir siekiantis profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba laikinai ir kartais teikti paslaugas, gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti Europos profesinę kortelę ar pasinaudoti šio įstatymo II ir III dalyse numatytais procedūromis.

7. Europos profesinė kortelė, kai asmuo siekia laikinai ir kartais teikti paslaugas, prilygsta šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytai deklaracijai.

8. Asmeniui, siekiančiam įsisteigti Lietuvos Respublikoje ir turinčiam Europos profesinę kortelę, savaime nėra suteikiama teisė užsiimti atitinkama reglamentuojama profesija, jeigu jai Lietuvos Respublikoje yra taikomi registracijos reikalavimai ar kitos kontrolės procedūros.

9. Tuo atveju, kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje ir kai minėta profesija Lietuvos Respublikoje nėra reglamentuojama, IMI bylą tvarko Lietuvos Respublikos pagalbos centras.

6 straipsnis. Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

1) specialistas yra kvalifikuotas ir atitinka kitus reikalavimus, kad galėtų kilmės valstybėje narėje užsiimti ta profesine veikla, kuria siekia iš dalies užsiimti Lietuvos Respublikoje;

2) esami skirtumai tarp teisėtai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybėje narėje ir Lietuvos Respublikoje reglamentuojamos profesijos yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas asmeniui reikštų reikalavimą pabaigti visą Lietuvos Respublikoje reikalaujamą mokymo ar studijų programą, siekiant užsiimti reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje be

apribojimų;

3) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamai profesijai.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šios straipsnio 1 dalies 3 punktą, atsižvelgia į tai, ar asmuo profesine veikla gali užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.

3. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmestas, jei tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, susijusios su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu, bei tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršijama tai, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.

4. Paraiškos siekiant įsisteigti Lietuvos Respublikoje nagrinėjamos pagal šio įstatymo III dalies I ir V skyriaus nuostatas.

5. Paraiškos siekiant laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal šio įstatymo II dalies nuostatas.

6. Nukrypstant nuo šio įstatymo 9 straipsnio 15 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies nuostatų, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies Lietuvos Respublikoje, ta veikla turi būti vykdoma naudojant kilmės valstybėje narėje įgytą profesinį vardą.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas profesinis vardas turi būti naudojamas kilmės valstybės narės kalba.

8. Asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija suteikė teisę užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams turi aiškiai nurodyti savo profesinės veiklos sritį.

9. Šis straipsnis netaikomas asmenims, kurių profesinė kvalifikacija pripažįstama vadovaujantis automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principu pagal šio įstatymo III dalies II, III ir IV skyrius.

II DALIS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA TEIKTI PASLAUGAS LAIKINAI IR KARTAIS

7 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo principas

1. Nepažeidžiant šio įstatymo 8 ir 9 straipsnių, paslaugos teikėjui neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje, jeigu paslaugos teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (toliau – įsisteigimo valstybė narė).

2. Šio įstatymo II dalies nuostatos taikomos tik tada, kai paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją laikinai ir kartais dirbti pagal tam tikrą profesiją.

3. Paslaugų teikimą laikinai ir kartais kiekvienu konkrečiu atveju kompetentingos institucijos įvertina pagal paslaugų teikimo trukmę, dažnumą, reguliarumą ir tęstinumą.

4. Jeigu paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją ir jis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jam neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją, pagal kurią jis dirbo valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija įsisteigimo valstybėje narėje neregamentuojama. Vienių metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, kai profesija arba jos rengimas reglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje.

5. Paslaugos teikėjams, atvykusiems į Lietuvos Respublikos teritoriją, taikomos profesinę kvalifikaciją reglamentuojančios profesinio, norminio ar administracinio pobūdžio taisyklės (pvz., dėl profesijos apibrėžties, profesinių vardų naudojimo, rimto profesinio aplaidumo, tiesiogiai ir konkrečiai susijusio su vartotojų teisių apsauga ir sauga, taip pat drausminės atsakomybės), tokios pačios kaip ir asmenims, Lietuvos Respublikoje nuolat dirbantiems pagal tą pačią profesiją.

8 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo išimtys

Teisėtą įsisteigimą kitoje valstybėje narėje įrodęs paslaugos teikėjas atleidžiamas nuo:

1) narystės arba registracijos profesinėje organizacijoje ar institucijoje, jeigu tai privaloma asmenims, siekiantiems dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje. Kompetentinga institucija pagal šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalį tam tikroms profesijoms ar jų grupėms gali nustatyti automatinės laikinosios registracijos arba asocijuotos (*pro forma*) narystės tokioje profesinėje organizacijoje ar institucijoje reikalavimus. Tokios registracijos ar narystės reikalavimas negali vilkinti ar kitaip apsunkinti paslaugų teikimo ir sudaryti jokių papildomų išlaidų paslaugos teikėjui. Kompetentinga institucija nusiunčia atitinkamai profesinei organizacijai šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos ir, kai taikytina, šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos atnaujintos deklaracijos kopiją, jei profesijos susijusios su visuomenės sveikata ir sauga, kaip nurodyta šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje, arba jų kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo III dalies III skyrių, šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytų dokumentų kopijas, ir tai sudaro automatinę laikinąją registraciją ar asocijuotą (*pro forma*) narystę;

2) registracijos socialinio draudimo institucijoje atsiskaitymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai. Paslaugos teikėjas turi iš anksto arba, kai būtina, suteikęs paslaugas, nedelsdamas pranešti šiame punkte nurodytai institucijai apie paslaugas, kurias jis ketina suteikti ar suteikė.

9 straipsnis. Išankstinė deklaracija, jeigu paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą

1. Kai paslaugos teikėjas pirmą kartą iš valstybės narės persikelia į Lietuvos Respublikos teritoriją teikti paslaugų, jis iš anksto pateikia kompetentingai institucijai rašytinę deklaraciją, kurioje nurodomi duomenys apie bet koki draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

2. Paslaugos teikėjo deklaracija atnaujinama kartą per metus, jeigu paslaugos teikėjas per tuos metus ketina teikti paslaugas laikinai ir kartais.

3. Paslaugos teikėjas gali pateikti deklaraciją bet koku būdu. Deklaracijos formą tvirtina kompetentinga institucija, suderinusi su profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių paskyrusia institucija.

4. Pradedant teikti paslaugas arba jeigu iš esmės pasikeičia anksčiau dokumentais patvirtintos aplinkybės, kartu su deklaracija turi būti pateikti tokie dokumentai:

1) paslaugos teikėjo pilietybės įrodymas;

2) pažyma, patvirtinanti, kad jos turėtojas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje užsiimti atitinkama veikla ir jam net laikinai nėra uždrausta užsiimti savo veikla;

3) profesinės kvalifikacijos įrodymai;

4) bet kokie dokumentai, įrodantys, kad paslaugos teikėjas užsiėmė tam tikra veikla ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija arba jos rengimas yra nereglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje;

5) apsaugos srities, sveikatos sektoriaus profesijų ir profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinio bei priešmokyklinio ugdymo sritį, atstovams – pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikį, nei ilgalaikį laikotarpį uždrausta dirbti pagal atitinkamą profesiją, ar kompetentingos institucijos ar įstaigos išduodama pažyma, patvirtinanti, kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką, kai tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams;

6) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų saugumui, atveju – Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytos formos deklaracija apie paslaugos teikėjo lietuvių kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal atitinkamą profesiją Lietuvos Respublikoje, žinias;

7) asmenims, užsiimantiems šio įstatymo 17 straipsnyje nurodyta veikla, jei ji reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, ir apie ją profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius informavo Europos Komisiją, paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba kitos įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.

5. Pagal šio straipsnio 1 dalį paslaugos teikėjo pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

6. Paslauga Lietuvos Respublikoje teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės profesinį

vardą, jeigu toks profesinis vardas toje valstybėje narėje suteikiamas atitinkamai profesinei veiklai taip, kad nebūtų painiojama su Lietuvos Respublikos profesiniu vardu.

7. Profesinis vardas nurodomas įsisteigimo valstybės narės oficialia kalba arba viena iš jos oficialių kalbų. Jeigu įsisteigimo valstybėje narėje tokio profesinio vardo nėra, paslaugos teikėjas nurodo savo formalią kvalifikaciją įsisteigimo valstybės narės kalba. Taikant išimtį, šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytais atvejais paslauga gali būti teikiama naudojant Lietuvos Respublikos suteiktą profesinį vardą.

8. Jeigu paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga ir nėra automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies II, III, IV skyrių, kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas reikalingas tik tada, kai jo tikslas – išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo. Patikrinimo apimtis negali būti didesnė, negu būtina šioje dalyje minimam tikslui pasiekti.

9. Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos, esant šio straipsnio 8 dalyje numatytais sąlygoms, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija informuoja paslaugos teikėją apie savo sprendimą:

- 1) netikrinti profesinės kvalifikacijos;
- 2) tikrinti profesinę kvalifikaciją:
  - a) patikrinus reikalauti, kad asmuo atliktų tinkamumo testą, arba
  - b) leisti teikti paslaugas.

10. Kai yra kliūčių, dėl kurių gali būti vėluojama priimti vieną iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos apie vėlavimo priežastį praneša paslaugos teikėjui. Kliūtys turi būti pašalintos per vieną mėnesį nuo šioje dalyje nurodyto pranešimo dienos, o sprendimas priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai yra pašalintos kliūtys.

11. Jeigu kompetentinga institucija nustato esminį skirtumą tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje nustatytų rengimo reikalavimų ir to skirtumo negali kompensuoti kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, o dėl šio skirtumo gali būti padaryta žalos visuomenės sveikatai ar saugai, paslaugos teikėjui suteikiama galimybė įrodyti tinkamumo testu, kaip nurodyta šio straipsnio 9 dalies 2 punkto a papunktyje, kad jis įgijo trūkstamų žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Tuo remdamasi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima sprendimą ar leisti teikti paslaugas.

12. Paslaugą galima pradėti teikti per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 9 dalies 1 punkte ir 2 punkto b papunktyje nurodytų sprendimų priėmimo dienos.

13. Jei Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepriima sprendimo arba nepraneša apie kliūtis, dėl kurių šio sprendimo priėmimas atidedamas šio straipsnio 9 ir 10 dalyse nustatytais terminais, paslaugą galima pradėti teikti.

14. Šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodyti sprendimai gali būti skundžiami Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinei komisijai (toliau – Apeliacinė komisija) ir administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

15. Kai kvalifikacija patikrinama pagal šio straipsnio 8–11 dalių nuostatas, paslauga teikiama naudojant Lietuvos Respublikos profesinį vardą.

10 straipsnis. Administracinis bendradarbiavimas

1. Esant pagrįstų abejonių, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją apie paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumą ir veiklos tinkamumą, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nusprendusi patikrinti paslaugų teikėjo profesinę kvalifikaciją, gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti esminius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai.

3. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia pagal šio įstatymo 58 straipsnio nuostatas.

4. Tuo atveju, kai profesija nėra reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, teikia šio įstatymo 62 straipsnyje nurodytas Lietuvos Respublikos pagalbos centras.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms būtų pateikta visa informacija, būtina paslaugos gavėjo skundams apie paslaugos teikėją tinkamai išnagrinėti. Paslaugos gavėjams turi būti pranešama apie skundo nagrinėjimo baigtį.

11 straipsnis. Paslaugos gavėjams suteiktina informacija

Tais atvejais, kai paslauga teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės suteiktą profesinį vardą arba naudojantis paslaugos teikėjo kvalifikacija, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad paslaugos teikėjas suteiktų paslaugos gavėjui tokią informaciją:

1) registro, kuriame jis įregistruotas, pavadinimą, jo registracijos numerį arba lygiavertę tame registre nurodytą tapatumo nustatymo priemones, jeigu paslaugos teikėjas yra įregistruotas komerciniame registre ar panašiam viešame registre;

2) institucijos, įgaliotos teisės aktų nustatyta tvarka išduoti tokį leidimą, pavadinimą ir adresą, jeigu veiklai vykdyti įsisteigimo valstybėje narėje būtinas leidimas;

3) profesinę asociaciją ar panašią instituciją, kurioje įregistruotas paslaugos teikėjas;

4) profesinį vardą arba, jei tokio nėra, paslaugos teikėjo formalią kvalifikaciją ir valstybę narę, kurioje ji buvo suteikta;

5) pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėtojo kodą, jeigu paslaugos teikėjas užsiima veikla, kuri apmokestinama PVM;

6) duomenis apie bet koki profesinį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

III DALIS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA ĮSISTEIGTI

I SKYRIUS

BENDROJI FORMALIOS KVALIFIKACIJOS ĮRODYMŲ PRIPAŽINIMO SISTEMA

12 straipsnis. Bendrosios formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo sistemos taikymo sritis

Šio skyriaus nuostatos taikomos visoms reglamentuojamoms profesijoms, išskyrus nurodytas šio įstatymo III dalies II ir III skyriuose, kai asmuo dėl specifinių ir išskirtinių priežasčių neatitinka šiuose skyriuose nustatytų reikalavimų:

1) šio įstatymo 2 priede nurodytai veiklai, kai atvykęs asmuo neatitinka šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

2) kai atvykę pagrindinį rengimą baigę medicinos gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai neatitinka šio įstatymo 21, 25, 31, 35, 37, 41 ir 47 straipsniuose nurodytos faktiškos ir teisėtos profesinės praktikos reikalavimų;

3) kai atvykę architektai turi formalios kvalifikacijos įrodymą, nenurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.7 papunktyje;

4) nepažeidžiant šio įstatymo 18 straipsnio 1–3 dalių, 21 ir 25 straipsnių, kai atvykę

medicinos gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai, turintys formalios kvalifikacijos įrodymą, turi būti baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.2.2, 3.3.2, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose nurodytą profesinį vardą, ir tik atitinkamai profesinei kvalifikacijai pripažinti;

5) kai atvykę bendrosios praktikos slaugytojai ir slaugytojai specialistai, kurie turi specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą ir yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą profesinį vardą, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo;

6) kai atvykę slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti bendrosios praktikos slaugytojai, slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo arba turintys slaugytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą profesinį vardą;

7) kai atvykę asmenys turi trečiosios šalies institucijos išduotą diplomą, pažymėjimą ar kitą dokumentą, pripažintą valstybės narės, ir jei jo turėtojas valstybėje narėje turi tam tikros profesijos trejų metų patirtį ir ta patirtis joje pripažinta.

13 straipsnis. Kvalifikacijos lygiai

1. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją pagal šio įstatymo 15 straipsnio ir šio įstatymo 16 straipsnio 16 dalies nuostatas, skiriami penki kvalifikacijos lygiai.

2. Pirmojo lygio kvalifikaciją įrodo kompetenciją patvirtinantis dokumentas, išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos vadovaujantis tos valstybės narės teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:

1) į rengimo kursą, kuris nėra pažymėjimui ar diplomui, nurodytiems šio straipsnio 3, 4, 5, 6 dalyse, gauti reikalingos programos dalis, į specialų egzaminą be išankstinio pasirengimo arba darbą pagal atitinkamą profesiją valstybėje narėje trejus metus iš eilės visą darbo laiką ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką per pastaruosius dešimt metų, arba

2) į pradinį, pagrindinį arba vidurinį išsilavinimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas įgijo bendrųjų žinių.

3. Antrojo lygio kvalifikaciją įrodo pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas toks vidurinio lavinimo kursas:

1) bendrojo pobūdžio, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, išskyrus nurodytus šio straipsnio 4 dalyje, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika arba

2) techninio ar profesinio pobūdžio, jei reikia, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, nurodytu šios dalies 1 punkte, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika.

4. Trečiojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas:

1) kursas (išskyrus nurodytą šio straipsnio 5 ir 6 dalyse), kuris trunka ne trumpiau kaip vienus metus arba yra lygiavertės trukmės ne nuolatinės studijų formos ir kuriam paprastai numatyti stojimo reikalavimai, sėkmingai baigtas vidurinio lavinimo kursas, būtinas stojant į universitetą ar aukštojo mokslo instituciją, arba baigtas lygiavertis antrosios pakopos vidurinis mokslas, taip pat profesinio rengimo kursas, kuris gali būti privalomas papildomai, arba

2) reglamentuojamas rengimas arba, reglamentuojamų profesijų atveju, specialios struktūros rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio nei šio straipsnio 3 dalyje nurodyta kvalifikacija, prilygstanti pagal šio straipsnio 4 dalies 1 punktą užbaigtam rengimo lygiui, jei toks rengimas suteikia panašų profesinį lygį ir įgūdžius palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas.

5. Ketvirtojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent trejų metų ir ne ilgesnės kaip ketverių metų arba, jei studijos ištęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų

skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje, ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.

6. Penktojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent ketverių metų arba, jei studijos ištęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje ir, prireikus, įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.

14 straipsnis. Vienodas kvalifikacijų traktavimas

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis, kad valstybėje narėje sėkmingai studijuojant nuolatine ar ištęstine forma pagal formaliojo švietimo ar kitokias programas baigtas rengimas, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojų tas pačias teises pradėti dirbti, dirbti arba rengtis dirbti pagal profesiją, yra laikomas formalios kvalifikacijos, kurios kvalifikacijos lygį reglamentuoja šio įstatymo 13 straipsnis, įrodymu. Lietuvos Respublikoje atitinkamas kvalifikacijos lygis turi būti suprantamas taip pat kaip ir kitose valstybėse narėse.

2. Profesinė kvalifikacija, nors ir neatitinkanti kilmės valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų dėl darbo pagal profesiją, tačiau suteikianti turėtojų įgytas teises pagal šio straipsnio nuostatas, turi būti vienodai traktuojama ir Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip išdėstyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Lietuvos Respublika, vadovaudamasi šio įstatymo 15 straipsnio nuostatomis, turi įskaityti ankstesnį formalųjį išsilavinimą kaip atitinkantį naująjį išsilavinimo lygį, jeigu kilmės valstybė narė padidina išsilavinimo, kuris būtinas siekiant pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, lygį ir jeigu asmuo, įgijęs išsilavinimą, kuris neatitinka naujų kvalifikacijos reikalavimų, naudojasi įgytomis teisėmis.

15 straipsnis. Pripažinimo reikalavimai

1. Jei įgyti reglamentuojamą profesiją ar dirbti pagal ją Lietuvos Respublikoje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija savo nustatyta tvarka tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Lietuvos Respublikos piliečiams, leidžia dirbti pagal tą profesiją asmenims, turintiems kompetenciją patvirtinančius dokumentus ar šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus, kurių kita valstybė narė reikalauja siekiant įgyti teisę dirbti pagal tą profesiją ar dirbti pagal ją.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

1) turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas;

2) jais turi būti patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir leidimas ją vykdyti taip pat suteikiami asmenims, kurie per pastaruosius dešimt metų vienus metus ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką dirbo pagal tą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglementuoja, kai asmuo turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas vieno metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, jeigu asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.

6. Lietuvos Respublika pripažįsta kilmės valstybės narės pagal šio įstatymo 13 straipsnį

patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 1 punkte numatytą lygį.

7. Nukrypdoma nuo šio straipsnio 1–5 dalių ir šio įstatymo 16 straipsnio, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės dirbti pagal konkrečią profesiją ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems kompetencijos pažymėjimą, priskirtą šio įstatymo 13 straipsnio 2 daliai, kai profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant dirbti pagal tą profesiją Lietuvos Respublikoje, yra nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje.

16 straipsnis. Kompensacinės priemonės

1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį nei trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:

1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos Respublika;

2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.

2. Taikant šio straipsnio 1 ir 11 dalis, iš esmės kitokie skirtingi dalykai – tai dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini, siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, ir kuriais atvykusio asmens rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo reikalaujamo rengimo Lietuvos Respublikoje.

3. Jeigu kompetentinga institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji turi pasiūlyti asmeniui pasirinkti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustatiusi, kad atitinkamai profesijai negali būti taikoma šio straipsnio 3 dalyje nurodyta galimybė asmeniui pasirinkti profesinės adaptacijos laikotarpį ar profesinio tinkamumo testą, informuoja profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių, kuris, gavęs tokią informaciją iš kompetentingos institucijos, informuoja kitas valstybes nares ir Europos Komisiją ir pateikia leidžiančios nukrypti nuostatos pagrindimą.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos negali taikyti numatytos kompensacinės priemonės, jei Europos Komisija įgyvendinimo akte nustato, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka ES teisės. Nesant Europos Komisijos atsakymo per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.

6. Jeigu dirbant pagal reglamentuojamą profesiją reikia gerai išmanyti Lietuvos Respublikos teisę, o konsultavimas ir (arba) pagalba Lietuvos Respublikos teisės klausimais yra esminis ir pastovus tos profesinės veiklos ypatumas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nukrypdoma nuo šio straipsnio 3 dalyje numatyto principo, gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą šio įstatymo 12 straipsnio 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais, 12 straipsnio 4 punkte nurodytu atveju – medicinos gydytojams ir gydytojams odontologams, 12 straipsnio 6 punkte nurodytu atveju – kai atvykęs asmuo siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, kur atitinkama profesinė veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto, baigusio rengimą, po kurio suteikiami šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje išvardyti profesiniai vardai, formalios kvalifikacijos įrodymą. Šios dalies nuostatos taikomos ir šio įstatymo 12 straipsnio 7 punkte nurodytiems asmenims.

8. Šio įstatymo 12 straipsnio 1 punkte nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali reikalauti arba profesinės adaptacijos laikotarpio, arba atlikti

profesinio tinkamumo testą, jeigu atvykęs asmuo užsiima profesine veikla savarankiškai arba kaip juridinio asmens vadovas ir todėl reikia išmanyti ir taikyti atitinkamos srities nacionalinės teisės aktus, jeigu tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams, siekiantiems užsiimti tokia veikla.

9. Nukrypdamą nuo šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintos asmens teisės pasirinkti kompensacinę priemonę, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali reikalauti užbaigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą šiais atvejais:

1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nurodytam lygiui, arba

2) šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 arba 6 dalyse nurodytiems lygiams.

10. Jei šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nurodytam lygiui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti abi kompensacines priemones, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, prieš pareikalaudama iš asmens baigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą, turi teisės aktų nustatyta tvarka patikrinti, ar bet kokioje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti šio straipsnio 2 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.

12. Kompetentingos institucijos profesinio tinkamumo testui atlikti parengia dalykų, kurių trūksta, sąrašą, kuris sudaromas lyginant Lietuvos Respublikoje reikalaujamą ir asmens įgytą rengimą, patvirtintą asmens turimu diplomu ar kitu formalios kvalifikacijos įrodymu.

13. Profesinio tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad asmuo yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs.

14. Profesinio tinkamumo testas turi apimti dalykus, kurie pasirenkami iš šio straipsnio 12 dalyje nurodyto sąrašo ir kuriuos būtina išmanyti siekiant dirbti pagal atitinkamą reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

15. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, naudodama profesinio tinkamumo testą, gali tikrinti Lietuvos Respublikoje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių taisyklių išsilymą.

16. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 1 dalyje numatytų kompensacinių priemonių taikymo turi būti tinkamai pagrįstas, pateikiant asmeniui šią informaciją:

1) Lietuvos Respublikoje reikalaujamą profesinės kvalifikacijos lygį ir asmens turimą profesinės kvalifikacijos lygį pagal šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus lygius;

2) apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba mokymąsi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.

17. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą profesinio tinkamumo testą asmuo galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pirminio sprendimo taikyti jam šią kompensacinę priemonę.

18. Profesinio tinkamumo testo taikymo, laikymo ir vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

19. Profesinės adaptacijos laikotarpio ir jo vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

20. Prižiūrimą praktiką atliekančio ir profesinio tinkamumo testui pasirengti pageidaujančio asmens teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, socialines garantijas ir lengvatas reglamentuoja

Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai.

II SKYRIUS PROFESINĖS PATIRTIES PRIPAŽINIMAS

17 straipsnis. Profesinės patirties reikalavimai

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš šio įstatymo 2 priede išvardytų veiklos rūšių turint bendrųjų, komercinių ar profesinių žinių ir gebėjimų, tai Lietuvos Respublikoje pripažįstamas ankstesnis užsiėmimas ta veikla kitoje valstybėje narėje kaip pakankamas tokių žinių ir gebėjimų įrodymas. Veikla turėjo būti užsiimama pagal šio straipsnio reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija išduoda reikiamus dokumentus apie profesinę patirtį ir jos trukmę asmenims, išvykstantiems užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nustatyta šio straipsnio 3, 6 ir 8 dalyse, valstybėse narėse.

3. Šio įstatymo 2 priedo I sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) šešerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip dvejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) vadovaujančias pareigas einant penkerius metus iš eilės, iš kurių bent trejus metus asmuo vykdė technines užduotis ir buvo atsakingas už bent vieną juridinio asmens padalinį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmens pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

5. Šio straipsnio 3 dalies 5 punktas netaikomas ISIC (Tarptautinis standartinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius) nomenklatūros Ex 855 grupės veiklos rūšiai – kirpykloms.

6. Šio įstatymo 2 priedo II sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) penkerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) penkerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

6) šešerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio straipsnio 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

8. Šio įstatymo 2 priedo III sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

3) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį bent trejus metus, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

9. Šio straipsnio 8 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

III SKYRIUS **KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO** **REIKALAVIMŲ DERINIMU**

PIRMASIS SKIRSNIS **BENDROSIOS NUOSTATOS**

18 straipsnis. Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas

1. Kompetentingos institucijos (jų nustatyta tvarka) pripažįsta tokius formalios kvalifikacijos įrodymus, išvardytus atitinkamai šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose ir suteikiančius galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, vaistininko ir architekto profesine veikla. Formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti būtiniausius rengimo reikalavimus, nurodytus atitinkamai šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 42 ir 44 straipsniuose. Toks įrodymas Lietuvos Respublikoje laikomas tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus išduoda valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu išduodami ir atitinkami šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose išvardyti pažymėjimai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 21, 25, 31, 35, 37 ir 47 straipsniuose.

4. Kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje, reikalingą siekiant užsiimti šeimos medicinos praktika, valstybių narių piliečiams išduotą kitos valstybės narės, taikydama šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus. Šios dalies nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 28 straipsnyje.

5. Kompetentinga institucija pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės, išvardytos šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, ir kuris atitinka šio įstatymo 38 straipsnyje nurodytus būtiniausius rengimo reikalavimus ir šio įstatymo 39 straipsnyje nustatytus kriterijus, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą Lietuvos Respublikos teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas. Šios dalies nuostata neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 21 ir 41 straipsniuose.

6. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje, automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1–3 dalis, įrodo, kad baigtas rengimas, kuris prasidėjo ne anksčiau kaip šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytais atskaitos akademinių metais.

7. Kompetentingos institucijos leidžia užsiimti medicinos gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininčių profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, jeigu asmuo turi šio įstatymo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2. papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo rengimo metu įgijo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, nurodytus šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, 29 straipsnio 6 ir 7 dalyse, 32 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 42 straipsnio 4 dalyje, kuriose reglamentuojamas šių specialistų rengimas.

19 straipsnis. Pranešimo (notifikavimo) procedūra

1. Lietuvos Respublika praneša (notifikuoja) Europos Komisijai apie savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytoms profesijoms.

2. Lietuvos Respublika taip pat praneša (notifikuoja) kitoms valstybėms narėms dėl šio skyriaus 8 skirsnio nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria institucijas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytoms funkcijoms atlikti.

4. Į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie studijų programų trukmę ir turinį.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.

20 straipsnis. Bendrosios rengimo nuostatos

1. Atsižvelgdama į šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38, 42 ir 44 straipsniuose nurodytą rengimą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali teisės aktuose numatyti nenuoseklųjį rengimą pagal nustatytus reikalavimus. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad bendra tokio rengimo trukmė, lygis ir kokybė būtų ne prastesni už rengimo pagal nuolatinę studijų formą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi ir vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, užtikrina, kad asmenys, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.

21 straipsnis. Įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, nepažeisdamos specifinių atitinkamų profesijų įgytų teisių, kai valstybių narių formalios kvalifikacijos įrodymai, suteikiantys galimybę užsiimti profesine veikla, neatitinka visų šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, pripažįsta kaip pakankamą formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jis patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimas, prasidėjęs iki šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų atskaitos datų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais privaloma kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu pateikti pažymėjimą apie profesinę patirtį, patvirtinantį, kad jo turėtojas faktiškai ir teisėtai

užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos formalios kvalifikacijos įrodymui, suteikiančiam galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, gautam buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, neatitinkančiam visų būtiniausių šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, jeigu toks įrodymas patvirtina, kad sėkmingai baigtas:

1) pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, pagrindinio rengimo gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko rengimas, prasidėjęs iki 1990 m. spalio 3 d.;

2) gydytojo specialisto rengimas, prasidėjęs iki 1992 m. balandžio 3 d.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia jo turėtojui teisę užsiimti profesine veikla visoje Vokietijos teritorijoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas.

5. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies nuostatų, pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Čekoslovakijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti iki 1993 m. sausio 1 d. Čekijoje ir Slovakijoje, kai jų kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos buvusioje Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjungoje išduotą įrodymą, kuris suteikia galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti:

1) Estijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 20 d.;

2) Latvijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 21 d.;

3) Lietuvoje – iki 1990 m. kovo 11 d.

7. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktuose nurodytų valstybių narių kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks įrodymas turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

8. Buvusios Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjungos išduotų veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų atveju arba kai šie specialistai Estijoje pradėti rengti iki 1991 m. rugpjūčio 20 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti pateikiamas Estijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas apie profesinę patirtį, nurodantis, kad tokie

asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jos teritorijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

9. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Jugoslavijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti Slovėnijoje iki 1991 m. birželio 25 d., kai minėtos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Šio straipsnio 5, 7, 9 dalyse nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas turi būti pateikiamas kartu su tų pačių kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, nurodančiu, kad tokie asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija valstybės narės piliečiams, kurių medicinos gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas neatitinka tai valstybei narei šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų pavadinimų, kaip pakankamą pripažįsta tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, su kuriuo pateikiamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

12. Šio straipsnio 11 dalyje minimas pažymėjimas turi nurodyti, kad formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina sėkmingai baigtą rengimą, atitinkamai pagal šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nustatytus reikalavimus, ir jį išdavusi valstybė narė traktuoja jį taip pat kaip kvalifikaciją, kurios pavadinimai nurodyti šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepripažįsta Bulgarijos felčerių (*фелдшер*) profesinės kvalifikacijos, įgytos iki 1999 m. gruodžio 31 d. Bulgarijoje, ir dirbusiųjų 2000 m. sausio 1 d. pagal šią profesiją pagal Bulgarijos socialinės apsaugos sistemą kaip medicinos gydytojų ar bendrosios praktikos slaugytojų profesinės kvalifikacijos pagal šio įstatymo nuostatas.

ANTRASIS SKIRSNIS MEDICINOS GYDYTOJAI

22 straipsnis. Pagrindinis medicinos gydytojų rengimas

1. Į pagrindines medicinos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę studijuoti universitete.

2. Pagrindinį medicinos gydytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir šį rengimą turi sudaryti ne mažiau kaip 5 500 valandų teorinio ir praktinio medicinos gydytojų rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., šioje dalyje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių praktinis rengimas pagal nuolatinę studijų formą universitete, prižiūrint kompetentingai institucijai.

3. Asmuo, baigęs pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama medicina, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo principus, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai išmanyti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip pat ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;

3) pakankamai žinių apie klinikinės medicinos disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būti visapusiškai susipažinęs su psichikos ir somatinio pobūdžio ligomis, profilaktika, diagnostika bei gydymu ir žmonių reprodukcija;

4) atitinkamą klinikinę patirtį ligoninėse, esant tinkamai priežiūrai.

23 straipsnis. Gydytojų specialistų rengimas

1. Į gydytojų specialistų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.

2. Gydytojų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universitete arba medicinos mokomojoje ligoninėje, arba sveikatos priežiūros įstaigoje, kurią tokiam rengimui patvirtina kompetentinga institucija.

3. Gydytojų specialistų studijų programų trukmė turi būti ne trumpesnė, negu nurodyta šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

4. Gydytojų specialistų rengimą turi prižiūrėti kompetentingos institucijos. Į gydytojų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo specialisto asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

5. Gydytojai specialistai turi būti rengiami pagal nuolatinę studijų formą specializuotose įstaigose, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos įstaigos padalinys, kuriame rengiami gydytojai specialistai, turi dalyvauti visų rūšių medicinos veiklose, įskaitant darbą pagal iškvietimą (budėjimą), o visa rengiamo specialisto profesinė veikla nustatyta tvarka turi būti skirta mokytis praktiškai ir teoriškai visą darbo savaitę ir visus metus. Už tokį darbą turi būti tinkamai atlyginama.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras gydytojų specialistų studijų programas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kiekvieną atvejį įvertinusi atskirai, su sąlyga, kad ta studijų programos dalis buvo užbaigta pagal kitą gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kurią užbaigęs tas asmuo jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama atitinkamus teisės aktus, užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę gydytojų specialistų studijų programos būtiniausios trukmės.

7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šio straipsnio 6 dalį, turi pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus šio straipsnio 6 dalyje nurodytus teisės aktus ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.

8. Gydytojus specialistus rengiančios institucijos išduoda gydytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 papunktyje nurodytas pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymas.

24 straipsnis. Gydytojų specialistų studijų programų pavadinimai

1. Šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytas gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymas – tai toks įrodymas, kurį suteikia šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 papunktyje nurodytos kompetentingos institucijos baigus atitinkamo pavadinimo gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

25 straipsnis. Gydytojų specialistų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja, kad atvykstantys kitų valstybių narių gydytojai specialistai, kurių nenuoseklias studijas reglamentavo nuo 1975 m. birželio 20 d. galiojusios įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos ir kurie jas pradėjo ne vėliau kaip 1983 m. gruodžio 31 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turėtų pažymėjimą, patvirtinantį, kad veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerius metus

iki to pažymėjimo išdavimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikaciją, suteiktą Ispanijoje gydytojams, baigusiems gydytojų specialistų rengimą iki 1995 m. sausio 1 d., net jeigu tas rengimas neatitinka šio įstatymo 23 straipsnyje numatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jeigu kvalifikacija patvirtinama Ispanijos kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, įrodančiu, kad atitinkamas asmuo išlaikė specialios profesinės kompetencijos egzaminą, surengtą pagal išskirtines priemones dėl pripažinimo, numatytas Karališkuoju dekretu 1497/99, siekiant nustatyti, ar atitinkamas asmuo turi žinių ir įgūdžių, palyginamų su gydytojų, turinčių gydytojo specialisto kvalifikaciją, apibrėžtą Ispanijai šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, žiniomis ir įgūdžiais.

3. Jeigu Lietuvos Respublika pripažįsta netekusiomis galios savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl gydytojo specialisto, nurodyto šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, formalios kvalifikacijos įrodymo išdavimo ir patvirtina priemones, susijusias su Lietuvos Respublikos piliečių įgytomis teisėmis, ji turi suteikti kitų valstybių narių piliečiams teisę pasinaudoti tomis priemonėmis, jeigu toks formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas iki datos, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nutraukė tokių atitinkamos kvalifikacijos įrodymų išdavimą. Šioje dalyje minimų nuostatų pripažinimo netekusiomis galios datos turi būti nustatytos šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, suteiktas Italijoje ir nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, gydytojams, kurie specialistų rengimą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir iki 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jei kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimt metų iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.

26 straipsnis. Šeimos gydytojų rengimas

1. Į šeimos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.

2. Šeimos gydytojų studijos, kurias baigus suteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, išduotas iki 2006 m. sausio 1 d., turi trukti ne trumpiau kaip dvejus metus pagal nuolatinę studijų formą. Jeigu formalios kvalifikacijos įrodymas išduotas po šioje dalyje nurodytos datos, šeimos gydytojų studijos turi trukti ne trumpiau kaip trejus metus pagal nuolatinę studijų formą.

3. Kai į šio įstatymo 22 straipsnyje nurodytą rengimą įeina praktinis rengimas, kuris vykdomas kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje šeimos medicinos paslaugas arba kurioje vykdoma nustatyta šeimos medicinos praktikos dalis, arba centre, kuriame medicinos gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas, tokio praktinio rengimo trukmė, ne ilgesnė kaip vieni metai, gali būti įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą studijų trukmę, kai to rengimo pažymėjimai išduodami ne anksčiau kaip nuo 2006 m. sausio 1 d.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta galimybė turi būti suteikiama tik valstybių narių, kuriose šeimos gydytojų rengimas truko dvejus metus nuo 2001 m. sausio 1 d., piliečiams.

5. Šeimos gydytojai rengiami pagal nuolatinę studijų formą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms. Daugiau rengimo laiko turi būti skiriama praktikai, o mažiau – teorijai.

6. Šeimos gydytojų praktinis rengimas turi trukti ne trumpiau negu šešis mėnesius kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje atitinkamas paslaugas, arba ne trumpiau negu šešis mėnesius kaip patvirtintos šeimos medicinos praktikos dalis įstaigoje, kurioje medicinos gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas. Prie praktinio rengimo turi prisidėti kitos sveikatos priežiūros institucijos ar struktūros, susijusios su šeimos medicina.

7. Nepažeidžiant minimalios praktinio rengimo trukmės, nustatytos šio straipsnio 6 dalyje, reikalavimo, ne ilgiau kaip šešis mėnesius praktinis rengimas gali vykti ir kitose patvirtintose institucijose ar sveikatos priežiūros struktūrose, susijusiose su šeimos medicina. Būtina, kad tokio rengimo metu rengiamasis dalyvautų medicinos gydytojų, su kuriais jis dirba, profesinėje veikloje ir dalytųsi su ja susijusią atsakomybę.

8. Kompetentinga institucija išduoda šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 papunktyje nurodytas pagrindinio medicinos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

9. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą medicinos gydytojui, kuris nebaigė šiame straipsnyje numatyto rengimo, tačiau pabaigė kitokį papildomą rengimą, kurį patvirtina kompetentingos institucijos išduotas šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Kompetentinga institucija negali išduoti šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo, jei asmuo neturi žinių, kurių privaloma įgyti per šiame straipsnyje numatytą rengimą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustato, ar asmens papildomas rengimas ir jau įgyta profesinė patirtis gali pakeisti šiame straipsnyje numatytą šeimos gydytojų rengimą.

12. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuo atveju, jeigu asmuo turi bent šešių mėnesių šeimos medicinos praktikos arba patirties įstaigoje, kurioje medicinos gydytojai teikia šio straipsnio 5–7 dalyse nurodytas pirminės sveikatos priežiūros paslaugas.

27 straipsnis. Šeimos gydytojų profesinė veikla

1. Lietuvos Respublikoje remiantis nuostatomis dėl įgytų teisių asmenims leidžiama užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą tik tuo atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija netaiko šio straipsnio 1 dalies nuostatų asmenims, kurie iki 2008 m. balandžio 24 d. pradėjo mokytis pagal specialią šeimos medicinos studijų programą.

28 straipsnis. Šeimos gydytojų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikoje suteikiama teisė užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo visiems medicinos gydytojams, kurie turi šią teisę nuo šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytos atskaitos datos pagal nuostatas, taikomas gydytojo profesijai, leidžiančias užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo profesine veikla asmenims, kurie tuo metu buvo įsisteigę Lietuvos Respublikos teritorijoje, vadovaudamiesi šio įstatymo 18 arba 21 straipsnio nuostatomis.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, gavusi prašymą, išduoda pažymėjimą, patvirtinantį turėtoją, kuris naudojasi įgytomis teisėmis, nustatytomis šio straipsnio 1 dalyje, teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodyto šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio straipsnio 2 dalyje nurodytus pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams kitų valstybių narių. Minėti pažymėjimai laikomi tokiais pačiais kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodami formalios kvalifikacijos įrodymai, kurie leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą.

TREČIASIS SKIRSNIS BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAI

29 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas

1. Į bendrosios praktikos slaugytojų studijas leidžiama priimti:

1) asmenis, turinčius bendrąjį dvylikos metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės kompetentingų institucijų ar įstaigų įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, arba

2) asmenis, turinčius bendrąjį, ne trumpesnę kaip dešimties metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduotu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba pradėti mokytis pagal slaugos profesinio rengimo programą.

2. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas vykdomas pagal nuolatinę studijų formą ir pagal šio įstatymo 3 priedo 3.2.1 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų studijų ar mokymo programą.

3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo. Teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip vieną trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę šioje dalyje numatytos minimalios rengimo trukmės. Kompetentinga institucija gali taikyti dalines išimtis asmenims, įgijusiems dalį rengimo lygiaverčiuose kursuose. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija užtikrina, kad slaugytojus rengiančios mokymo įstaigos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.

4. Teorinio rengimo metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiavertėmis universitetams, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.

5. Klinikinio rengimo metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, kurie remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertį slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai, organizuoti visą slaugos procesą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje. Šis rengimas vyksta ligoninėse ir kitose sveikatos priežiūros institucijose bei bendruomenėje, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant, o atsakingi už jį yra slaugos dėstytojai. Prie rengimo gali prisidėti ir kitas kvalifikuotas personalas. Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio jų rengimo kryptį atitinkančioje veikloje ir taip išmoksta prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

6. Asmuo, baigęs bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;

2) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;

3) pakankamą klinikinę patirtį (parenkamą pagal jos mokomąją vertę ir įgyjamą prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui tose mokymo bazėse, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugymo reikalavimus);

4) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;

5) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.

7. Pateikiamas bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad specialistas, nesvarbu, ar jo rengimas vyko universitetuose, ar aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiavertiose universitetams, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba

pagal slaugos profesinio rengimo programas, turi turėti bent šias kompetencijas:

- 1) naudodamasis turimomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis, savarankiškai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti bei vykdyti pacientų slaugą bei, remdamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktus, gerinti savo profesinę praktiką;
- 2) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktus, efektyviai dirbti kartu su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros specialistų rengime;
- 3) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal 6 dalies 1 ir 2 punktus, skatinti asmenų, šeimų ir asmenų grupių sveiką gyvenseną ir rūpinimąsi savo sveikata;
- 4) mokėti savarankiškai gaivinti žmogų ir teikti pirmąją medicinos pagalbą gyvybei pavojingų būklių atvejais;
- 5) savarankiškai pagal kompetenciją teikti patarimus, nurodymus ir pagalbą asmenims, kuriems reikalingas slaugymas, bei mokyti juos prižiūrinčius asmenis;
- 6) savarankiškai užtikrinti slaugos kokybę ir gebėti ją įvertinti;
- 7) visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su sveikatos priežiūros specialistais;
- 8) gebėti analizuoti teikiamo slaugymo kokybę, siekdamas gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.

30 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla

Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla gali užsiimti asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą.

31 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų įgytos teisės

1. Taikant bendrąsias įgytų teisių taisykles bendrosios praktikos slaugytojams, šio įstatymo 21 straipsnyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:

1) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir

2) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:

a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija) arba

b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokytojų kursų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta 3 priedo 3.2.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.

3. Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijai taikomos tik šio straipsnio 4

dalies nuostatos dėl įgytų teisių.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių rengimas neatitinka šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visiškos atsakomybės už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą prisiėmimą:

1) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas *școală postliceală*, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2007 m. sausio 1 d.;

2) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.;

3) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.

KETVIRTASIS SKIRSNIS GYDYTOJAI ODONTOLOGAI

32 straipsnis. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas

1. Į pagrindines gydytojų odontologų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertės studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Pagrindinį gydytojų odontologų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės nuolatinės formos studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 5 000 valandų teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent šio įstatymo 3 priedo 3.3.1 papunktyje nurodytą studijų programą, universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, vykdančioje lygiavertės studijas arba prižiūrimoje universiteto.

3. Asmuo, baigęs pagrindinį gydytojų odontologų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama odontologija, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo, mokslškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai suprasti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologiją ir elgseną, taip pat fizinės ir socialinės aplinkos įtaką asmens sveikatos būklei tiek, kiek šie veiksniai veikia odontologiją;

3) pakankamai žinių apie dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių, tiek sveikų, tiek nesveikų, sandarą bei funkcijas ir jų ryšį su bendra paciento sveikatos būkle ir fizine bei socialine gerove;

4) pakankamai klinikinių disciplinų ir metodikos žinių, leidžiančių gydytojui odontologui visapusiškai susipažinti su dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių anomalijomis, pakitimais ir ligomis, su profilaktine, diagnostine ir terapine odontologija;

5) atitinkamą klinikinę patirtį esant tinkamai priežiūrai.

4. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas turi suteikti jiems įgūdžių, būtinų visiems veiksmams atlikti, įskaitant dantų, burnos, žandikaulių ir kitų audinių anomalijų ir ligų profilaktiką, diagnostiką ir gydymą.

33 straipsnis. Gydytojų odontologų specialistų rengimas

1. Į gydytojų odontologų specialistų studijas priimami asmenys, baigę šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį gydytojų odontologų rengimą arba turintys šio įstatymo 21 ir 35 straipsniuose nurodytus dokumentus.

2. Gydytojų odontologų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universiteto centre, gydymo mokymo ir tyrimų centre arba kompetentingos institucijos patvirtintoje sveikatos priežiūros įstaigoje.

3. Gydytojų odontologų specialistų rengimo pagal nuolatinę studijų formą trukmė turi būti ne trumpesnė kaip treji metai ir jas turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Į gydytojų odontologų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo odontologo asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija išduoda gydytojo odontologo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą asmenims, turintiems šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą pagrindinio gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

34 straipsnis. Gydytojų odontologų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti gydytojų odontologų profesine veikla, apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje.

2. Gydytojo odontologo profesija turi būti grindžiama šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytu gydytojų odontologų rengimu ir tai yra savita profesija, kuri skiriasi nuo kitų bendrojo pobūdžio ar specializuotų medicinos profesijų. Siekiant užsiimti gydytojo odontologo profesine veikla, būtina turėti šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą. Tokio formalios kvalifikacijos įrodymo turėtojai prilyginami tiems, kuriems taikomas šio įstatymo 21 ar 35 straipsnis.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į normines profesinės etikos nuostatas ir taisykles, šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytas atskaitos datas, užtikrina, kad gydytojai odontologai paprastai galėtų užsiimti dantų, burnos, žandikaulių ir gretimų audinių anomalijų ir ligų profilaktika, diagnozavimu ir gydymu.

35 straipsnis. Gydytojų odontologų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, siedama su gydytojų odontologų profesine veikla pagal šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą kvalifikaciją, pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Austrijoje, Čekijoje, Ispanijoje, Italijoje, Rumunijoje ir Slovakijoje asmenims, kurie pradėjo medicininį rengimą ne vėliau kaip minėtame priede atitinkamai valstybei narei nurodytą atskaitos datą, jei turimas tos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė toje valstybėje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

2) tiems asmenims leista užsiimti minėta veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje tai valstybei narei išvardytą formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

3. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, sėkmingai baigusią bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

4. Buvusioje Čekoslovakijoje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas pripažįstamas taip pat kaip ir Čekijos ir Slovakijos formalios kvalifikacijos įrodymas ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje asmenims, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas po 1980 m. sausio 28 d. ir ne vėliau kaip 1984 m. gruodžio 31 d., jeigu kartu pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys išlaikė profesinio tinkamumo testą, organizuotą Italijos kompetentingų institucijų, siekiant nustatyti, ar tų asmenų žinių ir įgūdžių lygis toks pat kaip asmenų, turinčių šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Italijai nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Italijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) atitinkamiems asmenims leista užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jeigu veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Italijai išvardytą formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojai.

7. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 5 dalyje, sėkmingai baigusių bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

8. Asmenys, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas po 1984 m. gruodžio 31 d., traktuojami taip pat kaip šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodyti asmenys, jei šio straipsnio 7 dalyje minimos trejų metų studijos prasidėjo iki 1994 m. gruodžio 31 d.

9. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal šio įstatymo 18 straipsnį, jei asmuo studijas pradėjo iki 2016 m. sausio 18 d.

10. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jei kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

11. Šio straipsnio 10 dalyje nurodytas pažymėjimas patvirtina, kad įvykdytos šios sąlygos:

1) asmuo sėkmingai užbaigė ne trumpesnes kaip trejų metų studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos išduotu pažymėjimu pripažino, kad jos lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui;

2) asmuo veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) asmuo gali užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Ispanijai išvardytą formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojai.

PENKTASIS SKIRSNIS VETERINARIJOS GYDYTOJAI

36 straipsnis. Veterinarijos gydytojų rengimas

1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro nuolatinės studijų formos ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiavertėmis ECTS kreditais ir kurios apima bent šio įstatymo 3 priedo 3.4.1 papunktyje nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomos lygiavertės studijos arba kurią prižiūri universitetas.

2. Į veterinarijos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

3. Veterinarijos gydytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgijo:

1) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią ES teisę;

2) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, gyvulininkystę, įskaitant bendrus įgūdžius ir kompetencijas, kurie reikalingi jų šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir higienai užtikrinti;

3) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (atskirai arba grupėmis) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir nugaiššinimą, taip pat specialių žinių apie zoonozes;

4) pakankamai profilaktinės medicinos žinių, su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;

5) pakankamai žinių apie pašarų ir gyvūninių maisto produktų gamybos ir pateikimo į rinką higieną ir technologiją, šios srities gerąją praktiką ir gali ją paaiškinti;

6) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų veterinariniams vaistiniams preparatams atsakingai ir pagrįstai naudoti, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.

37 straipsnis. Veterinarijos gydytojų įgytos teisės

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 21 straipsnio 6–8 dalių, vertindama valstybių narių piliečius, kurių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba kurių rengimas prasidėjo Estijoje iki 2004 m. gegužės 1 d., pripažįsta tokių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla Estijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS AKUŠERIAI

38 straipsnis. Akušerių rengimas

1. Akušerių rengimui taikomi šie minimalūs reikalavimai:

1) specialų akušerių rengimą turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal nuolatinę studijų formą (I būdas), kurios turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.5.1 papunktyje nurodytą studijų ar mokymo programą, arba

2) aštuoniolikos mėnesių trukmės specialus akušerių rengimas pagal nuolatinę studijų formą (II būdas) turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.5.1 papunktyje nurodytą mokymo programą ir kurios neatitinka bendrosios praktikos slaugytojų rengimo.

2. Akušerius rengiančios institucijos yra atsakingos už teorinio ir praktinio rengimo koordinavimą visą akušerių rengimo programos laiką.

3. Į akušerio studijas leidžiama priimti asmenis, įvykdžiusius vieną iš toliau nurodytų sąlygų:

1) įgytas ne mažiau kaip dvylikos metų bendrasis lavinimas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą I būdą;

2) turimas 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą II būdą.

4. Asmuo, baigęs akušerių rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;

2) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių žinių, numatytų teisės aktuose;

3) pakankamai bendrųjų medicinos žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgsenos;

4) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis,

teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama medicinos gydytojo;

5) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.

39 straipsnis. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo tvarka

1. Šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodyti akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo 18 straipsnį.

2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas, jeigu asmuo atitinka tokius kriterijus:

1) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurį sudaro ne mažiau kaip 4600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį;

2) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymą;

3) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą ir vienų metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis šio straipsnio 3 dalies nuostatomis.

3. Šio straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą pažymėjimą išduoda kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos. Pažymėjimas patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs formalią akušerio kvalifikaciją, atitinkamą laikotarpį tinkamai užsiėmė akušerio veikla kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje arba sveikatos priežiūros įstaigoje.

40 straipsnis. Akušerių profesinė veikla

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos akušerių veiklai, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos apibrėžtai nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies ir vykdomai pagal šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytus profesinius vardus.

2. Lietuvos Respublikoje akušeriai gali užsiimti bent šia veikla:

1) teikti patikimą informaciją ir patarimus dėl šeimos planavimo;

2) nustatyti nėštumą ir stebėti normalaus nėštumo eigą, atlikdami būtinus tokios būklės tyrimus;

3) paskirti tyrimus, būtinus siekiant kuo anksčiau diagnozuoti rizikingą nėštumą, ir patarti šiuo klausimu;

4) teikti patarimus dėl pasirengimo motinystei ir tėvystei programų ir visapusiškai padėti gimdyti, įskaitant patarimus dėl higienos ir mitybos;

5) rūpintis gimdyve, jai padėti ir stebėti vaisiaus būklę gimdoje reikiamomis klinikinėmis ir techninėmis priemonėmis;

6) priimti savaiminį gimdymą, įskaitant reikiamą epiziotomiją, o skubiais atvejais – gimdymą sėdmenine pirmėiga;

7) atpažinti motinos ar kūdikio sveikatai grėsmingus požymius, dėl kurių būtina kreiptis į medicinos gydytoją, ir prireikus jam padėti; imtis reikiamų skubių priemonių nesant medicinos gydytojo, visų pirma ranka pašalinti placenta ir ranka patikrinti gimdą;

8) ištirti ir prižiūrėti naujagimį; iškilus poreikiui, imantis visos būtinos iniciatyvos, o prireikus – nedelsdami gaivinti;

9) rūpintis motina ir ją stebėti laikotarpiu po gimdymo, patarti visais būtiniais klausimais dėl kūdikio priežiūros, kad būtų galima sudaryti geriausias sąlygas naujagimiui vystytis;

10) atlikti medicinos gydytojų paskirtą gydymą;

11) rengti būtinas rašytines ataskaitas.

41 straipsnis. Akušerių įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą valstybės narės piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, tos valstybės narės išduotą iki šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytos atskaitos datos, pateikiamą kartu su pažymėjimu, patvirtinančiu, kad šie piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo, tuo atveju, jeigu akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka visus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, tačiau pagal šio įstatymo 39 straipsnį nepripažįstamas, jeigu kartu nepateikiamas šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija automatiškai pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymą, jei ji turintis asmuo pradėjo rengimą iki 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo sąlyga į jį pagal akušerio rengimo I būdą taip, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 1 punkte, buvo 10 metų bendrasis išsilavinimas, ar jam lygiavertis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 3 priedo 3.2.2. papunktyje, prieš pradedant akušerio rengimą pagal II būdą, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi valstybių narių piliečiams, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas rengimas buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, atitinkantis visus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, jeigu pagal šio įstatymo 39 straipsnį formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad rengimas buvo pradėtas iki 1990 m. spalio 3 d., nepripažįstamas, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymus, kurie:

1) išduoti Lenkijoje akušeriams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkanti šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir

2) patvirtinti „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:

a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija), arba

b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 53 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta Rumunijos akušerių profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kurie neatitinka šio įstatymo 38 straipsnyje numatytų akušerių būtiniausių rengimo reikalavimų, kaip tinkamą įrodymą užsiimti akušerių veikla, jeigu prie

jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybių narių piliečiai iš tiesų ir teisėtai vertėsi šia veikla Rumunijoje bent penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo. Formalią akušerijos-ginekologijos slaugytojų (*asistent medical obstetrică-ginecologie*) kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai turi būti išduoti Rumunijoje iki 2007 m. sausio 1 d. Rumunijos akušerių profesinėms kvalifikacijoms taikomos tik šioje dalyje numatytos nuostatos dėl įgytų teisių.

SEPTINTASIS SKIRSNIS VAISTININKAI

42 straipsnis. Vaistininkų rengimas

1. Į vaistininkų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertę studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės vaistininkų rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiavertėmis ECTS kreditais, apimantis šiuos minimalius reikalavimus:

1) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą pagal nuolatinę studijų formą universitete ar lygiavertėje aukštojo mokslo institucijoje arba prižiūrint universitetui;

2) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių profesinę praktiką visuomenės vaistinėje arba ligoninės vaistinėje, prižiūrint farmacinės veiklos vadovui.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas rengimas turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.6.1 papunktyje nurodytą studijų programą.

4. Asmuo, baigęs vaistininkų rengimą, privalo turėti pakankamai žinių ir įgūdžių apie:

1) vaistinius preparatus ir jiems gaminti naudojamas medžiagas;

2) vaistinių preparatų gamybos technologiją ir fizinius, cheminius, biologinius ir mikrobiologinius vaistinių preparatų tyrimus;

3) metabolizmą, vaistinių preparatų ir toksinių medžiagų poveikį organizmui ir vaistinių preparatų vartojimą;

4) mokslinius duomenis apie vaistinius preparatus, kurie leidžia suteikti teisingą informaciją apie vaistinius preparatus;

5) teisinius ir kitus reikalavimus, kuriuos reikia išmanyti siekiant užsiimti farmacine veikla.

43 straipsnis. Vaistininkų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti vaistininko profesine veikla bet kurioje valstybėje narėje.

2. Lietuvos Respublikoje asmenys, turintys universiteto ar pripažintos lygiavertę aukštosios mokyklos vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį šio įstatymo 42 straipsnio nuostatas, gali užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:

1) vaistinių preparatų farmacinės formos gamyba;

2) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;

3) vaistinių preparatų tyrimais jų tyrimo laboratorijoje;

4) vaistinių preparatų laikymu, saugojimu ir tiekimu vykdant didmeninį platinimą;

5) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų įsigijimu, gamyba, tyrimais, laikymu, pardavimu (išdavimu) visuomenės vaistinėse;

6) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, laikymu ir išdavimu ligoninės vaistinėse;

7) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimu, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą;

8) pranešimų apie nepageidaujamas reakcijas į farmacijos produktus teikimu kompetentingoms institucijoms;

9) individualia pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistiniais preparatais;

10) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.

3. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš vaistinininko veiklos rūšių tik kartu su šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytu formalios kvalifikacijos įrodymu turint atitinkamą papildomą profesinę patirtį, tai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo užsiėmė šia veikla kilmės valstybėje narėje tokį laikotarpį, kurio reikalauja Lietuvos Respublikos teisės aktai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas pripažinimas netaikomas dvejų metų profesinės patirties laikotarpiui, kurio Liuksemburgo Didžioji Hercogystė reikalauja suteikiant valstybinę visuomenės vaistinės koncesiją.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS ARCHITEKTAI

44 straipsnis. Architektų rengimas

1. Architekto rengimą turi sudaryti:

1) ne trumpesnės kaip penkerių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus; arba

2) ne trumpesnės kaip ketverių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų profesinė praktika pagal šio straipsnio 4 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų studijų programos pagrindinė dalis turi būti architektūra. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinta, kad asmuo įgytų tokių žinių, įgūdžių ir kompetencijų:

1) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų ir estetinius, ir techninius reikalavimus;

2) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teoriją, artimas meno šakas, technologijas ir humanitarinius mokslus;

3) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;

4) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;

5) supratimą apie santykį tarp žmonių ir pastatų, tarp pastatų ir jų aplinkos, apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;

6) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kuriuose atsižvelgiama į socialinius veiksniai;

7) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;

8) supratimą apie konstrukcijų projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;

9) pakankamai žinių apie fizines problemas, technologijas ir pastatų funkcijas, kad būtų užtikrintas jų vidaus patogumas ir jie būtų apsaugoti nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;

10) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgdamas į kainos ir statybos normų nustatytus apribojimus;

11) pakankamai žinių apie pramonę, struktūras, taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta akademinių studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiavertėmis ECTS kreditais.

4. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vieno metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint Lietuvos Respublikos kompetentingos

institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje narėje. Profesinę praktiką vertina Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

5. Asmeniui, baigusiam šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas 4 metų trukmės universitetines studijas Lietuvos Respublikoje, suteikiamas architektūros bakalauro kvalifikacinis laipsnis. Tuo atveju šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytas automatinio pripažinimo principas taikomas šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka atlikus profesinę praktiką.

45 straipsnis. Architektų rengimo reikalavimų taikymo išimtis

Nukrypstant nuo šio įstatymo 44 straipsnio, 18 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir šis rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universitetinio lygio ir lygiavertis šio įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytam galutiniam egzaminui.

46 straipsnis. Architektų profesinė veikla

1. Taikant šį įstatymą, architekto profesinė veikla – tai reguliariai vykdoma veikla pagal architekto profesinį vardą.

2. Valstybės narės piliečiai, kuriems leista naudotis tuo profesiniu vardu pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, leidžiančius valstybės narės kompetentingai institucijai suteikti tą profesinį vardą valstybės narės piliečiams, ypač išsiskiriantiems pasiekimais architektūros srityje, laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus siekiant užsiimti architekto profesine veikla pagal architekto profesinį vardą. Atitinkamų asmenų veiklos architektūrinį pobūdį turi patvirtinti jų kilmės valstybės narės suteiktas atestatas.

47 straipsnis. Architektų įgytos teisės

1. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio įstatymo 4 priedo 4 punkte nurodytą architekto formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą kitų valstybių narių ir patvirtinantį, kad baigtos architektų studijos, prasidėjusios ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademinių metais, net jei jis neatitinka šio įstatymo 44 straipsnyje nustatytų architektų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, tokį formalios kvalifikacijos įrodymą prilygina jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

2. Esant šio straipsnio 1 dalies aplinkybėms, pripažįstami Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, patvirtinantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų ne anksčiau kaip 1945 m. gegužės 8 d. išduoti formalios kvalifikacijos įrodymai yra lygiaverčiai šio įstatymo 6 priede išvardytiems įrodymams.

3. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma į šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytą sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimas prasidėjo iki 2016 m. sausio 18 d.

4. Kad asmuo galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles nuo tokių datų:

- 1) Austrija, Suomija ir Švedija nuo 1995 m. sausio 1 d.;
- 2) Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lenkija, Lietuva, Malta, Slovakija, Slovėnija ir Vengrija nuo 2004 m. gegužės 1 d.;
- 3) Bulgarija ir Rumunija nuo 2007 m. sausio 1 d.;
- 4) Kroatija nuo 2013 m. liepos 1 d.
- 5) kitos valstybės narės nuo 1987 m. rugpjūčio 5 d.;

5. Šio straipsnio 1–3 dalyse minimi pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojai ne ilgiau negu nurodytą terminą leista naudotis architekto profesiniu vardu ir kad jis pagal tas taisykles teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šioje dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus Lietuvos teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti architekto profesinę veiklą: įrodymus, kad baigtas nuo 1985 m. rugpjūčio 5 d. buvęs rengimas, pradėtas iki 2014 m. sausio 17 d., suteiktas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti šio įstatymo 46 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jei po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, kurį išdavė profesinė asociacija, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šio įstatymo nuostatomis.

IV SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS, REMIANTIS BENDRAISIAIS PASIRENGIMO PAGRINDAIS IR BENDRAISIAIS PASIRENGIMO TESTAIS

48 straipsnis. Bendrieji pasirengimo pagrindai

1. Asmenims, pateikusiems įrodymą apie bendraisiais pasirengimo pagrindais įgytą profesinę kvalifikaciją ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, suteikiama teisė dirbti pagal minėtą profesiją jos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir asmenims, kuriems ji išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti bendrieji pasirengimo pagrindai turi atitikti šias sąlygas:

1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos valstybės narės į kitą;

2) profesija, kuriai jie taikomi, arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;

3) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalis valstybių narių švietimo ir specialistų rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos. Žinios, įgūdžiai ir kompetencijos valstybėse narėse gali būti įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje ar kaip profesinio mokymo kursų dalis;

4) būti grindžiami Lietuvos kvalifikacijų sandaros lygiais, kurie vadovaujantis Europos kvalifikacijų sandara, apibrėžti Lietuvos kvalifikacijų sandaros apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės;

5) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitus bendruosius pasirengimo pagrindus ir nėra pripažįstama pagal automatinę profesinės kvalifikacijos pripažinimo principą vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriumi;

6) buvo sudaryti vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;

7) juos taikant, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti profesinės kvalifikacijos, atitinkančios šių pagrindų reikalavimus, prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.

3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.

4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, jei yra nors viena iš šių sąlygų:

1) Lietuvos Respublikoje nėra švietimo institucijų, kurios vykdytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;

2) bendrųjų pasirengimo pagrindų taikymas darytų neigiamą poveikį Lietuvos Respublikos švietimo sistemos organizavimui;

3) yra esminių skirtumų tarp bendrųjų pasirengimo pagrindų ir Lietuvos Respublikoje reikalaujamo rengimo, ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų nustatymo įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:

1) profesines kvalifikacijas ir, kai taikoma, profesinius vardus, kurie atitinka bendruosius pasirengimo pagrindus arba

2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.

6. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne jos specializacija jau automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies III skyrių.

49 straipsnis. Bendrieji pasirengimo testai

1. Asmeniui, išlaikiusiam bendrąjį pasirengimo testą ir turinčiam atitinkamą profesinę kvalifikaciją, yra suteikiama teisė užsiimti profesine veikla bet kurioje dalyvaujančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.

2. Bendrasis pasirengimo testas turi atitikti šias sąlygas:

1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės į kitą;

2) profesija, kuriai taikomas bendrasis pasirengimo testas, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;

3) bendrasis pasirengimo testas sudarytas pagal atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;

4) jį gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar būtų joje prisiregistravę.

3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su ES lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.

4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, jei yra nors viena iš šių sąlygų:

1) Lietuvos Respublikoje atitinkama profesija neregamentuojama;

2) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sumažina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama Lietuvos Respublikoje;

3) bendrojo pasirengimo testo turinys suteiktų daug mažiau patrauklias galimybes dirbti pagal atitinkamą profesiją, palyginti su reikalavimais Lietuvos Respublikoje.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo testų turinio ir organizavimo sąlygų

įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:

- 1) savo pajėgumus rengti tokius testus arba
- 2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.

V SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO

50 straipsnis. Dokumentai ir formalumai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, priimančios sprendimus dėl prašymų leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalį, gali reikalausti šio įstatymo 5 priede išvardytų dokumentų.

2. Šio įstatymo 5 priedo 1 punkto d, e ir f papunkčiuose nurodyti dokumentai turi būti institucijų išduoti ne anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki jų pateikimo dienos.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina jų gaunamos informacijos, susijusios su reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimu, konfidencialumą.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalausti iš valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti toje valstybėje narėje išduotų pažymėjimų ir formalios kvalifikacijos įrodymų autentiškumą, o kai taikytina, – ir patvirtinti, ar asmuo, siejant su šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nustatytus atitinkamai šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38, 42 ir 44 straipsniuose.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, turi teisę pasiteirauti kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, ar šio įstatymo 3 straipsnio 6 dalyje apibrėžtas formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos ir susijęs su rengimu, visiškai ar iš dalies įgytu kitos valstybės narės teritorijoje teisėtai įsteigtoje institucijoje:

1) ar rengiančioje institucijoje rengimas buvo oficialiai patvirtintas švietimo įstaigos, įsikūrusios kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

2) ar išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas yra tas pats, kuris būtų išduotas, jei visas rengimas būtų vykęs kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

3) ar formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia tas pačias profesines teises kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės teritorijoje.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalausti kitos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti, kad asmeniui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė dirbti pagal profesiją dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl padarytos nusikalstamos veikos, susijusios su bet kokia to asmens profesine veikla.

7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šiame straipsnyje nurodyta informacija keičiasi per IMI.

8. Jeigu Lietuvos Respublikoje reikalaujama, kad, siekdami dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, Lietuvos Respublikos piliečiai duotų priesaiką ir kai tos priesaikos tekstas negali būti taikomas kitų valstybių narių piliečiams, kompetentinga institucija užtikrina, kad atitinkamiems asmenims galėtų būti taikomas atitinkamas lygiavertis tekstas.

51 straipsnis. Profesinės kvalifikacijos pripažinimo procedūra

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija patvirtina paraiškos gavimą per vieną mėnesį nuo jos gavimo dienos ir praneša asmeniui apie bet kokią trūkstamą dokumentą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija turi priimti tinkamai pagrįstą sprendimą kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo pateiktas visas asmens

dokumentų rinkinys. Šio įstatymo III dalies I ir II skyriuose nurodytais atvejais šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau nei vieną mėnesį.

3. Sprendimas dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba jo nebuvimas gali būti skundžiami Apeliacinei komisijai ir administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

52 straipsnis. Profesinių vardų naudojimas

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje su viena iš atitinkamos profesijos veiklos rūšių susijusio profesinio vardo naudojimas reglamentuojamas, kitų valstybių narių piliečiai, kuriems leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalies nuostatas, naudoja Lietuvos Respublikos profesinį vardą, kuris atitinka tą profesiją toje valstybėje narėje, ir bet kokias su juo susijusias santrumpas.

2. Jeigu atitinkamą profesiją, reglamentuojamą Lietuvos Respublikoje, reglamentuoja ir šio įstatymo 1 priede nurodyta asociacija ar organizacija, tai valstybių narių piliečiams neleidžiama naudoti tos organizacijos ar asociacijos suteikto profesinio vardo arba jo santrumpos, nebent pateikiama įrodymų, kad jie yra minėtos asociacijos ar organizacijos nariai.

3. Jeigu narystė asociacijoje ir organizacijoje suteikiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali to reikalauti iš profesinę kvalifikaciją turinčių kitų valstybių piliečių tik pagal šio įstatymo nuostatas.

4. Lietuvos Respublika nesuteikia teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jei profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius neatliko pareigos pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsnio 2 dalies 11 punktu.

IV DALIS

TAISYKLĖS SIEKiant DIRBTI PAGAL REGLAMENTUOJAMĄ PROFESIJĄ IR UŽSIIMTI PROFESINE VEIKLA

53 straipsnis. Taikymo sritis

Šios dalies nuostatos taikomos tiek asmenims, siekiantiems įsisteigti, tiek teikiantiems paslaugas, kaip apibrėžia šio įstatymo II ir III dalys.

54 straipsnis. Lietuvių kalbos mokėjimas

1. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos asmenims mokėti lietuvių kalbą įvykdymo kontrolę atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos arba ji gali būti vykdoma joms prižiūrint.

3. Lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

4. Šio straipsnio 2 dalyje numatytas lietuvių kalbos tikrinimas gali būti atliekamas, jei profesija, kuria ketina užsiimti asmuo, daro poveikį pacientų saugumui. Kalbos tikrinimas gali būti atliekamas ir kitų profesijų atžvilgiu, kai kyla pagrįstų abejonių dėl asmens tinkamo kalbos mokėjimo norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje.

5. Asmens lietuvių kalbos mokėjimas gali būti tikrinamas tik išdavus Europos profesinę kortelę pagal šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalį arba atitinkamai pripažinus jo profesinę kvalifikaciją.

6. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria asmuo ketina užsiimti Lietuvos Respublikoje.

7. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

55 straipsnis. Mokslo vardų naudojimas

1. Lietuvos Respublikos institucijos, nepažeisdamos šio įstatymo 9 ir 52 straipsnių, užtikrina suinteresuotų asmenų teisę naudoti mokslo vardus, suteiktus kilmės valstybėje narėje. Mokslo vardai gali būti nurodomi sutrumpinta forma kilmės valstybės narės kalba.

2. Jeigu kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikoje gali būti painiojamas su vardu, kuriam reikia papildomo rengimo, kurio asmuo neturi, turi būti naudojamas kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

56 straipsnis. Sveikatos draudimo fondų suteikiamas patvirtinimas

Nepažeisdama šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 4 dalių, 8 straipsnio 2 punkto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nereikalauja iš asmenų, įgijusių profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikoje, sveikatos draudimo fondų patvirtinimo. Šiame straipsnyje nustatytas reikalavimas taikomas ir asmenims, turintiems kitose valstybėse narėse įgytą gydytojo ir gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

57 straipsnis. Profesinės praktikos pripažinimas

1. Jei Lietuvos Respublikoje leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją tik baigus profesinę praktiką, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad tokia praktika atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytas taisykles, ir atsižvelgia į asmens trečiojoje šalyje atliktą profesinę praktiką.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos teisės aktuose gali nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą ir priima taisykles dėl profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, organizavimo ir pripažinimo, įskaitant profesinės praktikos vadovo vaidmenį.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinės praktikos pripažinimas nekeičia Lietuvos Respublikoje nustatytų reikalavimų tam, kad būtų suteikta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

V DALIS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

58 straipsnis. Kompetentingos institucijos

1. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, teikia abipusę pagalbą ir užtikrina informacijos, kuria keičiasi, konfidencialumą.

2. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas, baudžiamąsias sankcijas arba kitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių šio įstatymo nustatyta veiklai.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos ir keisdamosi informacija su kilmės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, vadovaujasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nagrinėja aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, tikrumą ir priima sprendimus dėl tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdžio ir masto. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos praneša kitai valstybei narei apie padarytas išvadas jos nustatyta tvarka.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šio straipsnio 1–4 dalių nuostatomis, keisdamosi informacija naudoja IMI.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas. Įstatymų nustatytais atvejais kompetentingomis institucijomis gali būti skiriamos reglamentuojamų profesijų

savivaldą įgyvendinančios asociacijos.

59 straipsnis. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija paskiria profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių ir praneša apie tai Europos Komisijai, taip pat kitoms valstybėms narėms.

2. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius:

1) koordinuoja Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų veiklą įgyvendinant šio įstatymo nuostatas;

2) renka informaciją, kuri reikalinga šio įstatymo nuostatomis įgyvendinti;

3) praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai apie Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas ir reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančias asociacijas, nurodytas šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje;

4) dalyvauja Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komiteto veikloje;

5) nagrinėja pasiūlymus dėl bendrųjų profesinio pasirengimo pagrindų ir bendrųjų profesinio pasirengimo testų, kurie numatyti šio įstatymo 48 ir 49 straipsniuose;

6) keičiasi informacija ir geriausia praktika, siekdamas Lietuvos Respublikoje optimizuoti tęstinę kvalifikacijos tobulinimą asmenims, kurių turimoms profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius;

7) keičiasi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant šio įstatymo 16 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones;

8) teikia prašymus Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetui dėl atsiradusių sunkumų konkrečioje srityje taikant šio įstatymo nuostatas;

9) sudaro reglamentuojamų profesijų sąrašą; jį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija;

10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų, reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;

11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos asociacijas ir organizacijas, kurioms Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka suteikti įgaliojimai, nurodyti šio įstatymo 4 straipsnio 5 dalyje.

12) inicijuoja įvairių klausimų dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo sprendimą;

13) pagal kompetenciją užtikrina vienodą šio įstatymo nuostatų taikymą.

3. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius turi teisę gauti informaciją iš Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ar reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančių asociacijų, nurodytų šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje ir 62 straipsnyje nurodyto pagalbos centro šio straipsnio 2 dalyje numatytoms pareigoms atlikti.

4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis:

1) tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal Lietuvos Respublikos teisinę sistemą, kuriais konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojai apribojama teisė pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją arba užsiimti ta profesine veikla, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai), yra suderinami su toliau išvardytais principais:

a) neturi būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminuojantys dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos;

b) turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;

c) turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, nei būtina tam tikslui pasiekti;

2) kas dveji metai pateikia Europos Komisijai profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistemos taikymo ataskaitą ir priimtų sprendimų statistinę suvestinę bei pagrindinių šio įstatymo taikymo

problemų sąrašą;

3) per šešis mėnesius nuo šios dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų priėmimo dienos pateikia Europos Komisijai informaciją apie juos ir nurodo priežastis, kodėl tokie reikalavimai atitinka šios dalies 1 punkte nurodytus principus;

4) kas dvejus metus Europos Komisijai pateikia ataskaitą apie panaikintus arba mažiau ribojančius šios dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus;

5) teikia informaciją Europos Komisijai apie šio įstatymo nuostatų įgyvendinimą.

5. Nuo 2016 m. sausio 18 d. į šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę įtraukiama išsami informacija apie sprendimų, priimtų pagal šį įstatymą, skaičių ir tipus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal šio įstatymo 6 straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šį įstatymą, apibūdinimą.

60 straipsnis. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba

1. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba (toliau – Taryba) padeda šio įstatymo 59 straipsnyje nurodytam profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriui įgyvendinti profesinių kvalifikacijų pripažinimo politikos kryptis.

2. Taryba sudaroma iš kompetentingų institucijų, profesinių asociacijų ir darbdavių atstovų. Tarybos sudėtį ir nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

61 straipsnis. Įspėjimo sistema

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenį, kurio galimybes Lietuvos Respublikoje užsiimti šio straipsnio 2 dalyje išvardytomis profesinėmis veiklomis Lietuvos Respublikos institucijos ar teismai apribojo arba visiškai ar iš dalies uždraudė (net jei tai būtų laikinai).

2. Įspėjimas išsiunčiamas apie asmenis, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, ir užsiimančius šiomis profesinėmis veiklomis:

1) pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir šeimos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.1. ir 3.1.4 papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) gydytojo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje nurodytą kvalifikaciją;

3) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

4) gydytojo odontologo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

5) gydytojo odontologo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.3 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

6) veterinarijos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.4.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

7) akušerio, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

8) vaistininko, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

9) asmens, turinčio šio įstatymo 5 priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą, įrodantį, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ar 42 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei šio įstatymo 3 priedo 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;

10) asmens, turinčio pažymėjimą apie įgytas teises, kaip nurodyta šio įstatymo 21, 25, 27, 31, 35, 41 straipsniuose;

11) kitų asmenų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai jie dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją;

12) asmenų, užsiimančių veikla, susijusia su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai asmuo dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas pateikti kitoms valstybėms narėms šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją ir ją tvarkyti.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos naudojami Lietuvos Respublikos registruose ir informacinėse sistemose tvarkoma informacija apie paskirtus draudimus asmenims, užsiimantiems veikla, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, ir šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms.

5. Įspėjimo sistemos organizavimo tvarką ir informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, tvarkymo procedūras nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją per IMI turi išsiųsti ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo asmens galimybės visiškai arba iš dalies užsiimti profesine veikla arba užsiimti tokia veikla jam uždraudžiama, priėmimo datos.

7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimą apie asmenis, kuriems apribotos galimybės arba uždrausta užsiimti šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis profesinėmis veiklomis, pateikia tik šiuos duomenis:

1) asmens tapatybę;

2) atitinkamos profesijos pavadinimą;

3) informaciją apie sprendimą dėl atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo priėmusią Lietuvos Respublikos instituciją arba teisumą;

4) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo sritį ir

5) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.

8. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos per IMI informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šio įstatymo nuostatas ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiais aplinkybėmis naudojami suklustais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.

9. Nustojus galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytam atitinkamos veiklos draudimui arba apribojimui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per IMI apie tai nedelsdama, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną informuoja visų valstybių narių kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, pateikusi informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat informuoja ir apie veiklos draudimo ar apribojimo galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.

10. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, apie asmenis kitoms valstybėms narėms, tuo pačiu metu turi informuoti tuos asmenis apie jų teisę apskusti sprendimą, jį pakeisti ir gauti patirtos žalos atlyginimą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, privalo nurodyti, kad asmuo, apie kurį yra siunčiamas įspėjimas, gali inicijuoti procesą dėl neteisingo įspėjimo apskundimo.

12. Duomenys apie įspėjimus IMI gali būti tvarkomi įspėjimų galiojimo laikotarpiu.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per tris dienas nuo sprendimo panaikinti įspėjimą priėmimo arba nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos ištrina įspėjimą IMI.

62 straipsnis. Pagalbos centras

1. Pagalbos centro funkcijas atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Pagalbos centras:

1) teikia piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrums pagalbą dėl šiame įstatyme numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo, įskaitant informaciją apie profesijas ir darbą pagal jas, socialinę apsaugą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus ir, kai taikytina,

profesinės etikos taisyklės;

2) padeda piliečiams įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaudamas su kilmės ar priimančios valstybės narės pagalbos centru, kompetentingomis institucijomis ir kontaktiniais centrais;

3) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti, kai profesija, pagal kurią asmuo siekia įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, yra neregamentuojama Lietuvos Respublikoje.

3. Pagalbos centras bendradarbiauja su kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija ar pagalbos centru ir prireikus jų prašymu teikia jiems visą atitinkamą informaciją, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

4. Pagalbos centras Europos Komisijos prašymu informuoja apie paklausimų, susijusių su sprendžiamais klausimais, rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos.

63 straipsnis. Kontaktinis centras

1. Lietuvos Respublikos kontaktinis centras (toliau – Kontaktinis centras), įsteigtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatomis, užtikrina, kad savo portale būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija:

1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašas, taip pat už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir visų valstybių narių pagalbos centrų kontaktiniai duomenys;

2) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, minėtos kortelės veikimas, įskaitant visus asmenų mokėtinus mokesčius, ir tą kortelę išduodančios kompetentingos institucijos;

3) visų profesijų, kurioms Lietuvos Respublikoje yra taikomas šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalis, sąrašas;

4) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas;

5) Lietuvos Respublikos reglamentuojamoms profesijoms taikomi šio įstatymo 9, 50, 51 ir 54 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus susijusius Lietuvos Respublikos piliečių mokėtinus mokesčius ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms pateiktinus dokumentus;

6) informacija, kaip, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti pagal šį įstatymą priimtus Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimus.

2. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama. Esant galimybei, šio straipsnio 1 dalyje numatytą informaciją teikia kitomis oficialiosiomis ES kalbomis.

3. Kontaktinis centras užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.

4. Kontaktinis centras bendradarbiauja su kitų valstybių narių kontaktiniais centrais ir su Europos Komisija šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.

5. Kontaktinio centro veikla šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms funkcijoms atlikti yra finansuojama iš Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.

64 straipsnis. Apeliacinė komisija

1. Šio įstatymo 9 straipsnio 14 dalyje ir 51 straipsnio 3 dalyje nurodytos Apeliacinės komisijos personalinę sudėtį ir nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Apeliacinė komisija sudaroma iš profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus,

Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų, Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Studijų kokybės vertinimo centro atstovų.

3. Apeliacinė komisija atlieka šias funkcijas:

1) nagrinėja asmenų skundus dėl Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų priimtų sprendimų, susijusių su kitoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos pripažinimu, ir dėl šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytų sprendimų;

2) pagal kompetenciją teikia informaciją apie savo priimtus sprendimus.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimą dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo, priimtą išnagrinėjus asmens prašymą pripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją, Apeliacinei komisijai gali skusti asmuo, nesutinkantis su Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimu nepripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos. Tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustatytu laiku sprendimo dėl asmens prašymo pripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją nepriima, asmuo dėl pažeistos teisės gali pateikti skundą Apeliacinei komisijai.

5. Asmuo, nesutinkantis su šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimu, priimtu išnagrinėjus deklaraciją dėl leidimo laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvoje, gali jį skusti Apeliacinei komisijai.

6. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyti skundai paduodami per 14 darbo dienų nuo skundžiamo sprendimo priėmimo arba termino išnagrinėti asmens prašymą pripažinti jo kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją pabaigos dienos.

7. Apeliacinei komisijai pateiktas skundas turi būti išnagrinėtas ir sprendimas dėl jo priimtas per vieną mėnesį nuo skundo gavimo dienos.

8. Apeliacinė komisija motyvuotu sprendimu atsisako nagrinėti asmens skundą, jeigu:

1) praleistas skundo padavimo terminas ir asmuo neprašo jo atnaujinti;

2) jau buvo priimtas vienas iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų dėl to paties asmens, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu.

9. Apeliacinė komisija, išnagrinėjusi skundą, priima vieną iš šių motyvuotų sprendimų:

1) palikti galioti Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtą sprendimą nepripažinti profesinės kvalifikacijos kitoje valstybėje narėje ar šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytą sprendimą ir asmens skundą atmesti;

2) įpareigoti Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją atlikti pakartotinį kitoje valstybėje narėje įgytos profesinės kvalifikacijos vertinimą;

3) įpareigoti Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją pakartotinai vertinti profesinę kvalifikaciją, kai paslaugos teikiamos laikinai ir kartais.

10. Asmuo, nesutinkantis su Apeliacinės komisijos sprendimu, gali jį skusti administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

65 straipsnis. Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir Kontaktinis centras užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šiame įstatyme nustatytais dalykais, būtų įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis, ir naudoja technines priemones, leidžiančias tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Gavus dokumentus šio straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu ir esant būtinybei ar jei kyla pagrįstų abejonų, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos profesinės adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar profesinio tinkamumo testo atlikimui.

4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje numatytas procedūras Lietuvoje gali būti priimamas saugus elektroninis parašas, atitinkantis Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatymo 2 straipsnio 5 dalį ir sukurtas saugia parašo formavimo įranga bei patvirtintas galiojančiu kvalifikuotu sertifikatu.

5. Šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra asmens paraiškos arba bet kokio trūkstamo dokumento pateikimo Kontaktiniam centrui arba tiesiogiai atitinkamai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai data.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
1 priedas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ
PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO 5 DALIES SĄLYGAS ATITINKANČIŲ
PROFESINIŲ ASOCIACIJŲ ARBA ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS**

AIRIJA

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai)
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai)
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija (taikoma tik sąskaitų audito veiklai)
4. Airijos inžinierių institucija
5. Airijos planavimo institutas
6. Jungtinės Karalystės asociacijos ir organizacijos, kurių nariais yra ir Airijos piliečiai:
  - 1) Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas;
  - 2) Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas;
  - 3) Aktuarių institutas;
  - 4) Aktuarių fakultetas;
  - 5) Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas;
  - 6) Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas;
  - 7) Karališkasis miestų planavimo institutas;
  - 8) Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija;
  - 9) Privilegijuotasis statybos institutas.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas
2. Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
3. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
4. Atestuotų apskaitininkų privilegijuotoji asociacija
5. Nuostolių nustatymo ekspertų privilegijuotasis institutas
6. Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas
7. Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas
8. Privilegijuotasis draudimo institutas
9. Aktuarių institutas
10. Aktuarių fakultetas
11. Privilegijuotasis bankininkų institutas
12. Škotijos bankininkų institutas
13. Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija
14. Karališkasis miestų planavimo institutas
15. Privilegijuotoji fizioterapijos draugija
16. Karališkoji chemijos draugija
17. Britų psichologijos draugija
18. Bibliotekų asociacija
19. Diplomuotų miškininkų institutas
20. Privilegijuotasis statybos institutas
21. Inžinerijos taryba
22. Energetikos institutas

23. Statybinės inžinerijos institucija
24. Inžinierių statybininkų institucija
25. Kasybos inžinierių institucija
26. Kasybos ir metalurgijos institucija
27. Inžinierių elektrikų institucija
28. Dujų inžinierių institucija
29. Inžinierių mechanikų institucija
30. Chemijos inžinierių institucija
31. Gamybos inžinierių institucija
32. Jūrų inžinierių institucija
33. Karališkoji karinių laivų architektų institucija
34. Karališkoji aeronautikos draugija
35. Metalų institutas
36. Privilegiuotoji pastatų tinklų inžinierių institucija
37. Matavimų ir kontrolės institutas
38. Britų kompiuterių draugija

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
2 priedas

**VEIKLA, SUSIJUSI SU LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ
PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 17 STRAIPSNYJE
NURODYTOMIS PROFESINĖS PATIRTIES KATEGORIJOMIS**

I sąrašas

**Pagrindinės grupės, apibūdintos Direktyva 64/427/EEB su pakeitimais, padarytais
Direktyvomis 69/77/EEB, 68/366/EEB ir 82/489/EEB**

1

Direktyva 64/427/EEB

(Liberalizavimo direktyva 64/429/EEB)

NICE nomenklatūra (atitinka ISIC pagrindines grupes 23–40)

Pagrindinė grupė	23 tekstilės pramonė
	232 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas vilnoniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	233 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas medvilniniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	234 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas šilkiniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	235 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas lininiams audiniams ir audiniams iš kanapių austi skirtomis mašinomis
	236 kitų tekstilės pluoštų gamyba (džiutas, tvirti plaušai ir pan.), virvės
	237 megztų ir nertų gaminių gamyba
	238 tekstilės apdaila
	239 kitų tekstilės gaminių gamyba

Pagrindinė grupė	24 avalynės, drabužių ir patalynės gamyba 241 mašininė avalynės gamyba (išskyrus gamybą iš gumos ir veltinio) 242 rankų darbo avalynės gamyba ir taisymas 243 drabužių (išskyrus kailinius) gamyba 244 čiužinių ir patalynės gamyba 245 odos ir kailių pramonė
Pagrindinė grupė	25 medienos ir kamščių pramonė, išskyrus baldų gamybą 251 medienos pjovimas ir pramoninis paruošimas 252 pusgaminių iš medienos gamyba 253 medinių statybinių komponentų, įskaitant medžiagą grindims, serijinė gamyba 254 medinių dėžių gamyba 255 kitų medinių gaminių (išskyrus baldus) gamyba 259 dirbinių iš šiaudelių, kamščiamedžio žievės, pintinių gaminių, dirbinių iš karklo vytelių ir rotango gamyba; šepečių gamyba
Pagrindinė grupė	26 260 medinių baldų gamyba
Pagrindinė grupė	27 popieriaus ir popieriaus dirbinių pramonė 271 medienos, popieriaus ir kartono pramonė 272 popieriaus ir kartono perdirbimas ir dirbinių iš medienos gamyba
Pagrindinė grupė	28 280 spausdinimas, leidyba ir giminingos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	29 odos pramonė 291 odų rauginimas ir odos galutinis apdorojimas 292 odos dirbinių gamyba
Ex pagrindinė grupė	30 guminių ir plastikinių dirbinių pramonė, gaminiai iš dirbtinio pluošto ir krakmolo 301 gumos ir asbesto perdirbimas 302 plastiko perdirbimas 303 dirbtinio pluošto gamyba
Ex pagrindinė grupė	31 chemijos pramonė 311 cheminių medžiagų gamyba ir tolesnis tokių medžiagų perdirbimas 312 cheminių produktų, skirtų daugiausia pramoniniams ir žemės ūkio tikslams (įskaitant augalinės arba gyvulinės kilmės riebalų ir aliejų, patenkančių į ISIC klasifikacijos 312 grupę, gamybą), specializuota gamyba 313 cheminių produktų, daugiausia skirtų namų ūkiui arba raštinei (išskyrus vaistinių ir farmacijos produktų gamybą (ex ISIC klasifikacijos 319 grupė), gamyba
Pagrindinė grupė	32 320 naftos pramonė
Pagrindinė grupė	33 nemetalinių mineralinių produktų pramonė 331 gaminių iš statybinio molio gamyba 332 stiklo ir stiklo dirbinių gamyba 333 keramikos dirbinių, įskaitant ugniai atsparius gaminius, gamyba

	334 cemento, kalkių ir gipso gamyba
	335 statybinių medžiagų iš betono, cemento ir gipso gamyba
	339 akmens darbai ir kitų nemetalinių mineralinių dirbinių gamyba
Pagrindinė grupė	<p>34 juodųjų ir ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija</p> <p>341 geležies ir plieno gamyba (kaip nustatyta Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartyje, įskaitant bendras su plieno ir kokso darbais susijusias įmones)</p> <p>342 plieno vamzdžių gamyba</p> <p>343 vielos valcavimas, šaltasis valcavimas, šaltasis siaurų juostų valcavimas, šaltasis formavimas</p> <p>344 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija</p> <p>345 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija</p>
Pagrindinė grupė	<p>35 metalo dirbinių (išskyrus mašinas ir transporto įrenginius) gamyba</p> <p>351 kalimas, sunkusis štapavimas ir sunkusis presavimas</p> <p>352 antrinė transformacija ir paviršiaus apdirbimas</p> <p>353 metalinės struktūros</p> <p>354 boilerių gamyba, pramoninės tuščiavidurės įrangos gamyba</p> <p>355 instrumentų, įrankių ir gatavų metalo dirbinių gamyba (išskyrus elektrinius įrenginius)</p> <p>359 pagalbiniai mechaniniai mašinų statybos darbai</p>
Pagrindinė grupė	<p>36 kitų, ne elektrinių, mašinų gamyba</p> <p>361 žemės ūkio mašinų ir traktorių gamyba</p> <p>362 raštinės mašinų gamyba</p> <p>363 metalinių ir kitų mašininių įrenginių bei vidaus įrenginių ir prietaisų šiems ir kitiems jėgos įrenginiams gamyba</p> <p>364 tekstilės pramonės mašinų ir jų priedų gamyba, siuvimo mašinų gamyba</p> <p>365 mašinų ir įrenginių maisto gamybos ir gėrimų pramonei, chemijos pramonei bei susijusioms pramonės šakoms gamyba</p> <p>366 mašinų ir įrenginių kasykloms, geležies ir plieno liejimo darbams bei statybos pramonei gamyba, mechaninio valdymo įrenginių gamyba</p> <p>367 perdavimo prietaisų gamyba</p> <p>368 mašinų, skirtų kitiems specifiniams pramoniniams tikslams, gamyba</p> <p>369 kitų, ne elektros, mašinų ir įrenginių gamyba</p>
Pagrindinė grupė	<p>37 elektros įrenginių pramonė</p> <p>371 elektros laidų ir kabelių gamyba</p> <p>372 elektros variklių, generatorių ir transformatorių, elektros srovės paskirstymo aparatūros ir kitų panašių įrenginių, skirtų elektros energijai tiekti, gamyba</p> <p>373 elektros įrenginių, skirtų tiesioginiam komerciniam naudojimui, gamyba</p> <p>374 telekomunikacijos įrangos, skaitiklių, kitų matavimo prietaisų ir elektromedicininės įrangos gamyba</p> <p>375 elektroninės įrangos, radijo ir televizijos imtuvų audioaparaturės gamyba</p> <p>376 elektros prietaisų, skirtų naudoti namų ūkyje, gamyba</p> <p>377 lempų ir apšvietimo įrenginių gamyba</p> <p>378 galvaninių baterijų ir akumuliatorių gamyba</p>

	379 specialistų atliekamas elektros įrenginių taisymas, surinkimas ir instaliavimas
Ex pagrindinė grupė	38 transporto priemonių gamyba 383 automobilių ir jų dalių gamyba 384 automobilių, motociklų ir dviračių remontas 385 motociklų, dviračių ir jų dalių gamyba 389 niekur kitur nepriskirtų transporto įrenginių gamyba
Pagrindinė grupė	39 įvairiarūšės pramonės šakos 391 tikslųjų įrankių ir matavimo bei tikrinimo instrumentų gamyba 392 medicinai skirtų chirurginių įrankių ir įrenginių bei ortopedinių prietaisų (išskyrus ortopedinę avalynę) gamyba 393 fotografavimo ir optinių įrenginių gamyba 394 rankinių ir kitų laikrodžių gamyba ir remontas 395 juvelyrinių dirbinių ir tauriųjų metalų gamyba 396 muzikos instrumentų gamyba ir remontas 397 žaidimų, žaislų, gaminių, skirtų sportui ir atletikai, gamyba 399 kitos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	40 statyba 400 statyba (nespecializuota), demontavimas 401 pastatų statyba (gyvenamųjų namų arba pan.) 402 civilinė statyba; tiltų statyba, kelių, geležinkelių ir pan. tiesimas 403 instaliacijos darbai 404 apdailos ir baigiamieji darbai

2

Direktyva 68/366/EEB
(Liberalizavimo direktyva 68/365/EEB)
NICE nomenklatūra

Pagrindinė grupė	20A200 gyvulinių ir augalinių riebalų bei aliejaus gamyba 20B maisto produktų gamyba (išskyrus gėrimų gamybą) 201 mėsos gamyba, paruošimas ir konservavimas 202 pieno produktų gamyba 203 vaisių ir daržovių perdirbimas ir konservavimas 204 žuvies ir kitų jūros produktų perdirbimas ir konservavimas 205 grūdų malimo produktų gamyba 206 konditerijos kepinų, įskaitant džiūvėsėlius ir sausainius, gamyba 207 cukraus gamyba 208 kakavos, šokolado ir cukraus saldumynų gamyba 209 kitų, niekur nepriskirtų, maisto produktų gamyba
Pagrindinė grupė	21 gėrimų gamyba 211 etilo alkoholio gamyba iš fermentuotų medžiagų, mielių ir spirito 212 vyno ir kitų nesalyklinių alkoholinių gėrimų gamyba 213 alaus ir salyklo gamyba 214 gaiviųjų ir angliarūgštės prisotintų gėrimų gamyba ex 30 gumos gaminių, plastikinių medžiagų, dirbtinio bei sintetinio plaušo ir krakmolo produktų gamyba 304 krakmolo produktų gamyba

Direktyva 82/489/EEB
ISIC nomenklatūra

Ex 855 kirpyklos (išskyrus pedikiūrininkų veiklą ir kosmetologų mokyklas)

II sąrašas

Direktyvų 75/368/EEB, 75/369/EEB ir 82/470/EEB pagrindinės grupės

1

Direktyva 75/368/EEB (5 straipsnio 1 dalyje minėtos veiklos rūšys)
ISIC nomenklatūra

- Ex 04 žuvininkystė
043 vidaus vandenų žuvininkystė
- Ex 38 transporto įrangos gamyba
381 laivų statyba ir remontas
382 geležinkelio įrangos gamyba
386 orlaivių (ir erdvėlaivių įrangos) gamyba
- Ex 71 su transportu susijusi veikla ir kita veikla, išskyrus transportą, skirstoma į šias grupes:
- ex 711 miegamųjų vagonų ir vagonų-restoranų priežiūra; geležinkelio parko priežiūra remonto depuose; vagonų valymas
  - ex 712 miesto, priemiestinio ir tarp miestinio keleivių transporto parko priežiūra
  - ex 713 kito keleivinio sausumos transporto (pvz., automobiliai, turistiniai tarp miestiniai autobusai, taksi automobiliai) priežiūra
  - ex 714 pagalbinių transporto paslaugų sričių (pvz., keliai, tuneliai ir mokamo važiavimo tiltai, prekių sandėliai, automobilių stovėjimo aikštelės, autobusų ir tramvajų parkai) eksploatavimas ir priežiūra
  - ex 716 veiklos, susijusios su vidaus vandenų transportu (pvz., vandens kelių, uostų ir kitų vidaus vandenų transporto įrenginių eksploatavimas ir priežiūra; vilkimo ir locmano paslaugos, plūdurių įrengimas, laivų pakrovimas ir iškrovimas ir kitos panašios veiklos, pvz., laivų gelbėjimas, buksyravimas ir elingų eksploatacija)
- 73 ryšiai: pašto paslaugos ir telekomunikacijos
- Ex 85 asmeninės paslaugos
- 854 skalbyklos ir skalbimo paslaugos, sausasis cheminis valymas ir dažymas
  - ex 856 fotografijos studijos: portretinė ir komercinė fotografija, išskyrus nuotraukas leidybai
  - ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos (tik pastatų priežiūra ir valymas arba aprūpinimas laikina buveine)

Direktyva 75/369/EEB (6 straipsnis: jeigu veiklos rūšis laikoma pramoninio arba smulkiojo amato pobūdžio)
ISIC nomenklatūra

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

- verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),
- dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar nemininčios jo.

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 1 ir 3 dalys)
ISIC nomenklatūros 718 ir 720 grupės

Veiklos rūšys, kurias konkrečiai sudaro:

– pavienių ar grupinių dalykų (transporto, maitinimo, apgyvendinimo, ekskursijų ir pan.) organizavimas, siūlymas parduoti ar pardavimas tiesiogiai ar pagal užsakymą kelionėje ar laikinai apsistojus, nepaisant kelionės motyvų (2 straipsnio B punkto a papunktis),

– tarpininkavimo veikla tarp įvairių transporto rūšių tiekėjų ir asmenų, persiunčiančių arba gaunančių prekes ir atliekančių įvairias kitas susijusias veiklos rūšis:

aa) savininkų vardu sudarant sutartis su transporto rangovais;

bb) pasirenkant savininkams pelningiausią transportavimo būdą, įmonę ir maršrutą;

cc) tvarkant transporto panaudojimo techninius aspektus (pvz., įpakavimą, reikalingą transportuoti) ir atliekant įvairius darbus, būdingus transportui (pvz., užtikrinant ledo tiekimą vagonams-šaldytuvams);

dd) užbaigiant su transportu susijusius formalumus, pvz., kelionės sąskaitų projektų parengimas; surenkant ir išskirstant krovinius;

ee) koordinuojant įvairias transportavimo stadijas, užtikrinant tranzitą, perkrovimą ir kitas galutines operacijas;

ff) tvarkant krovinius ir vežėjus bei transporto priemones prekes persiunčiantiems arba jas gaunantiems asmenims:

– transporto išlaidų ir detalių sąskaitų patikrinimo įvertinimas,

– tam tikrų laikinų arba nuolatinių priemonių (derinamų su uosto vadovybe, dirbančiais laivuose smulkių prekių pardavėjais ir pan.) priėmimas laivo savininko ar jūrų transporto vežėjo vardu arba dėl jo

(2 straipsnio A punkto a, b ir d papunkčiuose išvardytos veiklos rūšys).

III sąrašas

Direktyvos 64/222/EEB, 68/364/EEB, 68/368/EEB, 75/368/EEB, 75/369/EEB, 70/523/EEB ir 82/470/EEB

Direktyva 64/222/EEB
(Liberalizavimo direktyvos 64/223/EEB ir 64/224/EEB)

1. Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos verslą, išskyrus didmeninę prekybą vaistais ir vaistiniais preparatais, nuodingosiomis bei patogeninėmis medžiagomis ir anglimis, veikla (ex 611 grupė).

2. Profesionali tarpininko, kuris yra vieno ar kelių asmenų įgaliotas ir kuriam pavesta derėtis ar sudaryti komercinius sandorius tų asmenų vardu, veikla.

3. Profesionali tarpininko, kuris, neturėdamas nurodymo nuolat tai daryti, suveda asmenis, norinčius sudaryti abipusę tiesioginę sutartį, arba tvarko jų komercinius sandorius, arba padeda juos įgyvendinti, veikla.

4. Profesionali tarpininko, kuris sudaro komercinius sandorius su kitais savo vardu, veikla.

5. Profesionali tarpininko, kuris kitų vardu dalyvauja didmeninės prekybos aukcionuose, veikla.

6. Profesionali tarpininko, užsiimančio išnešiojamąja prekyba, veikla.

7. Profesionalią veiklą vykdančio vienoje ar kelse pramonės, prekybos ar smulkiojo verslo įmonėse įdarbinto tarpininko paslaugų teikimas.

2

Direktyva 68/364/EEB
(*Liberalizavimo direktyva 68/363/EEB*)

Ex ISIC 612 grupė: mažmeninė prekyba

012	žmės ūkio technikos nuoma
640	nekilnojamas turtas, turto nuoma
713	automobilių, vežimų ir arklių nuoma
718	keleivinių ir krovinių vagonų nuoma
839	technikos nuoma komercinėms įmonėms
841	kino teatro bilietų pardavimas ir kino filmų nuoma
842	teatro bilietų pardavimas ir teatro įrangos nuoma
843	valčių, dviračių, įgūdžius formuojančių žaidimų automatų, veikiančių su monetomis, nuoma
853	kambarių su baldais nuoma
854	išskalbtos patalynės nuoma
859	drabužių nuoma

3

Direktyva 68/368/EEB
(*Liberalizavimo direktyva 68/367/EEB*)
ISIC nomenklatūra

ISIC ex pagrindinė 85 grupė

1. Restoranai, kavinės, užkeigos ir kitos vietos, kuriose geriama ir valgoma (ISIC 852 grupė).

2. Viešbučiai, namai, kuriuose nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

4

Direktyva 75/368/EEB (7 straipsnis)
Visos Direktyvos 75/368/EEB priede išvardytos veiklos rūšys, išskyrus šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje išvardytas veiklos rūšis (šio priedo II sąrašo 1 punktas)
ISIC nomenklatūra

Ex 62   bankai ir kitos finansų įstaigos
ex 620 patentų pirkimo ir licencijavimo bendrovės

- Ex 71 transportas
 ex 713 keleivinis transportas, išskyrus vežimą automobiliais
 ex 719 skystų angliavandenilių ir kitų skystų cheminių produktų gabenimas vamzdynais
- Ex 82 bendruomenei teikiamos paslaugos
 827 bibliotekos, muziejai, botanikos ir zoologijos sodai
- Ex 84 poilsio organizavimo paslaugos
 843 niekur nepriskirtos poilsio ir pasilinksminimo paslaugos:
 – sporto veikla (sporto aikštelės, organizaciniai sporto renginiai ir kt.), išskyrus sporto instruktorių veiklą,
 – lenktynės (lenktyninių žirgų arklidės, lenktynių aikštės, hipodromai ir kt.),
 – kita poilsio ir pasilinksminimo veikla (cirkai, pramogų parkai ir kitos pramogos).
- Ex 85 asmeninės paslaugos
 ex 851 namų ūkio paslaugos
 ex 855 grožio salonai ir manikiūrininko paslaugos, išskyrus pedikiūrininkų ir profesionalių kosmetologų bei kirpėjų rengimo mokyklų paslaugas
 ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos, išskyrus sportą ir viduriniojo medicinos personalo masažuotojų ir kalnų vedlių paslaugas, skirstomos į šias grupes:
 – dezinfekcija ir kova su kenkėjais,
 – drabužių nuoma ir sandėliavimo įranga,
 – vedybų biurų ir panašios paslaugos,
 – astrologija, ateities spėjimas ir panašios paslaugos,
 – sanitarijos paslaugos ir susijusi veikla,
 – laidojimo paslaugos ir kapinių priežiūra,
 – kurjerių ir vertėjų gidų paslaugos.

5

Direktyva 75/369/EEB (5 straipsnis)

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

- verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),
- dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąją veiklą ar nemininčios jo.

6

Direktyva 70/523/EEB

Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos anglimis verslą, ir tarpininkų prekybos anglimis versle veiklą (ex 6112 grupė, ISIC nomenklatūra)

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 2 dalis)

(2 straipsnio A punkto c ir e papunkčiuose, B punkto b papunktyje ir C bei D punktuose išvardytos veiklos rūšys)

Šios veiklos rūšys ypač turi apimti:

- geležinkelių transporto arba vagonų, skirtų žmonėms arba prekėms pervežti, nuomą,
- tarpininkavimo veiklą parduodant, perkant ar nuomojant laivus,
- emigrantų pervežimo sutarčių sudarymą bei tvarkymą ir derybas dėl tokių sutarčių,
- visų depozitoriaus vardu atiduotų saugoti daiktų ir prekių, tikrinamų arba netikrinamų muitinėje, saugomų specializuotuose arba bendros paskirties sandėliuose, baldų saugyklose, šaldyklose, pašarams skirtose vietose ir pan., atsiėmimą,
- prekių čekių už saugomus daiktus arba prekes perdavimą jų depozitoriams,
- laikinai saugomų naminių gyvulių, belaukiant jų pardavimo arba pakeliui į pardavimo vietą arba iš jos, aprūpinimą laikymo užtvais, pašaru ir pardavimo žiedais,
- motorinių transporto priemonių patikrinimą arba techninį įvertinimą,
- prekių matavimą, svėrimą ir įvertinimą.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
3 priedas

PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

3.1. MEDICINOS GYDYTOJAS

3.1.1. Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	– Les universités/De universiteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976 m. gruodžio 20 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по „Медицина“ и професионална квалификация „Магистър-лекар“	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået lægevidenska- belig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	– Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
5.	Vokietija / Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976 m. gruodžio 20 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1986 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976 m. gruodžio 20 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor medicine/doktorica medicine“	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976 m. gruodžio 20 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976 m. gruodžio 20 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
18.	Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- čina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Čertifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigsschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976 m. gruodžio 20 d.
20.	Austrija / Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heil- kunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr. med. univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto – Oulun yliopisto – Tampereen yliopisto – Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.

3.1.2. Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицинска академия	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976m. gruodžio 20 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976 m. gruodžio 20 d.
6.	Estija / Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976 m. gruodžio 20 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976 m. gruodžio 20 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.

Eil Nr.	Valstybē	Formālos kvalifikācijas pierādījumus	Kvalifikāciju suteikianti institūcija	Atskaites data
14.	Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004m. gegužes 1 d.
15.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužes 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužes 1 d.
18.	Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužes 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	– Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976 m. gruodžio 20 d.
20.	Austrija / Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužes 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publice	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovēnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužes 1 d.
25.	Slovākija / Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004 m. gegužes 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
26.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.

3.1.3. Gydytojų specialistų studijų programų pavadinimai

1 lentelė. Anesteziologijos ir Bendrosios chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Anesteziologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Anesthésie-réanimation/ Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
2.	Bulgarija / България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
4.	Danija / Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elslær kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
6.	Estija / Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
8.	Ispanija / España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
9.	Prancūzija / France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
10.	Kroatija / Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
11.	Airija / Ireland	Anaesthesia	General surgery
12.	Italija / Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
13.	Kipras / Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
14.	Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
15.	Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija

Eil. Nr.	Valstybė	Anesteziologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
17.	Vengrija / Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
18.	Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
19.	Nyderlandai / Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
20.	Austrija / Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
21.	Lenkija / Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
22.	Portugalija / Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
23.	Rumunija / România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
24.	Slovėnija / Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
27.	Švedija / Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

2 lentelė. Neurochirurgijos, Akušerijos ir ginekologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neurochirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique/ Gynaecologie en verloskunde
2.	Bulgarija / България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
4.	Danija / Danmark	Neurokirurgi eller nervesygdomme kirurgiske	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
5.	Vokietija / Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
6.	Estija / Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
7.	Graikija / Ελλάδα	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία

Eil. Nr.	Valstybė	Neurochirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
8.	Ispanija / España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
9.	Prancūzija / France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
10.	Kroatija / Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
11.	Airija / Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
12.	Italija / Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
13.	Kipras / Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυνακολογία
14.	Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
15.	Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ir ginekologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
17.	Vengrija / Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
18.	Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
19.	Nyderlandai / Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
20.	Austrija / Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
21.	Lenkija / Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
22.	Portugalija / Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
23.	Rumunija / România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
25.	Slovakija / Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Neurokirurgia/ Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/ Kvinnosjukdomar och förlossningar
27.	Švedija / Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

3 lentelė. Vidaus ligų ir Oftalmologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Vidaus ligos Minimali studijų trukmė – 5 metai	Oftalmologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
2.	Bulgarija / България	Вътрешни болести	Очни болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie

Eil. Nr.	Valstybė	Vidaus ligos Minimali studijų trukmė – 5 metai	Oftalmologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
4.	Danija / Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
6.	Estija / Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
8.	Ispanija / España	Medicina interna	Oftalmología
9.	Prancūzija / France	Médecine interne	Ophtalmologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
11.	Airija / Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
12.	Italija / Italia	Medicina interna	Oftalmologia
13.	Kipras / Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
14.	Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
15.	Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
17.	Vengrija / Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
18.	Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
20.	Austrija / Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
21.	Lenkija / Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
22.	Portugalija / Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
23.	Rumunija / România	Medicină internă	Oftalmologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
25.	Slovakija / Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

4 lentelė. Otorinolaringologijos ir Vaikų ligų studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Otorinolaringologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België /	Oto-rhinolaryngologie/	Pédiatrie/Pediatric

Eil. Nr.	Valstybė	Otorinolaringologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Belgique / Belgien	Otorhinolaryngologie	
2.	Bulgarija / България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
4.	Danija / Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
5.	Vokietija / Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
6.	Estija / Eesti	Otorinolarüingoloogia	Pediaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
8.	Ispanija / España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
9.	Prancūzija / France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
11.	Airija / Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
12.	Italija / Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
13.	Kipras / Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
14.	Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrīja
15.	Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
17.	Vengrija / Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
18.	Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija
19.	Nyderlandai / Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
20.	Austrija / Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
21.	Lenkija / Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
22.	Portugalija / Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
23.	Rumunija / România	Otorinolaringologie	Pediatrie
24.	Slovėnija / Slovenija	Otorinolaringologija	Pedijatrija
25.	Slovakija / Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
26.	Suomija / Suomi / Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit / Barnsjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

5 lentelė. Pulmonologijos ir Urologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Pulmonologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Urologija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Pneumologie	Urologie
2.	Bulgarija / България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
4.	Danija / Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Pneumologie	Urologie
6.	Estija / Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Φυματιολογία – Πνευμονολογία	Ουρολογία
8.	Ispanija / España	Neumología	Urología
9.	Prancūzija / France	Pneumologie	Urologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Pulmologija	Urologija
11.	Airija / Ireland	Respiratory medicine	Urology
12.	Italija / Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
13.	Kipras / Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
14.	Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
15.	Lietuva	Pulmonologija	Urologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Pneumologie	Urologie
17.	Vengrija / Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
18.	Malta	Medicina Respiratoria	Urologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
20.	Austrija / Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
21.	Lenkija / Polska	Choroby płuc	Urologia
22.	Portugalija / Portugal	Pneumologia	Urologia
23.	Rumunija / România	Pneumologie	Urologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Pnevmologija	Urologija
25.	Slovakija / Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
27.	Švedija / Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

6 lentelė. Ortopedijos ir Patologinės anatomijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Ortopedija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie orthopédique/ Orthopedische heekunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
2.	Bulgarija / България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
4.	Danija / Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
5.	Vokietija / Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
6.	Estija / Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
8.	Ispanija / España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
9.	Prancūzija / France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
10.	Kroatija / Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
11.	Airija / Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
12.	Italija / Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
13.	Kipras / Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
14.	Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
15.	Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
17.	Vengrija / Magyarorszag	Ortopédia	Patológia
18.	Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Orthopedie	Pathologie
20.	Austrija / Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
21.	Lenkija / Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
22.	Portugalija / Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
23.	Rumunija / România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
24.	Slovėnija / Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
25.	Slovakija / Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Ortopedia ja traumatologia/ Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi

Eil. Nr.	Valstybė	Ortopedija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
27.	Švedija / Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

7 lentelė. Neurologijos ir Psichiatrijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neurologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/ Volwassen psychiatrie
2.	Bulgarija / България	Нервни болести	Психиатрия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
4.	Danija / Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
5.	Vokietija / Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
6.	Estija / Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
7.	Graikija / Ελλάδα	Νευρολογία	Ψυχιατρική
8.	Ispanija / España	Neurología	Psiquiatria
9.	Prancūzija / France	Neurologie	Psychiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
11.	Airija / Ireland	Neurology	Psychiatry
12.	Italija / Italia	Neurologia	Psichiatria
13.	Kipras / Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
14.	Latvija	Neirolģija	Psihiatrija
15.	Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
17.	Vengrija / Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
18.	Malta	Newrologija	Psikjatrija
19.	Nyderlandai / Nederland	Neurologie	Psychiatrie
20.	Austrija / Österreich	Neurologie	Psychiatrie
21.	Lenkija / Polska	Neurologia	Psychiatria
22.	Portugalija / Portugal	Neurologia	Psiquiatria
23.	Rumunija / România	Neurologie	Psihiatrie
24.	Slovėnija / Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija

Eil. Nr.	Valstybė	Neurologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
25.	Slovakija / Slovensko	Neurológia	Psychiatria
26.	Suomija / Suomi / Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
27.	Švedija / Sverige	Neurologi	Psykiatri
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Neurology	General psychiatry

8 lentelė. Radiologinės diagnostikos ir Radioterapijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
2.	Bulgarija / България	Образна диагностика	Лъчелечение
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
4.	Danija / Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
5.	Vokietija / Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
6.	Estija / Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
7.	Graikija / Ελλάδα	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
8.	Ispanija / España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
9.	Prancūzija / France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
11.	Airija / Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
12.	Italija / Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
13.	Kipras / Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
14.	Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
15.	Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
17.	Vengrija / Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
18.	Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija
19.	Nyderlandai / Nederland	Radiologie	Radiotherapie
20.	Austrija / Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie
21.	Lenkija / Polska	Radiologia i diagnostyka	Radioterapia onkologiczna

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
		obrazowa	
22.	Portugalija / Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
23.	Rumunija / România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
24.	Slovėnija / Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
25.	Slovakija / Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

9 lentelė. Plastinės chirurgijos ir Klinikinės biologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
2.	Bulgarija / България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Plastická chirurgie	
4.	Danija / Danmark	Plastikkirurgi	
5.	Vokietija / Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
6.	Estija / Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditiin
7.	Graikija / Ελλάδα	Πλαστική Χειρουργική	
8.	Ispanija / España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
9.	Prancūzija / France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
10.	Kroatija / Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	
11.	Airija / Ireland	Plastic reconstructive and aesthetic surgery	
12.	Italija / Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
13.	Kipras / Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
14.	Latvija	Plastiskā ķirurģija	
15.	Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė	Laboratorinė medicina

Eil. Nr.	Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
		chirurgija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
17.	Vengrija / Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
18.	Malta	Kirurgija Plastika	
19.	Nyderlandai / Nederland	Plastische Chirurgie	
20.	Austrija / Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
23.	Rumunija / România	Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
24.	Slovėnija / Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
25.	Slovakija / Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland	Plastiikkakirurgia / Plastikkirurgi	
27.	Šveicarija / Sverige	Plastikkirurgi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Plastic surgery	

10 lentelė. Mikrobiologinės bakteriologijos ir Biochemijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Микробиология	Биохимия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
4.	Danija / Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
5.	Vokietija / Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	–Ιατρική Βιοπαθολογία –Μικροβιολογία	
8.	Ispanija / España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
11.	Airija / Ireland	Microbiology	Chemical pathology

Eil. Nr.	Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
12.	Italija / Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
13.	Kipras / Κύπρος	Μικροβιολογία	
14.	Latvija	Mikrobioloģija	
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
17.	Vengrija / Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
18.	Malta	Mikrobijoloģija	Patoloģija Kimika
19.	Nyderlandai / Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
20.	Austrija / Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
21.	Lenkija / Polska	Mikrobiologia lekarska	
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/ Klinisk kemi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

11 lentelė. Imunologijos ir Krūtinės chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Imunologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)
2.	Bulgarija / България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
4.	Danija / Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland		Thoraxchirurgie

Eil. Nr.	Valstybė	Imunologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
6.	Estija / Eesti		Torakaalkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
8.	Ispanija / España	Immunología	Cirugía torácica
9.	Prancūzija / France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
11.	Airija / Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
12.	Italija / Italia		– Chirurgia toracica – Cardiochirurgia
13.	Kipras / Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
14.	Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
15.	Lietuva		Krūtinės chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
17.	Vengrija / Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
18.	Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika
19.	Nyderlandai / Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
20.	Austrija / Österreich	Immunologie	
21.	Lenkija / Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
22.	Portugalija / Portugal		Cirurgia cardiotorácica
23.	Rumunija / România		Chirurgie toracică
24.	Slovėnija / Slovenija		Torakalna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt och thoraxkirurgi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

12 lentelė. Vaikų chirurgijos ir Kraujagyslių chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Chirurgie des vaisseaux/ Bloedvatenheelkunde (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
2.	Bulgarija / България	Детска хирургия	Съдова хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
4.	Danija / Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
6.	Estija / Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
8.	Ispanija / España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
9.	Prancūzija / France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
11.	Airija / Ireland	Paediatric surgery	
12.	Italija / Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
13.	Kipras / Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
14.	Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
15.	Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
17.	Vengrija / Magyarország	Gyermekesebészet	Érsebészet
18.	Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich	Kinderchirurgie	
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
23.	Rumunija / România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
24.	Slovėnija / Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
27.	Švedija / Sverige	Barn-och ungdomskirurgi	

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Paediatric surgery	

13 lentelė. Kardiologijos ir Gastroenterologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Kardiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Gastroenterologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/ Gastro-enterologie
2.	Bulgarija / България	Кардиология	Гастроентерология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
4.	Danija / Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
6.	Estija / Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
8.	Ispanija / España	Cardiología	Aparato digestivo
9.	Prancūzija / France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
11.	Airija / Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
12.	Italija / Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
13.	Kipras / Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
14.	Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
15.	Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
17.	Vengrija / Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
18.	Malta	Kardjologija	Gastroenteroloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
22.	Portugalija / Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
23.	Rumunija / România	Cardiologie	Gastroenterologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Gastroenterologija

Eil. Nr.	Valstybė	Kardiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Gastroenterologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
25.	Slovakija / Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/ Gastroenterologi
27.	Švedija / Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

14 lentelė. Reumatologijos ir Bendrosios hematologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Reumatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
2.	Bulgarija / България	Ревматология	Трансфузионна хематология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
4.	Danija / Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
6.	Estija / Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
7.	Graikija / Ελλάδα	Ρευματολογία	Αιματολογία
8.	Ispanija / España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
9.	Prancūzija / France	Rhumatologie	
10.	Kroatija / Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
11.	Airija / Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
12.	Italija / Italia	Reumatologia	Ematologia
13.	Kipras / Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
14.	Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
15.	Lietuva	Reumatologija	Hematologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
17.	Vengrija / Magyarország	Reumatológia	Haematológia
18.	Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Reumatologie	
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Reumatologia	Hematologia
22.	Portugalija / Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia

Eil. Nr.	Valstybė	Reumatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
23.	Rumunija / România	Reumatologie	Hematologie
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
27.	Švedija / Sverige	Reumatologi	Hematologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Rheumatology	Haematology

15 lentelė. Endokrinologijos ir Fizioterapijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Endokrinologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
2.	Bulgarija / България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
4.	Danija / Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
6.	Estija / Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
8.	Ispanija / España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
9.	Prancūzija / France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
10.	Kroatija / Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
11.	Airija / Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
12.	Italija / Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
13.	Kipras / Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
14.	Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
15.	Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles

Eil. Nr.	Valstybė	Endokrinologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
17.	Vengrija / Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
18.	Malta	Endokrinologija u Dijabete	
19.	Nyderlandai / Nederland		Revalidatiegeneeskunde
20.	Austrija / Österreich		Physikalische Medizin
21.	Lenkija / Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
22.	Portugalija / Portugal	Endocrinologia	–Fisiatria –Medicina física e de reabilitação
23.	Rumunija / România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
25.	Slovakija / Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatr
27.	Švedija / Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

16 lentelė. Neuropsichiatrijos ir Dermatovenereologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenereologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neuropsychiatrie (studijų Programa panaikinta 1987 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus asmenims, baigusiems rengimą iki tos datos)	Dermato-vénéréologie/Dermato- venerologie
2.	Bulgarija / България		Кожни и венерически болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		Dermatovenerologie
4.	Danija / Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
6.	Estija / Eesti		Dermatoveneroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
8.	Ispanija / España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
9.	Prancūzija / France	Neuropsychiatrie (studijų program os panaikinimo data 1971 m. gruodžio 31 d.)	Dermatologie et vénéréologie

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenereologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
10.	Kroatija / Hrvatska		Dermatologija i venerologija
11.	Airija / Ireland		
12.	Italija / Italia	Neuropsichiatria (studijų programos panaikinimo data 1999 m. spalio 31 d.)	Dermatologia e venerologia
13.	Kipras / Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
14.	Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
15.	Lietuva		Dermatovenerologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neuropsychiatrie (baigus rengimą, prasidėjusį po 1982 m. kovo 5 d., formalios kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami)	Dermato-vénérologie
17.	Vengrija / Magyarország		Bőrgyógyászat
18.	Malta		Dermato-venerejologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Zenuw en zielsziekten (studijų programos panaikinimo data 1984 m. liepos 9 d.)	Dermatologie en venerologie
20.	Austrija / Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
21.	Lenkija / Polska		Dermatologia i wenerologia
22.	Portugalija / Portugal		Dermatovenereologia
23.	Rumunija / România		Dermatovenerologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Dermatovenerologija
25.	Slovakija / Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
26.	Suomija / Suomi / Finland		Ihotaudit ja allergologia/ Hudsjukdomar och allergologi
27.	Švedija / Sverige		Hud- och könssjukdomar
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		

17 lentelė. Radiologijos ir Vaikų psichiatrijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
2.	Bulgarija / България	Радиобиология	Детска психиатрия
3.	Čekijos Respublika /		Dětská a dorostová psychiatrie

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Česká republika		
4.	Danija / Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
5.	Vokietija / Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und psychotherapie
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
8.	Ispanija / España	Electrorradiología	
9.	Prancūzija / France	Electro-radiologie (studijų programos panaikinimo data 1971 m. gruodžio 3 d.)	Pédo-psychiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
11.	Airija / Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
12.	Italija / Italia	Radiologia (studijų programos panaikinimo data 1993 m. spalio 31 d.)	Neuropsichiatria infantile
13.	Kipras / Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
14.	Latvija		Bērnu psihiatrija
15.	Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Électroradiologie (baigus rengimą, prasidėjusį po 1982 m. kovo 5 d., formalios kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami)	Psychiatrie infantile
17.	Vengrija / Magyarorszag	Radiológia	Gyermekek-és ifjúságpszichiátria
18.	Malta		
19.	Nyderlandai / Nederland	Radiologie (studijų programos panaikinimo data 1984 m. liepos 8 d.)	
20.	Austrija / Österreich	Radiologie	
21.	Lenkija / Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
22.	Portugalija / Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
23.	Rumunija / România		Psihiatrie pediatrică
24.	Slovėnija / Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
25.	Slovakija / Slovensko		Detská psychiatria
26.	Suomija / Suomi / Finland		Lastenpsykiatria / Barnpsykiatri
27.	Švedija / Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

18 lentelė. Geriatrijos ir Inkstų ligų studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Geriatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Inkstų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Гериатрична медицина	Нефрология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Geriatric	Nefrologie
4.	Danija / Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
5.	Vokietija / Deutschland		Innere Medizin und Nephrologie Schwerpunkt
6.	Estija / Eesti		Nefrologia
7.	Graikija / Ελλάς		Νεφρολογία
8.	Ispanija / España	Geriatric	Nefrologia
9.	Prancūzija / France		Néphrologie
10.	Kroatija / Hrvatska		Nefrologija
11.	Airija / Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
12.	Italija / Italia	Geriatric	Nefrologia
13.	Kipras / Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
14.	Latvija		Nefrologija
15.	Lietuva	Geriatric	Nefrologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
17.	Vengrija / Magyarország	Geriatric	Nefrológia
18.	Malta	Ġerjatrija	Nefrologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Klinische geriatric	
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Geriatric	Nefrologia
22.	Portugalija / Portugal		Nefrologia
23.	Rumunija / România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Nefrologija
25.	Slovakija / Slovensko	Geriatric	Nefrológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Geriatric/Geriatric	Nefrologia/Nefrologi
27.	Švedija / Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

19 lentelė. Užkrečiamųjų ligų ir Socialinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Užkrečiamosios ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai	Socialinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
4.	Danija / Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
5.	Vokietija / Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
6.	Estija / Eesti	Infektsioonhaigused	
7.	Graikija / Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
8.	Ispanija / España		Medicina preventiva y salud pública
9.	Prancūzija / France		Santé publique et médecine sociale
10.	Kroatija / Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
11.	Airija / Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
12.	Italija / Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
13.	Kipras / Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινοτική Ιατρική
14.	Latvija	Infektologija	
15.	Lietuva	Infektologija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
17.	Vengrija / Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
18.	Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
19.	Nyderlandai / Nederland		Maatschappij en gezondheid
20.	Austrija / Österreich		Sozialmedizin
21.	Lenkija / Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
22.	Portugalija / Portugal	Infeciologia	Saúde pública
23.	Rumunija / România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
24.	Slovėnija / Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
25.	Slovakija / Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveystiete/Hälsövärd
27.	Švedija / Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

20 lentelė. Farmakologijos ir Darbo medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Farmakologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
2.	Bulgarija / България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
4.	Danija / Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
5.	Vokietija / Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
8.	Ispanija / España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
9.	Prancūzija / France		Médecine du travail
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
11.	Airija / Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
12.	Italija / Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
13.	Kipras / Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
14.	Latvija		Arodslimības
15.	Lietuva		Darbo medicina
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Médecine du travail
17.	Vengrija / Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
18.	Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
19.	Nyderlandai / Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
20.	Austrija / Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
21.	Lenkija / Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
22.	Portugalija / Portugal		Medicina do trabalho
23.	Rumunija / România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
24.	Slovėnija / Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård

Eil. Nr.	Valstybė	Farmakologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
27.	Švedija / Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

21 lentelė. Alergologijos ir Branduolinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Alergologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
2.	Bulgarija / България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
4.	Danija / Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
5.	Vokietija / Deutschland		Nuklearmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
8.	Ispanija / España	Alergología	Medicina nuclear
9.	Prancūzija / France		Médecine nucléaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
11.	Airija / Ireland		
12.	Italija / Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
13.	Kipras / Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
14.	Latvija	Alergoloģija	
15.	Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Médecine nucléaire
17.	Vengrija / Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
18.	Malta		Medicina Nukleari
19.	Nyderlandai / Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
20.	Austrija / Österreich		Nuklearmedizin
21.	Lenkija / Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
22.	Portugalija /	Imuno-alergologia	Medicina nuclear

Eil. Nr.	Valstybė	Alergologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Portugal		
23.	Rumunija / România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
24.	Slovėnija / Slovenija		Nuklearna medicina
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
27.	Švedija / Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Nuclear medicine

22 lentelė. Veido ir žandikaulio chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	
2.	Bulgarija / България	Лицево-челюстна хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
4.	Danija / Danmark	
5.	Vokietija / Deutschland	
6.	Estija / Eesti	
7.	Graikija / Ελλάδα	
8.	Ispanija / España	Cirugía oral y maxilofacial
9.	Prancūzija / France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija
11.	Airija / Ireland	
12.	Italija / Italia	Chirurgia maxillo-facciale
13.	Kipras / Κύπρος	
14.	Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
15.	Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
17.	Vengrija / Magyarország	Szájsebészet
18.	Malta	
19.	Nyderlandai / Nederland	
20.	Austrija / Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie

Eil. Nr.	Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia maxilo-facial
23.	Rumunija / România	
24.	Slovėnija / Slovenija	Maxilofaciálna chirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Maxilofaciálna chirurgija
26.	Suomija / Suomi / Finland	
27.	Švedija / Sverige	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	

23 lentelė. Biologinės hematologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Biologinė hematologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	
2.	Bulgarija / България	Клинична хематология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	
4.	Danija / Danmark	Klinisk blodtypeserologi (1983 m. sausio 1 d., išskyrus atvejus, kai asmenys pradėjo rengimą prieš šią datą ir baigė iki 1988 m. pabaigos)
5.	Vokietija / Deutschland	
6.	Estija / Eesti	
7.	Graikija / Ελλάδα	
8.	Ispanija / España	
9.	Prancūzija / France	Hématologie
10.	Kroatija / Hrvatska	
11.	Airija / Ireland	
12.	Italija / Italia	
13.	Kipras / Κύπρος	
14.	Latvija	
15.	Lietuva	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Hématologie biologique
17.	Vengrija / Magyarország	
18.	Malta	
19.	Nyderlandai / Nederland	

Eil. Nr.	Valstybė	Biologinė hematologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas
20.	Austrija / Österreich	
21.	Lenkija / Polska	
22.	Portugalija / Portugal	Hematologia clinica
23.	Rumunija / România	
24.	Slovėnija / Slovenija	
25.	Slovakija / Slovensko	
26.	Suomija / Suomi / Finland	
27.	Švedija / Sverige	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	

24 lentelė. Stomatologijos ir Dermatologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Stomatologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark		
5.	Vokietija / Deutschland		
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		
8.	Ispanija / España	Estomatología	
9.	Prancūzija / France	Stomatologie	
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland		Dermatology
12.	Italija / Italia	Odontostomatologia (studijų programos panaikinimo data 1994 m. gruodžio 31 d.)	
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Stomatologie	
17.	Vengrija /		

Eil. Nr.	Valstybė	Stomatologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Magyarország		
18.	Malta		Dermatologija
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		
22.	Portugalija / Portugal	Estomatologia	
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		
26.	Suomija / Suomi / Finland		
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Dermatology

25 lentelė. Venerologijos ir Tropinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Venerologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark		
5.	Vokietija / Deutschland		
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		
8.	Ispanija / España		
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
12.	Italija / Italia		Medicina tropicale
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva		

Eil. Nr.	Valstybė	Venerologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		
17.	Vengrija / Magyarország		Trópusi betegségek
18.	Malta	Medicina Uro-ġenitali	
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
21.	Lenkija / Polska		Medycyna transportu
22.	Portugalija / Portugal		Medicina tropical
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		Tropická medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland		
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

26 lentelė. Gastroenterologinės chirurgijos ir Skubiosios medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie abdominale / Heelkunde op het abdomen (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)	
2.	Bulgarija / България		Спешна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		–Traumatologie –Urgentní medicína
4.	Danija / Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mavetarmsygdomme	
5.	Vokietija / Deutschland	Visceralchirurgie	
6.	Estija / Eesti		

Eil. Nr.	Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
7.	Graikija / Ελλάς		
8.	Ispanija / España	Cirugía del aparato digestivo	
9.	Prancūzija / France	Chirurgie viscérale et digestive	
10.	Kroatija / Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
11.	Airija / Ireland		Emergency medicine
12.	Italija / Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
17.	Vengrija / Magyarország		Traumatológia
18.	Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		Medycyna ratunkowa
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		Medicină de urgență
24.	Slovėnija / Slovenija	Abdominalna kirurgija	
25.	Slovakija / Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	–Úrazová chirurgia –Urgentná medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jugtinė Karalystė / United Kingdom		Accident and emergency medicine

27 lentelė. Klinikinės neurofiziologijos ir Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (rengimas (pagrindinis medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų rengimas), kurį baigus gaunamas dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtina, kad baigtas šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytas pagrindinis medicinos gydytojų rengimas ir papildomai šio įstatymo 32 straipsnyje numatytas pagrindinis gydytojų odontologų rengimas) Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark	Klinisk neurofysiologi	
5.	Vokietija / Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα		
8.	Ispanija / España	Neurofisiología clínica	
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
12.	Italija / Italia		
13.	Kipras / Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
17.	Vengrija / Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
18.	Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wieċ
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		
22.	Portugalija /		

Eil. Nr.	Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (rengimas (pagrindinis medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų rengimas), kurį baigus gaunamas dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtina, kad baigtas šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytas pagrindinis medicinos gydytojų rengimas ir papildomai šio įstatymo 32 straipsnyje numatytas pagrindinis gydytojų odontologų rengimas) Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Portugal		
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen neurofysiologia/ Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/ Oral och maxillofacial kirurgi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk neurofysiologi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

3.1.4. Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų dokumentų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	1994 m. gruodžio 31 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994 m. gruodžio 31 d.
8.	Ispanija / España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994 m. gruodžio 31 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994 m. gruodžio 31 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Specijalist obiteljske medicine	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.
12.	Italija / Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994 m. gruodžio 31 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas /	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Luxembourg			
17.	Vengrija / Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der genees- kunst	Huisarts	1994 m. gruodžio 31 d.
20.	Austrija / Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arztfür Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
21.	Lenkija / Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994 m. gruodžio 31 d.
23.	Rumunija / România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Todistus lääkärin perusterveyden- huollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri / Allmänläkare	1994 m. gruodžio 31 d.
27.	Švedija / Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994 m. gruodžio 31 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.

3.2. BENDROSIO PRAKTIKOS SLAUGYTOJAS

3.2.1. Bendrosios praktikos slaugytojų studijų ir mokymo programa

Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, kurį baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, sudaro dvi dalys:

A. Teorinis rengimas

a. Slauga: – Profesijos pobūdis ir etika – Bendrieji sveikatos ir slaugos principai – Slaugos principai, susiję su: – bendrąja ir specialiąja medicina – bendrąja ir specialiąja chirurgija – vaiko priežiūra ir pediatrija – neščių priežiūra – psichikos sveikata ir psichiatrija – senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija	b. Pagrindinės mokslo disciplinos: – Anatomija ir fiziologija – Patologija – Bakteriologija, virusologija ir parazitologija – Biofizika, biochemija ir radiologija – Dietologija – Higiena: – profilaktika – sveikatos mokymas – Farmakologija	c. Socialiniai mokslai: – Sociologija – Psichologija – Administravimo principai – Mokymo principai – Socialinės ir sveikatos sričių teisės aktai – Slaugos teisiniai aspektai

B. Klinikinis rengimas

- Slauga, susijusi su:
  - bendrąja ir specialiąja medicina
  - bendrąja ir specialiąja chirurgija
  - vaiko priežiūra ir pediatrija
  - neščių priežiūra
  - psichikos sveikata ir psichiatrija
  - senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija

– slaugymu namuose

Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

Teorinis rengimas turi būti pagrindinis ir derinamas su klinikiniu rengimu taip, kad būtų įgyjamos atitinkamos šiame priede minimos žinios ir įgūdžiai.

3.2.2. Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	– Diploma gegraduateerde verpleger/verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) – Diploma in de ziekenhuisver- pleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenp- flegers (-pflegerin) – Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospita-lier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	– De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent 'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	– Hospitalier(ère)/ Verpleegassis-tent(e) – Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisver-pleger (-verpleegster)	1979 m. birželio 29 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно- квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), prie jo pridedamas šis sertifikatas: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		2. Diplom o ukončení studia ve studijním `oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), prie jo pridemas šis sertifikatas: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetrovatel	
4.	Danija / Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979 m. birželio 29 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	1979 m. birželio 29 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1981 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
			Παιδείας και Θρησκευμάτων		
8.	Ispanija / España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	– Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) – Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979 m. birželio 29 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege/ medicinski tehničar opće njege“ 2. Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva“	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege“ 2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	1. Medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege 2. Prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/ prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979 m. birželio 29 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	2. Kolegija		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	– Diplôme d'Etat d'infirmier – Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979 m. birželio 29 d.
17.	Vengrija / Magyarors-zág	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infirmier Registrat tal-Ewwel Livell	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma Beroepson derwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979 m. birželio 29 d.
20.	Austrija /		1. Schule für allgemeine Gesundheits- und	– Diplomierte	1994 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	Krankenschwester – Diplomierter Krankenpfleger	sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dypłom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognized by the competent authorities)	Pielegniarka	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	Asistent medical generalist	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatel'stva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatel'stva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjuks- kötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakou-	1. Rerveidenhuolto- oppilaitokset/ Hälsöförsläroans-talter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/ Sjukskötare	1994 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		lututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)			
27.	Švedija / Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	– State Registered Nurse – Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

3.3. GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

3.3.1. Gydytojo odontologo studijų programa

I gydytojų odontologų studijų, kurias baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, programą įtraukiami bent jau toliau išvardyti dalykai. Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

A. Pagrindiniai dalykai – Chemija – Fizika – Biologija	B. Medicinos ir biologijos bei bendrosios medicinos dalykai – Anatomija – Embriologija – Histologija, įskaitant citologiją – Fiziologija – Biochemija (arba fiziologinė chemija) – Patologinė anatomija – Bendroji patologija – Farmakologija – Mikrobiologija – Higiena – Prevencinė medicina ir epidemiologija – Radiologija – Fizinė medicina ir reabilitacija – Bendroji chirurgija – Vidaus ligos, įskaitant vaikų ligas – Otorinolaringologija – Dermatovenerologija – Bendroji psichologija, psichopatologija, neurologija – Anesteziologija	C. Tiesiogiai su odontologija susiję dalykai – Dantų protezavimas – Odontologinės medžiagos ir įranga – Konservatyvioji odontologija – Prevencinė odontologija – Skausmą malšinančios ir raminamosios priemonės odontologijoje – Specialioji chirurgija – Specialioji patologija – Klinikinė praktika – Vaikų odontologija – Ortodontologija – Periodontologija – Odontologinė radiologija – Dantų sąkandis ir žandikaulio funkcija – Profesijos organizavimas, etika ir teisės aktai – Gydytojo odontologo veiklos socialiniai aspektai
--	---	--

3.3.2. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	–De universiteiten/ Les universités –De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	2008 m. sausio 28 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980 m. sausio 28 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980 m. sausio 28 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1980 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	Fakulteti sveučilišta u Republic i Hrvatskoj		Doktor dentaln e medicine/ doktorica dentalne medicine	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	– Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) – Bachelor of Dental Surgery (BDS) – Licentiate in Dental Surgery (LDS)	– Universities – Royal College of Surgeons in Ireland		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980 m. sausio 28 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybē	Formālos kvalifikācijas irodymas	Kvalifikācijas irodymā išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos irodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
14.	Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	2004 m. gegužēs 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
17.	Vengrija / Magyarorszag	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
19.	Nyderlandai / Nederland	Universitairgetuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980 m. sausio 28 d.
20.	Austrija / Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko – Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	– Faculdades – Institutos Superiores		Médico dentista	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	2003 m. spalio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	– Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dental- ne medicine/ Doktorica den- talne medicine	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	– Vysoká škola		Zubný lekár	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
26.	Suomija / Suomi / Finland	Hammaslääketie-teen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	– Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	Terveysturvakeskuksen oikeusturvakeskuksen päättös käytännön palvelun hyväksymi- sestä/Beslut av Rätts- kyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Tandläkarexamen	– Universitetet i Umeå – Universitetet i Göteborg – Karolinska Institutet – Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbe- vis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	– Bachelor of Dental Surgery (BDS B.Ch.D.) – Licentiate in Dental Surgery	or – Universities – Royal Colleges		– Dentist – Dental practi- tioner –Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

3.3.3. Gydytojų odontologų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

1 lentelė. Gydytojų odontologų ortodontijos specializacijos specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005 m. sausio 27 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
3.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som special-tandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
4.	Vokietija / Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
5.	Estija / Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
6.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
7.	Prancūzija / France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980 m. sausio 28 d.
8.	Airija / Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
9.	Italija / Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005 m. gegužės 21 d.
10.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
11.	Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004 m. gegužės 1 d.
12.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
13.	Vengrija / Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
14.	Malta	Čertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
16.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
17.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, Tandreglering	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
19.	Švedija / Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
20.	Junktinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

2 lentelė. Gydytojų odontologų burnos chirurgijos specializacijos specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
1.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
2.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
3.	Vokietija / Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mund- chirurgie	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
4.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (iki 2002 m. gruodžio 31 d.)	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	2003 m. sausio 1 d.
5.	Airija / Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
6.	Italija / Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005 m. gegužės 21 d.
7.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
8.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą bur- nos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
9.	Vengrija / Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
10.	Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
11.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
12.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
13.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja liauka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	– Helsinginyliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
15.	Švedija / Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
16.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

3.4. VETERINARIJOS GYDYTOJAS

3.4.1. Veterinarijos gydytojų studijų programa

Studijų, kurias baigus išduodamas veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas, programą sudaro bent jau toliau išvardyti dalykai.

Vienas ar keli šie dalykai gali būti dėstomi kaip kitų kursų dalis arba kartu su kitais kursais.

A. Pagrindiniai dalykai

- Fizika
- Chemija
- Gyvūnų biologija
- Augalų biologija
- Biomatematika

B. Specifiniai dalykai

a. Pagrindiniai mokslai: – Anatomija (įskaitant histologiją ir embriologiją) – Fiziologija – Biochemija – Genetika – Farmakologija – Farmacija – Toksikologija – Mikrobiologija – Imunologija – Epidemiologija – Profesinė etika	b. Klinikiniai mokslai: – Akušerija – Patologija (įskaitant patologinę anatomiją) – Parazitologija – Klinikinė medicina ir chirurgija (įskaitant anesteziologiją) – Paskaitos apie įvairių naminių gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų rūšių ligas – Profilaktinė medicina – Radiologija – Reprodukcija ir reprodukcijos sutrikimai – Valstybinė veterinarija ir visuomenės sveikata – Veterinarijos teisės aktai ir teismo medicina – Terapija – Propedeutika	c. Gyvūnų auginimas: – Gyvūnų auginimas – Gyvūnų šėrimas – Agronomija – Kaimo ekonomika – Gyvulininkystė – Veterinarinė higiena – Gyvūnų etologija ir apsauga	d. Maisto higiena: – Gyvūninių maisto produktų ar gyvūninės kilmės maisto produktų tikrinimas ir kontrolė – Maisto higiena ir technologija – Praktinis darbas (įskaitant praktinį darbą vietose, kur skerdžiami gyvūnai ir gaminami maisto produktai)

Praktinis rengimas gali vykti tam tikrą rengimo laikotarpį, jei tai nuolatinės formos studijos, kurias tiesiogiai kontroliuoja kompetentinga institucija, ir jų trukmė neviršija šešių mėnesių per visą penkerių metų studijų laikotarpį.

Teorinio ir praktinio rengimo paskirstymas įvairių dalykų grupėse gretinamas ir derinamas taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos žinios ir patirtis, kurios padėtų veterinarijos gydytojams atitinkamai vykdyti visas savo pareigas.

3.4.2. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	– De universiteiten/ Les universités – De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980 m. sausio 28 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	– Лесотехнически университет – Факултет по ветеринарна медицина – Тракийски университет – Факултет по ветеринарна медицина		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	– Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980 m. gruodžio 21 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer		1980 m. gruodžio 21 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
		Tierärztlichen Prüfung	Universität oder Hochschule		
6.	Estija / Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Veterinaria	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad		1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			1980 m. gruodžio 21 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor veterinarske medicine/ doktorica veterinarske medicine“	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	– Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) – Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980 m. gruodžio 21 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985 m. sausio 1 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos veterinarijos akademija		2004 m. gegužės 1 d.
16.	Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980 m. gruodžio 21 d.
17.	Vengrija /	Állatorvos doktor oklevél – dr. med.	Szent István Egyetem		2004 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
	Magyarország	vet.	Állatorvostudományi Kar		gegužės 1 d.
18.	Malta	Ličenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigsschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			1980 m. gruodžio 21 d.
20.	Austrija / Österreich	– Diplom-Tierarzt – Magister medicinae veterinariae	Universitāt	– Doktor der Veterinärmedizin – Doctor medicinae veterinariae – Fachtierarzt	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / Veterinärmedici-ne licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1994 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
28.	Švedija / Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994 m. sausio 1 d.
29.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980 m. gruodžio 21 d.

3.5. AKUŠERIS

3.5.1. *Akušerių studijų ar mokymo programa (I ir II rengimo tipai)*

Studijų ar mokymo programą, siekiant gauti akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, sudaro šios dvi dalys:

A. Teorinis ir techninis rengimas

a. Bendrieji dalykai

- Anatomijos ir fiziologijos pagrindai
- Patologijos pagrindai
- Bakteriologijos, virusologijos ir parazitologijos pagrindai
- Biofizikos, biochemijos ir radiologijos pagrindai
- Pediatrija, ypač susijusi su naujagimiais
- Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika
- Sociologijos ir sociomedicinos pagrindai
- Farmakologijos pagrindai
- Psichologija
- Mokymo principai ir metodai
- Sveikatos ir socialinės teisės aktai bei sveikatos apsaugos organizavimas
- Profesinė etika ir profesinės teisės aktai
- Seksualinis auklėjimas ir šeimos planavimas
- Motinos ir vaiko teisinė apsauga

b. Akušerių veiklai būdingi dalykai

- Anatomija ir fiziologija
- Embriologija ir embriono vystymasis
- Nėštumas, vaiko gimimas ir laikotarpis po gimdymo
- Ginekologija ir akušerinė patologija
- Pasirengimas vaiko gimimui ir tėvystei (motinystei), įskaitant psichologinius aspektus
- Pasirengimas gimdymui (įskaitant žinias ir techninės įrangos naudojimą akušerijoje)
- Skausmo šalinimas, anestezija ir gaivinimas
- Naujagimio fiziologija ir patologija
- Rūpinimasis naujagimių ir jo priežiūra
- Psichologiniai ir socialiniai veiksniai

B. Praktinis ir klinikinis rengimas

Turi būti mokoma, atitinkamai prižiūrint:

- Patarimai nėščioms moterims, įskaitant ne mažiau nei 100 nėščiųjų sveikatos patikrinimų.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 40 nėščių moterų ir jų priežiūra.
- Studento dalyvavimas, priimant ne mažiau nei 40 gimdymų; jei tai neįmanoma dėl gimdančių moterų trūkumo, šis skaičius gali būti sumažintas iki 30, jei studentas vėliau padės priimti 20 gimdymų.
- Aktyvi pagalba, dalyvaujant gimdymuose esant sėdmeninei pirmeigai. Jeigu tai neįmanoma, kadangi nebuvo gimdymų sėdmenine pirmeiga atvejų, galima imituojančios situacijos praktika.
- Patirtis taikant epiziotomiją ir užsiuvant žaizdą. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika. Užsiuvimo praktiką sudaro žaizdos po epiziotomijos ir paprasto tarpvietės plyšimo užsiuvimas. Jeigu neabejotinai reikalinga, tai gali būti atliekama imituojant situaciją.
- Rūpinimasis 40 moterų, esant rizikingam jų nėštumui, gimdymo metu arba po gimdymo ir jų priežiūra.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 100 moterų po gimdymo ir sveikų naujagimių bei jų priežiūra (įskaitant patikrinimus).
- Stebėjimas ir rūpinimasis naujagimiais, kuriems reikia specialaus dėmesio, įskaitant gimusius per anksti, per vėlai, per mažo svorio ir sergančius kūdikius.

- Rūpinimasis moterimis esant patologiniams ginekologijos ir akušerijos atvejams.
- Susipažinimas su medicinine priežiūra ir chirurgija. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika.

Teorinis ir praktinis rengimas (rengimo programos A dalis) paskirstomas ir derinamas su klinikiniu rengimu (tos pačios programos B dalis) taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos šiame priede išvardytos žinios ir patirtis.

Klinikinis instruktažas atliekamas vadovaujantis kvalifikacijos kėlimo kursų neatsitraukiant nuo darbo forma ligoninių skyriuose ar kitose kompetentingų institucijų patvirtintose sveikatos apsaugos tarnybose. Dalį tokio rengimo sudaro studentų akušerių dalyvavimas padalinių veikloje, jeigu tokia veikla susijusi su jų rengimu. Jie mokomi su akušerių veikla susijusių pareigų.

3.5.2. *Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai*

Lentelė. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgiu / Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	– De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/ Accoucheuse	1983 m. sausio 23 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	2007 m. Sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) – Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija /	Bevis for bestået jordemoderek-	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Danmark	saamen			sausio 23 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	– Hebamme – Entbindungs- pfleger	1983 m. sausio 23 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	– Ämmaemand	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	– Μαία – Μαιευτής	1983 m. sausio 23 d.
8.	Ispanija / España	– Título de Matrona – Título de Asistente obstétrico (matrona) – Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	– Matrona – Asistente obstétrico	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva“	– Medicinski fakulteti Sveučilišta u Republici Hrvatskoj – Sveučilišta u Republici Hrvatskoj – Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
					sausio 23 d.
12.	Italija / Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983 m. sausio 23 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją – Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją – Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos),</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Kolegija</p>	Akušeris	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją			
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
17.	Vengrija / Magyarorszag	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja jew diploma fl- istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983 m. sausio 23 d.
20.	Vokietija / Österreich	Hebammen-Diplom	– Hebammenakademie – Bundeshebammen-lehranstalt	Hebamme	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Aukštojo mokslo institucija pripažinta kompetentingos institucijos)	Położna	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. – Escolas Superiores de Enfermagem – Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		obstétrica			
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/ diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana abica/diplomirani babičar	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004 m. gegužės 1 d.
24.	Suomija / Suomi / Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/Yrkeshögs-kolexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
25.	Švedija / Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
26.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983 m. sausio 23 d.

3.6. VAISTININKAS

3.6.1. Vaistininkų studijų programos dalykai

- Augalų ir gyvūnų biologija
- Fizika
- Bendroji ir neorganinė chemija
- Organinė chemija
- Analitinė chemija
- Farmacinė chemija, įskaitant vaistinių preparatų analizę
- Bendroji ir taikomoji biochemija (medicininė)
- Anatomija ir fiziologija; medicinos terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija ir farmakoterapija
- Vaistų technologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Teisės aktai ir, jei reikia, profesinė etika

Kiekvieno dėstomojo dalyko teorinio ir praktinio rengimo santykis yra toks, kad būtų skiriama pakankamai dėmesio teorijai, siekiant išlaikyti universitetinio mokymo lygį.

3.6.2. Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique /	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	– De universiteiten/Les universités – De bevoegde Examencommissie		1987 m. spalio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
	Belgien		van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987 m. spalio 1 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987 m. spalio 1 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Άδειάσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987 m. spalio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Farmacia	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1987 m. spalio 1 d.
9.	Prancūzija / France	– Diplôme d'Etat de pharmaciens – Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987 m. spalio 1 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „magistar farmacije/magistra farmacije“	– Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu – Kemijsko-tehnološki fakultet		2013 m. liepos 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
			Sveučilišta u Splitu		
11.	Airija / Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.
12.	Italija / Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993 m. lapkričio 1 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987 m. spalio 1 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987 m. spalio 1 d.
20.	Austrija / Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994 m. spalio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
22.	Portugalija / Portugal	Carta de cursode licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987 m. spalio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrđilo o opravljjenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Proviisorin tutkinto/Provisore- xamen	– Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto		1994 m. spalio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994 m. spalio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.

3.7. ARCHITEKTAS

3.7.1. Vadovaujantis šio įstatymo 44 straipsniu, pripažinti architektų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Architektų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
1.	Belgija België / Belgique / Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil – architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988–1989 m.
2.	Danija / Danmark	Arkitekt cand. arch.	– Kunstakademiets Arkitektskole København; – Arkitektskolen i Århus.		1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
3.	Vokietija / Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	<ul style="list-style-type: none"> – Universitäten (Architektur/Hochbau); – Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau); – Technische Universitäten (Architektur/Hochbau); – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau); – Hochschulen für bildende Künste; – Hochschulen für Künste; – Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen); – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudien- gängen. 		1988–1989 m.
4.	Graikija / Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα – μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών; – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής. 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
5.	Ispanija / España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; – Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; – Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; – Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; – Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; – Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; – Universidad de A Coruña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; – Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; – Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; – Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; – Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; – Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; 		<p>1988–1989 m.</p> <p>1999–2000 m.</p> <p>1999–2000 m.</p> <p>1997–1998 m.</p>

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
			<ul style="list-style-type: none"> – Universidad Europea de Madrid; – Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; – Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; – Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; – Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada 		1998–1999 m. 1999–2000 m. 1998–1999 m. 1999–2000 m. 1994–1995 m.
6.	Prancūzija / France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988–1989 m.
7.	Kroatija / Hrvatska				
8.	Airija / Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch.) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of Membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
9.	Italija / Italia	– Laurea in architettura	<ul style="list-style-type: none"> – Università di Camerino – Università di Catania – Sede di Siracusa – Università di Chieti – Università di Ferrara – Università di Firenze – Università di Genova – Università di Napoli Federico II – Università di Napoli II – Università di Palermo – Università di Parma – Università di Reggio Calabria – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Roma III – Università di Trieste – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano – Politecnico di Torino – Istituto universitario di architettura di Venezia 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988–1989 m.
		– Laurea in ingegneria edile – architettura	<ul style="list-style-type: none"> – Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998–1999 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		<ul style="list-style-type: none"> – Laurea specialistica in ingegneria edile – architettura 	<ul style="list-style-type: none"> – Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Ancona – Università di Basilicata – Potenza – Università di Pisa – Università di Bologna – Università di Catania – Università di Genova – Università di Palermo – Università di Napoli Federico II – Università di Roma – Tor Vergata – Università di Trento – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003–2004 m.
		<ul style="list-style-type: none"> – Laurea specialistica quinquennale in Architettura 	<ul style="list-style-type: none"> – Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“ 	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998–1999 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		– Laurea specialistica quinquennale in Architettura	– Università di Ferrara – Università di Genova – Università di Palermo – Politecnico di Milano – Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999–2000 m.
		– Laurea specialistica quinquennale in Architettura	– Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positive l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003–2004 m.
		– Laurea specialistica in Architettura	– Università di Firenze – Università di Napoli II – Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il	2004–2005 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
				andi dato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
10.	Nyderlandai / Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> – de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam; – de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam; – de Hogeschool Katholieke 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46	1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		Leergangen te Tilburg; – de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem; – de Rijkshogeschool Groningen te Groninge – de Hogeschool Maastricht te Maastricht.			
11.	Austrija / Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold- Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998–1999 m.
12.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	– Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa; – Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto – Escola Superior Artística do Porto; – Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto.		1988–1989 m. 1991–1992 m.
13.	Suomija / Suomi / Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	– Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) – Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors		1998–1999 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
			tekniska högskola – Oulun yliopisto/ Uleåborgs universitet.		
14.	Švedija / Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998–1999 m.
15.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1.– Universities – Colleges of Art – Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which	1988–1989 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo
įstatymo
4 priedas

**ĮGYTOS TEISĖS, TAIKOMOS PROFESIJOMS, PRIPAŽĖSTAMOMS PAGAL
BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMĄ**

*4. Architektų, kurie naudojami pagal šio įstatymo 47 straipsnio 1 ir 2 dalis įgytomis teisėmis,
formalios kvalifikacijos įrodymai*

Lentelė. Architektų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademinių metai
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	<ul style="list-style-type: none"> – Diplomai, kuriuos išdavė nacionalinės aukštosios architektūros mokyklos arba nacionaliniai architektūros institutai (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė Haselto provincijos aukštoji architektūros mokykla (architect); – diplomai, kuriuos išdavė Karališkosios dailės akademijos (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect); – universiteto civilinės inžinerijos diplomai, prie kurių pridedamas Architektų asociacijos išduotas profesinio mokymosi pažymėjimas, jo turėtojui suteikiantis architekto profesinę kvalifikaciją (architecte – architect); – architektūros diplomai, kuriuos išdavė centrinės arba valstybinės architektūros egzaminų komisijos (architecte – architect); – civilinės inžinerijos (architektūros) diplomai ir architektūros (inžinerijos) diplomai, kuriuos išdavė universitetų taikomųjų mokslų fakultetai ir Monso politechnikos fakultetas (ingénieur-architecte, ingénieur-architect) 	1987–1988 m.
2.	Bulgarija / България	<ul style="list-style-type: none"> Diplomai, išduoti akredituotų aukštojo mokslo įstaigų ir suteikiantys šias architekto (архитект), statybos inžinieriaus (строителен инженер) ar inžinieriaus (инженер) kvalifikacijas: – Architektūros, statybos inžinerijos ir geodezijos universitetas – Sofija: specializacija – urbanistika ir architektūra (Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“) ir visos inžinerijos specializacijos šiose srityse: statinių ir struktūrų statyba („конструкции на сгради и съоръжения“, kelių statyba („пътища“), transportas („транспорт“), hidrotechnika ir hidrokonstrukcijos („хидротехника и водно 	2009–2010 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>строителство“), drėkinimas etc. („мелиорации и др.“);</p> <p>– technikos universitetų ir aukštojo mokslo įstaigų išduoti statybos diplomai šiose srityse: elektros ir šilumos technika („электро- и теплотехниката“), telekomunikacijų technika ir technologijos („съобщителна и комуникационна техника“), statybos technologijos („строителни технологии“), taikomoji geodezija („приложна геодезия“) ir landšaftas etc. („ландшафт и др.“) statybos vietoje).</p> <p>Siekiant užsiimti dizaino veikla architektūros ir statybos srityse, prie diplomų turi būti pridėdama: teisinio veiksnio dizaino srityje pažymėjimas („придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“), išduotas Architektų rūmų („Камарата на архитектите“) ir Investicijų dizaino inžinierių rūmų („Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“), kurie suteikia teisę vykdyti veiklą investicijų dizaino srityje;</p>	
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	<p>– diplomai, kuriuos išdavė Čekijos technikos universiteto Prahoje („České vysoké učení technické“) fakultetai:</p> <p>Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“) (iki 1951 m.);</p> <p>Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Fakulta architektury a pozemního stavitelství“) (nuo 1951 m. iki 1960 m.);</p> <p>Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1960 m.) šiose studijų srityse: pastatų statyba ir struktūra, pastatų statyba, statyba ir architektūra, architektūra (įskaitant miestų planavimą ir žemėtvarką), civilinė statyba ir statyba pramoninei bei žemės ūkio produkcijai ar civilinės inžinerijos studijų programa pastatų statybos ir architektūros studijose;</p> <p>Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1976 m.) šiose studijų srityse: architektūra, miestų planavimas ir žemėtvarka, ar studijų programoje – architektūra ir miestų planavimas, šiose studijų srityse: architektūra, architektūros dizaino teorija, miestų planavimas ir žemėtvarka, architektūros istorija ir istorinių paminklų rekonstrukcija ar architektūra ir pastatų statyba;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (iki 1951 m.) architektūros ir statybos srityje;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (nuo 1951 m. iki 1956 m.) architektūros ir statybos srityje;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoké učení technické v Brně“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1956 m.) architektūros ir miestų planavimo srityje ar Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1956 m.) statybos studijų srityje;</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“, Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1997 m.) konstrukcijos ir architektūros studijų</p>	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>sirtyje ar civilinės inžinerijos studijų srityje;</p> <ul style="list-style-type: none"> – diplomai, kuriuos išdavė „Technická univerzita v Liberci“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1994 m.) architektūros ir miestų planavimo studijų programos architektūros studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Akademie výtvárných umění v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūrinio dizaino studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūros studijų srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė „Česká komora architektů“, nenurodyma konkrečios srities arba pastatų statybos srityje; 	
4.	Danija / Danmark	<ul style="list-style-type: none"> – diplomai, kuriuos išdavė Kopenhagos ir Orhuso nacionalinės architektūros mokyklos (architekt); – registracijos pažymėjimas, kurį išdavė Architektūros taryba pagal 1975 m. gegužės 28 d. įstatymą Nr. 202 (registreret arkitekt); – diplomai, kuriuos išdavė Aukštosios civilinės inžinerijos mokyklos (bygningskonstruktør). Prie jų pridedamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus; 	1987–1988 m.
5.	Vokietija / Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> – diplomai, kuriuos išdavė dailės institutai (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)); – diplomai, kuriuos išdavė „Technische Hochschulen“, technikos universitetų ar universitetų architektūros katedros (Architektur / Hochbau), tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“ „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteikiamas vėliau); – diplomai, kuriuos išdavė „Fachhochschulen“ architektūros katedros (Architektur / Hochbau) tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ architektūros katedras (Architektur / Hochbau), o kai studijos trunka trumpiau nei ketverius metus, bet ne trumpiau nei trejus metus, prie jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis ketverių metų profesinę patirtį Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Šį pažymėjimą išduoda profesinė institucija pagal 47 straipsnio 1 dalį (Ingenieur grad. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteiktas vėliau); – diplomai (Prüfungszeugnisse), kuriuos iki 1973 m. sausio 1 d. išdavė „Ingenieurschulen“ ir „Werkkunstschulen“ 	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		architektūros katedros. Prie jų pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus;	
6.	Estija / Eesti	– architektūros studijų diplomai, kuriuos išdavė Estijos menų akademijos Architektūros fakultetas nuo 1996 m. (diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast), Talino meno universitetas 1989–1995 m. (väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989–1995), Estijos SSR valstybinis meno institutas 1951–1988 m. (väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951–1988);	2006–2007 m.
7.	Graikija / Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> – inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Thrakis. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Patron. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla 	1987–1988 m.
8.	Ispanija / España	Formali architekto kvalifikacija (título oficial de arquitecto), kurią suteikė Švietimo ir mokslo ministerija arba universitetai;	1987–1988 m.
9.	Prancūzija / France	<ul style="list-style-type: none"> – valstybinis architekto diplomas, kurį iki 1959 m. išdavė Švietimo ministerija, o vėliau – Kultūros ministerija (architecte DPLG); – diplomai, kuriuos išdavė „Ecole spéciale d'architecture“ (architecte DESA); 	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		– diplomai, kuriuos nuo 1955 m. išdavė „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg“ (buvusios „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg“) Architektūros katedra (architecte ENSAIS);	
10.	Kroatija / Hrvatska	<ul style="list-style-type: none"> – diplomas „magistar inženjer arhitektūroje ir urbanizme / magistras inženjerka arhitektūroje ir urbanizme“, kurį suteikė Architektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „magistar inženjer arhitektūroje / magistras inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu; – diplomas „magistar inženjer arhitektūroje / magistras inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitektūroje i geodezije Sveučilišta u Splitu; – diplomas „diplomirani inženjer arhitektūroje“, kurį suteikė Architektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „diplomirani inženjer arhitektūroje / diplomirana inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu; – diplomas „diplomirani inženjer arhitektūroje / diplomirana inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitektūroje i geodezije Sveučilišta u Splitu; – diplomas „diplomirani arhitektonski inženjer“, kurį suteikė Architektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Architektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Architektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Architektonski odjel Architektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Architektonski odsjek Tehničkog fakulteta; – diplomas „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Architektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta; – diplomas „inženjer arhitektūroje“, kurį suteikė Architektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; <p>Visi diplomai pateikiami kartu su Kroatijos architektų rūmų (Hrvatska komora arhitekata) nario pažymėjimu, išduotu Kroatijos architektų rūmų (Zagrebas).</p>	Treti akademiniai metai po įstojimo į ES datos
11.	Airija / Ireland	<ul style="list-style-type: none"> – architektūros bakalauro laipsnis, kurį Dublino universiteto koledžo architektūros absolventams suteikia Airijos nacionalinis universitetas (B Arch. (NUI)); – mokslo laipsnį patvirtinantis architektūros diplomas, kurį išduoda Technologijos koledžas, Boltono gatvė, Dublinas (Dipl. Arch.); – Airijos karališkojo architektūros instituto asociacijos 	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		pažymėjimas (ARIAI); – Airijos karališkojo architektūros instituto narystės pažymėjimas (MRIA);	
12.	Italija / Italia	– diplomai, kuriuos išdavė Venecijos ir Kalabrijos srities universitetai, politechnikos institutai ir architektūros institutai – „laurea in architettura“. Prie jų pridedamas diplomai, suteikiantis teisę jo turėtojai savarankiškai verstis architekto veikla. Šį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Architetto); – pastatų statybos diplomai, kuriuos išduoda universitetai ir politechnikos institutai – „laurea in ingegneria“. Prie jų pridedamas diplomai, suteikiantis teisę jo turėtojai savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Ing. Architetto arba dott. Ing. In ingegneria civile);	1987–1988 m.
13.	Kipras / Κύπρος	Registracijos Architektų registre pažymėjimas, kurį išdavė Kipro mokslo ir technikos rūmai (ETEK) (Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου);	2006–2007 m.
14.	Latvija	Architekto diplomai, kurį išdavė Latvijos valstybinio universiteto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas iki 1958 m., Rygos politechnikos instituto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas 1958–1991 m., Rygos technikos universiteto Architektūros fakultetas nuo 1991 m. ir 1992 m. ir Latvijos architektų asociacijos registracijos pažymėjimas („Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991.gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība);	2006–2007 m.
15.	Lietuva	– inžinieriaus architekto ir (arba) architekto diplomai, kuriuos išdavė Kauno politechnikos institutas iki 1969 m.; – architekto ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Vilniaus inžinerinis statybos institutas iki 1990 m., Vilniaus technikos universitetas iki 1996 m., Vilniaus Gedimino technikos universitetas nuo 1996 m.; – specialisto, baigusio architektūros kursus ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro kursus,	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>diplomai, kuriuos išdavė LTSR Valstybinis dailės institutas iki 1990 m.; Vilniaus dailės akademija nuo 1990 m.;</p> <p>– architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Kauno technologijos universitetas nuo 1997 m. Visi šie diplomai pateikiami kartu su atestacinės komisijos išduodamu pažymėjimu, suteikiančiu teisę užsiimti veikla architektūros srityje (atestuotas architektas);</p>	
16.	Vengrija / Magyarorszag	<p>– architektūros, architektūros magistro diplomas („okleveles építész-mérnök“ diplomas), kurį išdavė universitetas;</p> <p>– architektūros ir pastatų statybos magistro diplomas („okleveles építész tervező művész“ diplomas), kurį išdavė universitetas;</p>	2006–2007 m.
17.	Malta	<p>– Perit: Lawrja ta' Perit diplomas, išduotas Università' ta' Malta, kuris suteikia teisę įsiregistruoti kaip „Perit“;</p>	2006–2007 m.
18.	Nyderlandai / Nederland	<p>– pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas išlaikė egzaminą architekto mokslo laipsniui gauti, kurį suteikia Delfto ir Eindhoveno technikos koledžų architektūros katedros (bouwkundig ingenieur);</p> <p>– diplomai, kuriuos išdavė valstybės pripažintos architektūros akademijos (architect);</p> <p>– diplomai, kuriuos iki 1971 m. išdavė buvę architektūros koledžai (Hoger Bouwkundonderricht) (architect HBO);</p> <p>– diplomai, kuriuos iki 1970 m. išdavė buvę architektūros koledžai (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO);</p> <p>– pažymėjimas, nurodantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė egzaminą, kurį organizavo „Bond van Nederlandse Architecten“ architektų taryba (Olandijos architektų ordinas, BNA) (architect);</p> <p>– Architektūros instituto fondo („Stichting Instituut voor Architectuur“) diplomas (IVA), išduotas baigus šio fondo organizuojamas studijas, trunkančias ilgiau nei ketverių metų minimalų laikotarpį (architect). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus;</p> <p>– kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamas asmuo išlaikė „Kandidaat in de bouwkunde“ egzaminą mokslo laipsniui gauti, kurį surengė Delfto ir Eindhoveno technikos koledžai, ir ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos jis vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus užtikrina, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect);</p> <p>– pažymėjimas, kompetentingos institucijos išduotas tik tiems asmenims, kurie iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. sulaukė 40 metų,</p>	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>patvirtinantis, kad ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos atitinkamas asmuo vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect);</p> <p>– septintojoje ir aštuntojoje įtraukoje minimi pažymėjimai nebeturi būti pripažįstami nuo tos dienos, kai Nyderlanduose įsigalioja įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys architekto veiklos pradžią ir užsiėmimą pagal architekto profesinę kvalifikaciją tiek, kiek pagal šias nuostatas šie pažymėjimai neleidžia pradėti tokios veiklos pagal šią profesinę kvalifikaciją;</p>	
19.	Austrija / Österreich	<p>– Vienos ir Graco technologijos universitetų, Insbruko universiteto Statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“) ir architektūros („Architektur“) fakulteto išduoti diplomai architektūros, statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“), statybos („Hochbau“) ir „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“ srityse;</p> <p>– „Bodenkultur“ universiteto išduoti „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ studijų diplomai;</p> <p>– Vienos universiteto Taikomojo meno kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai;</p> <p>– Vienos dailės akademijos išduoti architektūros studijų diplomai;</p> <p>– aukštesniųjų technikos kolegijų arba statybos technikos kolegijų išduoti sertifikuotų inžinierių (Ing.) diplomai su „Baumeister“ licencija, patvirtinančia ne trumpesnę kaip šešerių metų profesinę patirtį Austrijoje ir išduodama išlaikius egzaminą;</p> <p>– Linco meninio ir pramoninio profesinio rengimo universitetinės kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai;</p> <p>– pagal Statybos techniką įstatymą (Ziviltechnikergesetz, BGBI. Nr. 156/1994) išduoti statybos inžinierių ar inžinierių konsultantų statybos srityje kvalifikacijos („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) pažymėjimai</p>	1997–1998 m.
20.	Lenkija / Polska	<p>Diplomai, kuriuos išdavė šie architektūros fakultetai:</p> <p>– Varšuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Varšuvoje (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; inžynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1948 m. vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1951 m. iki 1956 m. vardą inżynier architekt; nuo 1954 m. iki 1957 m. antros pakopos vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1957 m. iki 1959 m. vardą</p>	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>inžyniera magistra architektury; nuo 1959 m. iki 1964 m. vardą magistra inžyniera architektury; nuo 1964 m. iki 1982 m. vardą magistra inžyniera architekt; nuo 1983 m. iki 1990 m. vardą magister inžynier architekt; nuo 1991 m. vardą magistra inžyniera architekt);</p> <p>– Krokuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Krokuvoje (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1953 m. Kasybos ir metalurgijos universiteto Politechninis architektūros fakultetas – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury);</p> <p>– Vroclavo technologijos universiteto Architektūros fakultetas Vroclave (Politechnika Wroclawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; magister inžynier architektury; magister inžynier architekt (nuo 1949 m. iki 1964 m. vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1956 m. iki 1964 m. vardą magister inžynier architektury; nuo 1964 m. vardą magister inžynier architekt);</p> <p>– Silezijos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Glivicėse (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos ir statybos fakultetas – Wydział Inżynieryjno-Budowlany vardą inžynier architekt; nuo 1961 m. iki 1969 m. Pramoninės statybos ir bendrosios inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego vardą magister inžynier architekt; nuo 1969 m. iki 1976 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury vardą magister inžynier architekt; nuo 1977 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury vardą magister inžynier architekt, nuo 1995 m. vardą inžynier architekt);</p> <p>– Poznanės technologijos universiteto Architektūros fakultetas Poznanėje (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architektury; inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inžynier architektury; nuo 1978 m. vardą magister inžynier architekt, nuo 1999 m. vardą inžynier architekt);</p> <p>– Gdansko technikos universiteto Architektūros fakultetas Gdanske (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1969 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury nuo 1969 m. iki 1971 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury; nuo 1971 m. iki 1981 m. Architektūros ir miestų</p>	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>planavimo institutas – Instytut Architektury i Urbanistyki; nuo 1981 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury);</p> <p>– Balstogės technikos universiteto Architektūros fakultetas Balstogėje (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1975 m. iki 1989 m. Architektūros institutas – Instytut Architektury);</p> <p>– Lodzės technikos universiteto Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas Łódzėje (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1973 m. iki 1993 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury, o nuo 1992 m. Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; vardą: nuo 1973 m. iki 1978 m., vardą inżynier architekt, nuo 1978 m. vardą magister inżynier architekt);</p> <p>– Ščecino technikos universiteto Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas Ščecine (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1948 m. iki 1954 m. Aukštosios inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inżynier architekt, nuo 1970 m. vardą magister inżynier architekt, o nuo 1998 m. vardą inżynier architekt);</p> <p>Prie visų šių diplomų pridedamas narystės pažymėjimas, kurį išduoda atitinkamo regiono architektų rūmai Lenkijoje ir kuris suteikia teisę Lenkijoje verstis veikla architektūros srityje.</p>	
21.	Portugalija / Portugal	<p>– diplomas „diploma do curso especial de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos;</p> <p>– architekto diplomas „diploma de arquitecto“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos;</p> <p>– diplomas „diploma o curso de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto aukštosios dailės mokyklos;</p> <p>– diplomas „diploma de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos aukštoji dailės mokykla;</p> <p>– diplomas „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos technikos universitetas ir Porto universitetas;</p> <p>– civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Lisabonos technikos universiteto Aukštojo technikos mokslo institutas (licenciatura em engenharia civil);</p> <p>– civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Porto universiteto Inžinerijos (de Engenharia) fakultetas (licenciatura em enegenharia civil);</p> <p>– civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Koimbrės universiteto Mokslų ir technologijos fakultetas (licenciatura em enegenharia civil);</p> <p>– civilinės inžinerijos (gamybos) universiteto diplomas, kurį</p>	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		išdavė Minjo universitetas (licenciatura em enegenharia civil, produção);	
22.	Rumunija / România	<p>Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“ (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București):</p> <ul style="list-style-type: none"> – 1953–1966 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București), architektas (Arhitect); – 1967–1974 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură); – 1975–1977 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură); – 1978–1991 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir sisteminimo fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Sistemalizare), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir sisteminimas (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistemalizare); – 1992–1993 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir urbanistika (Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism); – 1994–1997 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); <p>Klužo-Napokos technikos universitetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca):</p>	2009–2010 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<ul style="list-style-type: none"> – 1990–1992 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1993–1994 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1997 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași): – 1993 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1999 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 2000–2003 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2004 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ 	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>Iași, Facultatea de Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură);</p> <p>Timișoaros politechnikos universitetas (Universitatea Politehnica din Timișoara):</p> <ul style="list-style-type: none"> – 1993–1995 m.: Timișoaros technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții), arhitekto diplomas, architektūros ir urbanistikos studijos, specializacija – bendroji architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală); – 1995–1998 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); <p>Oradios universitetas (Universitatea din Oradea):</p> <ul style="list-style-type: none"> – 2002 m.: Oradios universiteto Aplinkos apsaugos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2003 m.: Oradios universiteto Architektūros ir civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); <p>Bukarešto Spiru Haret universitetas (Universitatea Spiru Haret București):</p> <ul style="list-style-type: none"> – nuo 2002 m.: Bukarešto Spiru Haret universitetas, Architektūros fakultetas (Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); 	
23.	Slovėnija / Slovenija	– universiteto architektūros diplomas, kurį išdavė Architektūros fakultetas („Univerzitetni diplomirani inženiri arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“). Prie jo	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu;</p> <ul style="list-style-type: none"> – universiteto diplomas, kurį išdavė technikos fakultetai, suteikdami „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka“ vardą. Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu; 	
24.	Slovakija / Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> – architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universitetas (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1950–1952 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – urbanistikos („urbanizmus“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 1977–1997 m. (vardas: Ing.); – architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 1998 m. (vardas: Ing.); – pastatų statybos – specializacija: architektūra („pozemné 	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		<p>stavby – špecializácia: architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 2000–2001 m. (vardas: Ing.);</p> <ul style="list-style-type: none"> – pastatų statybos ir architektūros („pozemné stavby a architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 2001 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Vaizduojamojo meno ir dizaino akademija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavoje nuo 1969 m. (vardas: Akad. arch. iki 1990 m.; Mgr. 1990–1992 m.; Mgr. arch. 1992–1996 m.; Mgr. art. nuo 1997 m.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košicėje 1981–1991 m. (vardas: Ing.). <p>Prie visų išvardytų diplomų pridedamas:</p> <ul style="list-style-type: none"> – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos architektų rūmai (Slovenská komora architektov) Bratislavoje, nenurodydami konkrečios srities arba pastatų statybos („pozemné stavby“) ar žemėtvarkos („územné plánovanie“) srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos civilinių inžinierių rūmai (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavoje pastatų statybos srityje („pozemné stavby“); 	
25.	Suomija / Suomi / Finland	<ul style="list-style-type: none"> – technologijos universitetų ir Oulu universiteto architektūros fakultetų išduoti diplomai (arkkitehti / arkitekt); – technologijos institutų išduoti diplomai (rakennusarkkitehti / byggnadsarkitekt); 	1997–1998 m.
26.	Švedija / Sverige	<ul style="list-style-type: none"> – Karališkojo technologijos instituto Architektūros fakulteto, Chalmerso technologijos instituto ir Lundo universiteto Technologijos instituto išduoti diplomai (arkitekt, universiteto diplomas architektūros srityje); – „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR) nario pažymėjimas, jei atitinkami asmenys yra įgiję išsilavinimą valstybėje, kurioje taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB; 	1997–1998 m.
27.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> – kvalifikacijos, suteikiamos išlaikius egzaminus: <ul style="list-style-type: none"> – Karališkajame Britanijos architektūros institute; – architektūros mokyklose, esančiose universitetuose, politechnikos universitetuose, koledžuose, akademijose, technologijos ir meno mokyklose, kurias nuo 1985 m. birželio 10 d. pripažino Jungtinės Karalystės architektų registracijos taryba, įtraukdama į registrą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1931 m. Architektų registracijos akto 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 6 straipsnio 1 	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		dalies b punktą arba 6 straipsnio 1 dalies d punktą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1938 m. Architektų registracijos akto 2 straipsnį (architektas).	

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo
įstatymo
5 priedas

DOKUMENTAI IR PAŽYMĖJIMAI, KURIE GALI BŪTI REIKALINGI LAIKANTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 50 STRAIPSNIO 1–3 DALIŲ

1. Dokumentai

a) Asmens pilietybę įrodantis dokumentas.

b) Asmens profesinę kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų, suteikiančių teisę dirbti pagal atitinkamą profesiją, ir, kai taikoma, asmens profesinę patirtį patvirtinančių dokumentų kopijos. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti asmenį pateikti reikalingą informaciją apie jo rengimą, siekdama nustatyti, ar yra esminių skirtumų, palyginti su tos valstybės rengimu, kaip nustatyta šio įstatymo 16 straipsnyje. Jeigu asmuo negali pateikti tokios informacijos, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kreipiasi į kilmės valstybės narės kontaktinę instituciją, kompetentingą instituciją ar kitą reikiamą instituciją.

c) Šio įstatymo 17 straipsnyje minėtais atvejais reikiamas dokumentas apie profesinę patirtį ir jos trukmę, išduotas kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios asmuo atvyko, kompetentingos institucijos, kitos reikiamos institucijos ar įstaigos.

d) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš asmenų, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja dokumentų, patvirtinančių, kad tie asmenys turi geras rekomendacijas ar yra geros reputacijos, nėra bankrutavę, ir jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija laikinai sustabdo arba uždraudžia tokių asmenų profesinę veiklą dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar kriminalinio nusikaltimo, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą priima kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingų institucijų per du mėnesius išduotus dokumentus, patvirtinančius, kad šie asmenys atitinka reikalavimus.

Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingos institucijos neišduoda šiame punkte nurodytų dokumentų, tokie dokumentai pakeičiami pareiškimu prisiekiant arba valstybėse, kuriose netaikoma nuostata dėl pareiškimo prisiekiant, – oficialiu pareiškimu, kurį pateikia asmuo kompetentingai teisminei ar administracinei institucijai arba tam tikrais atvejais – kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, notarui, arba kvalifikuotai profesinei institucijai; tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekiant arba oficialaus pareiškimo autentiškumą.

e) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja asmens fizinę ar psichinę sveikatą patvirtinančio dokumento, tai ji kaip pakankamą patvirtinimą priima kilmės valstybėje narėje reikalaujamą dokumentą. Jeigu kilmės valstybė narė neišduoda tokio dokumento, Lietuvos Respublikos

kompetentinga institucija priima tos valstybės narės kompetentingos institucijos per du mėnesius išduotą pažymėjimą.

f) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja:

- asmens finansinės padėties patvirtinimo,
- patvirtinimo, kad asmuo yra apdraustas nuo finansinės rizikos, susijusios su jo profesiniais įsipareigojimais, laikantis Lietuvos Respublikoje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl draudimo sąlygų ir masto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą patvirtinimą priima su tuo susijusius dokumentus, kuriuos išdavė kitos valstybės narės bankai ir draudimo įmonės.

g) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš savo piliečių, pateikiama pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką.

2. Pažymėjimai

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti, kad, be formalios kvalifikacijos įrodymų, rengimo reikalavimus atitinkantis asmuo privalo pateikti kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad šiems formalios kvalifikacijos įrodymams taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB. Šis punktas taikoma profesinėms kvalifikacijoms, kurių pripažinimas remiasi būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo
įstatymo
6 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL 2005 L 255, p. 22) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES, kuria iš dalies keičiama direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą (IMI reglamentas) (OL 2013 L 354, p. 132).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2, 4–5 dalis, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos iki įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
3. Šio įstatymo 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (toliau – Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymas) 9 straipsnio 4 dalies 5 ir 6 punktuose nurodytas reikalavimas pateikti dokumentus netaikomas asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo yra pateikę deklaraciją dėl paslaugų teikimo laikinai ir kartais.
4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:
  - 1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašą ir jame nurodo kiekvienos profesijos veiklą, reglamentuojamo rengimo ir Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų

pripažinimo įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašus;

2) profesijų ir profesinių veiklų, kurias turinčių asmenų kvalifikacijos pagal Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 9 straipsnio 8 dalį turi būti patikrintos iš anksto, sąrašą ir pateikia konkretų pagrindimą, dėl kurio kiekviena tų profesijų įtraukiama į tą sąrašą.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis iki 2016 m. sausio 18 d. Europos Komisijai pateikia:

1) informaciją apie Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus, kuriuos ketinama Lietuvos Respublikoje palikti galioti, ir nurodo priežastis, kodėl tie reikalavimai atitinka Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkto a–c papunkčiuose nurodytus principus;

2) panaikintų arba mažiau ribojančių Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų ataskaitą;

3) informaciją apie priemones dėl tęstinio profesinio tobulinimosi asmenims, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorius

Arūnas Alekna
2015-10-15

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-10-15

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 60 straipsnio 2 dalį nauju 12 punktu:
„12) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas dėl advokatų padėjėjų profesinės praktikos pripažinimo pagal Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 57 straipsnį;“.
2. Buvusius 60 straipsnio 2 dalies 12–20 punktus laikyti atitinkamai 13–21 punktais.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d.
2. Lietuvos advokatūra iki įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorius

Arūnas Adėkna

2015-10-15

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-10-15

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADVOKATŪROS ĮSTATYMO NR. IX-2066 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2015 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 60 straipsnio 2 dalį nauju 12 punktu:

„12) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas dėl advokatų padėjėjų profesinės praktikos pripažinimo pagal Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 57 straipsnį;“.

2. Buvusius 60 straipsnio 2 dalies 12–20 punktus laikyti atitinkamai 13–21 punktais.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2016 m. sausio 18 d.
2. Lietuvos advokatūra iki įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos
Teisės ir pirkimų departamento
direktorius

Arūnas Alekna

2015-10-15

Ūkio ministras

Evaldas Gustas

2015-10-15